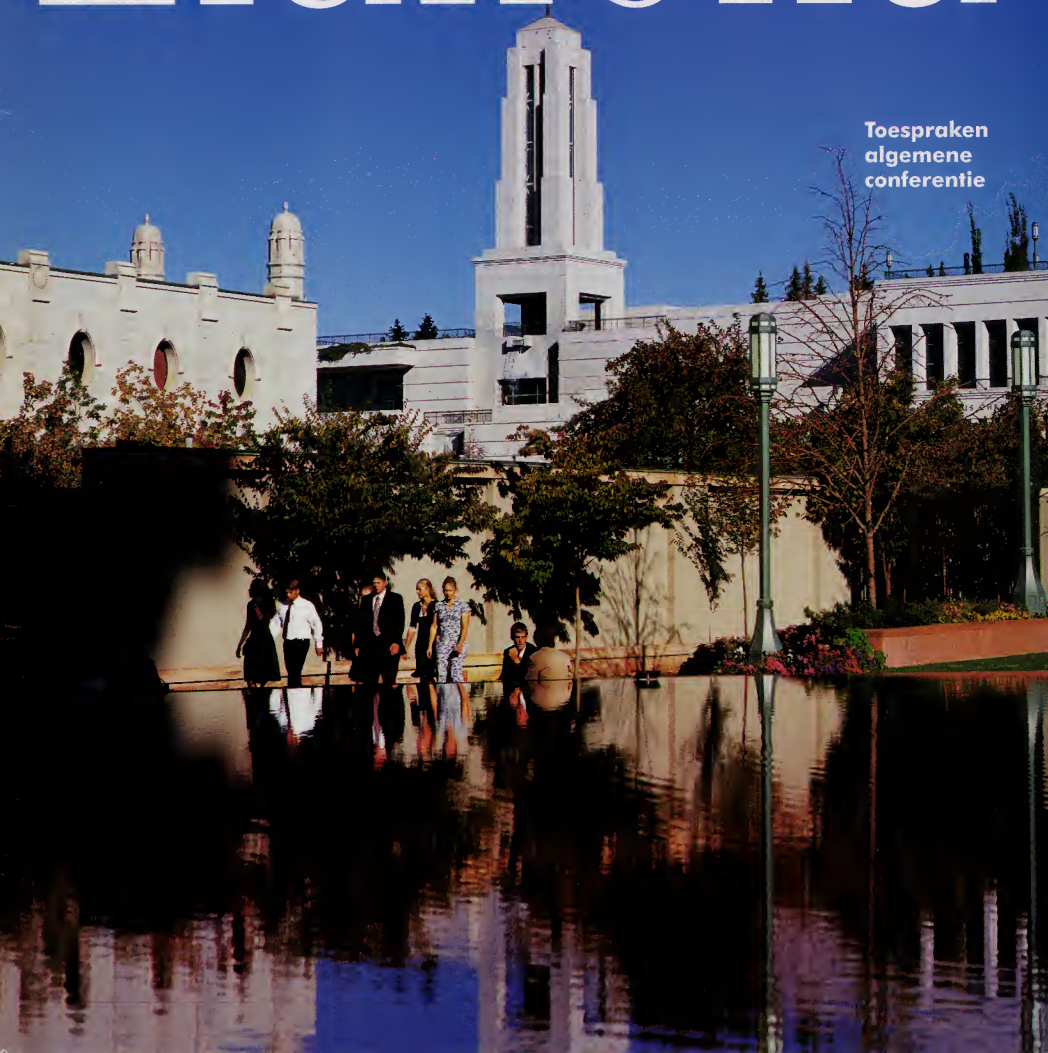
103E JAARGANG NUMMER 11 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 2003

Liahona

Toespraken algemene conferentie

Glen S. Hopkinson, *De reis begint*

Van 1837 tot 1847 traden in Groot-Brittannië ruim twaalfduizend bekeerlingen tot de kerk toe. Vanaf 1840 voeren bijna vijfduizend van hen uit Liverpool naar Amerika. Verdeeld over minstens 36 groepen vonden zij hun weg naar Nauvoo (Illinois).

103E JAARGANG NUMMER 11 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • NOVEMBER 2003

Liahona

2 Beknopt overzicht van de 173ste algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST

4 De staat van de kerk
President Gordon B. Hinckley

8 Een vast fundament
Ouderling Sheldon F. Child

10 De verzoening, bekering en vuile was
Ouderling Lynn A. Mickelsen

13 Vanuit de verte de beloften zien
Anne C. Pingree

16 Laat uw stem horen
Ouderling M. Russell Ballard

19 Heer, ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp
President James E. Faust

ZATERDAGMIDDAGBIJEENKOMST

23 De steunverlening aan functionarissen
President James E. Faust

24 'Het waarheidsvaandel is opgericht'
President Boyd K. Packer

28 Een getuigenis van het herstelde evangelie van Jezus Christus ontvangen
Ouderling Robert D. Hales

32 Het klaroengeschal van profeten
Ouderling Shirley D. Christensen

34 De Heer, uw God, houdt uw hand gevat
Ouderling W. Craig Zwick

37 Bekering en verandering
Ouderling Dallin H. Oaks

41 Je mogelijkheden ten volle uitbuiten
Ouderling Richard G. Scott

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST

44 Persoonlijke priesterschapsverantwoordelijkheid
Ouderling Russell M. Nelson

47 Jongemannen — sleuteldragers
Ouderling Monte J. Brough

50 Priesterschap, sleutels en macht om te zegenen
Ouderling Merrill J. Bateman

53 Je bent een wonder
President James E. Faust

56 Breng hem thuis
President Thomas S. Monson

60 De herders van Israël
President Gordon B. Hinckley

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST

67 De bruggenbouwer
President Thomas S. Monson

70 De grootheid Gods
Ouderling Jeffrey R. Holland

73 De boodschap van de herstelling
Ouderling Charles Didier

76 Hij kent ons; Hij heeft ons lief
Sydney S. Reynolds

78 Drie keuzen
Ouderling Joseph B. Wirthlin

82 Een banier voor de volken, een licht voor de wereld
President Gordon B. Hinckley

ZONDAGMIDDAGBIJEENKOMST

85 Wij geloven alles wat God heeft geopenbaard
Ouderling L. Tom Perry

89 Een blijvend getuigenis van de zending van de profeet Joseph
Ouderling Henry B. Eyring

93 Kom, volg Mij
Ouderling William W. Parmley

95 Bent u een heilige?
Ouderling Quentin L. Cook

97 Nederigheid als krachtbron
Bisschop Richard C. Edgley

99 Wat een uitverkoren ziener!
Ouderling Neal A. Maxwell

102 Laten we het evangelie beter naleven
President Gordon B. Hinckley

ALGEMENE BIJEENKOMST VAN DE ZUSTERSHULPVERENIGING

104 Kiezen voor naastenliefde: het goede deel
Bonnie D. Parkin

107 Getuigenissen: 'Het goede deel uitkiezen'

108 Ons verbond met Hem
Kathleen H. Hughes

110 Kies daarom Christus de Heer
Anne C. Pingree

113 Aan de vrouwen van de kerk
President Gordon B. Hinckley

64 Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

116 Zij hebben ook tot ons gesproken

119 Hulpbronnen bij het onderwijs

124 Algemene presidiums van de hulporganisaties

124 Kerknieuws

Beknopt overzicht van de 173ste algemene oktoberconferentie

ZATERDAGMORGEN, 4 OKTOBER 2003, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling F. Melvin Hammond. Slotgebed: ouderling H. Aldridge Gillespie Muziek van het Mormoons Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Richard Elliott en John Longhurst, organisten: 'Let Zion in Her Beauty Rise', *Hymns,* nr. 41; 'I Know That My Redeemer Lives', *Hymns,* nr. 136; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns,* nr. 19; 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns,* nr. 58; 'I Saw a Mighty Angel Fly', *Hymns,* nr. 15; 'A Child's Prayer', *Children's Songbook,* 12–13; 'Come, Thou Fount of Every Blessing', *Hymns* (1948), nr. 70.

ZATERDAGMIDDAG, 4 OKTOBER 2003, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president Thomas S. Monson. Openingsgebed: ouderling D. Lee Tobler. Slotgebed: ouderling Keith K. Hilbig. Muziek van een alleenstaandenkoor uit het gebied Utah-Zuid; James C. Kasen, dirigent; Linda Margetts, organist: 'Count Your Blessings', *Hymns,* nr. 241; 'Be Thou Humble', *Hymns,* nr. 130; 'Let Us All Press On', *Hymns,* nr. 243; 'Come, Ye Disconsolate', *Hymns,* nr. 115.

ZATERDAGAVOND, 4 OKTOBER 2003, PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST
Presidium en leiding: president Gordon B. Hinckley. Openingsgebed: ouderling William R. Bradford. Slotgebed: ouderling H. Ross Workman. Muziek van een priesterschapskoor uit het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo; Douglas Brenchley, dirigent; Clay Christiansen, organist: 'Hark, All Ye Nations!', *Hymns,* nr. 264; 'I'll Go Where You Want Me to Go', *Hymns,* nr. 270; 'Redeemer of Israel', *Hymns,* nr. 6; 'Praise to the Man', *Hymns,* nr. 27.

ZONDAGMORGEN, 5 OKTOBER 2003, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president James E. Faust. Openingsgebed: ouderling Angel Abrea. Slotgebed: ouderling Keith Crockett. Muziek van het Mormoons Tabernakelkoor; Craig Jessop, dirigent; John Longhurst, organist: 'Guide Us, O Thou Great Jehovah', *Hymns,* nr. 83; Sabbath Day', *Hymns,* nr. 148; 'I Feel My Savior's Love', *Children's Songbook,* 74–75; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns,* nr. 3; 'My Redeemer Lives', *Hymns,* nr. 135; 'O Divine Redeemer', Gounod.

ZONDAGMIDDAG, 5 OKTOBER 2003, ALGEMENE BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: president James E. Faust. Openingsgebed: ouderling Cree-L Kofford. Slotgebed: ouderling Douglas L. Callister. Muziek van het Mormoons Tabernakelkoor; Craig Jessop en Mack Wilberg, dirigenten; Linda Margetts en Bonnie Goodliffe, organisten: 'From All That Dwell below the Skies', *Hymns,* nr. 90; 'Lead, Kindly Light', *Hymns,* nr. 97; 'How Firm a Foundation', *Hymns,* nr. 85; 'My Shepherd Will Supply My Need'; 'Come, Let Us Anew', *Hymns,* nr. 217.

ZATERDAGAVOND, 27 SEPTEMBER 2003, ALGEMENE ZHV-BIJEENKOMST
Presidium: president Gordon B. Hinckley. Leiding: Bonnie D. Parkin. Openingsgebed: Judith F. Edwards. Slotgebed: Aileen S. Figuerres. Muziek van een ZHV-koor met zendelingzusters van Temple Square, familiegeschiedenis, en Brigham Young University; Vicki McMurray, dirigent; Linda Margetts, organiste: 'Lord, I Would Follow Thee', *Hymns,* nr. 220; 'Choose That Good Part'; 'Precious Savior, Dear Redeemer', *Hymns,* nr. 103; 'Our Savior's Love', *Hymns,* nr. 113.

OPNAMEN CONFERENTIE VERKRIJGBAAR
Bij de distributiecentra zijn in verschillende talen opnamen van de conferentiebijeenkomsten verkrijgbaar, in het algemeen binnen twee maanden na de conferentie.

CONFERENTIETOESPRAKEN OP INTERNET
De conferentietoespraken vindt u op de officiële website van de kerk: **www.lds.org**.

HUISONDERWIJS EN HUISBEZOEK
Kies als huisonderwijs- of huisbezoekboodschap een toespraak die het best aansluit op de behoeften van het gezin dat u bezoekt.

OP DE OMSLAG
Foto Matthew Reier.

FOTO'S CONFERENTIE
De foto´s van de algemene conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Craig Dimond, Welden C. Andersen, John Luke, Matthew Reier, Kelly Larsen, Christina Smith, Allexis Duce, Mark Hedengren, Natalie Simpson en Jed Wells; in Guatemala door Virna Rodríguez; in Hawaii door Lawrence Kawasaki; in Japan door Takuji Okada en Osamu Sekiguchi; in Polen door Lawrence G. Lewis; en in Zuid-Afrika door Michael Lerios.

November 2003 103e jaargang Nummer 11
LIAHONA 23991-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Verantwoordelijk redacteur: Dennis B. Neuenschwander
Adviseurs: E. Ray Bateman, Monte J. Brough, Jay E. Jensen, Stephen A. West
Hoofddirecteur: David Frischknecht
Directeur redactie en planning: Victor D. Cave
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Directeur tijdschriftenredactie: Richard M. Romney
Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Redactiemedewerkers: Collette Nebeker Aune, Susan Barrett, Ryan Carr, Linda Stahle Cooper, LaRene Porter Gaunt, Shanna Ghaznavi, Jenifer L. Greenwood, Lisa Ann Jackson, Carrie Kasten, Melvin Leavitt, Sally J. Odekirk, Adam C. Olson, Judith M. Paller, Rebecca M. Taylor, Roger Terry, Janet Thomas, Paul VanDenBerghe, Julie Wardell, Kimberly Webb, Monica Weeks

Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Productiemonager: Jane Ann Peters
Medewerkers antwerp en productie: Kelli Allen-Pratt, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Howard G. Brown, Thomas S. Child, Reginald J. Christensen, Brent Christison, Kerry Lynn C. Herrin, Kathleen Howard, Denise Kirby, Todd R. Peterson, Randall J. Pixton, Mark W. Robison, Brad Teare, Kari A. Todd, Claudia E. Warner

Marketing manager: Larry Hiller
Oplagedirecteur: Craig K. Sedgwick
Distributiedirecteur: Kris T. Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Abonnementenadministratie:
Klantenservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:
EUR 15,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: cur-liahona-imag@ldschurch.org

De Liahona (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haitiaans, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshallees, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Somalisch, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:
© 2003 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:
November 2003 Vol. 103 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $16.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

SPREKERS IN ALFABETISCHE VORGORDE

Ballard, M. Russell, 16
Bateman, Merrill J., 50
Brough, Monte J., 47
Child, Sheldon F., 8
Christensen, Shirley D., 32
Cook, Quentin L., 95
Didier, Charles, 73
Edgley, Richard C., 97
Eyring, Henry B., 89
Faust, James E., 19, 23, 53
Hales, Robert D., 28
Hinckley, Gordon B., 4, 60, 82, 102, 113
Holland, Jeffrey R., 70
Hughes, Kathleen H., 108
Maxwell, Neal A., 99
Mickelsen, Lynn A., 10
Monson, Thomas S., 56, 67
Nelson, Russell M., 44
Oaks, Dallin H., 37
Packer, Boyd K., 24
Parkin, Bonnie D., 104
Parmley, William W., 93
Perry, L. Tom, 85
Pingree, Anne C., 13, 110
Reynolds, Sydney S., 76
Scott, Richard G., 41
Wirthlin, Joseph B., 78
Zwick, W. Craig, 34

REGISTER OP ONDERWERP

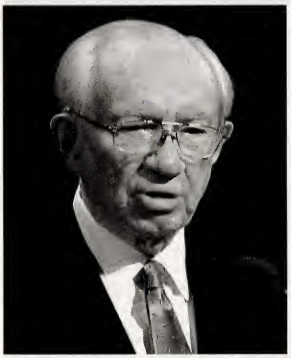
Aanbidding 37
Alleenstaanden 113
Avondmaal 56
Barmhartigheid 93
Bekering 10, 28, 37, 78
Bisschoppen 60
Boek van Mormon 19, 99
Cultuur 37
Dankbaarheid 97
Dienstbaarheid 41, 44, 47, 53, 56, 60, 67, 78, 104
Eerlijkheid 37
Erfgoed 53
Familiegeschiedenis 53
Gebed 28, 34, 67, 89, 93
Geboden 85
Geduld 41
Gehoorzaamheid 67, 85
Geloof 13, 19, 34, 110, 113
Getuigenis 8, 19, 28, 32, 41, 89, 102, 107
Gevoel van eigenwaarde 76
Gezin 16, 56, 110
God de Vader 70, 76
Groei van de kerk 4
Heilige Geest 8, 19, 28, 76, 89
Heilsplan 24, 34
Heractivering 56
Herstelling 24, 28, 50, 73, 99
Hoop 13
Humanitaire projecten 4
Integriteit 60, 95
Jezus Christus 32, 34, 67, 70, 93, 99, 110
Jongeren 47, 82
Joseph Smith 19, 28, 89, 99
Keuzevrijheid 16, 78, 104, 110
Liefde 70, 93, 102, 104, 108
Mannen 82
Media 16
Moederschap 113
Naleving van de gedragsnormen 28, 60, 95
Nederigheid 97
Normen 24
Onderwijs 32
Oordelen 10, 104
Ootmoed 97
Openbaring 73, 85
Opoffering 95
Permanent Studiefonds 4
Pornografie 82
Priesterschap 44, 47, 50, 56
Priesterschapszegens 50
Prioriteiten 78
Profeten 8, 32, 73, 85
Rechtschapenheid 44, 95
Reine liefde 104
Respect 102
Schriftstudie 8, 28, 41, 78, 89
Tegenspoed 8, 97
Tempels en tempelwerk 13, 19, 53
Thuis 56, 110
Tiende 76
Verantwoordelijkheid 44, 60
Verbonden 37, 108
Vergeving 10
Vertrouwen 34
Verzoening 10, 24, 50, 99
Volharding 13
Voorbeeld 60, 82, 93
Vriendelijkheid 102
Vrouwen 82, 113
Wereldsgezindheid 95
Zedelijkheid 16, 24, 37, 70
Zelfverbetering 78
Zendelingechtparen 37, 97
Zendingswerk 4, 41, 47, 73
ZHV 108
Zusterschap 108

ZATERDAGMORGENBIJEENKOMST
4 oktober 2003

De staat van de kerk

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Dit is nog maar het begin. We zijn nog maar nauwelijks van start gegaan. We zijn betrokken bij een werk ten gunste van de ziel van alle mensen overal ter wereld.

Mijn geliefde broeders en zusters over de hele wereld, we groeten u in de naam van onze Verlosser. We brengen u onze liefde en onze zegen. Ik complimenteer u met wat u doet om het werk van de Heer uit te breiden.

Nu en dan denk ik na over de groei en de invloed van dit werk. Ik denk dan aan die samenkomst van maar weinigen op 6 april 1830 in het huis van Peter Whitmer. Daar is de kerk gesticht, en daar begon de lange mars die haar tot het huidige punt heeft gebracht.

Ons volk heeft tegenwerking en vervolging gekend; het heeft geleden onder geweld en elk denkbaar kwaad. En uit dit alles is iets heerlijks tot stand gekomen dat gezien mag worden.

In het begin van dit werk heeft de Heer verklaard:

'Luistert, o gij volk mijner kerk, zegt de stem van Hem, die omhoog woont, en wiens ogen op alle mensen zijn gericht; ja, voorwaar zeg ik: Luistert, gij volk van verre; en gij, die op de eilanden der zee zijt, luistert tezamen.

'Want waarlijk is de stem des Heren tot alle mensen gericht en er is niemand, die zal ontkomen; en er is geen oog, dat niet zal zien, noch een oor, dat niet zal horen, noch een hart, dat niet zal worden doordrongen. (…)

'En de waarschuwende stem zal tot alle mensen zijn gericht, bij monde van mijn discipelen, die Ik in deze laatste dagen heb gekozen.

'En zij zullen uitgaan, en niemand zal hen tegenhouden, want Ik, de Here, heb hun geboden.' (LV 1:1–2, 4–5.)

Er kan geen twijfel bestaan inzake onze plicht jegens de volken op aarde. Er kan geen twijfel over bestaan dat we verder gaan met de vervulling van die plicht.

Nu ik tot u spreek, kunnen de meeste leden van de kerk, ongeacht waar u zich bevindt, mij horen. Dat is een wonder. Wie had vroeger durven dromen van een tijd met zoveel mogelijkheden?

We hebben nu solide wijken in elke staat van de Verenigde Staten en in elke provincie van Canada. We hebben die in elke staat van Mexico, in elk land in Midden-Amerika en in de landen in Zuid-Amerika. We hebben sterke wijken in Australië en Nieuw-Zeeland en in Oceanië. Wij zijn goed vertegenwoordigd in het Verre Oosten. We bevinden ons in elk land in West-Europa en in veel landen in Oost-Europa, en we zijn goed vertegenwoordigd in Afrika.

Kerkleden wachten op het begin van een bijeenkomst in het Conferentiecentrum.

We worden erkend voor de grote verdiensten van onze programma's en al het goede dat wij daarmee tot stand brengen.

In een krant in Californië stond onlangs: 'Door de witte overhemden, de rugtassen en de fietsen weet je al wie het zijn, nog voor ze het Boek van Mormon tevoorschijn halen.

'Ze zien er allemaal eender uit en daar is een goede reden voor.

'Dit leger van jongemannen — zendelingen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen — is strak georganiseerd voor het werk dat zij overal ter wereld doen.

'Twee jaar lang besteden ze zestig uur per week aan kerkwerk, bidden, studeren en de verbreiding van het evangelie, waarvoor ze familie, vrienden en comfort achterlaten.

'Het contact met hun dierbaren blijft beperkt tot een briefwisseling en twee telefoontjes per jaar.

'Ze wonen bescheiden, op kamers met hun collega-zendeling, staan om zes uur op, en studeren en bidden dan om leiding te krijgen voor het werk dat ze tot lang na zonsondergang doen. (…)

'Deze arbeid, zeggen ze, is een offer, maar geeft ook heel veel plezier.' (Priscilla Nordyke Roden, 'Answering the Call', *San Bernardino County Sun*, 26 augustus 2003, p. B1.)

Dat had geschreven kunnen worden over al onze zendelingen, die werkzaam zijn in ruim 120 landen.

Wat is het een groot wonder dat

we 60 duizend van die zendelingen hebben, de meesten van hen jong, die hun tijd en getuigenis aan de wereld geven.

Onlangs was ik bij een groep zendelingen die de volgende dag naar huis zouden gaan. Ze kwamen uit verschillende landen, van Mongolië tot Madagaskar. Zij waren rein, schrander en enthousiast. Zij spraken hun liefde uit voor de kerk, voor hun zendingspresident en voor hun collega's. Wat is dit een uniek en formidabel programma van de kerk.

Zo ook de andere programma's.

We kregen onlangs lovende kritieken in de pers, omdat we drie miljoen dollar hadden gedoneerd om de kinderen in Afrika in te enten tegen mazelen. Dat geld kwam niet uit het tiendefonds. Het was afkomstig uit het geld dat de getrouwen hadden gedoneerd aan het humanitaire werk van de kerk. We gaan ons samen met het Amerikaanse Rode Kruis, de United Nations Foundation, de Centers for Disease Control and Prevention, Unicef, de Wereldgezondheidsorganisatie en de pan-Amerikaanse gezondheidsorganisatie sterk maken om in de komende vijf jaar 200 miljoen kinderen te vaccineren; daarmee zal het aantal sterfgevallen door mazelen met 1,2 miljoen worden teruggedrongen. Door de bijdrage van de kerk kunnen er drie miljoen kinderen ingeënt worden.

Dat is opmerkelijk en prachtig. En dat geldt ook voor onze andere humanitaire projecten.

Nog iets anders.

In maart 2001 hebben we aangekondigd dat de kerk voornemens was onze teruggekeerde zendelingen en andere jonge alleenstaanden uit kansarme landen hulp te bieden bij hun opleiding in de hoop dat dat zal leiden tot een grotere kans op de arbeidsmarkt.

We nodigden hen die dit plan wilden helpen verwezenlijken uit om bij te dragen aan een fonds dat we het Permanent Studiefonds noemden, naar voorbeeld van het Permanent Emigratiefonds uit de 19de eeuw. Ik zal u een beknopt verslag geven over de voortgang van dit plan.

Vanwege de royale bijdragen lukt het ons de toenemende vraag naar leningen te honoreren. Tot op vandaag heeft de kerk tienduizend leningen verstrekt aan jonge mannen en vrouwen in Latijns-Amerika, Azië, Afrika en andere gebieden van de kerk. Deze jonge mensen hebben toegezegd hun leningen terug te betalen, zodat anderen dezelfde kansen als zij kunnen krijgen.

Velen hebben hun opleiding met goed gevolg voltooid en doen daar nu hun voordeel mee. Er zijn nu 600 jonge mannen en vrouwen die hun opleiding hebben voltooid. Het overgrote deel heeft daarna een baan gevonden. In de toekomende maanden zullen er nog velen volgen die daarna de arbeidsmarkt opgaan. Ze zullen zich onderscheiden in de wereld, een gezin groot brengen en de kerk dienen. Velen maken deze doelen al waar.

Zo was Patrick bijvoorbeeld de eerste deelnemer aan het Permanent Studiefonds uit Jamaica die zijn opleiding voltooide. Zijn opleiding in management leverde hem een goedbetaalde baan op de nationale luchthaven op met goede doorgroeimogelijkheden. Hij is direct begonnen met het terugbetalen van de lening.

Flavia, een zuster uit een van de armste landen van Zuid-Amerika, ontbrak het aan de middelen om een opleiding te volgen en had weinig uitzicht op een baan, totdat het Permanent Studiefonds uitkomst bood en zij een opleiding als computeroperateur kon volgen. Met behulp van de dienst arbeidsbemiddeling van de kerk vond ze na haar opleiding werk bij een goed bedrijf. Ze schrijft: 'Ik ben nu verantwoordelijk voor de financiële administratie van een van de grootste ziekenhuizen in Recife en ik beheer een geavanceerd computersysteem. Ik maakte deel uit van het team dat dit financiële systeem in het bedrijf invoerde.'

Ik kan nog veel meer voorbeelden opnoemen. Het doet ons genoegen dat het plan werkt en dat het geleidelijk zal worden uitgebreid. Wat daarbij

helpt is dat men de lening ook terugbetaalt. Nogmaals, we danken u voor uw royale bijdragen, uw interesse en uw gebeden ten behoeve van het Permanent Studiefonds.

Jaren geleden zei men dat de zon nooit onderging in het Britse Rijk. De invloed van dat rijk is aan het afnemen. Het is echter wel waar dat de zon nooit zal ondergaan over dit werk van de Heer dat veel mensen op aarde ten goede beïnvloedt.

En dit is nog maar het begin. We zijn nog maar nauwelijks van start gegaan. We zijn betrokken bij een werk ten gunste van de ziel van alle mensen overal ter wereld. Ons werk kent geen grenzen. Onder de voorzienigheid van de Heer zal het verdergaan. De landen waar we nu niet binnen komen, zullen op een goede dag opengaan. Dat geloof ik stellig. Daar vertrouw ik op. Dat is mijn getuigenis.

De kleine steen die zonder handen uit de berg is gehouwen, rolt voort om de hele aarde te vervullen. (Zie Daniël 2:31–45; LV 65:2.)

Tot de heiligen der laatste dagen waar u zich ook bevindt, zeg ik aan het begin van deze conferentie: moge God u zegenen. Behoud het geloof; wees trouw aan uw verbonden. Wandel in het licht van het evangelie. Vestig het koninkrijk van God op aarde.

De kerk is in goede staat en zij kan en zal nog beter worden. Zij zal groeien en in kracht toenemen.

We zijn gewone mensen die meewerken aan een buitengewone onderneming. Wij zijn mannen die het priesterschap van de levende God dragen. Zij die ons zijn voorgegaan hebben wonderen tot stand gebracht. Wij hebben de kans en de uitdaging om deze grote onderneming voort te zetten, waarvan we ons de toekomst nauwelijks kunnen voorstellen.

Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en getrouwheid. Dank u voor de liefde die u hebt voor dit werk van de Almachtige. Wij zijn in de wereld. Wij werken in de wereld. Maar we moeten boven de wereld uitstijgen, het werk van de Heer uitbreiden en proberen zijn koninkrijk op aarde op te bouwen. Laten we nu samen, mannen en vrouwen gelijk, deze grote wereldconferentie houden als broeders en zusters, kinderen van God.

De volgende twee dagen zullen velen van ons aan het woord komen. Geen van hen is gezegd waar hij of zij over moet spreken, maar eenieder heeft de Heer gezocht om datgene te kunnen zeggen wat zal helpen, inspireren en verheffen.

Mogen de zegeningen van de hemel de uwe zijn. Moge u getrouw zijn aan de grote en heerlijke zaak waarvoor u gekozen hebt. Dat bid ik in de naam van onze Verlosser, de Heer Jezus Christus. Amen.

En nu hebben we een verrassing voor u. Ik wil broeder David B. Haight vragen naar voren te komen. Hier staat de grote, oude strijder. Hij is 97. Hij is de oudste apostel in de geschiedenis van deze bedeling. Hij voelt zich de laatste tijd niet zo goed. Maar hij wilde vanmorgen bij ons zijn en gewoon naar u zwaaien uit dankbaarheid en waardering voor u en de grote liefde die hij voor u voelt. En tot hem, onze goede vriend, zeggen we: moge God je zegenen en genezen. We houden van je, we steunen je, we bidden voor je. Moge de zegen van de hemel op je rusten, beste broeder Haight. Dank je.

Ouderling Haight: Dank je.

President Hinckley: Wil je naar deze mensen zwaaien?

Ouderling Haight: Jazeker, heel graag. Ik sta te zwaaien. Dank je, dank je. Het is fijn om bij jullie te zijn.

President Hinckley: Dank je.

Ouderling Haight: Dank je.

President Hinckley: We verontschuldigen hem nu. Hij zal de conferentie op tv volgen. Wat is hij een groot soldaat in het leger van de Heer. Hartelijk dank, broeder Haight. ■

Een vast fundament

OUDERLING SHELDON F. CHILD
van de Zeventig

Ons getuigenis moet (…) gebouwd zijn op een vast fundament, diep geworteld in het evangelie van Jezus Christus.

Jaren geleden woedde er een hevige storm in het gebied waar wij wonen. Het begon met een wolkbreuk, gevolgd door een verwoestende oosterstorm. Toen de storm voorbij was, werd de schade opgenomen — elektriciteitskabels waren geknapt, gebouwen beschadigd, en veel mooie bomen in dat gebied waren ontworteld. Een paar dagen later sprak ik een vriend die verscheidene bomen in zijn tuin kwijt was. De bomen aan één kant van zijn huis stonden kaarsrecht. Zij hadden de storm goed doorstaan, terwijl de bomen die op de plek stonden die mij het beste leek, aan de hevige winden geen weerstand hadden kunnen bieden. Hij wees me erop dat de bomen die de storm overleefd hadden, op vaste grond stonden; hun wortels moesten diep in de aarde dringen om voedsel te krijgen. De bomen die hij kwijt was, waren vlak naast een beekje geplant waar ze gemakkelijk voedsel vonden. De wortels waren ondiep. Ze waren niet diep genoeg verankerd om ze tegen de storm te beschermen.

Ons getuigenis moet, net als die bomen, gebouwd zijn op een vast fundament, diep geworteld in het evangelie van Jezus Christus zodat we, als het in ons leven gaat stormen en regenen, wat zeker zal gebeuren, sterk genoeg zijn om de stormen om ons heen te doorstaan. Helaman adviseerde zijn zoons:

'En nu, mijn zoons, bedenkt, bedenkt, dat gij op de rots van onze Verlosser, de Christus, de Zoon van God uw fundament moet bouwen, opdat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn krachtige storm u zullen striemen, dit geen macht over u zal hebben, om u mede te sleuren naar de golf van ellende en eindeloos wee, en dit wegens de rots, waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; indien de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen.'[1]

In het Boek van Mormon stelde de profeet Jakob bij zijn ontmoeting met Sherem de antichrist, deze vraag: 'Verloochent gij de Christus, die zal komen? En hij zeide: Indien er een Christus ware, zou ik Hem niet verloochenen; maar ik weet, dat er geen Christus is, noch is geweest, noch ooit zal zijn.

'En ik zeide tot hem: Gelooft gij de Schriften? En hij zeide: Ja.

'En ik zeide tot hem: Dan verstaat gij ze niet; want ze getuigen waarlijk van Christus. Zie, ik zeg u, dat geen van de profeten heeft geschreven noch geprofeteerd, zonder omtrent deze Christus te spreken.

'En dit is niet alles (…). Tevens is het mij door de macht des Heiligen Geestes geopenbaard.'[2]

Jakob noemt drie bronnen van waarheid — de Schriften, de profeten en de Heilige Geest — die allemaal van Christus getuigen. Daarmee kunnen we 'op de rots van onze Verlosser, de Christus, de Zoon van God'[3] bouwen.

1. De Schriften

De Heiland zelf heeft gezegd: 'Gij onderzoekt de Schriften (…) welke van Mij getuigen.'[4] Toen de Heer tegen Lehi zei dat hij met zijn gezin de wildernis in moest vluchten, wist Hij dat zij in het nieuwe land een stevig fundament nodig hadden om op te bouwen. De Schriften waren zo belangrijk dat de Geest Nephi influisterde om Laban te doden, teneinde de verslagen te bemachtigen. Hij zei: 'Het is beter dat één mens omkomt, dan dat een natie in ongeloof zou moeten omdolen en vergaan.'[5]

In ongeveer dezelfde tijd leidde de Heer een andere groep mensen uit Jeruzalem naar het beloofde land. Vele generaties later ontdekte koning Mosiah hun nakomelingen, het volk van Zarahemla. Geestelijk stonden ze er slecht voor. In Omni lezen we: 'Hun taal was bedorven; zij hadden geen geschiedboeken medegebracht;

zij loochenden het bestaan van hun Schepper.'[6] Zonder schriftuur gaan niet alleen naties ten onder, maar dolen gezinnen en individuen om in ongeloof. Als we dagelijks de Schriften bestuderen, verankeren we ons geloof in Christus. Zij getuigen waarlijk van Hem.

2. De profeten

Jaren geleden kreeg ik opdracht om een ringpresidium te reorganiseren. Tijdens de zondagbijeenkomst van de conferentie vertelde de vrouw van de zojuist geroepen president dit verhaal. Ze vertelde dat opgevoed was in een goed, christelijk gezin. Haar ouders riepen elke dag hun gezin bijeen om in de Bijbel te lezen en die te bestuderen. Toen ze over de vroegere profeten lazen, vroeg ze haar ouders waarom er in deze tijd geen profeten op aarde waren. Zij konden haar geen bevredigend antwoord geven, noch de leerkrachten en leiders van haar kerk.

Toen ze aan de universiteit studeerde, zag ze op een dag twee jongemannen die een wit overhemd met een stropdas droegen. Ze kon de naam 'Jezus Christus' lezen op de zwarte naambordjes die ze droegen. Ze sprak ze aan en vroeg of zij predikanten waren. 'Jazeker! Wij zijn zendelingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'

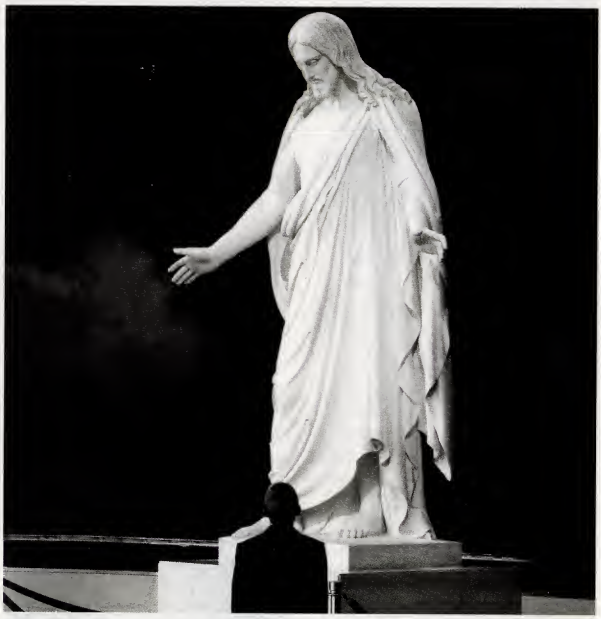
'Mag ik dan iets vragen?' zei ze. 'Houdt de Heer net zo veel van de mensen nu als van de mensen van weleer?'

'Jazeker!' was hun antwoord.

'Waarom zijn er dan nu geen profeten op aarde?'

Kunt u zich voorstellen hoe opgetogen de twee jonge zendelingen waren over zo'n vraag? Ze zeiden: 'We hebben nu wel degelijk profeten op aarde. Mogen we jou daarover vertellen?'

Onze boodschap aan de wereld is hetzelfde: 'We hebben wel degelijk profeten op aarde.' Vanmiddag nog steken we onze hand op om president Gordon B. Hinckley, zijn raadgevers en het Quorum der Twaalf te steunen als profeten, zieners en openbaarders. Zij zijn bijzondere getuigen van de naam van Jezus Christus. In het geschrift 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', verklaren zij: 'Wij getuigen, als zijn naar behoren geordende apostelen, dat Jezus de levende Christus is, de onsterfelijke Zoon van God. (...) Hij is het licht, het leven en de hoop van de wereld. Zijn weg is het pad dat leidt tot geluk in dit leven en tot het eeuwige leven in de wereld hierna.'[7] Broeders en zusters, als God genoeg van ons houdt om ons profeten te sturen, moeten wij genoeg van Hem houden om hen te volgen. Door de profeten te volgen, vinden we beschutting tegen de stormen van het leven en worden we naar Christus geleid.

3. De Heilige Geest

Toen Christus in de bovenzaal vlak voor zijn kruisiging met zijn apostelen sprak, zei Hij: 'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren. En Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven om tot in eeuwigheid bij u te zijn.'[8]

Als ons na onze doop de handen worden opgelegd, worden we bevestigd als lid van zijn kerk en krijgen we de gave van de Heilige Geest. Als wij een rechtschapen leven blijven leiden, hebben we de belofte van zijn voortdurende gezelschap; Hij leidt ons, brengt ons waarheden bij en getuigt dat Jezus de Christus is. Als verbondsleden van de kerk van de Heer beloven we Hem te dienen en zijn geboden te onderhouden 'opdat Hij zijn Geest overvloediger over [ons] moge uitstorten.'[9]

In West-Afrika, waar wij thans werkzaam zijn, voelen we dat zijn Geest overvloedig over de getrouwe heiligen wordt uitgestort. In 1989 woedde er een storm in Ghana — geen hevige wind of regen, maar een storm van vervolging, laster en misverstanden. Dat was een moeilijke tijd; de kerk was

daar nog maar kort. Alle niet-Afrikaanse zendelingen moesten het land verlaten. Onze kerkgebouwen werden afgesloten en bewaakt zodat de leden die niet konden gebruiken. De heiligen konden niet bijeenkomen, dus hielden ze thuis bijeenkomsten. Sommige leden werden gearresteerd en zelfs gevangengezet. Die periode wordt de 'blokkade' genoemd. De leden ondervonden weinig steun van buiten de kerk, maar ze hoefden de storm niet op eigen houtje te doorstaan. Ze hadden de Schriften en de woorden van de profeten; ze stelden hun vertrouwen en geloof in de Heer, en Hij stortte zijn Geest over hen uit. Een van de leden zei: 'We hadden de Geest van de Heer bij ons, we voelden dat Hij ons de weg wees en ons leidde. We kregen een inniger band met elkaar en met de Heiland.'

Anderhalf jaar lang vastten en baden de heiligen dat de Blokkade tot een einde mocht komen. In november 1990 werd het verbod opgeheven. De ergste storm was voorbij, maar hij had wel zijn tol geëist. Er waren er die afvallig waren geworden. Hun wortels zaten niet diep en hun fundament was zwak. Het fundament van de huidige kerk in Ghana is gebouwd op het geloof van wie de storm hebben doorstaan. Zij waren diep geworteld in het evangelie van Jezus Christus.

Broeders en zusters, de Schriften, de levende profeten en de Heilige Geest getuigen allemaal van Christus. Daardoor kunnen wij bouwen op een vast fundament, 'indien de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen.'[10] Daarvan getuig ik nederig. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

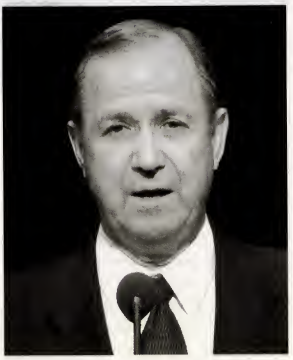
NOTEN

1. Helaman 5:12.
2. Jakob 7:9–12.
3. Helaman 5:12.
4. Johannes 5:39.
5. 1 Nephi 4:13.
6. Omni 1:17.
7. 'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, p. 3.
8. Johannes 14:15–16.
9. Mosiah 18:10.
10. Helaman 5:12.

De verzoening, bekering en vuile was

OUDERLING LYNN A. MICKELSEN
van de Zeventig

De Heer heeft beloofd dat Hij onze klederen met zijn bloed zal reinigen. (…) Hij kan ons van onze persoonlijke val verlossen.

Toen hij door een stadje in Mexico reed, overreed de man een hond die plotseling de weg overstak. Vanaf die dag stond hij in het stadje bekend als *mata perros*. Er werd niet nagedacht over de oorsprong van die naam, hij werd eenvoudig de 'hondenmepper' genoemd. Mensen die later langskwamen en de omstandigheden niet kenden, hadden een verschrikkelijk beeld voor ogen.

Het is vrijwel onmogelijk om een reputatie kwijt te raken die op geruchten of waarheid is gebaseerd, of die door een bijnaam is ontstaan. De spreuk 'Niet de vuile was buiten hangen' is verstandige raad. Het is niet nodig, gepast of gezond om de vergissingen van personen of gezinnen aan de grote klok te hangen. Hoe meer mensen van de zonde afweten, hoe moeilijker het bekeringsproces is.

Daarmee wil ik niet zeggen dat zonde bedekt moeten worden, hoewel dat een natuurlijke reactie van de zondaar is. In plaats van ons te bekeren, willen wij elk kwaad of elke vergissing verbergen. Maar, zoals Kaïn ontdekte toen hij Abel vermoordde, kunnen wij onze zonden niet voor de Heer verbergen[1], want alles is aanwezig bij Hem.[2] Hij kent elke ongehoorzaamheid die wij begaan, maar — in tegenstelling tot de mensen in het algemeen — geeft Hij ons, met zijn kennis van onze zonden, de belofte dat Hij ze niet meer zal gedenken als wij ons bekeren.[3]

Het wassen van de vuile was en bekering zijn nauw met elkaar verbonden. Door te zondigen worden we onrein in de ogen van de Heer en moeten we ons bekeren. Er is echter een tijd en een plaats om onze zonden te belijden en om vergeving te

vragen. De omvang van die factoren is afhankelijk van de aard en de grootte van de zonden. Als er sprake is van een publieke overtreding of een schending van het openbaar vertrouwen, behoort die overtreding in het openbaar te worden beleden en dient er in het openbaar om vergeving te worden gevraagd. Als onderdeel van het bekeringsproces zijn wij de Heer, zijn dienstknechten en de mensen die wij hebben gekwetst, verantwoording verschuldigd.

Er is een overeenkomst tussen onze klederen die wit gewassen worden door het bloed van het Lam, en hoe wij onze eigen vuile kleding wassen. Door zijn zoenoffer zullen onze klederen gewassen worden. De schriftuurlijke betekenis van klederen omvat ons hele wezen. De behoefte aan reiniging ontstaat als wij door zonden zijn besmet. Het oordeel en de vergeving zijn voorbehouden aan de Heiland, want alleen Hij kan vergeving schenken en onze zonden wegwassen.[4]

Toen koning Benjamin zijn grote toespraak in het land Zarahemla[5] hield, werd het hart[6] van de heiligen veranderd en heerste er vrede en voorspoed in het hele land. Na verloop van tijd werd Alma geroepen om de kerk te presideren. Door hun voorspoed begonnen sommige leden van de kerk te zondigen. Alma maakte zich zorgen toen zij bij hem gebracht werden. Omdat hij niet wist wat hij moest doen, liet hij ze naar koning Mosiah brengen, maar de koning stuurde ze terug naar Alma.

Omdat hij bang was dat hij in de ogen van God een verkeerde beslissing zou nemen, stortte Alma zijn ziel voor God uit en smeekte Hem om antwoord, zodat hij zou weten wat hij met deze overtreders moest doen. Vanwege Alma's grote liefde voor zijn medemens en zijn vurige verlangen om de wil van God te doen, zegende de Heer hem bijzonder, zelfs met een belofte van eeuwig leven. Toen legde de Heer aan hem uit waarom zijn

Drie bezoekers kijken naar de waterval aan de voorkant van het Conferentiecentrum.

smeekbede om begrip zo belangrijk was. Hij zei: 'Dit is *mijn* kerk. Door *mijn* naam zullen zij worden verlost. Door *mijn* offer. *Ik* zal hen oordelen.'[7]

Hoe vaak vergeten wij niet wie het recht heeft om te oordelen? Vergeving van zonden is van Hem afhankelijk, niet van ons. Dus als we de volgende keer in de verleiding komen om de vuile was buiten te hangen, laten we dan hieraan denken:

Ten eerste: ga naar de Heer.

Ten tweede: ga naar de gekwetste persoon.

Ten derde: ga zo nodig naar de rechter in Israël.

En ten vierde: laat de zaak rusten.

Een ander aspect van de vuile was buiten hangen, is het onverzadigbare verlangen dat sommige mensen hebben om de fouten van anderen aan het licht te brengen. De Heer daagt Job uit die onder zijn last gebukt gaat: 'Wilt gij zelfs mijn recht tenietdoen, Mij in het ongelijk stellen om zelf gelijk te hebben?'[8] Dat kan zelfs in het gezin gebeuren, als iemand die zijn *eigen* goede naam wil beschermen, over de fouten en vergissingen van zijn broers, zussen, kinderen of ouders praat om zijn eigen pijn te verlichten.

In de gelijkenis van de verloren zoon, werd de verloren zoon verwelkomd door een trouwe vader die sprak over zijn zoons waarde, niet over zijn fouten.

Als we over de zonden of vergissingen van anderen praten, spreken we in feite een oordeel over hen uit. Ik hoorde dat een man tegen zijn zoon had gezegd dat iemand niet meer voor hem mocht werken omdat die persoon te veel had gerekend. De jongen antwoordde: 'Het verbaast me dat u dat tegen mij zegt, want u hebt het ons anders geleerd.'

De vader oordeelde zonder reden. Wat had hij moeten doen? Als hij vragen over de factuur had, had hij die met de desbetreffende man moeten doornemen, hun meningsverschil oplossen en de zaak verder laten rusten. De Heiland heeft gezegd: 'Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt;

want met het oordeel, waarmede gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden, en met de maat, waarmede gij meet, zal u gemeten worden.'[9]

Toen de schriftgeleerden en Farizeeën de overspelige vrouw bij Jezus brachten, bukte Hij zich en schreef met zijn vinger in het zand, alsof Hij hen niet hoorde. Toen zei Hij: 'Wie van u zonder zonde is, werpe het eerst een steen.' Toen zij door hun eigen zonden in verlegenheid waren gebracht, zei Hij tegen de vrouw: 'Ga heen, zondig van nu af niet meer!'[10]

Wat moeten we doen als we weten dat iemand problemen heeft?

1. Oordeel niet. Laat het oordeel over aan de Heer, de volmaakte rechter. Laten wij de zonden van anderen niet bestuderen, maar naar hun goddelijke eigenschappen kijken. Het is niet onze verantwoordelijkheid om ons met hun zonden te bemoeien. Wij kunnen ons beter op hun goedheid concentreren.

2. We moeten vergeven. Hoewel we zelf gekwetst kunnen zijn, heeft de Heer gezegd: 'Ik, de Here, zal vergeven, wie Ik wil vergeven, maar het is van *u* vereist alle mensen te vergeven.'[11]

3. Vergeten. Een meedogenloze herinnering kan de meest veerkrachtige geest vernietigen. Laat het met rust, leg het naast u neer, leg het weg.

Als u in de verleiding komt om over de zonden van anderen te praten, zeg dan niets tegen uw buren of beste vrienden. Ga naar uw bisschop. Laat hem de last van uw schouders halen. Als het nodig is, doet u aangifte bij de desbetreffende instanties. Maar dan laat u het met rust. Ik denk dat wij, als we dezelfde waardevolle belofte als Alma willen ontvangen, ook dezelfde instelling moeten hebben die hij had wat betreft zijn vuile was en die van anderen.

Maar als wij nou gelijk hebben, en zij niet? Moeten we onze mening dan niet openbaar maken, zodat anderen ons niet zullen veroordelen? De Heer heeft hier duidelijke instructies over gegeven. Het is niet aan ons om te oordelen. Wij hoeven de splinter niet uit iemands oog te halen, want de balk in ons eigen oog belemmert ons zicht. Er is geen pannenkoek zo dun of hij heeft wel twee kanten. Er is medeleven voor nodig, de gave om te voelen wat anderen voelen en te begrijpen wat anderen ondervinden. Medeleven is het natuurlijke voortvloeisel van naastenliefde. Onze vaardigheid om te dienen wordt erdoor gestimuleerd en versterkt. Medeleven is geen medelijden, maar begrip en bezorgdheid. Het is de basis van ware vriendschap. Medeleven leidt tot respect en opent de deur van onderwijs en studie. De Sioux-indianen uit het midden van de Verenigde Staten begrijpen dit grote beginsel als zij bidden: 'Grote Geest, help mij anderen niet te oordelen totdat ik twee weken in zijn mocassins heb gelopen.'

Wat moeten we dus met de vuile was doen? Het proces begint met bekering. De Heiland staat aan de deur en Hij klopt. Hij is bereid ons onmiddellijk te verwelkomen.[12] Het is onze taak om ons te bekeren. Wij moeten onze zonden verzaken, zodat de reiniging kan beginnen. De Heer heeft beloofd dat Hij onze klederen met zijn bloed zal reinigen.[13] Hij heeft zijn leven gegeven en heeft voor al onze zonden geleden. Hij kan ons van onze persoonlijke val verlossen. Door de verzoening van de Heiland, die zichzelf als losgeld voor onze zonden heeft gegeven, machtigt Hij de Heilige Geest om ons in een vuurdoop te reinigen. Als de Heilige Geest in ons verblijft, verwijdert zijn zuiverende aanwezigheid al onze zonden. Zodra we ons hebben toegewijd, begint de zuivering.

Onze toewijding aan de Heer begint als wij onze aandacht op Hem richten. We hebben onlangs een ringconferentie in Nauvoo (Illinois) bezocht. Het koor was uitzonderlijk. De dirigent, die musicus is en aan de plaatselijke universiteit doceert, was meesterlijk in staat om het koor en de aanwezigen te leiden. Iedere beweging van zijn lichaam was onafscheidelijk met de muziek verbonden. We wilden precies volgens zijn aanwijzingen zingen. Alle ogen waren op hem gericht. Ik moest aan de Heiland denken. Hij heeft ons aangemoedigd op meer op Hem te gaan lijken. Als wij Hem dezelfde aandacht geven die we broeder Nelson toen gaven, zouden we al veel meer op de Heiland lijken.

De verandering die plaatsvond toen wij zongen, was kortstondig. Wij waren waar we hoorden te zijn en we hadden een groot verlangen om hem te volgen. Als wij ons bevinden waar we horen te zijn, met het sterke verlangen om de Heer te volgen, zal Hij ons raken en reinigen, zodat we voortdurend in zijn tegenwoordigheid kunnen verkeren. De dirigent maakte geen

gebruik van dwang, maar er was een duidelijke connectie. Oprecht bekering komt uit die connectie met de Heiland voort. Laten we onze persoonlijke gebeden en dagelijkse gedachten in overweging nemen. We moeten er allemaal aan werken om die connectie met de Heer tot stand te brengen.

Ik vroeg aan broeder Nelson hoe hij zoveel uit de aanwezigen kon halen. Hij antwoordde nederig: 'Omdat hun hart rein is.'

'Wat nog meer?' vroeg ik.

Hij antwoordde: 'Door middel van de Geest. Dat is de enige manier om op dat niveau te communiceren.'

Dus waar moeten wij ons op richten? 'En indien uw oog alleen op mijn eer is gericht, zal uw ganse lichaam met licht worden vervuld, en er zal in u geen duisternis zijn; en hij, die met licht is vervuld, begrijpt alle dingen.'[14] Dat kan plaatsvinden als wij door middel van bekering voor onze eigen vuile was zorgen en ons ervan verzekeren dat die schoon wordt.

Mogen wij de belofte van de Heiland aan Moroni ontvangen: 'Verrijs (...) en trek uw sierlijke klederen aan (...). Komt tot Christus (...) [heb] God lief met al uw macht, verstand en sterkte (...) [dat] gij door de genade van God volmaakt zijt in Christus (...) door het vergieten van het bloed van Christus, dat in het verbond van de Vader is tot vergeving van uw zonden, opdat gij heilig wordt, en zonder smet.'[15] In de naam van Jezus Christus. Amen ■

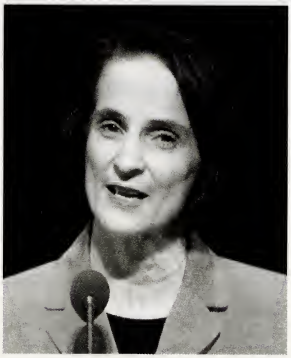
NOTEN

1. Zie Genesis 4:9–10; Mozes 5:34–35.
2. Zie Mozes 1:6.
3. Zie LV 58:42.
4. Zie Alma 5:21–27; LV 64:10.
5. Zie Mosiah 2–5.
6. Zie Mosiah 5:2.
7. Zie Mosiah 26:10–24.
8. Job 40:8.
9. Matteüs 7:1–2.
10. Johannes 8:7, 11.
11. LV 64:10; cursivering toegevoegd.
12. Zie Openbaring 3:20.
13. Zie Openbaring 7:14.
14. LV 88:67.
15. Moroni 10:31–33.

Vanuit de verte de beloften zien

ANNE C. PINGREE
Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Geloof, het geestelijke vermogen om overtuigd te zijn van beloften die we 'uit de verte' zien (...) is een feilloze maatstaf voor wie oprecht geloven.

Nooit zal ik een snikhete dag in het weelderige regenwoud in het zuidoosten van Nigeria vergeten. Mijn man en ik waren naar een van de meest afgelegen plaatsen van ons zendingsgebied gereisd zodat hij tempelaanbevelingsgesprekken kon voeren met leden in het district Ikot-Eyo. Sommigen in dat groeiende district waren nog geen twee jaar lid van de kerk. Alle leden woonden 4800 kilometer van de dichtstbijzijnde tempel in Johannesburg (Zuid-Afrika) vandaan. Geen van allen had de tempelbegiftiging ontvangen.

Die leden wisten op welke dag van de maand we naar hun district zouden komen, maar zelfs wij wisten niet precies hoe laat dat zou zijn; we konden ook niet bellen, want telefoons waren zeldzaam in dat deel van West-Afrika. Dus die toegewijde Afrikaanse heiligen kwamen vroeg in de ochtend om zo nodig de hele dag te wachten op hun tempelaanbevelingsgesprek. Toen we aankwamen, zag ik tussen de wachtenden in de schroeiende hitte twee ZHV-zusters, gekleed in een bonte omslagdoek, een witte bloes en met de traditionele Afrikaanse hoofdbedekking.

Vele uren later, toen alle gesprekken achter de rug waren en mijn man en ik terugreden over dat zanderige junglepad, waren we stomverbaasd toen we die twee zusters nog zagen lopen. We beseften dat ze vanaf hun dorp gelopen hadden — dertig kilometer — alleen maar voor een tempelaanbeveling waarvan ze wisten dat ze die nooit zouden gebruiken.

Deze Nigeriaanse heiligen geloofden in de raad van president Howard W. Hunter: 'Het zou de Heer behagen als elk volwassen lid een geldige tempelaanbeveling waardig zou zijn — en bij zich zou dragen — zelfs als de tempel niet dichtbij is en geregeld bezoek niet tot de mogelijkheden behoort.'[1] Elke zuster had haar tempelaanbeveling, zorgvuldig in een

Twee zusters in Nigeria, gefotografeerd door zuster Anne C. Pingree, lopen in totaal 29 km voor een tempelaanbeveling die ze misschien nooit kunnen gebruiken.

schone zakdoek gevouwen, in haar hand. Ik draag hun voorbeeld van geloof zorgvuldig in mijn hart mee.

Die twee verbondszusters van de ZHV belichamen de betekenis van Alma's lering aangaande geloof: 'Geloof is *niet* een volmaakte kennis van zaken te hebben; bijgevolg, als gij geloof hebt, *hoopt* gij op dingen, die *niet worden gezien*, maar die *waar* zijn.[2]

Geloof is de persoonlijkste weerspiegeling van aanbidding van — en toewijding aan — onze hemelse Vader en zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus. Gesteund door dit eerste en allerbelangrijkste evangeliebeginsel, zien we op naar onze Heiland, wetend dat 'Jezus de leidsman en voleinder van ons geloof [is].'[3]

Mijn overoudtante, Laura Clark Phelps was het eerste lid van de familie Clark dat zich bij de kerk aansloot. Zij was een vrouw die een uitzonderlijk, standvastig, onwankelbaar geloof in de Heer toonde.[4]

Uit Laura's nalatenschap komen we veel te weten over het geloof als 'de zekerheid der dingen die men hoopt, en het bewijs der dingen die men niet ziet.'[5] Ze kreeg haar patriarchale zegen van Joseph Smith sr. Zij kreeg daarin de raad om trouw te zijn, en ze zou een erfdeel in Zion krijgen. Verder werd haar gezegd: 'roep God in geloof aan, en als u wilt, zullen alle verlangens van uw hart in vervulling gaan.'[6]

Laura en haar man kenden de profeet Joseph Smith. Op een dag kwam de profeet Joseph Smith met zijn broer Hyrum naar hun boerderij buiten Far West (Missouri) gerend, waar Laura hen achter het gordijn verborg. Kalm stond ze tegenover de leiders van de bende die kort daarna binnenholden, op zoek naar de profeet.

Laura onderging de vreugde en de ontberingen van de eerste kerkleden in deze bedeling. Haar geloof verdiepte zich toen ze verschillende keren uit haar huis werd verdreven en van haar man werd gescheiden. Als bekwame vroedvrouw was ze dag en nacht op pad en trotseerde ze weer en wind om haar gezin te onderhouden. Voor die overmatige inspanning moest zij de tol betalen. Ze stierf op de jonge leeftijd van 34, en liet haar man en vijf kinderen achter. Ze heeft niet gezien hoe haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen haar volgden in het geloof. Ze heeft hier op aarde niet haar eigen tempelbegiftiging ontvangen, een zegen die ze volgens mij gekoesterd zou hebben.

Laura's getrouwe leven getuigt van dit vers uit Hebreeën: 'In geloof zijn deze allen gestorven, zonder de beloften verkregen te hebben; slechts uit de verte hebben zij die gezien en begroet, en zij hebben beleden, dat zij vreemdelingen en bijwoners waren op aarde.'[7] Het geloof leefde in Laura, en Laura leefde naar haar geloof.

Ik hou van mijn overoudtante Laura en draag haar voorbeeld in mijn hart. Zij brengt mij, net als die ZHV-zusters in Nigeria, in herinnering: 'Alle dingen zijn mogelijk voor wie gelooft.'[8]

Het geestelijke vermogen om overtuigd te zijn van beloften die we 'uit de verte' zien maar misschien niet in dit leven verkrijgen, is een feilloze maatstaf voor wie oprecht geloven. Ouderling Bruce R. McConkie verwoordde die waarheid als volgt: 'Geloof in zijn volle en pure vorm vereist een onwankelbare zekerheid en (...) absoluut vertrouwen dat [God] onze smeekbeden hoort en onze gebeden verhoort'[9] op zijn eigen tijd. Wij zijn ervan overtuigd dat ook wij kunnen '[staan] in het geloof'[10], vandaag en morgen.

President Gordon B. Hinckley (midden), president Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium (links), en president James E. Faust, tweede raadgever, zingen met de aanwezigen tijdens een conferentiebijeenkomst.

Het doet er niet toe waar we wonen of wat onze omstandigheden zijn. Elke dag kunnen we door ons rechtschapen leven geloof tonen in Jezus Christus, waardoor we verder kijken dan aardse pijn, teleurstellingen en onvervulde beloften. Het is heerlijk om een geloof te hebben waardoor we kunnen uitkijken naar de dag dat 'al het beloofde wordt (…) gegeven.'[11]

Toen zij in West-Afrika met elke gelovige voetstap over dat zanderige junglepad liepen, konden die dappere, Nigeriaanse zusters zich niet voorstellen dat er op een dag in hun eigen land de muren van een heilige tempel Gods zouden verrijzen. Zij konden zich niet voorstellen dat de geïnspireerde woorden van een andere profeet van God, president Gordon B. Hinckley, de beloofde zegeningen zouden brengen waarop ze hoopten en die ze 'vanuit de verte' gezien hadden. Ze wisten alleen dat de Heer zijn evangelie in deze tijd hersteld had, dat een getuigenis van dat evangelie in hun hart brandde, dat geloof hun levensweg verlichtte. Toen handelden zij volgens de raad van een profeet om een tempelaanbeveling waardig te zijn en bij zich te dragen.

Mijn man en ik dachten op die gedenkwaardige dag in april 2000 met tederheid aan die zusters en zo veel andere West-Afrikaanse heiligen toen president Gordon B. Hinckley zei: 'We [maken] in deze conferentie bekend dat we een huis des Heren in Aba (Nigeria) hopen te bouwen.'[12] Broeders en zusters, ik getuig dat 'wonderen (…) geloof (…) bekrachtigen'[13] De tempels van Afrika zijn een schitterend voorbeeld van wonderen, veroorzaakt door het geloof en de offers van veel heiligen in de dorpjes en steden, verspreid over dat uitgestrekte continent.

Ik ben innig dankbaar het geloof te hebben gezien van twee pioniers in Afrika die vele kilometers liepen voor een tempelaanbevelingsgesprek. Ik ben blij dat de tempel in aanbouw in Nigeria deze vrouwen, hun gezin en nog duizenden anderen de kans zal bieden hun aanbeveling te gebruiken als symbool en belichaming van hun geloof.

Soms kunnen we de zegeningen die we nog moeten ontvangen met onze sterfelijke ogen niet zien. Ik getuig dat het altijd geloof is waardoor we 'vanuit de verte' en met een geestelijke visie alles kunnen zien wat God voor zijn kinderen voor ogen heeft.

Net zo zeker als de zusters die over dat zanderige junglepad liepen het wisten, weet ik dat God leeft. Hij heeft ieder van ons, op elk continent, lief en wil ieder van ons zegenen. Ik weet dat ons geloof in Jezus Christus ons elke dag tot steun kan zijn als wij 'alles doen wat in ons vermogen ligt', en met de 'volste verzekering'[14] weten dat deze beloften die we misschien 'vanuit de verte' zien op een dag alle zegeningen brengen waarop we hopen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

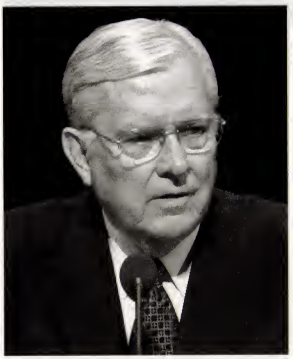
NOTEN

1. 'Een tempelgericht volk', *De Ster*, mei 1995, p. 5.
2. Alma 32:21; cursivering toegevoegd.
3. Hebreeën 12:2.
4. Zie 1 Korintiërs 16:13; Jakobus 1:6.
5. Hebreeën 11:1.
6. Morris Calvin Phelps, *Life History of Laura Clark* (Archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, geen datum), microfilm, 3.
7. Hebreeën 11:13.
8. Marcus 9:23.
9. *A New Witness for the Articles of Faith* [1985], p. 187.
10. 1 Korintiërs 16:13.
11. 'O volheid van zegen', lofzang 3.
12. 'Tijd voor een nieuw begin', *Liahona*, juli 2000, p. 107.
13. Bible Dictionary, 'Faith', p. 669.
14. LV 123:17.

Laat uw stem horen

OUDERLING M. RUSSELL BALLARD
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Laat uw stem horen en spreek u uit voor meer verheffende, inspirerende en aanvaardbare media.

In de herfst zijn op de televisie de eerste afleveringen van nieuwe series te zien en worden nieuwe shows geïntroduceerd. Een vriend vertelde me dat er deze herfst 37 nieuwe tv-series beginnen. Toen hij de kritieken las, vond hij er maar weinig waar hij zijn kinderen naar wilde laten kijken. De meeste komische series, drama's en reality-programma's bevatten onzedelijkheid en geweld, en drijven subtiel de spot met traditionele waarden en het traditionele gezin. Ieder jaar lijken de nieuwe programma's erger te worden en wordt de grens van wat het publiek accepteert steeds verlegd. Wat er uit Hollywood komt, van het internet en uit veel hedendaagse muziek, spint een web van decadentie dat onze kinderen in de val kan lokken en ons allen in gevaar kan brengen.

De kerkleiders hebben de verantwoordelijkheid om uitspraken te doen over zedelijkheidskwesties en individuele leden en gezinnen raad te geven. Het gezin is de fundamentele eenheid van de samenleving, de fundamentele eenheid van de eeuwigheid. Dus als er krachten zijn die het gezin bedreigen, moeten de kerkleiders reageren.

Het gezin is de kern van het plan van onze hemelse Vader, want wij maken allen deel uit van zijn gezin, en het sterfelijk leven is onze kans om ons eigen gezin te vormen en de rol van ouder op ons te nemen. Juist in het gezin maken we kennis met onvoorwaardelijke liefde, die we ons eigen kunnen maken en die ons een besef geeft van Gods liefde. In ons gezin brengen we elkaar normen bij en ontwikkelen we ons karakter. Vader en moeder zijn roepingen waaruit we nooit worden ontheven, en er is geen belangrijker rentmeesterschap dan de verantwoordelijkheid die wij dragen voor Gods geestkinderen die deel uit gaan maken van ons gezin.

In deze context van het uitzonderlijke belang van het gezin, en de gevaren waarmee het gezin tegenwoordig geconfronteerd wordt, is het niet verbazingwekkend dat het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen zich zo krachtig uitgedrukt hebben in de proclamatie aan de wereld over het gezin: 'Wij waarschuwen degenen die (…) hun taken in het gezin niet nakomen, dat zij op een dag aan God rekenschap moeten afleggen. Verder waarschuwen wij ervoor dat het verval van het gezin de rampen voor personen, gemeenschappen en volken tot gevolg zal hebben die de profeten van vroeger en nu voorzegd hebben.'[1] Maleachi was zo'n profeet die ouders aanspoorde om hun hart tot hun kinderen te wenden, en kinderen ook hun hart tot hun ouders te wenden, daar anders de aarde vervloekt zou worden (zie Maleachi 4:6).

Aan deze waarschuwingen, zo oud als het Oude Testament, en zo nieuw als de proclamatie over het gezin, voeg ik mijn eigen stem van waarschuwing toe, met name aangaande de media in deze tijd en de uiterst negatieve invloed die ze kunnen hebben op het gezin en het gezinsleven.

Vanwege hun enorme omvang, bieden de media ons tegenwoordig grote en scherpe tegenstellingen. Naast hun schadelijke en tolerante programma's, hebben de media ook veel te bieden dat positief en productief is. Er zijn geschiedeniszenders, ontdekkingszenders en onderwijszenders op tv. Er zijn nog steeds films, komedies en drama's te vinden die ontspannen, verheffen en de consequenties van goed en kwaad juist weergeven. Het internet kan een fantastische bron van informatie en communicatie zijn, en er is een onbeperkt aanbod van goede muziek in de wereld. Het moeilijkste is dus om verstandig te kiezen waar we naar luisteren en kijken.

Zoals de profeet Lehi heeft gezegd: door Christus en zijn verzoening zijn wij 'voor eeuwig vrij geworden, het onderscheid kennende tussen goed en kwaad, om zelfstandig te handelen en niet om met [ons] te laten handelen (…) vrij te kiezen, vrijheid en

eeuwig leven (…) of gevangenschap en dood.' (2 Nephi 2:26–27.)

De mediakeuzes die we doen, kunnen een afspiegeling zijn van de keuzes die we in het dagelijks leven doen. Als we trendy, prikkelende en smakeloze tv-programma's of films kiezen, zou het weleens zo kunnen zijn dat we, als we niet oppassen, in het dagelijks leven hetzelfde kiezen.

Als we niet de juiste keuzes doen, kunnen de media ons gezin vernietigen en onze kinderen van het evangeliepad afbrengen. In de virtuele werkelijkheid en de ingebeelde werkelijkheid van grote en kleine schermen worden geregeld meningen en daden die vernietigend zijn voor het gezin, voorgesteld alsof ze prettig, modieus, opwindend en normaal zijn. De meest vernietigende aanvallen van de media op het gezin zijn niet rechtstreeks, frontaal of openlijk onzedelijk. Het intelligente kwaad is daar te sluw voor, want men weet dat de meeste mensen nog steeds voorgeven in het gezin en in traditionele waarden te geloven. De aanvallen zijn eerder subtiel en *zedeloos* — de vraag wat goed of wat kwaad is, komt niet eens aan de orde. Onzedelijkheid en seksuele toespelingen doen mensen overal geloven dat het wel in orde moet zijn omdat iedereen het doet. Dit schadelijke kwaad bevindt zich niet ergens op straat; het komt rechtstreeks ons huis binnen, recht in het hart van ons gezin.

Om sterk en gelukkig te zijn, moet het gezin gevoed worden met de waarheden uit ons dertiende geloofsartikel — met geloof in 'eerlijk […] zijn, trouw, kuis, welwillend, deugdzaam, en goed te moeten doen aan alle mensen.' Gelukkig zijn er veel mensen uit alle culturen en godsdiensten die er net zo over denken als wij, die ook alles wat 'deugdelijk, liefelijk, eervol of prijzenswaardig is' nastreven.

Wij leven in de gevaarlijke tijd waar Paulus van geprofeteerd heeft, waarin 'de mensen […] zelfzuchtig [zullen] zijn, geldgierig, pochers, vermetel,

kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, (…) lasteraars, (…) afkerig van het goede, (…) roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God' (2 Timoteüs 3:1–4).

Samenspannende mensen die meer geïnteresseerd zijn in geld dan in goedheid, 'hitsen […] het volk op tot […] allerlei goddeloosheid' (zie Alma 11:20) en verhinderen dat de media voor edele doeleinden gebruikt worden.

De nieuwe zedelijkheid die van de mediakansel af gepredikt wordt, is niets meer of minder dan de oude onzedelijkheid. Zij valt godsdienst aan. Zij ondermijnt het gezin. Zij maakt van deugdzaamheid ondeugdzaamheid, en van ondeugdzaamheid deugdzaamheid. Zij bestookt de zintuigen en de ziel met boodschappen en beelden die niet deugdzaam, liefelijk, eervol of prijzenswaardig zijn.

De tijd is gekomen waarop leden van de kerk hun stem moeten laten horen en zich samen met vele andere bezorgde mensen moeten verweren tegen de aanstootgevende, destructieve en kwaadaardige media-invloeden waarmee de aarde overspoeld wordt.

Waar volgens de Kaiser Family Foundation in 1998 67 procent van de meest bekeken tv-programma's erotisch materiaal bevatten, was dat in 2000 naar 75 procent gestegen.[2] Media met een dergelijke programmering hebben allerlei negatieve gevolgen. Ze bevorderen een harteloze houding tegenover de vrouw, die vaak wordt voorgesteld als het voorwerp van misbruik, en niet als een dierbare dochter van God die van onmisbaar belang is in zijn eeuwige plan. De van oudsher gekoesterde waarden van onthouding van intieme betrekkingen vóór het huwelijk, en van volledige trouw van man en vrouw binnen het huwelijk, worden geminacht en bespot. Kleine kinderen en jongeren worden in de war gebracht en misleid door het afwijkende gedrag dat zogenaamde sterren vertonen, mensen die zij bewonderen en willen navolgen. In de zedelijke verwarring die de media hebben geschapen, worden blijvende waarden losgelaten.

We zien digitale porno snel in omvang toenemen, wat tot verslaving aan internetseks leidt. Sommigen raken zó verslaafd aan internetporno en gevaarlijke vormen van chatten, dat ze hun huwelijksverbonden en gezinsverplichtingen negeren en vaak zelfs hun baan op het spel zetten. Velen houden zich niet aan de wet. Anderen raken zo gewend aan hun

perverse gedrag dat ze steeds meer risico nemen om hun verslaving aan onzedelijkheid te voeden. Huwelijken sneuvelen en relaties mislukken, terwijl verslaafden alles kwijtraken wat van echte en eeuwige waarde is.

Volgens sociale waarnemers heeft de 'tv (...) de plaats van gezin, school en kerk ingenomen — in die volgorde — als het voornaamste middel van sociale omgang en doorgeven van waarden. (...) Inhaligheid, losbandigheid, geweld, ongebreidelde bevrediging van lusten, en een gebrek aan zedelijke discipline (...) zijn de dagelijkse kost die op aantrekkelijke wijze wordt opgediend aan onze kinderen.'[3]

We moeten ons ook druk maken om de geweldsverheerlijkende en seksueel geladen teksten van zoveel popsongs van tegenwoordig, en de relatief nieuwe 'kunstvorm' van muziekvideo's. Volgens branchewaarnemers is veertig procent van degenen die naar muziekvideo's kijken onder de achttien.[4] Volgens een onderzoek beeldt ongeveer driekwart van alle muziekvideo's een verhaal uit met seksueel getinte beelden, en bevat bijna de helft geweld.[5] En de modetrends die voortkomen uit die beelden, zijn het absolute tegengestelde van 'deugdelijke, liefelijk, eervol of prijzenswaardig'. Wij leven beslist in een tijd waarin de mensen 'het kwade goed noemen en het goede kwaad' (Jesaja 5:20).

Nogmaals, het gezin is het voornaamste doelwit van het kwaad, en daarom moeten we ons vooral concentreren op de bescherming en verdediging van het gezin. Zoals ik al gezegd heb, als je het bekijkt vanuit duivels strategisch oogpunt, dan is het logisch dat Satan het gezin aanvalt. Als hij het werk van de Heer wil dwarsbomen, dan vergiftigt hij niet de pindakaasvoorraden in de wereld om het zendingswerk van de kerk tot staan te brengen. Dan stuurt hij geen keelaandoening om het Tabernakelkoor te teisteren. Hij laat geen wetten uitvaardigen tegen het gebruik van

groene gelatinepudding en stoofschotels. Als het kwaad de essentie van Gods werk wil aanpakken en die ontwrichten, dan valt het het gezin aan. Het doet dat door te proberen de wet van kuisheid te laten negeren, verwarring rond de seksen te stichten, mensen ongevoelig te maken voor geweld, grove en godslasterlijke taal normaal te maken, en onzedelijk en afwijkend gedrag meer regel dan uitzondering te laten lijken.

We moeten deze uitspraak van Edmund Burke in gedachten houden: 'Het enige wat nodig is om het kwaad te laten triomferen, is dat goede mensen niets doen.'[6] Wij moeten onze stem laten horen, samen met andere bezorgde burgers overal ter wereld, en ons keren tegen de huidige trends. Wij moeten de media die aanstootgevende programma's brengen, vertellen dat we er schoon genoeg van hebben. We moeten programma's en producten steunen die positief en verheffend zijn. Als we de handen ineenslaan met vrienden en omwonenden die onze bezorgdheid delen, dan kunnen we de verantwoordelijke personen een duidelijke boodschap geven. Hun internetsites en hun filialen vermelden een adres. Brieven en e-mailtjes hebben een sterkere uitwerking dan de meeste mensen denken, vooral boodschappen in de trant van deze, die een ZHV-zuster verstuurde: 'Ik vertegenwoordig een groep van meer dan honderd vrouwen die wekelijks bijeenkomen en het er vaak over hebben wat voor schade uw programma toebrengt aan onze kinderen.'

Uiteraard is de eenvoudigste manier om te protesteren tegen media met een negatieve uitwerking om er gewoon niet naar te kijken, het niet te lezen, of het niet af te spelen. We moeten onze gezinsleden leren om zich te houden aan de raad die het Eerste Presidium aan de jongeren heeft gegeven. Hun instructie met betrekking tot ontspanning en de media, in de brochure *Voor de kracht van de jeugd*, is volkomen duidelijk:

'Ga niet naar, kijk niet naar en neem niet deel aan amusement dat op wat voor manier dan ook grof, onzedelijk, gewelddadig of pornografisch is. Neem niet deel aan amusement waarin onzedelijk of gewelddadig gedrag als aanvaardbaar wordt weergegeven (...).

'Heb de moed om bij een film of een videofeestje weg te lopen, een computer of tv uit te zetten, een andere radiozender op te zoeken of een tijdschrift weg te leggen als je geconfronteerd wordt met iets dat niet aan de normen van onze hemelse Vader voldoet. Doe het, ook als anderen het niet doen.'[7]

Broeders en zusters, weiger u te laten gebruiken. Weiger u te laten manipuleren. Weiger alle steun aan programma's die de traditionele gezinsnormen overtreden. Wij hebben in eerste instantie misschien maar een bescheiden stem, maar die moet u toch laten horen en u uitspreken voor meer verheffende, inspirerende en aanvaardbare media.

Naast de aanmoediging om uw stem te laten horen, wil ik besluiten met zeven dingen die elke ouder kan doen om het negatieve effect van de media op zijn gezin te verminderen:

1. We moeten een gezinsraad houden en onze medianormen vaststellen.

2. We moeten voldoende aandacht en tijd aan onze kinderen besteden, zodat wij voortdurend de voornaamste

invloed in hun leven zijn, en niet de media of hun leeftijdgenoten.

3. We moeten zelf goede keuzen doen wat de media betreft, en een goed voorbeeld zijn voor onze kinderen.

4. We moeten de tijd beperken die onze kinderen dagelijks besteden aan tv kijken, computerspelletjes spelen of internetten. De virtuele werkelijkheid moet niet hún werkelijkheid worden.

5. We moeten internetfilters en blokkeringen van tv-programma's gebruiken om te verhinderen dat onze kinderen 'per ongeluk' iets tegenkomen wat ze niet mogen zien.

6. We moeten tv's en computers in kamers zetten die veel door het hele gezin gebruikt worden, en niet in een slaapkamer of afgezonderde ruimte.

7. We moeten de tijd nemen om samen met onze kinderen naar geschikte films en tv-programma's te kijken, en moeten met ze bespreken hoe ze zelf keuzes kunnen doen die verheffend en opbouwend zijn in plaats van verlagend en vernietigend.

Moge God ons zegenen met de moed en de wijsheid om te doen wat wij kunnen om de vloedgolf in de media te keren en om te vormen naar licht en waarheid. En moge God ons gezin zegenen met sterkte en trouw aan de evangeliebeginselen, dat is mijn gebed. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

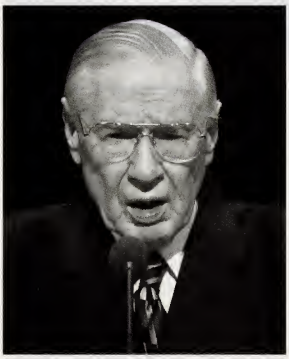
NOTEN

1. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld," *Liahona,* oktober 1998, p. 24.
2. Zie Dale Kunkel e.a., *Sex on TV 2003: A Biennial Report to the Kaiser Family Foundation* (2003), p. 40.
3. Zbigniew Brzezinski, 'Weak Ramparts of the Permissive West', in Nathan P. Gardels, ed., *At Century's End: Great Minds Reflect on Our Times* (1995), p. 53.
4. Zie National Institute on Media and the Family, 'Fact Sheet', Internet, http://www.mediafamily.org/facts/facts_mtv.shtml.
5. Zie Barry L. Sherman en Joseph R. Dominick, 'Violence and Sex in Music and Videos: TV and Rock 'n' Roll', *Journal of Communication,* winter 1986, p. 79–93.
6. John Bartlett, red., *Familiar Quotations,* 15de editie (1980), p. IX.
7. *Voor de kracht van de jeugd* (2001), p. 17, 19.

Heer, ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Geloof waarop we steunen kan ons de grootste troost verschaffen. Allemaal moeten we ons eigen getuigenis verwerven.

Op deze ochtend wil ik nederig getuigen tot wie worstelen met en twijfelen aan de goddelijke zending van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Velen van ons lijken af en toe op de vader die de Heiland vroeg om zijn kind met de 'stomme geest' te genezen. Terstond riep de vader van de knaap uit: 'Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp![1] Voor allen die met twijfels en vragen blijven zitten, zijn er manieren om uw ongeloof te hulp te komen. Bijna iedereen die op zoek is naar licht, waarheid en kennis, en in dat proces informatie aanvaardt of afwijst, zit op een bepaald moment met vragen. Dat hoort bij het leerproces.

Geloof waarop we steunen kan ons de grootste troost verschaffen. Allemaal moeten we ons eigen getuigenis verwerven.

Een getuigenis begint met geloof in de goddelijke zending van Jezus Christus, het Hoofd van de kerk, en de profeet van de herstelling, Joseph Smith. Het door Joseph Smith herstelde evangelie is waar of niet waar. Om alle beloofde zegeningen te ontvangen, moeten we het evangelie in geloof en volledig aanvaarden. Maar dat vaste geloof komt meestal niet ineens. Geestelijk leren we regel op regel en voorschrift op voorschrift.

Joseph Hamstead, docent aan de London University, had tot mededocenten aan die geweldige universiteit gesproken over de kerk en haar programma's voor de jeugd en het gezin. Een van hen zei: 'Ik vind het mooi, wat er allemaal voor gezinnen en zo gedaan wordt. Als je die engel die aan Joseph Smith verscheen eruit kon laten, zou ik bij jullie kerk kunnen horen.' Broeder Hamstead antwoordde: 'Ja, maar als je

de engel die aan de profeet Joseph verscheen, wegliet, kon ik niet bij de kerk horen, want daarop is ze gebaseerd.'[2]

Net als die hoogleraar aan de London University zien veel mensen het pure wonder van deze kerk en zijn ze overtuigd van haar grote verdienste en degelijkheid. Ze waarderen wat de kerk voor haar gelovigen kan doen. Maar hun ontbreekt de geestelijke bevestiging dat Joseph Smith echt in een visioen de Vader en de Zoon heeft gezien, en dat een engel aan Joseph Smith de platen heeft overhandigd waarvan het Boek van Mormon is vertaald. God leren kennen is de voornaamste geestelijke gave die elke man of vrouw kan ontvangen. Joseph Smith ontving die kennis rechtstreeks van God. Jaren later, toen hij nog steeds de invloed van die en andere gebeurtenissen in zijn leven overpeinsde, zei Joseph zelf: 'Ik neem het niemand kwalijk als hij niet gelooft wat ik vertel. Als ik niet had meegemaakt wat mij is overkomen, zou ik het zelf niet geloven.'[3]

Er was niemand bij de jonge Joseph Smith toen God de Vader en zijn Zoon Jezus Christus in het heilige bos in Palmyra (New York) verschenen. Toch zal het voor wie niet in die gebeurtenis geloven, moeilijk zijn het weg te redeneren. Er is sindsdien te veel gebeurd om te ontkennen dat het ooit plaatsvond.

Als u net als die vader in de Bijbel zegt: 'Ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp', kunt u een bevestiging krijgen door te doen wat in het Boek van Mormon staat, waar ons gevraagd wordt 'God, de eeuwige Vader in de naam van Christus' te vragen naar de waarheid die we alleen door geloof in Christus en door openbaring te weten komen. Er zijn echter twee onmisbare elementen. Men moet 'vragen met een *oprecht hart* en met een *eerlijke bedoeling*'. Dan zal God 'door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid ervan aan u bekendmaken. En door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten.'[4]

Behalve het Boek van Mormon zijn er nog meer krachtige aanduidingen die de beweringen van Joseph Smith ondersteunen. Om te beginnen hebben de drie getuigen en de acht getuigen die de platen in handen hebben gehad en de graveersels hebben gezien, getuigd dat het Boek van Mormon vertaald is door de macht van God. Familieleden van Joseph Smith die hem het beste kenden, aanvaardden en geloofden zijn boodschap. Onder hen waren zijn ouders, broers en zussen en zijn oom, John Smith. Zijn oudere broer Hyrum bewees dat hij volledig in Josephs werk geloofde door tegelijk met Joseph zijn leven te geven. Al die betrouwbare getuigen bevestigen het getuigenis van de profeet.

Zijn intiemste kennissen geloofden onvoorwaardelijk in de goddelijke zending van Joseph Smith. Twee van hen, Willard Richards en John Taylor, waren bij Joseph en Hyrum toen die gedood werden. Joseph vroeg Willard Richards of hij bereid was met hen te sterven. Willard zei ondubbelzinnig: 'Broeder Joseph, u vroeg me niet om met u de rivier over te steken — u vroeg me niet om naar Carthage te komen — u vroeg me niet om met u naar de gevangenis te gaan — en denkt u dat ik u nu in de steek laat? Maar ik zal u zeggen wat ik doe; als u ter dood veroordeeld wordt voor verraad, laat ik me in uw plaats ophangen, en u gaat dan vrijuit.'[5]

John Taylor heeft getuigd: 'Joseph Smith, de profeet en ziener des Heren, heeft, Jezus alleen uitgezonderd, meer voor de zaligheid des mensen in deze wereld gedaan dan enig ander persoon, die ooit op aarde heeft geleefd.'[6] De pragmaticus Brigham Young heeft gezegd: 'Iedere keer als ik eraan denk dat ik Joseph Smith heb gekend, wil ik halleluja roepen. Hij is de profeet die door de Heer werd voorbereid en geordend en aan wie Hij de sleutels en macht heeft gegeven om het koninkrijk van God op aarde op te bouwen.'[7] Volgens mij waren die sterke, intelligente mannen niet om de tuin te leiden.

Het is voor mij ook zeer overtuigend dat geen enkele godsdienst zich erop beroept de sleutels te bezitten om gezinsbanden eeuwig te maken. President Hinckley heeft gezegd: 'Elke tempel, of die groot of klein is, oud of nieuw, is een blijk van ons getuigenis dat het leven na de dood net zo reëel en zeker is als het sterfelijk leven.'[8] Wie hun gezin koesteren, hebben een dwingende reden om aanspraak te maken op de voortreffelijke zegen om voor eeuwig in Gods tempel te worden verzegeld. Voor alle grootouders, ouders, echtgenoten, kinderen en kleinkinderen is die verzegelbevoegdheid een weergaloos beginsel, een hoogtepunt in de herstelling 'aller dingen'[9] door de profeet Joseph Smith. Verzegelingen zijn voor eeuwig. Die zegen kan toekomen aan wie nu in leven zijn, en ook plaatsvervangend aan wie gestorven zijn, waardoor gezinnen voor eeuwig verbonden worden.[10]

Nog een krachtig bewijs van de goddelijkheid van dit heilige werk is de opmerkelijke, wereldwijde groei en kracht van deze kerk. Het is een unieke instelling. Niets is er mee te vergelijken. Zoals Gamaliël beredeneerde toen Petrus en de eerste apostelen getuigden van de goddelijke aard van Jezus Christus:

'Indien dit (…) werk uit mensen is, zal het vernietigd worden.'[11]

Dit mag dan allemaal waar zijn, maar iedereen moet een geestelijke bevestiging krijgen door de macht van de Heilige Geest, die krachtiger is dan alle zintuigen tezamen. Wie zeggen: 'Heer, ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp', geef ik in overweging: 'Blikt (…) vooruit met een oog van geloof.'[12] Als we dat doen, heeft de Heer beloofd: 'Zie, Ik zal in uw verstand en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest, die op u zal komen en in uw hart wonen.'[13]

Een aantal redenen die mensen aanvoeren als het vuur van hun geloof afneemt en uitdooft, zijn: menselijke zwakheden en andermans onvolmaaktheden; iets in de geschiedenis van de kerk wat zij niet begrijpen; veranderingen in de gang van zaken ten gevolge van groei en voortdurende openbaring; onverschilligheid; of overtreding.

Eens heeft de Heer gezegd dat Hij 'tevreden' was over Joseph Wakefield.[14] Hij was standvastig en trouw, en vertelde honderden mensen over het profetische werk van Joseph Smith. Maar van 1833 tot 1834 werd hij beïnvloed door een paar afvalligen in Kirtland. Eens was hij bij Joseph Smith thuis. Joseph kwam uit de kamer waar hij het woord van God had vertaald en begon direct met een paar kinderen te spelen. 'Daardoor was [broeder Wakefield] overtuigd dat Joseph geen man van God was, en dat [daarom] het werk vals was.'[15] Op den duur werd Joseph Wakefield afvallig, hij werd geëxcommuniceerd en vervolgde de kerk en de heiligen.

Een inactief lid kwam, toen haar zoon op zending ging, met een schok tot het besef dat ze zich niet tot de kerk bekeerd had. Ze vergeleek zich met anderen wier indrukwekkende bekeringsverhalen ze had gehoord en ze vroeg zich af: 'Waarom was de bekering van deze mensen zo krachtig en ben ik, met mijn pioniersverfgoed, onbekeerd gebleven?' Ze begon het Boek van Mormon te lezen hoewel ze twijfelde aan de waarheid ervan en het saai vond. Toen daagde een vriendin haar uit. Die zei: 'Je zegt dat je in gebed gelooft. Waarom bid je er dan niet over?'

Dat deed ze, en toen ze gebeden had, begon ze weer aan het Boek van Mormon. Het was niet saai meer. Hoe meer ze las, des te meer fascineerde het haar en ze dacht: 'Dat kan Joseph Smith niet geschreven hebben — die woorden kwamen van God!' Ze las het uit, en vroeg zich af hoe God haar zou vertellen dat het waar was. Ze zei: 'Een krachtig, sterk, mooi en vreugdevol gevoel ging door mijn hele lichaam. (…) Ik wist dat Jezus Christus herrezen was, (…) dat Joseph Smith een profeet was die God en Jezus Christus had gezien. Ik wist dat hij op wonderbaarlijke wijze en onder Gods leiding oude verslagen had vertaald. Ik wist dat Joseph Smith openbaringen van God had ontvangen.' Haar leven veranderde omdat zij nu ook een bekeerlinge was![16]

Voor degenen wier geloof verzwakt is, kunnen de redenen echt lijken, maar ze veranderen niets aan de realiteit van wat Joseph Smith hersteld heeft. De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Ik heb nooit gezegd dat ik volmaakt was, maar er is niets fout aan de openbaringen die ik heb doorgegeven.'[17] Ware beginselen of leer

Kerkleden verlenen steun aan de kerkleiders in de zaterdagmiddagbijeenkomst van de conferentie.

kan men niet met succes bekritiseren, want ze zijn eeuwig. De openbaringen die de profeet Joseph Smith kreeg, kloppen nog steeds! Het is verkeerd om door verwarring, geringschatting of beledigingen ons eigen huis van geloof te laten afbreken.

We kunnen een vast getuigenis hebben dat Jezus de Christus is, de Zoon van God, de Verlosser van de mensheid, en dat Joseph Smith een profeet was, gemachtigd om, zonder een volledig begrip van alle evangeliebeginselen, de kerk in onze tijd te herstellen. Maar wanneer je een stok oppakt, pak je de hele stok. En dat geldt ook voor het evangelie. Als leden van de kerk moeten we het helemaal aanvaarden. Zelfs een beperkte geestelijke zekerheid van sommige aspecten van het evangelie is een zegen, en te zijner tijd kunnen de andere elementen waarvan u niet zeker bent, door geloof en gehoorzaamheid op hun plaats vallen.

De kloof tussen wat populair en wat goed is, wordt breder. Zoals Jesaja profeteerde, noemen velen tegenwoordig 'het kwade goed (…) en het goede kwaad.'[18] Openbaringen van Gods profeten zijn niet als aanbiedingen in het cafetaria waarvan je er sommige kunt kiezen en andere negeren. Wij zijn de profeet Joseph Smith veel verschuldigd voor de vele belangrijke openbaringen die hij ontving. Niemand anders heeft zoveel geestelijke kennis teruggebracht.[19] In maart 1839 ging er een openbaring aan Joseph Smith in vervulling:

'De einden der aarde zullen naar uw naam vragen, en dwazen zullen u bespotten, en de hel zal tegen u woeden;

'Terwijl de reinen van harte en de verstandigen, de edelen en de deugdzamen voortdurend naar raad, bevoegdheid en zegeningen van uit uw handen zullen zoeken.'[20]

Aan degenen die geloven, maar hun geloof willen versterken, vraag ik dringend om te wandelen in geloof en vertrouwen in God. Voor geestelijke kennis is altijd oefening van geloof nodig. We verkrijgen een getuigenis van de evangeliebeginselen door gehoorzaam te proberen ernaar te leven. De Heiland heeft gezegd: 'Indien iemand diens wil doen wil, zal hij van deze leer weten.'[21] We verkrijgen een getuigenis van de kracht van het gebed door nederig en oprecht te bidden. Een getuigenis van de tiende krijgen we door onze tiende te betalen. Laat u door uw twijfels niet afscheiden van de goddelijke kennisbron. Blijf nederig biddend zoeken naar eeuwig licht, en uw ongeloof zal worden verdreven. Ik getuig dat u, als u doelbewust blijft zoeken naar geestelijk licht, waarheid en kennis, die zeker zult ontvangen. Als u in geloof voortgaat, zult u merken dat uw geloof toeneemt. Als goed zaad zal het, als u het niet door ongeloof uitwerpt, zwellen in uw boezem.[22]

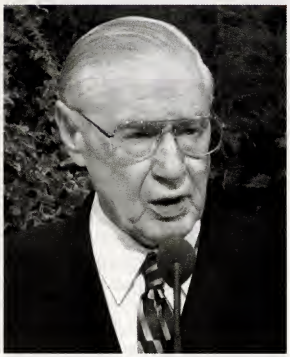
Ik geloof dat een individueel getuigenis dat Jezus de Christus is, een geestelijke gave is. Niemand kan het met succes betwisten of aanvechten omdat het zo'n persoonlijke gave is voor wie het heeft gekregen. Het is als een geestelijke energiebron die zich steeds weer vult en ons geestelijk licht brandend houdt om ons de weg te wijzen naar eeuwig geluk. Maar ik getuig dat het nog veel meer kan zijn. Als we met God een verbond sluiten 'om zijn wil te doen en gehoorzaam te zijn aan zijn geboden in alle dingen die Hij ons al onze overige dagen zal gebieden', wordt 'ons hart door geloof in [Christus'] naam [veranderd].' Zo worden wij 'uit Hem geboren en (…) [worden wij] zijn zonen en zijn dochteren.'[23] Ik weet dat zeker. Dat verklaar ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Marcus 9:17, 24.
2. Privé-correspondentie.
3. *History of the Church,* 6:317.
4. Moroni 10:4–5, cursivering toegevoegd.
5. *History of the Church,* 6:616.
6. LV 135:3.
7. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 98.
8. 'This Peaceful House of God', *Ensign,* mei 1993, p. 74.
9. Handelingen 3:21.
10. Zie LV 110:15–16.
11. Handelingen 5:38–39.
12. Alma 5:15.
13. LV 8:2.
14. LV 50:37.
15. George A. Smith, *Deseret News,* 20 januari 1858, p. 364.
16. Zie Grace Jorgensen, 'Every Member a Convert', *Ensign,* april 1980, p. 70–71.
17. *History of the Church,* 6:366.
18. Jesaja 5:20.
19. Zie LV 135:3.
20. LV 122:1–2.
21. Johannes 7:17.
22. Zie Alma 32:28.
23. Mosiah 5:5, 7.

De steunverlening aan functionarissen

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Broeders en zusters, president Hinckley heeft mij verzocht de algemene autoriteiten, de gebiedszeventigen en de leden van de algemene presidiums van de hulporganisaties ter steunverlening voor te stellen.

Wij stellen u voor Gordon Bitner Hinckley steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Thomas Spencer Monson als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en James Esdras Faust als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie er niet mee instemt, maakt dat kenbaar.

Wij stellen u voor Thomas Spencer Monson steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen; Boyd Kenneth Packer als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen; en de volgende broeders als lid van dat quorum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, en Henry B. Eyring.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de raadgevers in het Eerste Presidium en de twaalf apostelen steun te verlenen als profeet, ziener en openbaarder.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens, met hetzelfde teken.

Met dank voor hun werk als lid van het Eerste Quorum der Zeventig ontheffen wij eervol de ouderlingen Angel Abrea, William R. Bradford en Cree-L Kofford, en verlenen hun het emeritaat.

Allen die zich hierin kunnen vinden, maken dit kenbaar.

We verlenen een eervolle ontheffing aan de ouderlingen Duane B. Gerrard, J. Kent Jolley, en D. Lee Tobler als lid van het Tweede Quorum der Zeventig en aan de volgende gebiedszeventigen: Henry F. Acebedo, Blair S. Bennett, Craig A. Bullock, Raimondo Castellani, Christopher N. Chukwurah, Lawrence R. Fuller, Rubén G. Gápiz, Harvey L. Gardner, Francisco G. Giménez, John A. Grinceri, Shih An Liang, Emmanuel O. Opare Sr., Alain A. Petion, Claudio D. Signorelli, R. Lloyd Smith, Tomás Valdés, Chung Hei (Patrick) Wong.

Wie zijn waardering wil tonen, maakt dit kenbaar door de hand op te steken.

Wij stellen voor de ouderlingen Glenn L. Pace en Spencer J. Condie met dank te ontheffen als lid van het algemeen jongemannenpresidium.

Wie hiermee instemt, kan dat kenbaar maken door de hand op te steken.

Wij stellen voor steun te verlenen aan José A. Castro, William K. Jackson, Paul V. Johnson en Jay L. Sitterud als gebiedszeventigen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen voor steun te verlenen aan de ouderlingen Lynn G. Robbins en Donald L. Hallstrom als raadgevers in het algemeen jongemannenpresidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, eveneens.

Wij stellen u voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigen en algemene presidiums van de hulporganisaties zoals die nu in functie zijn, te steunen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens.

Naar het zich laat aanzien, is de steunverlening unaniem bevestigend geweest.

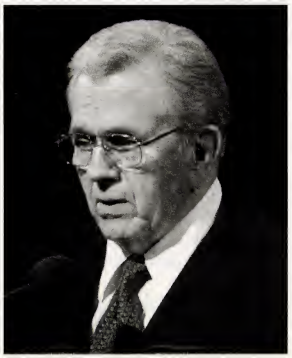
Dank u, broeders en zusters, voor uw geloof en gebeden. ■

‘Het waarheids-vaandel is opgericht’

PRESIDENT BOYD K. PACKER
Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Al vallen wij helemaal uit de toon, al vindt men onze normen volkomen onbelangrijk, al geven de anderen allemaal toe, wij doen dat niet; wij kunnen niet toegeven.

Het is mijn bedoeling aan de jeugd, de jonge volwassenen en aan hun ouders uit te leggen waarom we zo strak vasthouden aan hoge normen voor moreel gedrag; waarom we verslavende middelen en thee, koffie, alcohol en tabak vermijden; waarom we normen van fatsoen in kleding, verzorging en taalgebruik aangeven.[1] Jullie moeten weten waar onze normen vandaan komen en waarom we niet wat losser kunnen zijn en kunnen volgen wat de wereld doet.

Je hebt je keuzevrijheid — ‘morele vrijheid’.[2] Je bent vrij om zelf je normen te kiezen.

Je zult het beter begrijpen als ik over teksten en leerstellingen spreek dan als ik over gedrag praat.

De kerk waarvan je lid bent, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, is de *herstelde* kerk.[3] Als je begrijpt wat hersteld betekent, begrijp je ook waarom de gedragsnormen zijn zoals ze zijn.

Na de kruisiging van Christus vond er een afval plaats. Leiders begonnen ‘leringen [te onderwijzen] die geboden van mensen zijn’.[4] Zij raakten de sleutels van bevoegdheid kwijt en sloten zich af van de kanalen van openbaring. Die verloren bevoegdheid kon niet zomaar teruggehaald worden. Zij moest hersteld worden door hen die van oudsher de sleutels van bevoegdheid droegen.[5]

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is niet een vernieuwde versie van een andere kerk. Het is niet een aanpassing of een verbetering of een protest tegen een andere kerk. Zij hebben hun ‘gedaante van godzaligheid’[6] en hun goede kanten en waarde.

Johannes de Doper kwam terug door de sluier om het Aäronisch priesterschap te verlenen dat ‘de sleutelen omvat van de bediening van engelen en van het evangelie der bekering, en van doop door onderdompeling voor de vergeving van zonden.’[7] Een daarbij behorende verordening, bevestiging en het verlenen van de gave van de Heilige Geest, vereiste meer bevoegdheid.[8]

Kort daarna herstelden Petrus, Jakobus en Johannes, de apostel collega’s van de Heer, het hoger of Melchizedeks priesterschap[9] — ‘het heilige priesterschap naar de orde van de Zoon van God’.[10]

De herstelling vond niet in één keer plaats. In een serie bezoeken kwamen andere profeten om de sleutels van het priesterschap te herstellen.[11]

Toen de bevoegdheid was hersteld, was de organisatie ook geopenbaard. Er werden apostelen geordend en het Quorum der Twaalf Apostelen en het Eerste Presidium werden georganiseerd zoals vanouds.[12] De verordeningen werden geopenbaard en er werd bevoegdheid verleend om ze te verrichten.

Het Boek van Mormon — een getuige van Jezus Christus werd vertaald en uitgegeven. Het bevat ‘de volheid van het eeuwige evangelie’.[13]

Andere openbaringen werden uitgegeven — de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. In die schriftuurlijke boeken lazen we waarom de aarde was geschapen en wie haar heeft geschapen.[14] Aan de eerste leiders van de kerk werd de volheid van het evangelie bekendgemaakt, evenals Jezus Christus en de *normen* die Hij aan zijn discipelen stelt.

We leerden over het grote heilsplan — ‘het grote plan van geluk’[15]. We zijn naar de aarde gekomen om beproefd te worden en ondervinding op te doen, met een belofte dat ‘dankzij de verzoening van Christus alle mensen door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van

het evangelie zalig kunnen worden'[16].

Voordat we in dit sterfelijke leven kwamen, leefden we als geestkinderen van onze hemelse Vader.[17] 'Ieder mens — man en vrouw — is geschapen naar het beeld van God. Iedereen is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft iedereen een goddelijke aard en bestemming. Het geslacht is een essentieel kenmerk van iemands voorsterfelijke, sterfelijke en eeuwige identiteit en bestemming.'[18]

Het goddelijk plan van geluk maakt het mogelijk dat familiebanden ook na de dood blijven bestaan. Heilige verordeningen en verbonden die alleen in heilige tempels beschikbaar zijn, maken het mogelijk dat de mens in de tegenwoordigheid van God terugkeert en dat het gezin voor eeuwig verenigd wordt. Het huwelijk en het gezin zijn de basis van de kerk.[19] Niets is belangrijker voor de kerk en voor de hele beschaving dan het gezin!

Voor sommigen is het plaatje in het sterfelijk leven nog niet compleet omdat de kans op een huwelijk en een gezin aan hun voorbij is gegaan. Maar het grote plan van geluk en de wetten die het besturen, gaan verder na de dood. Omdat een vriendelijke en liefhebbende Vader in de hemel over hen waakt, zullen hun in het eeuwige bestel der dingen geen zegeningen worden onthouden die noodzakelijk zijn voor hun verhoging, met inbegrip van huwelijk en gezin. En het zal voor hen nog zoeter zijn vanwege hun lange wachten en verlangen.

In de openbaringen lezen we dat we jullie, jonge mensen, niet hoeven te vertellen wat goed en wat kwaad is met betrekking tot zedelijkheid en huwelijk. De profeet Lehi zei tegen zijn jonge kinderen: 'En de mensen zijn voldoende onderricht om goed van kwaad te kunnen onderscheiden.'[20]

Omdat de macht om een lichaam te scheppen essentieel is voor ons geluk en onze verhoging, heeft de Heer zware straffen uitgevaardigd tegen een immoreel gebruik van die macht om leven te verwekken.[21]

Satan weet dat hij, als hij het voortplantingsproces kan bezoedelen en mannen en vrouwen ertoe kan brengen om het tot immorele handelingen te degraderen, tot in diezelfde mate het plan van geluk voor hen kan verstoren.

Paulus heeft gezegd: 'God (…) zal [niet] gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.'[22]

Ik wil jullie tere gevoelens niet kwetsen, fijne jongelui, maar in een wereld die overspoeld is met zonde, moet je op je hoede zijn.

Sommige woorden spreken we liever niet uit. Ze beschrijven dingen waaraan we liever niet willen denken. Maar jullie worden onontkoombaar blootgesteld aan verleidingen die verband houden met ontucht, overspel, pornografie, prostitutie, perversie, lust, misbruik, onnatuurlijk gedrag en alles wat daaruit voortkomt.

Je kunt maar met moeite ontsnappen aan neerhalende schunnigheid en de lelijke grappen en humor die ermee gepaard gaan. Het wordt allemaal voor je uitgestald in laag-bij-de-gronds vermaak — muziek, tekst, drama, film, televisie en, natuurlijk, internet.

Denk eens aan het eerste visioen waarbij Joseph in het bos neerknielde. Onmiddellijk werd hij door dikke duisternis omhuld. Hij werd door de macht van de vijand aangegrepen, een werkelijk bestaand wezen uit de niet-zichtbare wereld. Wat hij deed kan ieder van jullie doen: hij riep God aan en de kwade macht ging bij hem weg.[23]

Er schuilt grote kracht in het gebed. Als zoon of dochter van God kun je, net als Joseph, tot God in de naam van Jezus Christus om kracht bidden.[24]

Satan zal, met zijn engelen, trachten je gedachten in beslag te nemen en controle uit te oefenen over wat je doet. Als hij de kans krijgt, bederft hij alles wat goed is.[25] Voor hem is het internet echt een net: een net om je te verstrikken in de vreselijke verslaving aan pornografie. Ellende is het gevolg.[26]

Er zijn mensen die via politieke, sociale en wettige kanalen moraal en huwelijk opnieuw definiëren zodat ze onbeteugeld, onnatuurlijk en zondig worden. Maar zij kunnen het plan dat sinds het begin garant stond voor menselijk leven en geluk niet veranderen. De verleider loert op een lustgevoel of neiging of zwakheid. Hij overtuigt hen ervan dat hun toestand niet kan veranderen en werft hen voor bezigheden waarvoor zij zich nooit vrijwillig zouden melden.

Vroeg of laat zal hun goddelijke

vonk in hen ontbranden. Zij kunnen hun keuzevrijheid als naar Gods beeld geschapen zoons en dochters van God[27] doen gelden en de verwoester afwijzen. Datgene waarvan ze dachten dat het niet kon veranderen, zal veranderen, en ze zullen de macht van de verlossing van Christus voelen.[28] Hun last zal worden weggenomen en de pijn zal genezen.[29] Daar draait de verzoening van Christus om.

Ze kunnen hun erfdeel als kinderen van hemelse ouders opeisen en, ondanks de martelende, kwellende test van dit sterfelijk leven, weten dat ze niet verloren zijn.

In de kerk worden we niet veroordeeld wegens neigingen of verleidingen. We leggen rekenschap af van overtreding.[30] Als je niet op verleiding ingaat, word je niet veroordeeld en krijg je ook niet te maken met kerkelijke discipline.

Wij stellen de norm niet, maar ons is geboden haar te verkondigen en handhaven. De norm blijft onthouding vóór het huwelijk en volkomen trouw in het huwelijk. Al vallen wij helemaal uit de toon, al vindt men onze normen volkomen onbelangrijk, al geven de anderen allemaal toe, wij doen dat niet, wij kunnen niet toegeven. Gehoorzaamheid aan de zedelijke norm en gehoorzaamheid aan het woord van wijsheid blijven vereisten voor ordening in het priesterschap, voor een zending en een tempelaanbeveling.

Je hebt de gave van de Heilige Geest ontvangen. Je zult goedkeurende influisteringen of waarschuwingen krijgen als je beslissingen moet nemen.[31] De Heilige Geest kan je het kwade helpen ontlopen en je terug brengen als je bent afgedwaald en de weg kwijt bent. Vergeet nooit dat jullie zoons en dochters van God zijn. Satan kan je niet voor eeuwig gevangen zetten. Je hebt altijd nog de sleutel van bekering om de gevangenisdeur te ontsluiten.

Als jullie, onze jeugd, je alleen voelen, denk er dan aan dat jullie nu met een paar miljoen in de kerk zijn. Tienduizenden van jullie zijn nu op zending. Jullie zijn een zichtbaar voorbeeld, een getuigenis van de herstelling, zelfs voor hen die niet naar je boodschap willen luisteren. Waar je ook bent — op school, op je werk, in dienst — je bent nooit alleen.

Woorden worden soms als wapens tegen je gebruikt. Als ze je beschieten met de woorden *vrijheid, blijheid*, pak ze dan op en zeg: 'Ik ben vrij en blij en ik wens dat jullie me vrij en blij laten.' Als het woord *verdraagzaamheid* is, pak dat dan op en zeg: 'Ik verwacht dat je mijn levensstijl van gehoorzaamheid, integriteit, onthouding en bekering verdraagt.' Als het woord *kiezen* is, vertel hun dan dat jij een goede, ouderwetse moraal verkiest. Jij kiest om een rechtschapen echtgenoot of echtgenote te zijn, een rechtschapen ouder.

Misschien staat de hele kerk wel alleen bij het verdedigen van deze normen. Maar wij zijn niet de eersten. Moroni, de laatst overgeblevene van zijn volk, heeft gezegd: 'Ik blijf alleen over (…) ik kom het gebod van mijn vader na.'[32] Wees niet bevreesd.[33]

Toen ik nog jong was en deze roeping pas had, werd ik naar het oosten gestuurd om met machtige, prominente overheidspersonen te spreken die ons werk tegenhielden. Op weg naar het vliegveld ging ik nog even bij president Harold B. Lee langs en vroeg: 'Kunt u me nog goede raad meegeven?'

'Ja,' zei hij, 'bedenk dat we niet in 1830 leven, en we zijn niet meer met z'n zessen.'

Dat nam mijn vrees weg. Ik

bepleitte onze zaak. Het probleem werd opgelost.

Onze maatschappij is op een koers die de ondergang van beschavingen heeft veroorzaakt en zij wordt nu rijp in goddeloosheid. De beschaving zelf staat op het spel. Jullie, onze fantastische jeugd, zijn een voorbeeld voor miljoenen goede mensen over de hele wereld.

Als ik denk aan de vreugde en het geluk dat jullie in dit leven te wachten staat en aan het werk dat jullie te doen staat, kan ik me niet ontmoedigd voelen.

Petrus, de apostel die de rechterhand van de Heer was, heeft over jullie gezegd: 'Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk [Gode] ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht.'[34]

Denk aan deze geweldige profetie:

'Het waarheidsvaandel is opgericht; geen onheilige hand kan de vooruitgang van dit werk stuiten; (…) Gods waarheid zal moedig, nobel en onafhankelijk voorwaarts gaan, totdat zij in elk werelddeel is doorgedrongen, elke streek heeft bezocht, elk land heeft overspoeld en in elk oor heeft geklonken, totdat Gods oogmerken zijn bereikt en de grote Jehova zegt dat het werk is volbracht.'[35]

In onze jeugd zongen we vaak de volgende woorden:

Zal de jeugd van Zion dralen,
niet voor waarheid staan en recht?
Als de vijand aan komt vallen,
zullen w'aarz'len voor 't gevecht?
Nee!

Trouw aan 't geloof dat onz' ouders beleden!
Trouw aan 't geloof waar de mart'laars voor streden!
Wat God beval of spreken zal,
daarvoor staan w'immer onwrikbaar pal!

Waar de duist're machten strijden
tegen Gods werk, nimmer moe,
zal het nakroost der belofte
los gaan laten d'ijz'ren roe? Nee! …

Heil op aard' en in de hemel
brengen waarheidsliefde en deugd.
Wij gaan waken, bidden, werken
met de kracht en 't vuur der jeugd.
Ja! …

Wij proberen zo te leven
dat ons God eens waardig acht
bij des hemels schaar te wonen
die zijn wetten heeft betracht. Ja!

Trouw aan 't geloof dat onz' ouders beleden!
Trouw aan 't geloof waar de mart'laars voor streden!
Wat God beval of spreken zal,
daarvoor staan w'immer onwrikbaar pal![36]

God zegene de miljoenen jongeren in onze kerk die de evangeliepatronen volgen en een diep getuigenis hebben — het getuigenis dat wij allen hebben en geven. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie *Voor de kracht van de jeugd: onze plicht jegens God vervullen* (brochure, 2001).
2. LV 101:78.
3. Zie LV 115:4.
4. Joseph Smith, *History of the Church*, 1:19; zie ook Matteüs 15:9.
5. Zie LV 27:12–13.
6. Geschiedenis van Joseph Smith 1:19.
7. LV 13:1.
8. Zie LV 20:41; 33:15.
9. Zie LV 27:12–13; Geschiedenis van Joseph Smith 1:72.
10. LV 107:3.
11. Zie LV 110.
12. Zie LV 18:9; 20:1–2; 107:22, 29.
13. LV 27:5.
14. Zie Mozes 1:30–39.
15. Alma 42:8; zie ook 2 Nephi 11:5; Alma 12:25; 17:16; 34:9; 41:2; 42:5, 11–13, 15, 31; LV 101:22; Mozes 6:62.
16. Geloofsartikelen 1:3.
17. Zie Numeri 16:22; Prediker 12:7; Hebreeën 12:9.
18. 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, januari 1998, p. 24.
19. Zie 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, januari 1998, p. 24.
20. 2 Nephi 2:5.
21. Zie Jakob 3:12; LV 42:24; 104:8–9.
22. 1 Korintiërs 10:13.
23. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:15–16.
24. Zie Jakobus 4:7.
25. Zie LV 10:22; zie ook Lucas 22:3; 2 Nephi 2:17–18, 27; 3 Nephi 18:18; LV 50:3.
26. Zie Alma 41:10.
27. Zie Genesis 1:26–27; Mozes 2:26–27; 6:9; Abraham 4:26–27.
28. Zie 2 Nephi 2:1–6.
29. Zie Alma 7:11–12.
30. Zie LV 101:78; Geloofsartikelen 1:2.
31. Zie LV 8:2–3; 9:7–9.
32. Mormon 8:3.
33. Zie 2 Timoteüs 1:7; LV 68:6.
34. 1 Petrus 2:9.
35. Joseph Smith, *History of the Church*, deel 4, blz. 540.
36. 'Trouw aan 't geloof', lofzang 170.

Een getuigenis van het herstelde evangelie van Jezus Christus ontvangen

OUDERLING ROBERT D. HALES
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Volg het voorbeeld van Joseph Smith en het patroon van de herstelling. Bestudeer de Schriften. Kniel neer in gebed. Vraag in geloof. Luister naar de Heilige Geest.

Als leiders van de kerk wordt ons vaak gevraagd: 'Hoe kan ik een getuigenis van het herstelde evangelie van Jezus Christus ontvangen?'

Een getuigenis ontvangen en ons bekeren begint met studie en gebed, waarna we het evangelie geduldig en standvastig naleven en de Geest uitnodigen en vertrouwen. Het leven van Joseph Smith en de herstelling van het evangelie zijn uitstekende voorbeelden van dit proces. Als u naar mijn boodschap over deze gebeurtenissen van de herstelling luistert, let dan op de stappen die tot een getuigenis leiden: een verlangen om de waarheid te kennen, in ons hart overwegen, en dan de influisteringen van de Geest ontvangen en gehoorzamen.

Joseph Smith werd op 23 december 1805 in Sharon (Vermont) geboren. Hij kwam in een gezin dat bad en de Bijbel bestudeerde. In zijn jeugd was hij erg in godsdienst geïnteresseerd en merkte hij dat er 'grote verwarring' over de leerstellingen van Christus was; 'priester streed tegen priester, bekeerling tegen bekeerling.'[1]

Die verwarring heerste niet alleen in deze samenleving. Maar die was al eeuwen eerder begonnen, in de periode die de grote afval wordt genoemd. Wat betreft de komende dag van Christus zei de apostel Paulus: 'Eerst moet de afval komen.'[2]

Enkele decennia na de opstanding van Christus waren zijn apostelen vermoord, waren zijn leringen verbasterd, en was het priesterschap van de aarde weggenomen. Maar Paulus, die onze bedeling zag, profeteerde dat God het voornemen had 'ter voorbereiding van de volheid der tijden, al wat in de hemelen en op de aarde is onder één hoofd, dat is Christus, samen te vatten.'[3] Hij zou de kerk van Christus nog een keer op aarde herstellen.

In de loop van de eeuwen is de wereld op die herstelling voorbereid. De Bijbel werd vertaald en uitgegeven. Er werd een nieuw wereldeel ontdekt. De geest van hervorming trok door de christelijke wereld en er werd een land op de beginselen van de vrijheid gesticht.

Joseph Smith werd in dat land geboren en kwam op veertienjarige leeftijd tussen 'botsende [godsdienstige] meningen terecht.' Hij vroeg zich vaak af: 'Als één [van deze kerken] gelijk heeft, welke is dat dan, en hoe kom ik het te weten?'[4]

Joseph probeerde in de Bijbel antwoorden te vinden. In de brief van Jakobus las hij: 'Indien echter iemand van u in wijsheid tekortschiet, dan bidde hij God daarom, die aan allen geeft, eenvoudigweg en zonder verwijt; en zij zal hem gegeven worden.'[5]

Op aanwijzing van Jakobus ging Joseph naar het bos bij zijn huis om te bidden. Toen hij God aanriep, daalde er 'een kolom van licht' neer en verschenen er 'twee Personen'. Een van Hen sprak, noemde Joseph bij naam en zei, op de Ander wijzend: *'Deze is mijn geliefde Zoon — hoor Hem!'*[6]

God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, spraken met Joseph. Zij beantwoordden zijn vragen. Zij

vertelden hem dat de ware kerk van Christus van de aarde was verdwenen. Joseph kreeg te horen dat deze leden van de Godheid afzonderlijke personen waren. Zij kenden hem bij naam en wilden zijn gebeden beantwoorden. De hemelen werden geopend, de periode van afval was voorbij, en het licht van het evangelie begon te schijnen.

Net als Joseph zijn velen van ons op zoek naar het licht van de waarheid. Net als de wereld op de herstelling was voorbereid, worden wij voorbereid om het licht van het evangelie te ontvangen. Soms vindt die voorbereiding plaats door een verandering van omstandigheden — door een ontmoeting, een verhuizing, een andere baan, de geboorte van een kind, het overlijden van een dierbare, ziekte, tegenspoed, en zelfs ellende.

In dergelijke omstandigheden willen we antwoord op de belangrijke levensvragen hebben: wie zijn we, waar komen we vandaan, waarom zijn we op aarde, en waar gaan we na dit leven naartoe? Joseph werd niet met die kennis geboren, en wij ook niet. We moeten die zien te vinden.

Net als Joseph moeten wij de Schriften bestuderen en bidden. Voor veel mensen houdt dat in dat zij gevoelens van twijfel en schuld moeten overwinnen, nederig moeten zijn en hun geloof moeten toepassen.

In de drie jaar na het eerste visioen voelde Joseph zich erg nederig. Hij zei: 'Ik voelde mij dikwijls schuldig om mijn zwakheid en onvolmaaktheden.'[7] Maar hij raakte zijn geloof niet kwijt en vergat ook de kracht van het gebed niet.

Op 21 september 1823, op zeventienjarige leeftijd, knielde hij neer om vergeving voor zijn zonden en dwaasheden te ontvangen en om door middel van een manifestatie te weten te komen wie hij in de ogen van de Heer was.[8] Toen hij bad, verscheen er een licht dat in helderheid toenam, 'totdat de kamer lichter was geworden dan op de middag.'[9] In dat licht

stond een persoon die een los kleed droeg 'van allerheerlijkste witheid.'[10] Hij noemde Joseph bij naam en stelde zichzelf voor als Moroni. Hij zei dat 'God een werk voor [Joseph] had'[11], en vertelde hem over een verslag uit de oudheid dat op gouden platen was geschreven, en dat vertaald het Boek van Mormon werd. Het boek bevatte een verslag van de volheid van het evangelie, zoals dat door Jezus Christus aan de voorouders van Moroni was verkondigd. Joseph kreeg de opdracht om het verslag in bezit te krijgen, dat in de buurt van het huis van de familie Smith in een heuvel lag, die nu Cumorah wordt genoemd.

De volgende dag vond Joseph de platen, maar de tijd was nog niet aangebroken om ze mee te nemen. Moroni gaf Joseph de opdracht om hem daar vier jaar lang op dezelfde dag van het jaar te ontmoeten.[12]

Joseph gehoorzaamde. Ieder jaar ging hij naar de heuvel, waar Moroni hem 'onderricht'[13] gaf over de herstelling van de kerk van Christus. Net als de Heiland in zijn kinderjaren, hetgeen in het Nieuwe Testament beschreven wordt, nam Joseph 'toe in wijsheid en grootte'[14] en 'de genade Gods was op hem'[15].

En dat geldt ook voor ons. Sommige leden die pas gedoopt zijn, raken ontmoedigd over hun wijsheid en grootte in het evangelie — over alles wat zij niet weten. Zij vergeten de gehoorzame inspanningen, het evangelieonderricht en de geestelijke ontwikkeling die deel uitmaakten van Josephs ervaringen. Mensen die al langer lid van de kerk zijn, mogen niet vergeten dat geregelde geestelijke instructie en studie nodig zijn om sterk van geest te worden.

Na vier jaar gehoorzaam te zijn geweest, ontving Joseph op 22 september 1827 de platen. Hij was toen 21. Hij kreeg ook een instrument om hem bij de vertaling te helpen, dat de Urim en Tummim werd genoemd. Met behulp van dit heilige instrument en met de Heilige Geest, begon Joseph in december van dat jaar aan de vertaling.[16] Na enige tijd kreeg hij hulp van de leraar Oliver Cowdery, die als schrijver werkzaam was.[17]

Toen Joseph op 23-jarige leeftijd aan het vertalen was, kwamen hij en Oliver een gedeelte over de doop voor de vergeving van zonden tegen. Net als onderzoekers wilden zij meer te weten komen. Joseph wist wat hij moest doen.

Op 15 mei 1829 gingen de twee mannen naar het bos om de Heer aan te roepen. Terwijl ze aan het bidden waren, verscheen Johannes de Doper in een 'wolk van licht'[18]. Hij had de Heiland op aarde gedoopt. Hij bezat de benodigde sleutels van het priesterschap om die verordening met de bevoegdheid van God te verrichten.

Toen Joseph en Oliver voor Johannes neerknielden, legde hij zijn handen op hun hoofd en verleende hun het Aäronisch priesterschap.[19] Vanaf dat moment hadden Joseph en Oliver de bevoegdheid om andere mensen te dopen en het priesterschap te verlenen.

Alle mensen die zich tegenwoordig afvragen of zij zich moeten laten dopen, worden aangemoedigd om het voorbeeld van Joseph en Oliver te volgen en in gebed te gaan. En iedereen die is voorbereid en gedoopt kan worden, kan dat laten doen door iemand van wie de bevoegdheid in deze bedeling komt van Johannes de Doper.

Eind mei of begin juni 1829 ontvingen Joseph en Oliver van de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes het Melchizedeks, ofwel het hogere, priesterschap.

De vertaling van het Boek van Mormon werd ook in juni voltooid, en het boek werd binnen een jaar, op 26 maart 1830, gepubliceerd.

Twaalf dagen na de publicatie van het Boek van Mormon, op 6 april 1830, werd de kerk officieel georganiseerd, in het huis van Peter Whitmer sr., in Fayette (New York). Zoals Paulus had geprofeteerd, werd de kerk van Christus opnieuw op aarde gevestigd.[20]

Maar de herstelling was nog niet voltooid. Net als vroeger kregen de leden van de kerk de opdracht om een tempel te bouwen, die op 27 maart 1836 in Kirtland (Ohio) werd ingewijd. Een week later, op 3 april, werd daar een vergadering gehouden. Na een plechtig en stil gebed zagen Joseph en Oliver de Heer Jezus Christus voor zich staan. Hij die had gezegd: 'Vossen hebben holen en de vogelen (…) nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen'[21], was naar zijn heilig huis gekomen. Mozes, Elias en Elia verschenen daar ook, en overhandigden de sleutels van het koninkrijk aan Joseph.[22]

Broeders en zusters, ziet u het patroon? Alle belangrijke gebeurtenissen tijdens de herstelling — het eerste visioen, de verschijning van Moroni, de ontvangst van de gouden platen, de herstelling van het priesterschap en de verschijning van Jezus Christus na de inwijding van de tempel — werden voorafgegaan door gebed.

Sinds die tijd zijn er 116 tempels ingewijd. Ik heb enkele van die heilige bijeenkomsten bijgewoond. Er zijn inwijdingsgebeden uitgesproken. De Heilige Geest was overvloedig aanwezig. En ik heb daar, maar ook elders, het onloochenbare getuigenis van de Geest van God gevoeld, als een brandend vuur in mijn hart, dat het herstelde evangelie waar is.

Hoe ben ik daar achter gekomen? Nephi geeft een duidelijk en overtuigend verslag van dat proces, dat verlangen, geloof en overpeinzing en het daarna volgen van de Geest omvat. Laten we eens kijken wat Nephi ervan zegt: 'Toen ik had *gewenst* de dingen te weten, die mijn vader had gezien [in een visioen van de boom des levens], en *geloofde*, dat de Here bij machte was deze dingen aan mij bekend te maken, werd ik, terwijl ik dit in mijn hart *overlegde*, in de Geest des Heren weggevoerd (…) en *de Geest [sprak] tot mij*.'[23]

En als we eenmaal een getuigenis van de Geest hebben ontvangen, wordt ons getuigenis versterkt door studie, gebed en naleving van het evangelie. Door ons groeiende getuigenis krijgen we meer geloof in Jezus Christus en zijn plan van geluk. Dan worden we ertoe aangezet om ons te bekeren en de geboden te onderhouden, wat, na een grote innerlijke verandering, tot verdere bekering leidt. En door onze bekering krijgen we vergeving, genezing, vreugde en het verlangen om anderen over ons getuigenis te vertellen.

U kunt zich afvragen hoe we met dat proces kunnen beginnen? Ik wil u graag aanmoedigen om de aansporing van Moroni in het Boek van Mormon op de volgen: 'En wanneer gij deze dingen zult ontvangen, zou ik u willen vermanen, dat gij God, de Eeuwige Vader, in de naam van Christus zoudt vragen, of deze dingen niet waar zijn; en indien gij zult vragen met een oprecht hart en met een eerlijke bedoeling, en geloof hebt in Christus,

zal Hij door de kracht des Heiligen Geestes de waarheid er van aan u bekendmaken. En door de kracht des Heiligen Geestes kunt gij de waarheid van alle dingen weten.'[24] Voor sommige mensen is dat een snel proces. Voor anderen is het een geleidelijk proces dat jarenlang kan duren.

Wij kunnen deze geestelijke manifestatie ontvangen omdat de Heilige Geest 'een persoon van geest' is, die 'in ons' kan wonen.[25] Het is zijn taak om van de Vader en de Zoon te getuigen, om ons hun wil bekend te maken. Hij zal 'u alles tonen, wat gij moet doen.'[26] Mensen over de hele wereld kunnen zo nu en dan de invloed van de Heilige Geest voelen. Maar alleen zij die gedoopt en bevestigd zijn, kunnen de gave van de Heilige Geest ontvangen door handoplegging van iemand die daartoe bevoegd is, waardoor Hij een voortdurende metgezel kan zijn.

Maar dan moeten we als lid van de kerk wel ons uiterste best doen. Als wij de wetten, beginselen en verordeningen van het evangelie niet naleven, zal de Heilige Geest zich terugtrekken. Hij kan niet bij ons zijn als wij kwaad zijn, ruzie met onze huwelijkspartner hebben of kritiek op de gezalfden des Heren uiten. Hij vertrekt als wij opstandig of onzedelijk zijn, ons onfatsoenlijk kleden, onrein van lichaam of geest zijn, ons priesterschap niet eren en onze taken niet vervullen, of andere zonden begaan, 'omdat de Geest des Heren niet in onheilige tempelen woont.'[27]

Daarom moeten wij ons voortdurend bekeren, aan het avondmaal deelnemen, een tempelaanbeveling waardig zijn, en de Heer met geheel ons 'hart, macht, verstand en sterkte' dienen.[28]

Als wij de Heilige Geest bij ons hebben, hebben we God en al zijn kinderen lief. Deze liefde verdrijft angst en vervult ons met het verlangen om het evangelie te verkondigen.

Er is geen groter geschenk dat wij anderen kunnen geven dan ons getuigenis. Oneindig groot zal onze vreugde zijn als wij zelfs maar één ziel tot Christus brengen.[29] En er is geen betere manier om ons getuigenis te versterken dan in de wereld van Hem te getuigen. Als we dat doen, zal ons gezin sterker worden. Onze wijk, ring en gemeenschap zullen vervuld worden met vrede en liefde, en uiteindelijk zal de aarde op de wederkomst van onze Heer en Heiland Jezus Christus worden voorbereid.

Ik weet dat het herstelde evangelie van Jezus Christus waar is. Ik weet dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zijn kerk op aarde is. Ik weet dat Joseph Smith een profeet van God was, en dat Gordon B. Hinckley nu de profeet en president van de kerk is.

Ik moedig u aan en ik bid voor u. Als u hier geen getuigenis van hebt, volg dan het voorbeeld van Joseph Smith en het patroon van de herstelling. Bestudeer de Schriften. Kniel neer in gebed. Vraag in geloof. Luister naar de Heilige Geest. Weet dat onze hemelse Vader uw naam en behoeften kent, net als die van Joseph. Leef geduldig en standvastig het evangelie na. En in de naam van Jezus Christus beloof ik u: 'Indien gij (...) [onze hemelse Vader] in geloof vraagt, gelovende, dat gij zult ontvangen, en als gij [de] geboden [van de Heer] naarstig onderhoudt, zullen deze dingen zeker aan u worden bekendgemaakt.'[30]

Jezus Christus leeft. Deze kerk is zijn werk. Daarvan geef ik mijn bijzondere getuigenis, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Geschiedenis van Joseph Smith 1:6.
2. 2 Tessalonicenzen 2:3.
3. Efeziërs 1:10.
4. Geschiedenis van Joseph Smith 1:10.
5. Jakobus 1:5; zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:11.
6. Geschiedenis van Joseph Smith 1:16–17.
7. Geschiedenis van Joseph Smith 1:29.
8. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:29.
9. Geschiedenis van Joseph Smith 1:30.
10. Geschiedenis van Joseph Smith 1:31.
11. Geschiedenis van Joseph Smith 1:33.
12. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:52–53.
13. Geschiedenis van Joseph Smith 1:54.
14. Lucas 2:52.
15. Lucas 2:40.
16. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:59, 62.
17. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:66–67.
18. Geschiedenis van Joseph Smith 1:68.
19. Zie LV 13; Geschiedenis van Joseph Smith 1:68–69.
20. Zie Efeziërs 1:10.
21. Matteüs 8:20.
22. Zie LV 110.
23. 1 Nephi 11:1–2; cursivering toegevoegd.
24. Moroni 10: 4–5.
25. LV 130:22.
26. 2 Nephi 32:5.
27. Helaman 4:24.
28. LV 4:2.
29. Zie LV 18:15.
30. 1 Nephi 15:11.

Het klaroengeschal van profeten

OUDERLING SHIRLEY D. CHRISTENSEN
van de Zeventig

Profeten en apostelen leiden in deze tijd dit werk dat aan de hele wereld wordt bekendgemaakt.

Terwijl ik naar deze grote menigte kijk, zie ik in gedachten niet alleen degenen die zich in het Conferentiecentrum bevinden, maar ook degenen die deze conferentie volgen in kerkgebouwen over de hele wereld, en thuis. Of u nu dichtbij of ver weg bent, waar u woont bent u heel belangrijk voor het werk van de Heer en de vestiging van de kerk.

We zijn één in onze liefde voor God, onze eeuwige Vader. Wij eren zijn naam en die van zijn eniggeboren Zoon, de Heiland van de wereld, Jezus Christus. Tijdens deze conferentie zullen wij — door de macht van de Heilige Geest — gevoelens ervaren waardoor ons geloof in de Vader en de Zoon en onze liefde voor de beginselen van het herstelde evangelie toenemen. Vervolgens zullen we door die gevoelens nader tot Hen komen, omdat we hun aanwezigheid in ons leven voelen en er met heel ons hart naar verlangen hun wil te kennen en op Hen te gaan lijken.

Mijn boodschap en getuigenis tot u is, dat profeten en apostelen in deze tijd dit werk leiden dat aan de hele wereld wordt bekendgemaakt. Zij zijn door middel van openbaring door God geroepen. Zij zijn werkelijk profeten, zieners en openbaarders. De Heer houdt van hen, en wij, leden van de kerk, eren hen en beschouwen hen als dienstknechten van de levende God. Het klaroengeschal van de profeten is nu nog net zo duidelijk als in het verleden, en het getuigenis van de profeten zal blijven tot het moment dat de Heer Jezus Christus terugkeert om in heerlijkheid te regeren.

Wij leven in een prachtige maar gevaarlijke tijd. Over de hele aarde lijkt de samenhang van volken en van de totale wereld te verslechteren. We zien meningsverschillen en vijandigheid tussen leiders en volken, conflicten tussen gemeenschappen en ruzies in gezinnen. De oplossing voor het onheil in de wereld is te vinden in begrip van de leringen van de Heer Jezus Christus, en in de toepassing van die beginselen in het leven van elke mens. Goddelijke leringen zijn duidelijk uiteengezet door zowel vroegere als hedendaagse profeten, en geïnspireerd door de Heilige Geest. Als wij die waarheden horen, worden ze door diezelfde Geest aan ons hart en onze geest doorgegeven.

Als we nadenken over de functie van profeten is het ten eerste van groot belang dat we begrijpen dat profeten door God worden geroepen en dat zij tot de wereld getuigen van hun roeping. In het boek Abraham wordt beschreven wat er in het voorsterfelijk bestaan gebeurde toen God de geesten bezag die Hij had geschapen: 'En God zag deze zielen, dat zij goed waren; en Hij stond te midden van hen en zeide: Dezen zal Ik tot Mijn regeerders maken, want Hij stond te midden van hen die geesten waren, en Hij zag dat zij goed waren. En hij zeide tot mij: Abraham, gij zijt een hunner; gij waart gekozen, voordat gij werdt geboren.' (Abraham 3:23.)

Over Samuël, de profeet uit het Oude Testament, staat in de Schriften: 'Samuël nu groeide op, en de Here was met hem en liet geen van zijn woorden ter aarde vallen. En geheel Israël van Dan tot Berseba kwam tot de erkenning, dat aan Samuël door de Here het ambt van profeet was toevertrouwd' (1 Samuël 3:19–20).

In het Boek van Mormon staat hoe de Heiland in het Amerika van weleer de nadruk legde op de waarde van Jesaja's profetieën in het Oude Testament:

'En nu, ziet, Ik zeg u, dat gij deze dingen dient te onderzoeken. Ja, Ik geef u een gebod, dat gij deze dingen ijverig onderzoekt; want groot zijn de woorden van Jesaja.

'Want hij sprak waarlijk over alles betreffende mijn volk, dat van het huis Israëls is; (…)

'En alles wat hij sprak, is geschied, en zal geschieden volgens de woorden die hij sprak. (…)

'Onderzoekt de profeten, want

Het Eerste Presidium (midden) begroet leden van het Quorum der Twaalf Apostelen.

velen zijn er, die van deze dingen getuigen' (3 Nephi 23:1–5).

Ten tweede: profeten hebben de taak om over Christus te vertellen en te getuigen van zijn goddelijke aard en zijn zending. Adam, de eerste profeet, hoorde samen met zijn vrouw, Eva, de stem van de Heer en stelde het model voor de daaropvolgende bedelingen in werking. Over die grote gebeurtenis staat geschreven dat 'Adam God [prees], en hij werd vervuld, en begon te profeteren aangaande alle geslachten der aarde, zeggende: Geprezen zij de naam van God, want wegens mijn overtreding zijn mijn ogen geopend, en in dit leven zal ik vreugde hebben, en wederom in het vlees zal ik God aanschouwen.

'En Eva, zijn vrouw, hoorde dit alles, en was verheugd, zeggende: Ware het niet, dat wij overtreden hadden, dan zouden wij nimmer zaad hebben gehad, en nimmer het goed en het kwaad, en de vreugde onzer verlossing hebben gekend, noch het eeuwige leven, dat God allen gehoorzamen geeft.

'En Adam en Eva prezen den naam van God, en zij maakten hun zonen en dochteren alles bekend' (Mozes 5:10–12).

Helaman, een profeet in het oude Amerika, zei tegen zijn zoons Nephi en Lehi: 'En nu, mijn zoons, bedenkt, bedenkt, dat gij op de rots van onze Verlosser, de Christus, de Zoon van God, uw fundament moet bouwen, opdat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind, ja, wanneer al zijn hagel en zijn krachtige storm u zullen striemen, dit geen macht over u zal hebben, om u mede te sleuren naar de golf van ellende en eindeloos wee, en dit wegens de rots, waarop gij zijt gebouwd, die een vast fundament is; indien de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen' (Helaman 5:12).

Misschien wel het krachtigste getuigenis van de Heiland hebben de profeet Joseph Smith en Sidney Rigdon in deze bedeling, in 1832 gegeven:

'En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van hem geven: Dat Hij leeft!

'Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is —

'dat door Hem, en in Hem, en uit Hem de werelden worden en werden geschapen' (LV 76:22–24).

Het derde kenmerk van profeten is dat hun leringen worden opgetekend en aan de inwoners der aarde doorgegeven door profeten en leerkrachten die na hen komen. De Here zeide tot Mozes: 'Klim op tot Mij, de berg op, en blijf daar, dan zal Ik u de stenen tafelen geven, de wet en het gebod, die Ik opgeschreven heb, om hen te onderwijzen' (Exodus 24:12).

De levende profeten van de Heer hebben in onze tijd net zo'n meeslepend getuigenis gegeven toen zij in 1995 tot de wereld getuigden van de heilige aard van huwelijk en gezin:

'Wij, het Eerste Presidium en de Raad der Twaalf Apostelen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, verklaren plechtig dat het huwelijk tussen man en vrouw van Godswege is geboden en dat het gezin centraal staat in het plan van de

Schepper voor de eeuwige bestemming van zijn kinderen. (…)

'Wij verklaren dat de manier waarop het sterfelijk leven tot stand komt door God is voorgeschreven. Wij bevestigen de heiligheid van het leven en het belang ervan in Gods eeuwige plan. (…)

'Wij doen een beroep op burgers en overheidsdienaren met verantwoordelijkheidsbesef overal ter wereld om maatregelen te bevorderen die erop gericht zijn het gezin als fundamentele eenheid van de maatschappij te handhaven en te versterken.' (Het gezin: een proclamatie aan de wereld', *De Ster*, oktober 1998, p. 24.)

Later gaven zij, als apostelen van de Heer, ook hun getuigenis van de zending van Jezus Christus:

'Wij getuigen plechtig dat zijn leven, waar de hele menselijke geschiedenis om draait, niet in Betlehem is begonnen en ook niet op Golgota is geëindigd. Hij is de Eerstgeborene van de Vader, de eniggeboren Zoon in het vlees, de Verlosser van de wereld. (…)

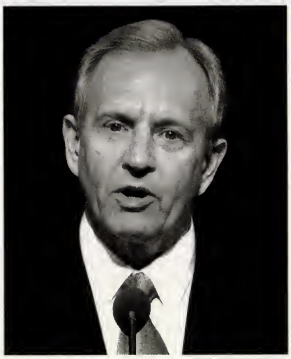
'Wij getuigen dat Hij eens op aarde zal terugkeren. (…) Hij zal heersen als Koning der koningen en regeren als Heer der heren, en elke knie zal zich buigen en elke tong zal Hem in aanbidding loven. Ieder van ons zal voor Hem staan om door Hem te worden geoordeeld naar onze werken en de verlangens van ons hart.' ('De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona,* april 2000. p. 2–3.)

In de diepste kern zijn de leringen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bedoeld om iedereen die oprecht is en het God in geloof vraagt, een getuigenis te geven van onze Heer en Heiland en van de taak van de profeten vanaf het begin der tijden tot op dit moment. Ik getuig dat de opvolging van de profeten voortgang heeft gevonden vanaf Joseph Smith, de eerste profeet van deze bedeling, tot Gordon B. Hinckley, de profeet van de Heer in deze tijd. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

De Heer, uw God, houdt uw hand gevat

OUDERLING W. CRAIG ZWICK
van de Zeventig

Als wij (…) hand in hand met Hem zijn paden bewandelen, zullen we met vertrouwen voorwaarts gaan, en voelen we ons nooit alleen.

In de ogen en het hart van veel mensen in de huidige wereld heerst twijfel, angst en wanhoop. Veel onveiligheid die in de wereld heerst, is doorgesijpeld in ons huis en in ons leven. Ongeacht onze leeftijd of situatie, hebben we allemaal de behoefte om te weten dat we kracht hebben in het heden en hoop in de toekomst.

Luister naar de woorden van Mormon: 'Weet gij niet dat gij in Gods handen zijt? Weet gij niet, dat Hij alle macht heeft?' (Mormon 5:23.)

Handen kunnen iets symbolisch uitdrukken. Het Hebreeuwse *jad,* het meest gebruikelijke woord voor 'hand' wordt ook overdrachtelijk gebruikt voor macht, kracht, sterkte. (Zie William Wilson, *Old Testament Word Studies* [1978], p. 205). Handen staan dus voor macht en kracht.

De uitgestoken hand van onze levende profeet, president Gordon B. Hinckley, sterkt, verheft en inspireert mensen over de hele wereld.

In Gods hand zijn, betekent niet alleen dat Hij waakzaam voor ons zorgt, maar ook dat we beschut en beschermd worden door zijn wonderbaarlijke macht.

Overal in de Schriften vinden we verwijzingen naar de hand van de Heer. Steeds weer vinden we bewijzen van zijn goddelijke hulp. Zijn machtige handen hebben werelden geschapen en toch waren ze teder genoeg om kleine kinderen te zegenen.

Denk aan de woorden waarmee Johannes de herrezen en verheerlijkte Heiland beschreef: 'En toen ik Hem zag, (…) legde [Hij] zijn rechterhand op mij en zeide: Wees niet bevreesd. Ik ben (…) de levende en Ik ben dood geweest, en zie, Ik ben

levend tot in alle eeuwigheden.' (Openbaring 1:17–18.) Als Hij zijn hand op ons legt, kunnen wij, net als Johannes, in Hem levend zijn.

24 jaar geleden vocht ons pasgeboren zoontje voor zijn leven op de intensive care van een ziekenhuis. Door zijn voortijdige geboorte waren zijn longen niet volledig ontwikkeld, en hij vocht wanhopig om elke ademtocht. Hij was zo klein, maar hij had zo'n wil om te leven. Als jonge, onervaren ouders baden mijn moedige en trouwe vrouw, Jan, en ik dat de Heer zijn hand zou uitsteken en ons jongetje zou helpen om te blijven ademen. Toen ik mijn trillende hand door de kleine opening in de couveuse stak, voelde ik me zo klein en machteloos. Ik pakte het kleine maar volmaakte handje van onze pasgeboren zoon, en er was een machtig, geestelijk contact dat ik nooit zal vergeten. Twee vingers van elk van mijn handen bedekten zijn hoofdje toen ik hem een zegen gaf.

Ons verlangen naar hem was zuiver, maar we wisten dat zijn aardse leven in de handen van de Heer rustte, en niet in die van ons of van het medische team. Toen besefte ik nederig dat mijn trillende handen macht en gezag bezaten die de mijne te boven gingen. Mijn vingers op zijn hoofd symboliseerden Gods handen en macht. Na die zegen keken mijn eeuwige partner en ik elkaar in een moment van gemoedsrust over de couveuse elkaar aan en voelden de geest van hernieuwde hoop en troost, geboren uit geloof in de Heer Jezus Christus en in de uitwerking van zijn verzoening voor ons. Het was een krachtig getuigenis van zijn liefde voor een zoon die nog maar net bij Hem was weggegaan. We waren er toen meer aan toe om zijn wil betreffende onze zoon te aanvaarden. We voelden echt dat we onze handen in die van de Heiland hadden gelegd. Het was alsof de Heiland met zijn eigen handen zorgde voor de cruciale hulp zodat onze zoon kon ademen. Voor elke ademtocht en elk beetje vooruitgang uitten wij onze diepste dank. Ook nu nog zijn onze gezonde zoon en wij, zijn ouders, dankbaar voor de bereidwillige handen van de Heiland.

Tot de hemelse beloften van het voortkomen in de morgen van de eerste opstanding en het beërven van tronen, koninkrijken, vorstendommen en machten, behoren de aanvullende beloften 'van alle hoogten en diepten' (LV 132:19). Het grote plan van geluk omvat een spreekwoordelijke achtbaan van moeilijke tijden en de meest vreugdevolle perioden. Ja, we kennen allemaal onze momenten van moeilijkheden en hartzeer. Soms zijn ze zo moeilijk dat we het gewoon willen opgeven. Er zijn momenten waarop we wankelen, wanneer we ons moedeloos voelen en wanhopig hulp zoeken.

Ouderling Holland herinnert ons eraan dat 'het symbool van de beker die niet voorbij kan gaan, een beker is die wij net zo goed als de Heiland voorgezet krijgen. Kleiner, veel kleiner, maar vaak genoeg, om ons te leren dat we moeten gehoorzamen.' (*Trusting Jesus* [2003], p. 42.)

Allemaal moeten we weten dat we voort kunnen in de kracht van de Heer. We kunnen onze hand in de zijne leggen en voelen hoe Hij ons opheft tot hoogten die onbereikbaar zijn voor ons alleen.

Toen een beproefde vader zijn ernstig zieke zoon bij Jezus bracht, schreef Marcus: 'Jezus vatte zijn hand, richtte

hem op, en hij stond op' (Marcus 9:27).

Wij moeten op de Heer vertrouwen. Als wij ons vrijelijk aan Hem geven, zullen onze lasten verlicht en zal ons hart vertroost worden.

Ouderling Scott heeft pas nog gezegd: '[Vertrouw] op God (...) ongeacht de omstandigheden. (...) Uw gemoedsrust, de oplossingen voor vervelende problemen en uw uiteindelijke vreugde zijn afhankelijk van uw vertrouwen in uw hemelse Vader en zijn Zoon Jezus Christus.' ('De kracht van het geloof in tijden van onzekerheid en beproeving', *Liahona*, mei 2003, p. 76, 78.)

Hoe leren we vertrouwen? Hoe leren we onze hand uitsteken en ons verbinden met de troost die de Heer geeft?

De Heer heeft bij monde van Joseph Smith duidelijk gezegd: 'Leer van Mij, en luister naar mijn woorden; wandel in de ootmoed van mijn Geest, en in Mij zult gij vrede hebben. (...) Bid altijd, en Ik zal mijn Geest op u uitstorten' (LV 19:23, 38).

Hier zijn vier sleutels:

- Leren
- Luisteren
- De Geest verkrijgen
- Altijd bidden

De Heer zal ons helpen en steunen als wij bereid zijn om de deur te openen en zijn hand van goddelijke hulp vast te pakken.

President Thomas S. Monson herinnert ons aan de reddende hand van de Heiland: 'Wij vereren de hand die redt — de hand van Jezus Christus, de Zoon van God, de Verlosser van de hele mensheid. Met die hand klopt hij op de deur van ons begrip.' ('Handen', *De Ster*, maart 1991, p. 5.)

Onlangs op een avond bereidden mijn dochter en mijn schoonzoon zich voor op een avondje samen uit. Ze liepen bedrijvig rond om zich klaar te maken en de oppas nog wat laatste instructies te geven. Ze merkten het verdrietige gezicht van een van de kinderen en de tranen in de ogen van een ander pas op toen ze op het punt stonden de deur uit te gaan. Ze realiseerden zich dat hun kinderen zich zorgen maakten dat hun mammie en pappie weggingen. Dus hun ouders riepen hun vier lieve kinderen bij zich. Hun vader vroeg of ze hun handen wilden uitsteken. Alle acht handjes werden uitgestoken. Toen kusten mama en papa elk handje en zeiden dat ze, als ze hen misten of bang waren, of hun liefde wilden voelen, hun handjes op hun wangetjes konden leggen en op elk willekeurig moment hun mama en papa konden voelen. Ze waren zo gelukkig, en toen onze dochter en schoonzoon vertrokken, zagen ze vier kleine kinderen met een glimlach op hun gezicht en met hun handjes op hun wangen bij het raam staan.

Ze vertrouwden hun ouders. Ze wisten dat ze van hen hielden.

Wij moeten net zo'n kinderlijk, onvoorwaardelijk vertrouwen hebben. We moeten niet vergeten dat we zoons en dochters van God zijn en dat Hij heel veel van ons houdt. Als wij echt begrijpen wie we zijn, hebben we een onuitputtelijke bron van hoop en troost.

Nooit kunnen we 'de wedloop die vóór ons ligt' (Hebreeën 12:1) uitlopen zonder onze hand in die van de Heer te leggen.

Enige jaren geleden besloot onze enige dochter dat ze een marathon wilde lopen. Ze trainde en werkte er heel hard aan, samen met een paar vriendinnen. Het was een moeilijke wedloop, en er waren momenten dat ze wilde opgeven. Maar ze hield vol door zich gewoon op één stap tegelijk te concentreren. Toen ze bijna halverwege was, hoorde ze iemand achter zich roepen: 'Een blinde man links van je.'

Ze keek om en zag dat een blinde man die de hand van een andere man vasthield, haar inhaalde. Zij liepen de wedloop samen. Toen ze haar passeerden, zag ze hoe stevig de blinde de hand van zijn vriend vasthield.

Hoewel ze van streek was door haar eigen lichamelijke pijn, knapte ze op toen ze zag hoe die twee mannen hand in hand verder liepen. Degene die zien kon, werd gemotiveerd door zijn blinde vriend, en de blinde verliet zich op zijn contact met de hand van zijn vriend. Onze dochter wist dat de blinde de wedstrijd nooit alleen kon uitlopen. Ze werd geïnspireerd door het vertrouwen van de blinde en de toegewijde liefde van zijn vriend.

Zo steekt de Heiland naar ieder van ons zijn hand uit, zodat we niet alleen hoeven lopen. 'Voor wie [soms] wankelen of struikelen, is Hij er om ons te steunen en sterken.' (*Trusting Jesus*, p. 43.) Als wij de eindstreep naderen, is Hij er om ons te redden, en voor dat alles heeft Hij zijn leven gegeven.

Denk eens aan de wonden in zijn handen. Zijn gehavende handen, ja, zijn gewonde handen en lichamelijk offer geven onze eigen handen meer kracht en richting.

Het is de gewonde Christus die ons door onze moeilijke momenten heen helpt. Hij is het die ons ondersteunt als we meer lucht nodig hebben, of leiding, of zelfs meer moed om vol te houden.

Als wij Gods geboden onderhouden en hand in hand met Hem zijn paden bewandelen, zullen we met vertrouwen voorwaarts gaan, en voelen we ons nooit alleen.

Vertrouw op zijn belofte van het eeuwige leven, en laat vrede en hoop over u komen.

Als wij ons verbinden met de Maker van vrede en met zijn volmaakte, verlossende liefde, komen we te weten wat Jesaja's belofte inhoudt: 'Ik, de Here, uw God, grijp uw rechterhand vast; die tot u zeg: Vrees niet, Ik help u.' (Jesaja 41:13.)

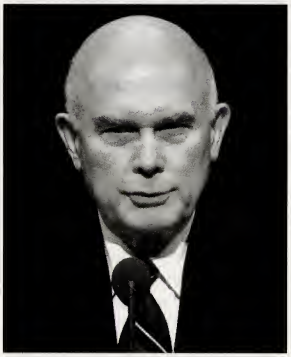
Ik getuig van Jezus Christus, onze Verlosser en levende Heiland.

Ik getuig dat Hij leeft en zijn liefdevolle hand uitsteekt naar ieder van ons. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Bekering en verandering

OUDERLING DALLIN H. OAKS
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Bekering houdt in dat we al onze gebruiken — persoonlijke, huiselijke, etnische en nationale —opgeven die in strijd zijn met de geboden van God.

Ik breng de groeten over uit het gebied Filipijnen, met zijn 520.000 leden in 80 ringen en 80 districten, en 2.200 zendelingen in 13 zendingsgebieden. We gaan de goede kant op ondanks de problemen waarmee de kerk te maken krijgt in gebieden waar haar organisatie nog niet volledig is uitgebouwd.

In deze gebieden in ontwikkeling steunen we in hoge mate op de zendelingechtparen. Ik zeg dit nadrukkelijk omdat er veel luisteraars zijn die dienen te weten hoezeer hun dienstwerk wordt gewaardeerd, en we bidden dat er anderen zijn die zich beschikbaar stellen voor dit belangrijke dienstwerk.

I.

Ik wil een opmerking van een van die moedige zendelingen als inleiding gebruiken. 'Terugkijkend op mijn leven', zei hij, 'kan ik me nauwelijks voorstellen dat een blootsvoets surfer uit Hawaii nu zijn derde zending vervult. Maar toen ik de liefdevolle omhelzing van de Heiland voelde, wilde ik Hem dienen, en wilde ik veranderen.' En dat deed hij! Stanley Y. Q. Ho vertelde mij dat hij tot zijn dertigste niet anders deed dan 'rondhangen op de stranden van Waikiki.' Toen vond hij het evangelie, trouwde een meisje in de kerk en veranderde. Sindsdien heeft hij veel roepingen vervuld, waaronder die van bisschop en ringpresident. En nu hebben ouderling Ho en zijn geliefde Momi, die de hand had in zoveel veranderingen in zijn leven, drie voltijdzendingen vervuld.

Een ander voorbeeld staat in het evangelie van Lucas:

'En [Jezus] kwam Jericho binnen en ging erdoor.

'En zie, er was een man, Zacheüs geheten, die oppertollenaar was, en hij was rijk.

'En hij trachtte te zien, wie Jezus was, en slaagde er niet in vanwege de schare, want hij was klein van gestalte.

'En hij liep hard vooruit en klom in een wilde vijgenboom om Hem te zien, want Hij zou daarlangs komen.

'En toen Jezus bij die plaats kwam, keek Hij naar boven en zeide tot hem: Zacheüs, kom vlug naar beneden, want heden moet Ik in uw huis vertoeven.

'En hij kwam vlug naar beneden en ontving Hem met blijdschap' (Lucas 19:1–6).

Dan staat er in dit evangelie dat Jezus' volgelingen 'morden', omdat Hij het huis van een zondaar binnenging (vs. 7). Maar daar trok Jezus zich niets van aan. Zijn evangelie is voor iedereen die zijn oude manier van leven loslaat en de veranderingen aanbrengt die noodzakelijk zijn om in het Koninkrijk van God gered te worden.

Laten we terug gaan naar het verslag over de man die zowel zijn huis als zijn hart voor de Heer openstelde:

'Maar Zacheüs ging staan en zeide tot de Here: Zie, de helft van mijn bezit, Here, geef ik de armen, en indien ik iemand iets heb afgeperst, vergoed ik het viervoudig.

'En Jezus zeide tot hem: heden is aan dit huis redding geschonken (…)

'Want de Zoon des mensen is gekomen om het verlorene te zoeken en te redden' (vss. 8–10).

Zacheüs uit Jericho en Stanley uit Hawaii staan voor ons allen. Ik bid dat hun ervaringen model staan voor de ervaringen van iedereen die besluit om de Heer 'met blijdschap' te ontvangen en te gaan waar Hij hen heen leidt.

II.

Het evangelie van Jezus Christus zet aan tot verandering. Zijn veelvuldige boodschap is: bekeert u, en zich bekeren houdt in dat we alle gewoonten — persoonlijke, huiselijke, etnische en nationale — opgeven die ingaan tegen de geboden van God. Het doel van het evangelie is gewone mensen om te vormen tot celestiale burgers, en dat vergt verandering.

Johannes de Doper predikte bekering. Zijn luisteraars kwamen uit verschillende bevolkingsgroepen en hij verklaarde welke veranderingen ze

moesten aanbrengen om vruchten voort te brengen 'die aan de bekering beantwoorden' (Lucas 3:8). Tollenaars, soldaten en gewone mensen — ieder had gewoonten die in het bekeringsproces moesten wijken.

De leringen van Jezus stelden ook de overleveringen van de verschillende groepen ter discussie. Toen de schriftgeleerden en Farizeeën zich beklaagden dat zijn discipelen 'de overleveringen der ouden' overtraden doordat zij zich niet aan de rituele wassingen hielden, antwoordde Jezus dat de schriftgeleerden en Farizeeën 'ter wille van [hun] overlevering (...) het gebod Gods' overtraden (Matteüs 15:2–3). Hij omschreef hoe zij 'het woord Gods van kracht beroofd [hadden] ter wille van [hun] overlevering' (vs. 6). 'Huichelaars' noemde Hij degenen voor wie het nakomen van overleveringen belangrijker was dan het nakomen van de geboden van God (vs. 7).

In een hedendaagse openbaring verklaarde de Heer opnieuw dat 'de boze' licht en waarheid wegneemt bij de onschuldige kinderen van God 'door ongehoorzaamheid en wegens de overlevering hunner vaderen' (LV 93:39).

De overleveringen, de cultuur of de manier van leven van een volk bevatten onvermijdelijk gebruiken waarvan zij die in aanmerking wensen te komen voor Gods mooiste zegeningen, zich moeten distantiëren.

Kuisheid bijvoorbeeld. 'Gij zult niet echtbreken', gebood de Heer op Sinaï (Exodus 20:14) en Hij herhaalde dat in hedendaagse openbaringen (LV 42:24; zie ook LV 59:6). 'Vliedt de hoererij', wordt er in het Nieuwe Testament geboden (1 Korintiërs 6:18; zie ook Galaten 5:19, 1 Tessalonicenzen 4:3). De profeten van God hebben hoererij altijd veroordeeld. Toch hebben hardnekkige overleveringen in veel landen ervoor gezorgd dat deze eeuwige geboden vaak worden genegeerd, bestreden en bespot. Dat wordt vooral duidelijk nu de films, tijdschriften en internetsites van het ene land ogenblikkelijk hun weg vinden naar vele andere landen. Veel mensen zien geen kwaad in buitenechtelijke relaties en verdedigen die zelfs. Alsook de zich snel uitbreidende pornografische cultuur. Allen die tot die zondige culturen behoren moeten zich bekeren en veranderen als ze tot het volk van God gerekend willen worden, want Hij heeft gewaarschuwd dat niets onreins zijn koninkrijk kan binnengaan. (Zie 3 Nephi 27:19.)

Wekelijks kerkbezoek is nog een voorbeeld van een gebod dat indruist tegen de heersende overleveringen. De Heer heeft ons geboden om op de sabbat naar de kerk te gaan en '[onze] sacramenten op [te] offeren' (LV 59:9). Dat houdt meer in dan passief plaats nemen in de bank. Ons is geboden deel te nemen aan de verering en de dienst, en dat vergt een hele ommezwaai voor de meeste niet-christenen, en zelfs voor christenen die af en toe naar de kerk gaan.

Het gebod van de Heer om ons te onthouden van alcohol, tabak, thee en koffie (zie LV 89) gaat ook in tegen de overleveringen van velen. Breken met al lang bestaande verslavingen of gewoonten is niet gemakkelijk, maar Gods gebod is helder, en de beloofde zegeningen zijn de uitdaging van de verandering meer dan waard.

Een ander voorbeeld is eerlijkheid. Sommige culturen zien liegen, stelen en andere oneerlijke praktijken door de vingers. Maar oneerlijkheid in welke vorm dan ook — om straf te ontgaan, om je gezicht te redden of om er financieel beter van te worden — is lijnrecht in strijd met de geboden en de cultuur van het evangelie. God is een God van waarheid, en God verandert niet. Wij zijn het die moeten veranderen. En dat zal een grote verandering zijn voor eenieder die er door de heersende tradities toe is gebracht te denken dat ze een beetje kunnen liegen, een beetje kunnen bedriegen, of oneerlijk kunnen zijn als ze er beter van worden en de kans gering is dat het aan het licht zal komen.

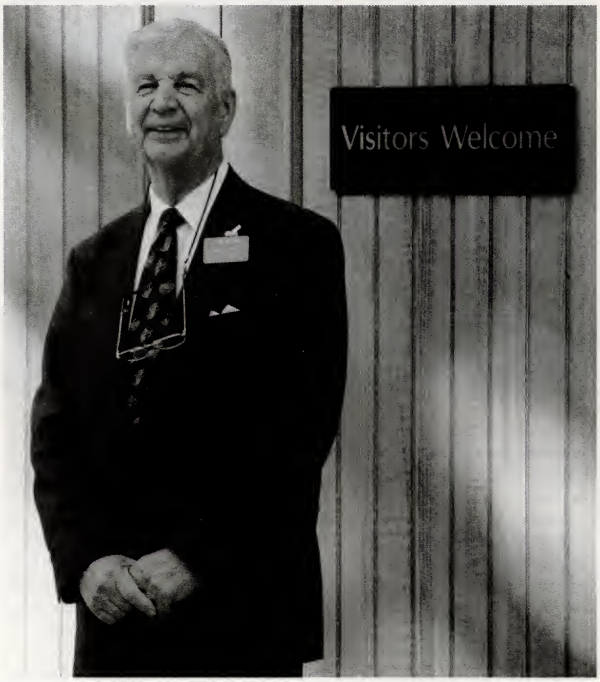
Een minder ernstige wereldlijke overlevering die in strijd is met de evangeliecultuur is het idee van de opgaande of neergaande lijn in carrières. In de wereld spreken we over het bevorderen of terugzetten in functie. Maar in de kerk wordt men niet bevorderd of teruggezet. We veranderen alleen van functie. Een bisschop die ontheven wordt en vervolgens leerkracht in het jeugdwerk wordt, wordt niet teruggezet. Hij gaat vooruit, want hij accepteert zijn ontheffing in dankbaarheid en aanvaardt en vervult de plichten van een nieuwe roeping —

zelfs een die minder in het oog loopt.

Ik zag hiervan een paar maanden terug een gedenkwaardig voorbeeld in de Filipijnen. Ik bezocht een wijk in de ring Pasig, bij Manila. Daar ontmoette ik Augusto Lim, die ik nog kende uit de tijd dat hij ringpresident was, en daarna zendingspresident, algemeen autoriteit, en president van de Manilatempel. Nu was hij nederig en dankbaar werkzaam in de bisschap van zijn wijk, als tweede raadgever van iemand die veel jonger was en veel minder ervaring had. Van tempelpresident naar tweede raadgever in een bisschap is een prachtig voorbeeld van de evangeliecultuur in actie.

Met deze voorbeelden vergelijk ik niet de cultuur of tradities van het ene werelddeel met een ander. Ik vergelijk de wijze van de wereld met de wijze van de Heer — de cultuur van het evangelie van Jezus Christus met de cultuur en tradities van elke natie of elk volk. Er is niet één groep volkomen deugdzaam, noch is er een groep op wie het gebod tot verandering niet van toepassing is. Jezus en zijn apostelen probeerden geen Joden van de heidenen te maken. (Zie Romeinen 2:11; Galaten 2:11–16; 3:1–29; 5:1–6; 6:15.) Zij gaven onderricht aan zowel heidenen als joden met de bedoeling van hen volgelingen van Christus te maken.

Evenzo proberen de hedendaagse dienstknechten van de Heer niet om Amerikanen te maken van Filippino's of Aziaten of Afrikanen. De Heiland nodigt iedereen uit om tot Hem te komen (zie 2 Nephi 26:33; LV 43:20), en zijn dienstknechten proberen iedereen te overreden — met inbegrip van Amerikanen — heilige der laatste dagen te worden. We zeggen tot iedereen: geef uw overleveringen en volksgebruiken op die indruisen tegen de geboden van God en de cultuur van zijn evangelie en voeg u bij zijn volk om het koninkrijk Gods op te bouwen. Als we niet meer in het duister lopen, leerde de apostel Johannes ons, 'maar (…) in het licht

wandelen, (…) hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde' (1 Johannes 1:7).

III.

Er is een unieke evangeliecultuur, een pakket waarden, verwachtingen en gebruiken die alle leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen gemeen hebben. Deze evangelische manier van leven vloeit voort uit het heilsplan, de geboden van God, en de leringen van de levende profeten. En die komt tot uiting in de manier waarop we onze gezinnen grootbrengen en hoe we zelf leven. Onze evangeliecultuur komt prachtig tot uitdrukking in de beginselen die in de proclamatie over het gezin staan.

Wie zich laat dopen in de Kerk van Jezus Christus sluit verbonden. In een hedendaagse openbaring verklaart de Heer: 'Wanneer mensen tot mijn eeuwig evangelie zijn geroepen en een eeuwig verbond sluiten, worden zij beschouwd als het zout der aarde [en de kracht der mensen]' (LV 101:39). Om als het zout der aarde onze verbondsplicht te kunnen vervullen, moeten we anders zijn dan de mensen om ons heen.

Jezus leerde: 'Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: U is door Mij gegeven het zout der aarde te zijn; maar wanneer het zout smakeloos wordt, waarmede zal de aarde worden gezouten? Het zout deugt van die tijd af nergens meer voor dan om weggeworpen en door de mensen vertreden te worden' (3 Nephi 12:13; zie ook Matteüs 5:13; LV 101:40).

Dit houdt in dat we veranderingen moeten aanbrengen in onze huiselijke gebruiken, onze etnische gebruiken of onze nationale gebruiken. We

moeten alle aspecten van ons gedrag veranderen die in strijd zijn met de geboden, verbonden en cultuur van het evangelie.

Het evangelieplan is gebaseerd op eigen verantwoordelijkheid. In een van onze geloofsartikelen staat de eeuwige waarheid 'dat de mens zal worden gestraft voor zijn eigen zonden en niet voor Adams overtreding' (Geloofsartikel 1:2). Deze verplichting van eigen verantwoordelijkheid komt veelvuldig tot uiting in onze leer, in tegenstelling tot Satans plan om 'het ganse mensdom [te] verlossen, dat niet één ziel verloren ga' (Mozes 4:1). Het plan van de Vader en de Heiland is gebaseerd op individuele keuzes en daden.

De leer en praktijk van eigen verantwoordelijkheid en werkzaamheid botst met de tradities en cultuur in veel landen. Onze wereld kent grote verschillen in inkomsten en materiële bezittingen, en veel overheids- en particuliere initiatieven proberen die verschillen te verkleinen. De volgelingen van de Heiland is geboden aan de armen te geven en velen doen dat. Maar sommige vormen van hulp hebben een afhankelijkheidssituatie in de hand gewerkt, waarbij dan wel wordt voorzien in voedsel en onderdak, maar waarbij men voorbij gaat aan de eeuwige behoefte van persoonlijke groei. De groei die het evangelieplan voorstaat vindt plaats op een voedingsbodem van werkzaamheid en verantwoordelijkheid. Er vindt geen groei plaats op de voedingsbodem van afhankelijkheid. Datgene wat ons afhankelijk maakt van iemand anders voor beslissingen of bestaansmiddelen waar we zelf in zouden kunnen voorzien, verzwakt ons geestelijk en vertraagt onze groei naar wat het evangelieplan met ons voor heeft.

Dankzij het evangelie kan men boven armoede en afhankelijkheid uitstijgen, maar alleen als de evangeliecultuur, inclusief getrouwe tiendebetaling, zelfs door de allerarmsten, verkozen wordt boven de traditie en cultuur van afhankelijkheid. Dat is de les die we kunnen leren van de Israëlieten, die na honderden jaren van slavernij in Egypte een profeet volgden naar hun eigen land en daar uitgroeiden tot een machtig volk. Die les kunnen we ook leren van de mormoonse pioniers, die hun vervolgingen of armoede nooit als excuus gebruikt hebben, maar in geloof voortgingen, omdat ze wisten dat God hen zou zegenen als zij zijn geboden onderhielden. En dat heeft Hij gedaan.

De veranderingen die we moeten aanbrengen om deel te gaan uitmaken van de evangeliecultuur vereisen aanhoudende en soms pijnlijke aanpassingen, en onze verschillen moeten zichtbaar zijn. Als het 'zout der aarde' zijn wij ook het 'licht der wereld' en ons licht moet niet verborgen blijven. (Zie Matteüs 5:13–16.) De apostel Johannes waarschuwde dat dit ertoe zal leiden dat de wereld ons haat. (Zie 1 Johannes 3:13.) Daarom hebben zij die het verbond zijn aangegaan om zich te veranderen de heilige plicht van elkaar te houden en elkaar te helpen. Die aanmoediging moet gegeven worden aan elke ziel die moeite doet om de cultuur van de wereld achter zich te laten en de cultuur van het evangelie van Jezus Christus aan te hangen. De apostel Johannes besloot: 'Kinderkens, laten wij liefhebben niet met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid' (1 Johannes 3:18).

Niemand toont zijn liefde voor zijn medemens op indrukwekkender wijze dan de edele echtparen in deze kerk die het comfort van hun huis en de hun vertrouwde omgeving opgeven om een zending te vervullen. Zij bieden de geloofwaardigste en waardevolste hulp aan hen die moeite hebben met verandering. God zegenen onze zendelingechtparen!

IV.

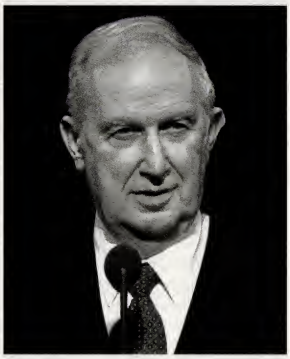
Jezus heeft ons geboden elkaar lief te hebben, en we tonen die liefde door elkaar te dienen. Ons is ook geboden God lief te hebben. Die liefde tonen we door ons continu van onze zonden te bekeren en zijn geboden te onderhouden (zie Johannes 14:15). En bekering houdt meer in dan onze zonden opgeven. In zijn ruimste betekenis houdt het *verandering* in, het opgeven van al onze tradities en culturele gebruiken die in strijd zijn met de geboden van God. Naargelang van onze deelname aan de cultuur van het evangelie van Jezus Christus, worden we 'medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods' (Efeziërs 2:19).

Ik getuig dat onze Heer en Heiland wil dat we dit doen, zodat we worden wat door zijn evangelie wordt bedoeld. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Je mogelijkheden ten volle uitbuiten

OUDERLING RICHARD G. SCOTT
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Met alles wat ik ben moedig ik je aan om te ontdekken wie je werkelijk bent. (…) Ik vraag je dringend om door de Geest jouw door God gegeven mogelijkheden te ontdekken.

Onlangs observeerde ik 20.000 jonge heiligen der laatste dagen terwijl ze naar een geestelijke boodschap luisterden. Ze maakten aantekeningen en concentreerden zich op de spreker. Ze wilden graag leren. Er straalde een intense geest van reinheid, rechtschapenheid en toewijding van hen af. Niemand had hen gedwongen daar naartoe te komen. Zij wilden daar zijn.

Later kwam ik met 2.000 voltijdse zendelingen samen die zich voorbereidden op zendingswerk. De zaal was van de geest doortrokken. Ik stelde hun moeilijke vragen. Zij gaven bijzonder goede antwoorden en haalden daarbij vaak passende teksten aan. Toen ik die zendelingen de hand schudde en hun in de ogen keek, voelde ik hun zuiverheid en een geest van toewijding. Het was een inspirerende ervaring. Allemaal hadden ze persoonlijke interessen aan de kant gezet om een roeping te aanvaarden om deel uit te maken van wat onze beste generatie van zendelingen kan worden.

Ik heb soortgelijke ervaringen gehad met jongeren over de hele aarde. Op onze drie universiteiten is een opmerkelijke toename in spirituele gevoeligheid en aangeboren capaciteiten onder de studenten waargenomen. Er is iets buitengewoons gaande. Voelt u dat? Naarmate het algemene niveau van gehoorzaamheid en moraal in de wereld daalt, zendt de Heer waarlijk meer buitengewone geesten naar de aarde. Als groep overtreffen ze de gemiddelde mogelijkheden van hun voorouders. Hun mogelijkheden voor persoonlijk groei en positieve bijdragen zijn enorm. Hoe stimuleert u als ouders en leiders het ontwikkelen van die mogelijkheden? Wat doe jij als jongeman of jongevrouw van deze generatie om je buitengewone mogelijkheden te verwezenlijken? Ga je ze ontwikkelen, zodat je tot uitzonderlijke hoogten van prestaties en geluk kunt rijzen? Hoe ga je Satans pogingen om jouw mogelijkheden door overtreding te ondermijnen vermijden? Alleen jij kunt die essentiële vragen beantwoorden.

Met alles wat ik ben moedig ik je aan om te ontdekken wie je werkelijk bent. Ik geef je de raad om verder te kijken dan de dagelijkse routine. Ik vraag je dringend om door de Geest jouw door God gegeven mogelijkheden te ontdekken. Ik spoor je aan om met gebed keuzen te maken waardoor je al je mogelijkheden kunt uitbuiten.

Ik zal je vertellen wat een manier is waarop je gegarandeerd zulke groei kunt bereiken. Ik heb dappere zendelingen ijzige wind zien trotseren, stortregens zien weerstaan, door glibberige, modderige straten zien ploeteren en angst zien overwinnen. Vaak getuigen zij krachtig met als enige resultaat afwijzing en scherpe kritiek. Ik heb gezien hoe ze worstelden om waarheid in een nieuwe taal over te brengen. Soms staart de luisteraar hen in stille verbazing aan. Dan daagt het schokkende besef dat men de boodschap niet begrijpt. Maar ik zou niet ingrijpen, zelfs als ik dat kon, omdat er gouden ogenblikken van succes zijn die alle ellende de moeite waard maken. Zo'n beloning komt als de geest een hart voor eeuwig ten goede raakt omdat iemand als jij luistert. Als je de waarheid onder moeilijke omstandigheden brengt, waardeer je hem nog meer. Als je door de grenzen van je ondervinding voorwaarts gaat in de schemering van het onbekende, zal de Heer je sterken. De schoonheid van je eeuwige ziel ontvouwt zich dan.

De problemen zijn nu groter dan ooit. Daarom heeft de Heer capabeler, beter voorbereide zendelingen nodig. Hij heeft zendelingen nodig die rein en zuiver zijn, zodat ze door de Geest geleid kunnen worden en met macht tot bekering kunnen getuigen. Zorg dat je zo'n buitengewoon zendeling kunt worden. Het zal niet makkelijk zijn. Maar is iets dat de moeite waard is ooit makkelijk?

Het Eerste Presidium heeft aangegeven welke hoge eisen op het gebied van zedelijke reinheid en lichamelijke, verstandelijke en emotionele stabiliteit er nu voor een zending aan je gesteld worden. Die normen zijn streng, maar je kunt er aan voldoen. Je zult genieten van de gevoelens van vrede en vertrouwen die uit het naleven daarvan voortvloeien. De normen zijn niet verhoogd om het moeilijker te maken, maar omdat zendelingen nu werken in een milieu waarin geestelijke leiding absoluut essentieel is. Er zijn ook aanpassingen aangebracht in de wijze van lesgeven. De zendelingen leren de lessen niet meer helemaal uit het hoofd, maar wel de basisinhoud, en onderwijzen van daaruit zoals de Geest hen leidt. Naleving van de gedragsnormen is daarvoor noodzakelijk. (Zie 'Verklaring inzake zendingswerk', bijlage bij een brief van het Eerste Presidium van 11 december 2002.)

Jullie zijn een uitzonderlijke generatie met buitengewone mogelijkheden. Geen wonder dat Satan die mogelijkheden wil indammen door je te verleiden om de wetten van God te schenden. Hij weet dat hij geen macht heeft over iemand die rechtschapen is. Maar hij is een meester in het aantrekkelijk maken van zonde voor de twijfelachtige.

Voorbereiding op een zending en een zinvol leven begint idealiter thuis. Een van de grootste geschenken die u een zoon of dochter als ouder kunt geven is voortdurende voeding voor een groeiend getuigenis van de waarheid, waarbij die voeding geduldig wordt aangepast aan het geestelijke vermogen van het kind. Leg de leerstellingen van de kerk voorzichtig uit en beschrijf de macht die voortvloeit uit gehoorzaamheid aan die leer. Dat fundament zal een kind toerusten om het kwaad in de wereld te weerstaan. Moedig iedere zoon die daar lichamelijk en emotioneel toe in staat is aan om zich op een voltijdse zending voor te bereiden.

Bisschoppen en ringpresidenten, versterk met de priesterschapsleiders en andere leidinggevenden de geestelijke vermogens van uw jongeren. Doe dat door deelname aan te moedigen aan kerkactiviteiten die het onderwijs van de ouders onderschrijven.

Jongemannen, neem actief deel aan je priesterschapsquorum. Jongevrouwen, woon de activiteiten van je klas bij en bereik je doelen van persoonlijke vooruitgang. Neem allebei deel aan de gesprekken in de zondagsschool zodat je onthoudt wat er geleerd wordt. Doe mee aan het seminarie en het instituut om een vitaal begrip van de waarheid te verwerven. Luister niet alleen om aan de eisen te voldoen. Pas wat je bestudeert toe.

Bestudeer het eerste visioen zoals Joseph Smith het in de Parel van grote waarde heeft vastgelegd. Lees over de daarop volgende gebeurtenissen die de volledige herstelling van de waarheid teweegbrachten, met de priesterschapsbevoegdheid en de verordeningen die essentieel zijn voor verhoging. Verwerf een eigen getuigenis van dit alles. Zet het vast in je verstand en je hart.

Probeer eens het Boek van Mormon te lezen omdat je het wilt, niet omdat je het moet. Ontdek zelf dat het waar is. Stel bij het lezen van iedere bladzijde de vraag: 'Kan iemand dit geschreven hebben of is het tot ons gekomen zoals Joseph Smith heeft getuigd?' Pas de leringen die je ontdekt toe. Ze zullen je tegen het kwaad van Satan versterken. Volg Moroni's raad op. Vraag God de Vader oprecht, in de naam van Jezus Christus, met een eerlijke bedoeling, of de leringen in het Boek van Mormon waar zijn. (Zie Moroni 10:3–5.) Vraag met een verlangen naar een bevestigend antwoord, zonder twijfel. Er moet een verklaring zijn voor dat boek dat je in je hand kunt houden. Ik weet dat je een geestelijke bevestiging kunt ontvangen dat het waar is. Dan weet je dat Jezus Christus leeft, dat Joseph Smith een profeet was en dat De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen de kerk is van de Heer. (Zie inleiding van het Boek van Mormon, in het bijzonder de laatste alinea.) Je zult bevestigen dat de Heiland zijn kerk door middel van een profeet leidt. Die waarheden worden het fundament van een productief leven.

Misschien zeg je: 'Ik heb niet alle zegeningen van een ideaal gezin en levenslange ervaring in de kerk.' Die

voordelen heb ik ook niet allemaal gehad, en dat geldt ook voor andere leden van het Quorum der Twaalf. Compenseer dat door je eigen onwrikbaar getuigenis van de waarheid. Zorg dat je een persoonlijke overtuiging verkrijgt dat de kerk van Jezus Christus op aarde is hersteld en dat zijn leerstellingen waar zijn. Er zijn verschillende wegen die naar die gekoesterde gave leiden. Ieder pad begint bij jouw oprechte verlangen om het te weten. Het flakkerende vlammetje van geloof kan uitgaan als je het niet voedt. Maar dat kleine vlammetje groeit uit tot een stralend, onuitblusbaar vuur door oprecht gebed en trouwe studie van het Boek van Mormon en andere Schriftuur. Dat geloof wordt versterkt als je de beginselen die je leert toepast.

Blijf zuiver. Als je werkelijk begrijpt wie je bent, is het niet moeilijk om de verleidingen van Satan te weerstaan. Dan kan hij de ontwikkeling van je ware mogelijkheden niet dwarsbomen.

Voor jou als jongeman is de grootste groei en meest versterkende ervaring nu, zonder uitzondering, te vinden in een goede voltijdse zending. Hoewel een zending niet bedoeld is voor persoonlijk voordeel, zegent de Heer hen die moedig dienen rijkelijk. Maak deel uit van het leger van opmerkelijke, goed voorbereide, toegewijde zendelingen die aan die hoge normen voldoen. Sluit je aan bij hen die hebben besloten om de Heer te dienen, waar ze ook geroepen worden, hoe moeilijk het ook is.

Zendingswerk is heel zwaar. Als je emotionele problemen hebt die voldoende in evenwicht kunnen worden gebracht om de ontberingen van een zending aan te kunnen, kun je geroepen worden. Het is van vitaal belang dat je je medicatie tijdens je zending blijft gebruiken of totdat een bekwame medische hulpverlener je anderzijds adviseert. Erken dat voor emotionele en lichamelijke moeilijkheden hetzelfde geldt. Je moet doen wat je kunt om je situatie te verbeteren en vervolgens leren leven binnen de resterende grenzen. God maakt gebruik van problemen opdat we mogen groeien door ze te overwinnen.

Misschien is je lichamelijke of emotionele toestand zodanig dat de president van de kerk je heeft vrijgesteld van een voltijdzending. (Zie 'Verklaring inzake zendingswerk', bijlage bij een brief van het Eerste Presidium van 11 december 2002.) Dan zijn er ander manieren om zinvol dienstbetoon te verrichten dat bij jouw omstandigheden past. Je bisschop of ringpresident kan je mogelijkheden tot zulk dienstbetoon helpen vinden in het gebied waar je woont. Dat kan zijn in een centrum voor familiegeschiedenis van de kerk, een tempel, een welzijnsproject, een arbeidsbureau, of een plaatselijk ziekenhuis, verzorgingstehuis, opvanghuis of ergens anders. Op veel plaatsen is hulp nodig. Je kunt thuis wonen en toch krachtig bijdragen. Zo'n roeping kan voor een paar maanden of langer gelden. Je ringpresident zal te weten komen waar en voor hoelang je moet dienen. Hij zal je dan officieel roepen. Wat je roeping ook moge zijn, bestudeer de boodschap van de herstelling met materiaal waarin de voltijdse zendelingen kunnen voorzien. Kijk dan uit naar gelegenheden om die boodschap te verkondigen. Als je dat gewetensvol doet, zul je naar mensen geleid worden die geraakt worden en meer willen horen.

Tijdens mijn woorden over een zending heb je misschien gedacht: 'Dat is niets voor mij.' Ik smeek je om daar nog eens onder gebed over na te denken. Alles wat ik nu waardevol vind, heeft in het zendingsveld vorm gekregen. Jij kunt die zegen ook verdienen.

Als je verkeerde keuzen hebt gemaakt, bekeer je dan nu. Verwijder ieder obstakel voor je vooruitgang en geluk.

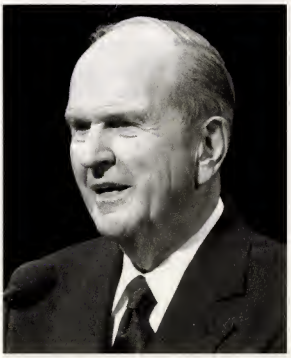
Je bent een kostbare jongeman of jongevrouw. Buit je mogelijkheden ten volle uit. Wees een leider en voorbeeld zoals de Heer dat van je verwacht. Jongeman, maak deel uit van de grootste generatie zendelingen ooit. Rechtschapen jongeren, bereid je voor om de tempelverordeningen te ontvangen en je eeuwige gezin te stichten. God houdt van je. Ik getuig dat Hij je zal leiden om je dromen te vervullen als je naar zijn hulp streeft. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

PRIESTERSCHAPSBIJEENKOMST
4 oktober 2003

Persoonlijke priesterschapsverantwoordelijkheid

OUDERLING RUSSELL M. NELSON
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Als u wordt geordend tot een ambt in het priesterschap, dan krijgt u gezag. Maar macht krijgt u door dat gezag in rechtschapenheid uit te oefenen.

Geliefde broeders van de priesterschap, ook al komen wij uit vele landen, wij hebben, met de woorden van Paulus, 'één Here, één geloof, één doop'.[1] Maar de *kracht* van het geloof in ieder van ons wordt individueel ontwikkeld, niet gezamenlijk.

Denk bijvoorbeeld aan het geloof van een jongen van een jaar of acht die een operatie moest ondergaan wegens een acute blindedarmontsteking. Toen hij op de operatietafel lag, keek hij op naar de chirurg en zei: 'Dokter, wilt u voor me bidden voordat u met de operatie begint?'

De chirurg keek de jongen verbaasd aan en zei: 'Ik kan niet voor je bidden.'

Toen zei de kleine jongen: 'Als u het niet doet, wacht dan even terwijl ik voor mezelf bid.' De jongen ging op de operatietafel op zijn knieën zitten, vouwde zijn handen en begon te bidden. Hij zei: 'Hemelse Vader, ik ben maar een kleine weesjongen. Ik ben erg ziek, en deze dokters gaan me opereren. Wilt u ze alstublieft helpen, zodat ze het goed doen? Hemelse Vader, als U me beter maakt, zal ik braaf zijn. Dankuwel dat U me beter maakt.' Toen ging hij op zijn rug liggen, keek omhoog naar de dokters en verpleegsters, die tranen in de ogen hadden, en zei: 'Nu ben ik klaar.'[2]

Hij werd lichamelijk geheel genezen, en zijn geestelijke kracht ontwikkelde zich. U, broeders, bent ouder, en u is het priesterschap verleend. In uw priesterschapsquorums vindt u gelegenheden om vriendschappen te ontwikkelen, dienstbaar te zijn en te leren. Maar de verantwoordelijkheid om macht in het priesterschap te ontwikkelen, is persoonlijk. Alleen als individu kunt u een sterk geloof in God en een voorliefde voor persoonlijk gebed ontwikkelen. Alleen als individu kunt u de geboden van God onderhouden. Alleen als individu kunt u zich bekeren. Alleen als individu kunt u in aanmerking komen voor de verordening van heil en verhoging. En als uw vrouw aan u verzegeld wordt, vergroot haar kracht en potentieel het uwe.

Ik maak deel uit van een fijn priesterschapsquorum. Wij hebben een fijne broederschap. We bidden samen en verrichten samen dienstbetoon. We onderwijzen en steunen elkaar, en hebben elkaar lief. De Twaalf hebben allemaal een andere achtergrond — het bedrijfsleven, het onderwijs, het rechtswezen en de wetenschap. Maar geen van ons is geroepen vanwege die achtergrond. In feite worden alle mannen die voor een verantwoordelijke priesterschapsfunctie geroepen worden, gekozen vanwege wie zij zijn en wie zij kunnen worden.[3]

Gedurende uw leven krijgt u een brede verscheidenheid aan taken en plichten. Vele zijn tijdelijk en worden losgelaten zodra u ontheven wordt. (U zult er geen bezwaar tegen hebben om ontheven te worden van een roeping om onkruid te wieden op de boerderij van de welzijnszorg.) Maar u wordt nooit ontheven van uw verantwoordelijkheid met betrekking tot de ontwikkeling van uzelf en uw gezin.

Als u wordt geordend tot een ambt in het priesterschap, dan krijgt u gezag. Maar macht krijgt u door dat gezag in rechtschapenheid uit te oefenen.

Verantwoordelijkheid tegenover de Heer

Van de president van de kerk tot de nieuwste diaken hebben we allemaal een verantwoordelijkheid tegenover de Heer. Wij moeten getrouw zijn en leven naar ieder beginsel en iedere leerstelling die Hij ons heeft

gegeven. Wij kunnen een openbaring of een gebod dat ons is toevertrouwd niet in gevaar brengen. Hij vertrouwt erop dat wij 'helpen bij de opbouw van Gods koninkrijk en de vestiging van zijn gerechtigheid'.[4]

Eens legt ieder van ons verantwoording af tegenover de Heer.[5] Uit een ernstig gesprek dat ik jaren geleden had met een dierbare vriend die aan het eind van zijn sterfelijk leven was gekomen, bleek een bewustzijn hiervan. Ik vroeg hem of hij klaar was om te sterven. Ik zal nooit zijn antwoord vergeten. Vol moed en overtuiging zei hij: 'Ik ben klaar voor een oordeel over mijn leven.'

Toen de profeet Joseph Smith de dood in de ogen zag, zei hij: 'Ik ga als een lam ter slachting; doch ik ben zo kalm als een zomermorgen; mijn geweten is vrij van schuld jegens God en alle mensen.'[6]

Nu is de tijd om u voor te bereiden op uw eigen ultieme beoordelingsgesprek. U zou u kunnen afvragen: 'Betaal ik mijn tiende met een bereidwillig hart? Gehoorzaam ik het woord van wijsheid? Is mijn taalgebruik gevrijwaard van smerige uitdrukkingen en vloekwoorden? Ben ik in zedelijk opzicht rechtschapen? Ben ik oprecht dankbaar voor de verzoening waardoor mijn opstanding en eeuwig leven mogelijk worden gemaakt? Kom ik mijn tempelverbonden na waardoor dierbaren voor eeuwig aan mij verzegeld worden?' Als u daar in alle eerlijkheid ja op kunt zeggen, bent u macht in het priesterschap aan het ontwikkelen.

De gave van de Heilige Geest kan iets toevoegen aan die macht. In de Schriften staat geschreven over mensen die de Heilige Geest hadden ontvangen, maar het niet wisten.[7] Laat u dat niet overkomen. Ontwikkel die gave en kom in aanmerking voor deze belofte van God: 'Spreekt de gedachten uit, die Ik in uw hart zal doen opklimmen, en gij zult voor de mensen niet worden beschaamd; want het zal u op het juiste uur, ja, op het juiste ogenblik worden ingegeven, wat gij moet zeggen.'[8]

Persoonlijke verantwoordelijkheid en priesterschapsmacht

Het gezag van het priesterschap is in vele bedelingen aanwezig geweest, zoals die van Adam, Noach, Henoch, Abraham, Mozes, het midden des tijds, de Jaredieten, de Nephieten, en anderen. Alle vorige bedelingen waren qua tijd beperkt, daar elk in afval eindigde. Ze waren bovendien beperkt tot een klein deel van de planeet aarde. Maar onze bedeling — de bedeling van de volheid der tijden — wordt qua tijd of plaats niet beperkt. Wereldwijd leidt het tot een volledige en volmaakte eenheid — bedelingen, sleutels, machten en heerlijkheden uit de tijd van Adam tot aan de huidige tijd aaneenschakelend.[9]

Het Aäronisch priesterschap is op 15 mei 1829 hersteld door Johannes de Doper. Kort daarna werd het Melchizedeks priesterschap hersteld door Petrus, Jakobus en Johannes.[10] Andere hemelse boodschappers brachten bepaalde priesterschapssleutels. Moroni bezat de sleutels van het Boek van Mormon.[11] Mozes bracht de sleutels van de vergadering van Israël en het leiden van de tien stammen.[12] Elias bracht de sleutels van de herstelling van alle dingen,[13] waaronder het verbond van Abraham.[14] En Elia overhandigde de sleutels van de verzegelbevoegdheid.[15]

U weet het een en ander van sleutels. U hebt misschien wel een huissleutel of autosleutel op zak. Maar priesterschapssleutels zijn ongrijpbaar en onzichtbaar. Zij 'zetten' het gezag van het priesterschap 'aan'. Sommige sleutels verlenen zelfs de macht om in de hemel te binden wat op aarde gebonden wordt.[16]

Joseph Smith verleende priesterschapssleutels aan alle leden van de

Twaalf.[17] Die sleutels zijn overgedragen op de opeenvolgende leiders. Momenteel bezit president Gordon B. Hinckley het gezag van elke herstelde sleutel die 'allen, die te eniger tijd sedert het begin der schepping een bedeling hebben ontvangen'[18] bezaten.

Als we die leerstellige geschiedenis in gedachten houden, is het duidelijk dat men het priesterschap niet kan kopen. In de Schriften staat: 'Niemand matigt zichzelf die waardigheid aan, doch men wordt ertoe geroepen door God, zoals immers ook Aäron.'[19]

Dat u het priesterschap draagt, betekent dat u er persoonlijk voor verantwoordelijk bent om uw roeping groot te maken. Maak gebruik van elke gelegenheid om iets te doen waarmee u uw macht in het priesterschap kunt ontwikkelen. Volg in uw uiterlijke verzorging het voorbeeld van de levende profeten. Als u dat doet, geeft u stilzwijgend aan dat u het belang van het 'heilige priesterschap naar de orde van de Zoon Gods' echt begrijpt.[20]

Broeders, als u de kans krijgt om het Melchizedeks priesterschap te gebruiken, denk dan na wat u moet doen. Als u iemand anders de handen oplegt, spreekt u geen gebed uit, want daar is uiteraard geen gezag voor nodig. U hebt het gezag om aan te stellen, te ordenen, te zegenen en in de naam van de Heer te spreken.[21] Denk aan zijn beloften: 'Wie gij ook zegent, zal Ik zegenen'[22] en 'Ik zal u van mijn Geest mededelen (...) hierdoor zult gij alles weten (...) wat rechtvaardig is, en indien gij met vertrouwen in Mij gelooft, dat gij het zult ontvangen.'[23]

Jongemannen, om je roeping in het Aäronisch priesterschap groot te maken, moet je je best doen om:

- Kennis van het evangelie van Jezus Christus te verkrijgen.
- Goed te leven zodat je op zending kunt gaan.
- Zedelijk rein te blijven en zo in aanmerking komen om naar de heilige tempel te gaan.
- Een opleiding te volgen.
- Je aan de kerknormen te houden en te zorgen dat je je toekomstige vrouw verdient.

Hoe kun je die vijf doelen onthouden? Dat is makkelijk. Kijk maar eens naar je hand. Laat je wijsvinger naar de Schriften wijzen. Haal daar grotere kennis van het evangelie van Jezus Christus uit en leef dan naar zijn leringen. Laat je middelvinger je eraan herinneren dat je goed moet leven om op zending te kunnen gaan. Laat je ringvinger je herinneren aan je huwelijk, begiftiging, verzegeling en de ander zegeningen van de tempel. Laat je pink je eraan herinneren dat je de godsdienstige verantwoordelijkheid hebt om een opleiding te volgen.[24] Laat je duim omhoog wijzen en je eraan herinneren dat je de normen van de kerk hoog houdt en ervoor zorgen dat je je eeuwige metgezellin verdient. Als je die vijf doelen haalt, zal dat je tot zegen zijn.

En u, dragers van het Melchizedeks priesterschap, dient in aanmerking te komen voor de hoogste graad van het celestiale koninkrijk. 'Om de hoogste te verwerven, moet een man deze staat in het priesterschap aanvaarden (namelijk het nieuw en eeuwig huwelijksverbond); en indien hij dit niet doet, kan hij deze niet verwerven.'[25]

U eert dat verbond als u uw vrouw eert. De hoogste prioriteit van een echtgenoot behoort de zorg voor zijn vrouw te zijn. Wees haar trouw. Sta nooit toe dat u uw oog op porno laat vallen of dat u verdorven taal gebruikt. De keuzes die u nu doet, beperken zelfs uw keuzevrijheid in de toekomst. U kunt niet uw keuzevrijheid gebruiken en tegelijkertijd vermijden uw verantwoordelijkheid op u te nemen of rekenschap af te leggen voor iedere keus.

Vergeet nooit 'dat de rechten van het priesterschap onafscheidelijk met de machten des hemels zijn verbonden, en dat de[ze] machten [...] niet bestuurd noch aangewend kunnen worden, dan alleen volgens de grondbeginselen van gerechtigheid.'[26] Als wij die macht misbruiken om onze zonden te bedekken, onze trots te voeden, ijdele ambitie na te jagen, of anderen in welke mate van ongerechtigheid dan ook te bedwingen, raken we zowel het gezag als de macht van het priesterschap kwijt.[27]

Broeders, wees zachtaardig en

dienstbaar, lankmoedig, vriendelijk, zachtmoedig, en heb ongeveinsde liefde, zuivere kennis en naastenliefde voor iedereen.[28] Dan zal de 'leer van het priesterschap [...] als de dauw des hemels in uw ziel nederdalen.'[29]

Weet dat wij ieder van u liefhebben en dat we u dankbaar zijn. Wij danken u voor uw geloof, uw inzet en uw ondersteunende kracht. Mogen u, uw dierbaren en uw nageslacht gezegend worden door uw rechtschapen streven naar macht in het priesterschap.

God leeft. Jezus is de Christus. Hij leidt zijn kerk door zijn profeten en apostelen. Dat getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

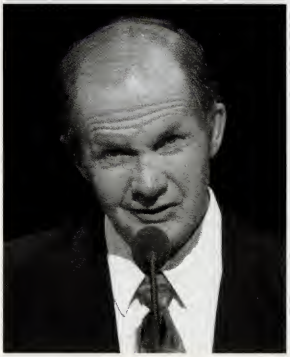
NOTEN

1. Efeziërs 4:5.
2. George Albert Smith, *Sharing the Gospel with Others*, verzameld door Preston Nibley (1948), blz. 144–145.
3. Zie Matteüs 20:16; 22:14; 1 Petrus 2:9; Openbaring 17:14; Alma 13:3, 6, 9; 3 Nephi 12:1; LV 3:10; 52:1; 95:5; 121:34, 40–46.
4. Naar de Bijbelvertaling van Joseph Smith, Matteüs 6:38.
5. Zie Hebreeën 13:17; Alma 5:18; 11:43; LV 72:13–16.
6. LV 135:4.
7. Zie 3 Nephi 9:20.
8. LV 100:5–6.
9. Zie LV 128:18.
10. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:72; LV 27:8, 12.
11. Zie LV 27:5.
12. Zie LV 110:11.
13. Zie LV 27:6.
14. Zie LV 110:12.
15. Zie Joseph Smith, *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith (1976), p. 337–338; zie ook LV 27:9; 110:13–16; 128:21.
16. Zie Matteüs 16:19; 18:18; LV 124:93; 127:7; 128:8, 10; 132:46.
17. Zie Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, verzameld door Bruce R. McConkie, 3 delen, deel 3, p. 154–156.
18. LV 112:31; zie ook LV 128:18.
19. Hebreeën 5:4.
20. LV 107:3; zie ook de Bijbelvertaling van Joseph Smith, Hebreeën 7:3; Alma 13:1.
21. Zie LV 1:20, 38; 84:19–22; 26–27; 107:18–20; 124:39–46; 133:6.
22. LV 132:47.
23. LV 11:13–14.
24. Zie LV 130:18–19.
25. LV 131:2–3; ronde haakjes staan in het origineel.
26. LV 121:36.
27. Zie LV 121:37.
28. Zie 2 Tessalonicenzen 1:3; LV 121:41–42.
29. LV 121:45.

Jongemannen — sleuteldragers

OUDERLING MONTE J. BROUGH
van de Zeventig

Jongemannen moeten hun roeping met kracht vervullen, in de wetenschap dat ze zijn geordend met het recht om te handelen in het ambt waartoe zij zijn aangesteld.

Ik heb hier in mijn hand een zondagsschoollesboek met de titel *Leiders in de Schriften* uit het jaar 1947. De schrijvers waren Marion G. Merkley en Gordon B. Hinckley. 65 jaar geleden! Ik heb dit lesboek al vele jaren en het is een onderdeel van mijn motivatie voor deze toespraak.

Een van de belangrijkste gebeurtenissen van de herstelling was het verlenen van het Aäronisch priesterschap in mei 1829. Johannes de Doper verscheen aan Joseph Smith en Oliver Cowdery.

Joseph heeft geschreven: 'Toen wij in gebed verzonken waren en de Here aanriepen, daalde er in een wolk van licht een hemelse boodschapper neer, en onder oplegging van zijn handen ordende hij ons, zeggende:

'Aan u, mijn mededienstknechten, verleen ik in de naam van de Messias het priesterschap van Aäron, dat de sleutels omvat van de bediening van engelen, en van het evangelie der bekering, en van doop door onderdompeling tot vergeving der zonden.'[1]

Deze priesterschapsbijeenkomst van de algemene conferentie wordt bijgewoond door tienduizenden jongemannen die tot diakenen-, leraren- en priesterquorums over de hele wereld behoren. Aan het hoofd van elk quorum staat een presidium, waaronder een president die de sleutels draagt om dat priesterschapsquorum te leiden.

Velen van ons vinden die jeugdige leiders misschien te jong om die verantwoordelijke posities te hebben. Laten we eens kijken naar een paar voorbeelden van wat de jeugd allemaal kan.

Ten eerste, de profeet Jeremia.

'Toen kwam het woord des Heren tot mij:

'Eer Ik u vormde in de moederschoot, heb Ik u gekend, en eer gij voortkwaamt uit de baarmoeder, heb Ik u geheiligd; tot een profeet voor de volkeren heb Ik u gesteld.

'Doch ik zeide: Ach, Here HERE, zie, ik kan niet spreken, want ik ben jong.

'De Here echter zeide tot mij: Zeg niet, ik ben jong, want tot eenieder, tot wie Ik u zend, zult gij gaan, en alles wat Ik u gebied, zult gij spreken. (...)

'Toen strekte de Here zijn hand uit en raakte mijn mond aan, en de Here zeide tot mij: Zie, ik leg mijn woorden in uw mond.'[2]

Als de Heer dat wenst, kan Hij dan ook niet woorden in de mond van een dertienjarige quorumpresident diakenen leggen die 'de sleutels [draagt] van de bediening van engelen'?

Een andere jonge man, Timoteüs, was de zendingscollega van de apostel Paulus. De brieven van Paulus aan Timoteüs zijn een eerbetoon aan het geloof en getuigenis van deze heel jonge man. Ik zal een paar stukjes uit die brieven voorlezen:

'Om die reden (...) [wakker] de gave Gods aan (...), die door mijn handoplegging in u is. (...)

'[Christus heeft] ons behouden (...) en ons geroepen met een heilige roeping.'[3]

'En dat gij van kindsbeen af de heilige schriften kent, die u wijs kunnen maken (...).'[4]

Zou een veertienjarige president lerarenquorum niet, net als Timoteüs, het recht hebben op een 'gave Gods' als hij door de bisschop is aangesteld? Is president lerarenquorum ook niet 'een heilige roeping'? Kan een zestienjarige priester 'wijs' zijn? De Schriften antwoorden met een welluidend *ja*!

Een van de grootste voorbeelden van een heel jonge man die een bijdrage van gigantische betekenis leverde, is Mormon. Laten we een stukje van zijn verslag lezen:

'En nu schrijf ik, Mormon, een kroniek van de dingen, die ik heb gezien en gehoord, en ik noem deze kroniek het Boek van Mormon.

'Omstreeks het tijdstip, waarop Ammaron de kronieken in des Heren hoede verborg, kwam hij tot mij — ik was toen ongeveer tien jaar oud, en werd enigszins onderwezen volgens de leerwijze van mijn volk — en Ammaron zeide tot mij: Ik bemerk, dat gij een ernstig kind zijt, en vlug van begrip; (...)

'En zie, gij zult de platen van Nephi onder uw berusting nemen, en de overblijvende zult gij op de plaats laten, waar ze zich bevinden; en op de platen van Nephi zult gij alles graveren, wat gij aangaande dit volk hebt waargenomen.'[5]

'En niettegenstaande ik jong was, was ik groot van gestalte; daarom stelde het volk van Nephi mij aan tot hun leider, of tot aanvoerder van hun legers.

'Daarom trok ik in mijn zestien jaar aan het hoofd van een leger der Nephieten op (...).'[6]

Wat een opeenvolging van gebeurtenissen in een jong leven! Hij begon zich op tienjarige leeftijd voor te bereiden op zijn profetische roeping en ontving kennis van de oude heilige verslagen. Door het volk van Nephi werd hij op zestienjarige leeftijd benoemd tot hoofd van de Nephitische legers.

In juni van het jaar dat ik twaalf was, raakte ik gewond bij een ongeluk met een paard toen ik in Randolph (Utah) kranten rondbracht. Ik moest

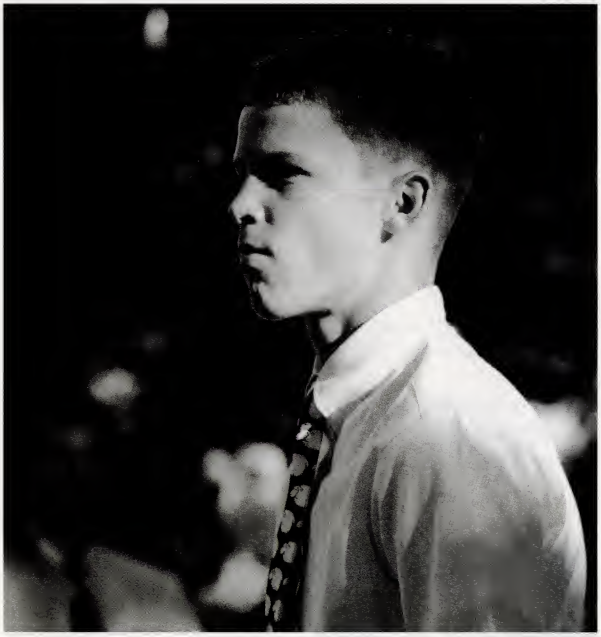
zes maanden lang in een rolstoel zitten totdat ik op eerste kerstdag voor het eerst weer liep. Ik weet nog dat de leden van het presidium van het diakenenquorum me thuis kwamen opzoeken. Dale Rex, Doug McKinnon en anderen die dertienjarige leiders in het presidium van het diakenenquorum waren. Zij leken hun verantwoordelijkheid jegens mij als lid van hun quorum te begrijpen.

Onlangs was ik in de luchthaven van Salt Lake City bij de bagageband toen een vrouw naar me toe kwam en vroeg hoe ik heette. Ik herkende haar als een klasgenote van de middelbare school van jaren geleden. Ze was veranderd sinds ik haar de laatste keer had gezien. U weet wel hoe je je voelt als je naar de gevreesde reünie van de middelbare school gaat. Ze was een beetje grijs en had wat rimpels. (Natuurlijk was ík helemaal niet veranderd.) Het was duidelijk dat ze daar was om haar kind op te halen dat van een zending terugkeerde. Ik was verrast. Toen ze nog op school zat, waren haar ouders met hun gezin — geen van allen lid van de kerk – bij ons in het dorp komen wonen. Ze heette Alice Gomez. Ze was ongeveer even oud als mijn vrienden en ik. Ik herinnerde me dat ze aardig was en altijd beleefd, maar dat ze nooit naar de kerk was geweest.

Ik zei tegen haar: 'Alice, vertel me jouw verhaal. Zo te zien ben je nu een actief lid van de kerk, maar je bent geen lid geworden toen we nog op school zaten.'

Haar antwoord was beschamend: 'Niemand heeft het me ooit gevraagd!' Allemachtig! Ons quorum had daar werkelijk een steek laten vallen.

Onlangs kreeg ik het verhaal te horen over een priestersquorum in Jamaica, dat besloot de zendelingen bij hun werk te helpen. Deze jongemannen gingen langs de deuren om afspraken voor de zendelingen te maken. Al gauw hadden ze meer verwijzingen dan de zendelingen aankonden.

Een priesterquorum in Kaysville (Utah) besloot dat ze niet één lid van hun quorum wilden verliezen. Het hele quorum ging naar het huis van een minderactief lid en ze gaven hun zondagse les aan het bed van dat lid. Al gauw ging deze jongeman op zondag met zijn quorum mee naar het huis van een ander.

Sinds het jaar 2003 zijn er meer dan 26 duizend wijken en gemeenten in de kerk met ongeveer 87 duizend diakenen-, leraren- en priestersquorums. Over een leger gesproken!

De bijdrage die de quorums van het Aäronisch priesterschap kunnen leveren aan het bekeren, behouden en activeren van andere leden van hun quorum is enorm.

Als de zestienjarige Mormon de opperbevelhebber van een groot leger kon zijn, en als Jeremia als kind woorden in de mond gelegd konden worden door de almachtige God, en als Timoteüs heel wijs kon zijn, dan kan iedere jongeman binnen het bereik van mijn stem aan de eisen van zijn taken in het quorum voldoen.

De taken van de Aäronische-priesterschapsquorums zijn niet minder belangrijk dan die van de ouderlingenquorums of hogepriestersgroepen. Bedenk: zij hebben 'de sleutels van de bediening van engelen.' Jongemannen moeten hun roeping met kracht vervullen, in de wetenschap dat ze zijn geordend met het recht om te handelen in het ambt waartoe zij zijn aangesteld.

Ik getuig dat deze Aäronische-priesterschapsquorums het heilige priesterschap van God dragen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Geschiedenis van Joseph Smith 1:68–69.
2. Jeremia 1:4–7, 9.
3. 2 Timoteüs 1:6, 9.
4. 2 Timoteüs 3:15.
5. Mormon 1:1–2, 4.
6. Mormon 2:1–2.

Priesterschap, sleutels en macht om te zegenen

OUDERLING MERRILL J. BATEMAN
van het Presidium der Zeventig

Verwacht wordt dat rechtschapen Melchizedeks-priesterschapsdragers de hun toevertrouwde macht gebruiken om anderen, en allereerst hun gezin, tot zegen te zijn.

Een van de opmerkelijke bewijzen van de herstelling is het getuigenis van Joseph Smith en Oliver Cowdery omtrent de manier waarop het priesterschap en de bestuurlijke macht daarvan op aarde werden teruggebracht. In beide gevallen werden het priesterschap en de sleutels ervan hersteld door goddelijke boodschappers die ze in vroeger tijden hadden gedragen. Johannes de Doper bracht het Aäronisch priesterschap terug met de sleutels van bekering en doop.[1] Petrus, Jakobus en Johannes hebben niet alleen het Melchizedeks priesterschap hersteld, maar ook de 'sleutels van het koninkrijk'.[2] Mozes en Elia keerden terug met de sleutels van de 'vergadering' en de 'verzegeling'.[3] De beschrijvingen van de terugkeer van het priesterschap zijn zo opmerkelijk omdat ze precies overeenkomen met het vroegere, bijbelse patroon van de herstelling van het priesterschap. Denk bijvoorbeeld aan de herstelling en overdracht van de priesterschapsmacht in de tijd van de Heiland.

Tegen het einde van zijn bediening beloofde de Heiland aan Petrus de 'sleutels van het koninkrijk'[4] omdat Hij wist dat Hij weldra weg zou gaan en dat de apostelen priesterschapssleutels nodig hadden om na zijn hemelvaart het werk te leiden. Matteüs schrijft dat Hij, om de sleutels over te dragen, 'Petrus, Jakobus en Johannes (…) een hoge berg [op leidde]' waar Jezus 'veranderde voor hun ogen' en Mozes en Elia 'hun verschenen'.[5] Kort daarna zei de Heiland dat de apostelen de sleutels hadden om de bediening te leiden.[6] De profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'De Heiland, Mozes en Elia hebben op de berg de sleutels aan Petrus, Jakobus en Johannes overgedragen toen zij voor zijn ogen veranderd werden.'[7]

Hetzelfde patroon dat volgens Matteüs gevolgd is bij de herstelling van het priesterschap, wordt in onze bedeling toegepast. Apostelen en profeten aan wie de Heer in eerdere bedelingen sleutels had gegeven, zijn naar de aarde teruggekeerd aan het begin van deze bedeling.

In tegenstelling daarmee geloofden destijds de predikanten in de omgeving van Palmyra, die niet begrepen welke grote afval had plaatsgevonden, dat het priesterschap op een heel andere manier werd ontvangen. Zij geloofden dat de macht om te prediken toekwam aan gelovigen die meenden daartoe geroepen te zijn. Zij begrepen niet dat ze het priesterschap moesten ontvangen door handoplegging van iemand die daartoe de bevoegdheid bezat.[8] Ook begrepen zij het doel en de noodzaak van priesterschapssleutels niet.

Het priesterschap is de macht en het gezag van God, overgedragen aan de mens. Priesterschapssleutels zijn het recht om het gebruik van die macht te sturen. De president van de kerk bezit de sleutels die nodig zijn om de hele kerk te besturen. Zijn raadgevers in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen dragen eveneens de sleutels van het koninkrijk, en staan onder leiding van de president. Ringpresidenten, bisschoppen, en tempel-, zendings- en quorumpresidenten krijgen sleutels om in de kerk hun werkgebied te leiden. Hun raadgevers dragen geen sleutels, maar ze ontvangen wel 'gedelegeerd gezag, afhankelijk van hun roeping en taak.'[9]

Het priesterschap en priesterschapssleutels geven toegang tot de zegeningen van de verzoening. Door de macht van het priesterschap worden mensen gedoopt tot de bekering van zonden, die mogelijk is gemaakt door de barmhartige daad

van de Heiland. Een Melchizedeks-priesterschapsdrager kan de Heilige Geest verlenen. Door de gave van de Heilige Geest worden de leden gereinigd met vuur, geleid tot de waarheid, getroost, geheiligd en op vele manieren gezegend als deelhebbers aan de vruchten van de verzoening. Door de verzegelbevoegdheid kunnen man, vrouw en kinderen voor eeuwig aan elkaar verbonden en in de komende wereld verhoogd worden — alweer een zegen van de Heiland.

Verwacht wordt dat rechtschapen Melchizedeks-priesterschapsdragers de hun toevertrouwde macht gebruiken om anderen, en allereerst hun gezin, tot zegen te zijn. Het is een grote zegening van de herstelling dat een tot het Melchizedeks priesterschap geordende vader het recht heeft om zijn vrouw en kinderen te zegenen als hij daartoe geïnspireerd wordt en als zij dat willen.

Lang geleden is er in ons gezin iets gebeurd wat een onuitwisbare indruk heeft achtergelaten omtrent het belang en de waarde en de kracht van een vaderlijke zegen. Wat wij daaruit geleerd hebben, kan belangrijk voor u zijn.

Toen onze oudste kinderen de basisschoolleeftijd hadden bereikt, besloten mijn vrouw en ik dat elk kind aan het begin van het schooljaar een zegen zou krijgen. Dat zou dan gebeuren tijdens de gezinsavond, vlak voordat het schooljaar begon. We herinneren ons vooral het jaar waarin onze oudste zoon, Michael, naar groep vijf ging. Die zomer had hij bij Little League honkbal gespeeld. Hij hield van die sport. Tijdens de gezinsavond, net voor het begin van het schooljaar, kondigde Michael aan dat hij geen zegen nodig had. Hij had zijn eerste seizoen bij Little League gespeeld, en zegens waren voor jongere kinderen.

Zuster Bateman en ik waren stomverbaasd. We drongen er bij hem op aan en zeiden dat een zegen zijn huiswerk ten goede kon komen. Het kon

hem bescherming bieden. Het zou de band met zijn broertjes, zusjes en vriendjes ten goede komen. Aansporing en overreding mochten niet baten. Hij was te oud. We geloofden in het beginsel keuzevrijheid en drongen een jongen van acht geen zegen op. Alle kinderen, behalve Michael, kregen dat jaar een zegen.

Het schooljaar verliep normaal. Michael en de andere kinderen maakten het goed op school en als gezin hadden we een goede onderlinge band. Toen brak de maand mei aan, en voor Little League begon het honkbalseizoen. Na de laatste schooldag riep Michaels trainer het team bij elkaar voor een oefenwedstrijd. Michael keek er vol verwachting naar uit. Nog even, dan kwam zijn droom uit. Hij zou de eerste vanger zijn. Het honkbalveld was maar een paar straten van ons huis af. De jongens liepen met de trainer naar het veld en staken daarbij een drukke weg over. Na de training gingen de jongens met de trainer op weg naar huis. Michael rende met een vriendje voor de trainer en de anderen jongens uit. Toen ze bij die drukke weg kwamen, vergat Michael te kijken en hij schoot voor een auto met een zestienjarige bestuurder die voor het eerst reed. Kunt u zich voorstellen hoe die jongeman schrok? Hij trapte op de rem en gooide het stuur om in een poging om de jongen te ontwijken. Helaas werd Michael geraakt door de zijkant van de bumper. Hij viel op de weg.

Kort daarna kregen mijn vrouw en ik een telefoontje van de politie. Michael was er slecht aan toe, en in een ambulance op weg naar het ziekenhuis. Ze zeiden dat we ons moesten haasten. Voordat we weggingen, belde ik een vriend om te vragen of hij naar het ziekenhuis kon komen om bij een zalving bij te staan. Die rit van twintig minuten was de langste van ons leven. We baden vurig voor het leven van onze zoon, en om de wil van de Heer te weten.

Toen we de auto parkeerden bij de spoedopname, zagen we een agent naar buiten komen met een huilende jongeman. De agent herkende ons en stelde de jongeman aan ons voor als de bestuurder van de auto. We waren genoeg op de hoogte om onze armen om hem heen te slaan en te zeggen dat we wisten dat het niet zijn schuld

Het koor van het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo zingt in de priesterschapsbijeenkomst.

was. Toen gingen we het ziekenhuis in om Michael te zoeken. Toen we zijn kamer binnenkwamen, waren de doktoren en verpleegkundigen druk met hem bezig. Mijn vriend was gekomen en we vroegen of we twee of drie minuten met hem alleen konden zijn. Mijn broeder in het priesterschap zalfde hem, en ik verzegelde de zalving. Toen ik mijn handen op Michaels hoofd legde, kreeg ik een gevoel van troost en vrede, de woorden kwamen, en er werden beloften gedaan. Toen werd hij snel naar de operatiekamer gebracht.

De maand daarna lag Michael in het ziekenhuis, zijn hoofd omzwachteld en met zijn been in een rekverband. Elke woensdag kwamen zijn teamgenoten van Little League hem na de wedstrijd verslag uitbrengen. Elke woensdag liepen er tranen langs Michaels wangen als de jongens de wedstrijd navertelden. Na vier weken in het rekverband kreeg Michael gips, vanaf zijn borst tot aan zijn tenen. Twee of drie keer gingen we met hem naar een wedstrijd van zijn vriendjes. Na nog eens vier weken werd het gips vervangen door gipsverband vanaf zijn heupen tot aan zijn tenen. Twee dagen voordat de school begon, werd het laatste gips verwijderd. Vraagt u zich nog af wie er het eerste om een zegen vroeg toen ons gezin de volgende avond bij elkaar kwam voor de zegens voor het schooljaar? Een jongen van negen, wat ouder en een stuk wijzer, stond vooraan.

In de loop der jaren hebben onze kinderen begrepen dat een priesterschapszegen niet altijd ongelukken voorkomt, maar ze weten ook dat ze door het priesterschap op meer dan één manier beschermd worden. Nu krijgen onze kleinkinderen priesterschapszegens. De traditie wordt in de tweede en derde generatie voortgezet. Wij geloven dat dit gebruik, net als het gezin, in stand zal blijven tot in de eeuwigheid.

Ik ben heel dankbaar dat een jongen van veertien, Joseph Smith, een bos betrad om te vragen welke kerk de juiste was. Ik ben eeuwig dankbaar voor het antwoord dat hij kreeg, en voor de daaropvolgende herstelling van het priesterschap en de sleutels ervan door Johannes de Doper, Petrus, Jakobus, Johannes en andere heilige boodschappers. Ik bid dat wij die grote macht gebruiken om al Gods kinderen tot zegen te zijn, te beginnen met ons eigen gezin. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

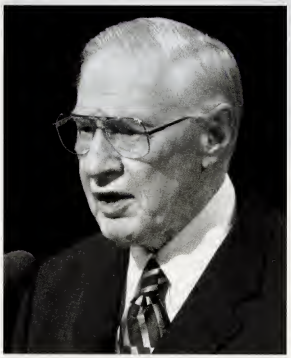
NOTEN

1. Zie LV 13; Geschiedenis van Joseph Smith 1:68–72.
2. Zie LV 27:12–13.
3. Zie LV 110:11–16.
4. Zie Matteüs 16:19.
5. Matteüs 17:1–3.
6. Zie Matteüs 18:18; LV 7:7.
7. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith (1976), p. 158.
8. Zie Milton V. Backman jr., *Christian Churches of America: Origins and Beliefs*, herziene uitgave (1976, 1983), p. 54–55.
9. *Handboek kerkbestuur, boek 2: leidinggevenden in priesterschap en hulporganisaties* (1998), p. 161.

Je bent een wonder

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Je zult meer over jezelf te weten komen als je op zoek gaat naar meer kennis over je voorouders.

Broeders van de priesterschap van God over de hele wereld, wij betuigen ieder van u onze liefde en groeten u, waar u ook bent.

Stel u een weesmeisje van zes voor dat over de vlakten van Amerika trekt. Ze heet Elsie Ann. Haar moeder stierf toen ze twee was. Haar vader hertrouwde, dus een tijdje had ze een stiefmoeder. Toen ze vijf was, stierf haar vader in Winter Quarters. Haar stiefmoeder hertrouwde en vertrok, waarbij ze dat weesje achterliet bij Peter en Selina Robison, familieleden van haar stiefmoeder. Elsie Ann vertrok in juli 1849 met de Robisons uit Winter Quarters naar het westen. Wanneer ze zag hoe Selina voor haar baby van tien maanden zorgde, hunkerde ze ongetwijfeld naar de liefde van haar eigen moeder. Soms zal ze zelfs gevraagd hebben: 'Waar is mijn moeder?'

Mijn hart gaat uit naar die kleine meid als ik eraan denk dat ze haar onzekere toekomst tegemoet ging zonder bloedverwanten om haar te troosten en te helpen. Elsie Ann was mijn overgrootmoeder, en pas sinds kort weten we wie haar moeder was. Jarenlang dachten we dat Elsie Ann de dochter van Jane Robison was. Zorgvuldig onderzoek bracht haar werkelijke afkomst aan het licht, en na al die jaren is Elsie Ann nu verzegeld aan haar vader, John Akerley, en aan haar moeder, Mary Moore.

Mijn grootouders hebben veel invloed op mij gehad. Hoewel ze al jaren dood zijn, voel ik nog steeds hun liefde voor mij. Eén van mijn grootvaders, James Akerley Faust, stierf voor mijn geboorte. Ik kende hem alleen uit de verhalen die mijn grootmoeder en mijn ouders over hem vertelden. Ik voel me echter sterk verbonden aan hem, omdat ik ten dele ben wat hij was. Zo was hij onder andere een cowboy, een boer en een postmeester in een stadje in het midden van Utah. Op een keer is grootvader in de winter naar Idaho gereisd, naar een kennis die het erg moeilijk had. Het was koud en de vriend van opa had geen jas. Opa deed zijn jas uit en gaf die aan hem.

Vanavond spoor ik jullie, jongemannen, aan om op zoek te gaan naar meer kennis over je voorouders. Alex Haley, schrijver van het boek *Roots*, heeft gezegd: 'Allemaal hongeren we, diep van binnen, naar kennis over ons erfgoed — we willen weten wie we zijn en waar we vandaan komen. Zonder die waardevolle kennis blijven we ernaar hunkeren. Ongeacht wat we in het leven bereiken, blijft er een leegte en een zorgwekkende eenzaamheid.'[1] We kunnen boeiende ervaringen hebben als we meer te weten komen over onze sterke, dynamische voorouders. Het waren echte, levende mensen met problemen, hoop en dromen, net als wij.

In veel opzichten is ieder van ons de optelsom van wat onze voorouders waren. De deugden die zij bezaten, kunnen de onze zijn, hun kracht die van ons, en in zekere zin kunnen hun uitdagingen de onze zijn. Misschien hebben we iets van hun karakter. Een tijdje geleden zag ik dat een van mijn achterkleinzoons, een peuter nog, een interessante manier van lopen had. Mijn vrouw zei: 'Hij loopt net als jij!' Ik vraag me nu af van wie ik die eigenschap geërfd heb.

Het geeft vreugde als we bekend raken met onze gestorven voorouders. Ieder van ons heeft een boeiende familiegeschiedenis. Zoeken naar je voorouders kan een van de interessantste puzzels zijn waaraan jullie, jongemannen, kunnen werken.

We moeten allemaal ergens beginnen, en jong en oud kan dat. Deze zomer hebben 170 kinderen van de ring Accra-Lartebiokorshie in Ghana twee uur lang aan hun stamboom van vier generaties gewerkt. Meer dan 74 kinderen kregen hem compleet en lieten die zien.

President Boyd K. Packer heeft gezegd 'Als u niet weet waar u moet beginnen, begin dan met *uzelf*. Als u

niet weet wat voor gegevens u moet zoeken en hoe u ze moet zoeken, begin dan met wat u hebt.'[2] Je zult te weten komen dat je een wonder bent. Het kan boeiender zijn dan welke film of welk computerspelletje dan ook. Je zult moeten uitzoeken wie je grootouders en overgrootouders waren, en of er tempelwerk voor hen is gedaan. Als je niet weet hoe je aan die informatie komt, vraag het dan aan mensen in je wijk die het wel weten.

Vraag familieleden wat zij over je voorouders weten. Zoek in verslagen die je bij de hand hebt, zoals familiebijbels waar wellicht gegevens in staan, naar meer bijzonderheden over je voorouders. Vervolgens kun je andere bronnen raadplegen, zoals levensverhalen, kerkarchieven, volkstellingen en militaire akten. Als je een computer tot je beschikking hebt, kun je de website van de kerk, FamilySearch.org raadplegen. Familiegeschiedenis is een verfijnde activiteit geworden waarbij de computer een enorm hulpmiddel kan zijn bij je onderzoek. Je hebt gemakkelijk toegang tot een uitgebreide verzameling familiegeschiedenissen, via internet op je computer thuis of in het dichtstbijzijnde centrum voor familiegeschiedenis.

Er zijn nu centra voor familiegeschiedenis in 88 landen. Ze vormen onderdeel van een ongeëvenaard archiefsysteem waardoor het erfgoed van families over de hele wereld bewaard blijft. In de Bibliotheek voor familiegeschiedenis in Salt Lake City wisselen mensen voortdurend gegevens uit over hun familiegeschiedenis. Iemand schreef: 'Wij sturen u vijf kinderen in een aparte envelop.'

Het grote werk van de verlossende verordeningen voor onze gestorven familieleden vormt een belangrijk onderdeel van de drievoudige zending van de kerk. We doen dit werk om onze gestorven voorouders te verlossen. Tempelwerk is belangrijk, zowel voor ons als voor onze gestorven familieleden die erop wachten dat die verlossende verordeningen voor hen gedaan worden. Dat is belangrijk, want 'wij kunnen zonder hen niet tot volmaking komen; evenmin kunnen zij zonder ons tot volmaking komen.'[3] Zij hebben de verlossende verordeningen nodig, en wij moeten aan hen verzegeld worden. Daarom is het belangrijk dat we onze familie natrekken, en niemand vergeten.

Zoeken naar onze overleden familie is niet slechts een hobby. Het is een belangrijke taak voor alle leden van de kerk. Wij geloven dat er leven is na de dood en dat we allemaal zullen herrijzen.[4] Wij geloven dat gezinnen in het volgende leven in stand blijven als zij zich hebben gehouden aan de verbonden die zij in een heilige tempel onder gezag van God hebben gesloten. Wij geloven dat onze overleden voorouders ook voor eeuwig met hun familie herenigd kunnen worden als wij namens hen tempelverbonden sluiten. Onze gestorven voorouders kunnen, als zij daarvoor kiezen, in de geestenwereld die verbonden aanvaarden.[5]

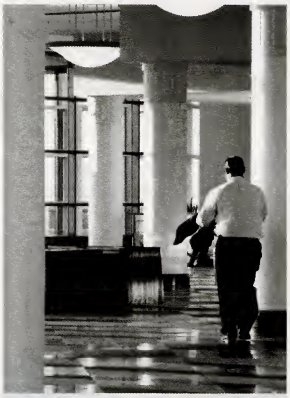
Het belangrijke, plaatsvervangende

tempelwerk voor onze voorouders is een bewijs van de rechtvaardigheid en de redelijkheid van het evangelie van Jezus Christus. De profeet Joseph Smith heeft uitgelegd voor welk vreselijk dilemma Gods kinderen kwamen te staan zonder tempelwerk voor onze doden. Hij zei: 'De één sterft en wordt begraven zonder van het evangelie van de verzoening te hebben gehoord; de ander krijgt de heilsboodschap, hoort en aanvaardt die, en beërft het eeuwige leven. Zal de één deelhebben aan de heerlijkheid en de ander hopeloos verdoemd zijn? Kan hij daar niet aan ontsnappen?'[6] Gelukkig hebben onze voorouders de kans om de verlossende verordeningen te ontvangen als wij ze opsporen en die heilige verordeningen in hun plaats verrichten. Wij doen voor hen wat zij zelf niet kunnen. Dat geeft veel voldoening.

Tijdens het visioen in de Kirtlandtempel verscheen de profeet Elia aan de profeet Joseph Smith en Oliver Cowdery, en overhandigde Joseph Smith de sleutels van het tempelwerk en de verzegelbevoegdheid.[7] Dat was de vervulling van Maleachi's profetie dat Elia gestuurd zou worden 'om het hart van de vaderen tot de kinderen te wenden, en de kinderen tot de vaderen, opdat de ganse aarde niet met een ban worde geslagen.'[8]

Wat betekent dat? Ons hart tot de vaderen wenden betekent dat we de namen van onze gestorven voorouders opzoeken en de verlossende tempelverordeningen voor hen verrichten. Dat smeedt een ononderbroken keten tussen ons en onze voorouders, uiteindelijk helemaal terug tot aan vader Adam en moeder Eva.

Het hart van een elfjarige jongen keerde zich tot zijn vaders tijdens een gezinsavond, toen de kinderen gedenkboeken samenstelden. De jonge Jeff wilde met zijn moeder naar het nationaal archief. Zij was bang dat hij de andere zoekers daar zou storen. Maar hij drong aan, zij gaf toe en nam hem mee. Na vier uur zoeken riep hij

uit: 'Mama, ik heb opa gevonden!' Hij had echt zijn betbetovergrootvader gevonden.[9] Toch gaat het niet altijd zo. In een brief aan de afdeling familiegeschiedenis schreef iemand: 'We zijn onze grootmoeder kwijt. Stuurt u ons alstublieft een kopie?'

Het evangelie van Jezus Christus leert ons dat de celestiale familie '*een volledige*' organisatie zal zijn, dat wil zeggen: 'een organisatie waarin vader, moeder, en kinderen uit de ene generatie aan vader, moeder en kinderen uit de volgende generatie verbonden zijn, en die zich zo uitbreidt tot het einde der tijden.'[10]

We merken vaak, afhankelijk van de bron, dat onze familienamen verschillend gespeld worden. Dat was het geval bij een student in Provo (Utah) die generaties met elkaar verbond. Op een avond liep hij door de bibliotheek toen hij zich herinnerde dat iemand van de familie Searing had verteld dat een stad in de staat New York naar een voorouder was genoemd. Hij besloot die stad op te zoeken. Hij ontdekte een heel oud exemplaar van een New Yorkse krant en las daarin over een man, Simon Searing, die midden 1600 Long Island hielp stichten. Kon Simon zijn voorouder zijn? Hij moest het weten. Hij begon een serieus onderzoek en vond een aantal vorige generaties. Maar hij moest de kloof tussen 1800 en 1600 nog overbruggen. Toen gebeurde er een wonder. Onverwacht vond hij een verhaal over een familie *Syring*. De families in het boek over Syring eindigden met dezelfde generatie die hij zelf gevonden had. Hij kon niet alleen veel generaties aan elkaar verbinden, maar hij verbond ook zichzelf aan de vroegere kolonist Simon Searing.[11]

Sommigen die geïnteresseerd zijn in familiegeschiedenis proberen een fraaier beeld van zichzelf te scheppen door zich met beroemde mensen te verbinden. Bij mij is dat heel anders. Ik ben geboeid geraakt door het heldhaftige leven van onbekende, gewone mensen. Arthur R. Bassett heeft ooit gezegd: 'Wie van ons wil kwaad spreken over zijn voorouders? Hun strijd intrigeert mij — hun overwinningen en hun nederlagen. (...) Ik raak gefascineerd door de schijnbaar meest middelmatige levens omdat ik ben gaan beseffen hoeveel spannends er in het middelmatige verborgen ligt.'[12]

Waarschijnlijk zal jij geen paardendieven onder je voorouders aantreffen. Maar is dat wel zo, dan is het belangrijk dat er tempelwerk voor hen gedaan wordt, want wij geloven ook in bekering voor de doden:

'De doden die zich bekeren zullen worden verlost, door gehoorzaamheid aan de verordeningen van het huis Gods.

En wanneer zij de prijs voor hun overtredingen hebben betaald en zijn gereinigd, dan zullen zij loon naar werken ontvangen, want zij zijn erfgenaam van de zaligheid.'[13]

Eén voor één onze voorouders opzoeken kan moeilijk, maar ook spannend en de moeite waard zijn. Vaak voelen we geestelijke leiding als we bronnen raadplegen. Omdat dit werk heel geestelijk is, kunnen we hulp verwachten van de andere zijde van de sluier. We voelen dat onze familieleden wachten totdat we hen vinden en hun ordeningswerk gedaan kan worden. Het is christelijk dienstbetoon

omdat wij voor hen doen wat ze niet zelf kunnen.

Veel van jullie, jongemannen, hebben bij het dopen voor de doden al iets van het tempelwerk geproefd. Als we vroeg naar de tempel gaan, zien we vaak jonge mensen in het wit, die klaar staan om nog vóór school deel te nemen aan dat bevredigende werk. Jullie verdienen een compliment voor jullie toewijding aan dat belangrijke werk. Daardoor hebben jullie de vrede en de rust binnen de muren van onze tempels al gevoeld.

Ik getuig dat God een rechtvaardig God is, en Hij zal geen voorrechten aan ons geven en die onze voorouders onthouden. Maar wij moeten plaatsvervangend voor hen op aarde dopen en begiftigingen en verzegelingen verrichten om voor eeuwig met hen verbonden te zijn 'en voort te komen in de eerste opstanding.'[14]

Ik getuig ook dat de Heer president Hinckley leidt en inspireert nu hij ons leidt bij dit belangrijke werk. Moge de vrede van het getrouw vervullen van onze priesterschapstaken altijd in ons hart zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. 'What *Roots* Means to Me', *Reader's Digest*, mei 1977, 73–74.
2. 'Uw familiegeschiedenis: beginnen', *Liahona*, augustus 2003, p. 15.
3. LV 128:58, 18.
4. Zie Handelingen 24:15; Alma 11:41–45.
5. Zie 'Why Family History?' Internet, www.familysearch.org.
6. *History of the Church*, deel 4, p. 425–426.
7. Zie LV 110:13–14, 16.
8. Zie LV 110:14–15.
9. R. Scott Lloyd, 'Hearts of the Children', *Church News*, 14 september 1986, p. 16.
10. Joseph Fielding Smith, *De leer tot zaligmaking*, bezorgd door Bruce R. McConkie, 3 delen (1954–1956), deel 2, p. 157.
11. Bryan Searing, 'The Link Made', *Church News*, 27 oktober 1990, p. 16.
12. 'The Relationship of Genealogy and History', in het verslag van de Wereldconferentie over genealogische documenten in 1980, 13 delen. Archieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, deel 2, p. 4.
13. LV 138:58–59.
14. Wilford Woodruff, *The Discourses of Wilford Woodruff*, bezorgd door G. Homer Durham (1946), p. 149.

Breng hem thuis

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

We kunnen, met de hulp van de Heer, degenen voor wie we verantwoordelijk zijn, helpen en redden.

Broeders, het stemt me nederig hier vanavond voor u te staan in het besef dat er behalve dit indrukwekkend aantal toehoorders in dit Conferentiecentrum nog honderdduizenden priesterschapsdragers over de hele wereld bijeen zijn.

Toen ik nadacht over mijn toespraak, herinnerde ik me een definitie van het gezag van het priesterschap van president Stephen L. Richards. Hij zei: 'Het priesterschap wordt meestal eenvoudig omschreven als "de macht van God, aan de mens gedelegeerd." Deze definitie is volgens mij correct. Maar om praktische redenen geef ik er de voorkeur aan om het priesterschap in termen van dienstverlening te omschrijven en ik noem het vaak "het volmaakte plan van dienstverlening".'[1]

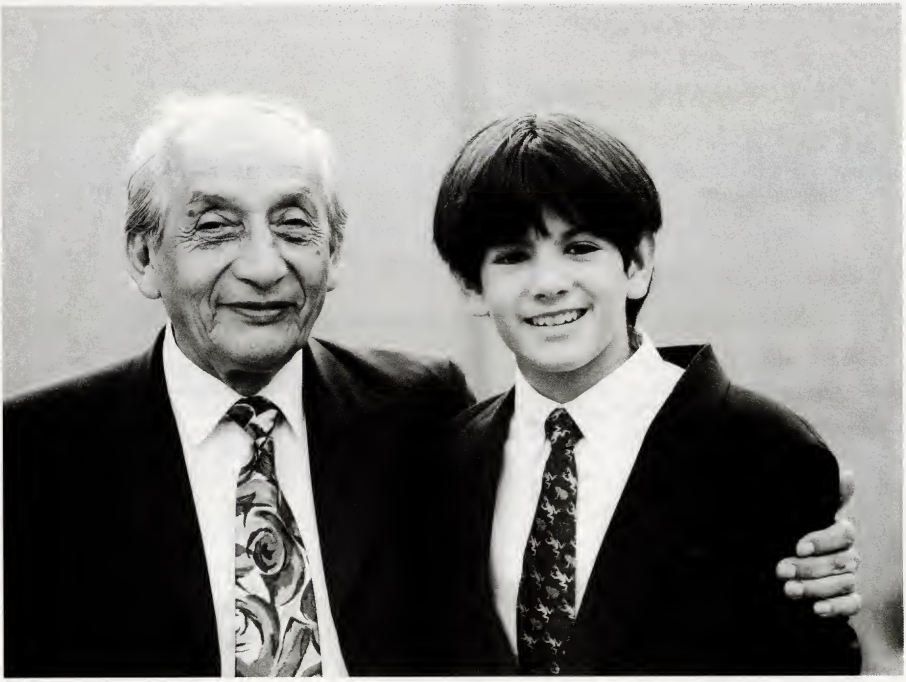
Of we nu het ambt van diaken in het Aäronisch priesterschap dragen of dat van ouderling in het Melchizedeks priesterschap, we zijn gehouden tot de openbaring van de Heer in afdeling 107 van de Leer en Verbonden, vers 99: 'Laat daarom nu eenieder met zijn plicht bekend worden, en het ambt waartoe hij is aangesteld, met alle ijver leren uitoefenen.'

Toen de twaalfde verjaardag van onze jongste zoon, Clark, naderde, kwam president Harold B. Lee naar ons toe op het moment dat wij samen het bestuursgebouw van de kerk verlieten. Ik zei dat Clark binnenkort twaalf werd, waarop president Lee aan hem vroeg: 'Wat gebeurt er met jou als je twaalf wordt?'

Dat was een van die momenten waarop een vader bidt dat zijn zoon een juist antwoord krijgt ingegeven. Clark zei zonder aarzelen tegen president Lee: 'Ik word tot diaken geordend!'

Op dat antwoord had president Lee gewacht. Toen zei hij tegen onze zoon: 'Vergeet niet dat het een grote zegen is om het priesterschap te dragen.'

Toen ik nog een jongen was, keek ik er altijd naar uit om in de wijk het avondmaal rond te dienen. Ons, diakenen, was geleerd wat onze taak was. Een van de mannen in onze wijk, Louis, had de ziekte van Parkinson. Zijn hoofd en handen beefden zo, dat hij niet zelf van het avondmaal kon nemen. Elke diaken wist dat hij bij Louis het brood bij zijn lippen moest brengen zodat hij het kon eten, en zo moest hij ook met één hand het

bekertje water aan zijn mond brengen en met zijn andere hand het hoofd stil houden — daarbij hield een andere diaken de schaal vast. Louis zei altijd: 'Dank je.'

Nu veertig jaar geleden riep president David O. McKay mij als lid van het Quorum der Twaalf Apostelen. Tijdens de eerste bijeenkomst van het Presidium en de Twaalf die ik meemaakte en waar het avondmaal werd rondgediend, kondigde president McKay aan: 'Voordat wij het avondmaal gebruiken, wil ik ons nieuwste lid van deze groep, broeder Monson, vragen om het Presidium en de Twaalf te instrueren omtrent het zoenoffer van onze Heer en Heiland, Jezus Christus.' Op dat moment begreep ik pas echt het oude spreekwoord: 'Als de tijd voor beslissingen aanbreekt, is de tijd van voorbereiding voorbij.' Het was ook tijd om te denken aan de raad in 1 Petrus: 'Altijd bereid tot verantwoording aan al wie u rekenschap vraagt van de hoop, die in u is.'[2]

Ik begon met het noemen van een brief die ik van een van de militairen van onze wijk had ontvangen. Hij bevond zich in de frontlinies tijdens die soms vergeten oorlog in Korea. De schrijver vertelde dat een aantal soldaten van zijn peloton op zondagochtend, terwijl er om hen heen geschoten werd, van het brood en het water namen dat in een helm werd rondgediend. Ze waren zich allemaal bewust van de betekenis van de zegen die over de heilige symbolen werd uitgesproken, en van hun verantwoordelijkheid om de geboden van de Heer te onderhouden en het dienstbare voorbeeld van de Heer te volgen.

De herinnering aan die gebeurtenis met het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf is in die veertig jaar niet vervaagd.

Wie tijdens de kerstdagen niet thuis zijn, maar in militaire dienst, op zending of om andere redenen elders zijn, verlangen, ja, hunkeren er zelfs naar om bij hun dierbaren te zijn. Het gelach van kinderen, de uitingen van liefde van ouders en de omhelzing van broers en zussen vormen een voorproefje van de hemel en de eeuwige vreugde die daar heerst.

Op een avond in december, toen mijn vrouw en ik in de verstikkende, vochtige hitte van Singapore op onze vlucht naar de Verenigde Staten wachtten, klonk er uit de luidsprekers van de luchthaven een bekend, welluidend lied, gezongen door Bing Crosby:

Met de kerst ben ik thuis,
Daar kun je op rekenen.

Zorg alsjeblieft voor sneeuw en een maretak
En cadeautjes onder de boom.
Op kerstavond ben ik daar
Waar het licht van liefde schijnt.
Met de kerst ben ik thuis,
Al is het maar in mijn dromen.[3]

Het Eerste Presidium heeft lang beklemtoond: 'Het gezin is de basis van een rechtschapen leven, en niets kan zijn plaats innemen of zijn essentiële functies vervullen.'[4]

Er zijn gezinnen met moeder en vader, zoons en dochters, die zich door gedachteloze opmerkingen voor elkaar hebben afgesloten. Zo'n tragedie heeft zich jaren geleden bijna afgespeeld in het leven van een jongeman die ik Jack zal noemen.

Heel zijn leven hadden Jack en zijn vader veel ernstige conflicten. Op een dag, hij was toen zeventien, ging het er bijzonder heftig aan toe. Jack zei tegen zijn vader: 'Dit is de druppel die de emmer doet overlopen. Ik vertrek, en ik kom nooit meer terug.' Zo gezegd, zo gedaan. Hij ging naar huis en pakte zijn spullen. Zijn moeder smeekte hem te blijven, maar hij was te boos om te luisteren. Hij liet haar huilend achter.

Toen hij bijna het tuinhek uit was, hoorde hij zijn vader roepen: 'Jack, ik weet dat ik voor een groot deel schuldig ben aan het feit dat je vertrekt. Dat spijt me oprecht. Ik wil dat je weet dat je, als je ooit terug wilt komen, altijd welkom bent. En ik zal proberen een betere vader voor je te zijn. Ik wil dat je weet dat ik altijd van je hou.'

Jack zei niets, maar liep naar het busstation waar hij een kaartje kocht naar een verre bestemming. Terwijl hij in de bus de kilometers voorbij zag gaan, begon hij te denken aan wat zijn vader gezegd had. Hij begon te beseffen hoeveel liefde ervoor nodig was geweest om te doen wat hij gedaan had. Zijn vader had zijn excuses aangeboden. Hij had hem gevraagd terug te komen en de woorden 'ik hou van je' klonken na in de zomerlucht.

Toen besefte Jack dat hij de volgende stap moest zetten. Hij wist dat hij, om ooit gemoedsrust te hebben, zijn vader dezelfde mate van volwassenheid, goedheid en liefde moest tonen als zijn vader dat tegenover hem had gedaan. Jack stapte uit de bus. Hij kocht een kaartje en ging terug naar huis.

Hij kwam kort na middernacht aan, ging het huis binnen en deed het licht aan. Daar zat zijn vader in de schommelstoel, met zijn hoofd in zijn handen. Toen hij opkeek en Jack zag, stond hij op uit de stoel, en zij vlogen elkaar in de armen. Jack heeft vaak gezegd: 'Die laatste jaren dat ik thuis was, behoorden tot de gelukkigste in mijn leven.'

We zouden kunnen zeggen dat dit een jongen was die van de ene dag op de andere een man werd. Hier was een vader die, doordat hij zijn boosheid beteugelde en zijn trots overwon, zijn zoon redde voordat die ging behoren tot die grote groep zielen uit ontwrichte en ontredderde gezinnen, die verloren raakten. Liefde was wat hen bond, de helende balsem. Liefde — die we zo vaak voelen, zo zelden uiten.

Vanaf de berg Sinaï weergalmt in onze oren: 'Eer uw vader en uw moeder.'[5] En later, van diezelfde God, kregen we het bevel: 'Gij moet (...) in liefde tezamen leven.'[6]

Broeders, het is onze taak, onze ernstige plicht, onze hand uit te steken naar degenen die naar inactiviteit zijn afgegleden of zich van het gezin hebben losgemaakt.

Denk met mij terug aan de prachtige woorden van de Heer in afdeling 18 van de Leer en Verbonden: 'Gedenkt, dat de waarde van zielen groot is in Gods ogen. (...)

En wanneer gij al uw dagen zoudt besteden met bekering tot dit volk te prediken, en slechts één ziel tot Mij brengt, hoe groot zal dan uw vreugde met deze zijn in het koninkrijk Mijns Vaders!

En wanneer nu uw vreugde groot zal zijn met één ziel, die gij tot Mij in het koninkrijk Mijns Vaders hebt gebracht, hoe groot zal dan uw vreugde zijn, indien gij vele zielen tot Mij zoudt brengen!'[7]

Als presidiums van de Aäronische-priesterschapsquorums, als adviseurs van die quorums, kunnen we, met de hulp van de Heer, degenen voor wie we verantwoordelijk zijn, helpen en redden. Jongemannen, jullie kunnen, met een glimlach op je gezicht en vastbesloten, vriendschap sluiten met een minderactieve jongen, samen de priesterschapsbijeenkomst bijwonen en te weten komen waarop de Heer jullie heeft voorbereid. Jullie hebben recht op zijn goddelijke hulp, want Hij heeft beloofd: 'Ik zal voor uw aangezicht uitgaan. Ik zal aan uw rechterhand en aan uw linkerhand zijn, en mijn Geest zal in uw hart zijn, en mijn engelen zullen rondom u zijn om u te bemoedigen.'[8]

Broeders van de Melchizedekse priesterschap, u heeft dezelfde heilige opdracht en verplichting wat andere mannen en hun gezin betreft. En u heeft dezelfde belofte van de Heer dat Hij u daarin zal begeleiden.

Als u erin slaagt, verhoort u het gebed van een moeder en bent u het antwoord op de tedere maar nietgeuite gevoelens van kinderen, en uw naam zal altijd gerespecteerd worden door degenen die u de helpende hand hebt toegestoken.

Ik zal u een nogal persoonlijk maar opwekkend voorbeeld geven uit mijn eigen leven.

Als bisschop maakte ik me altijd zorgen over leden die niet in de kerk kwamen en hun roeping niet vervulden. Daaraan dacht ik toen ik op een dag door de straat reed waar Ben en Emily Fullmer woonden. Wegens de gebreken van de ouderdom hadden ze zich teruggetrokken uit de samenleving. Ben en Emily waren al jaren niet

in de avondmaalsdienst geweest. Ben, die vroeger bisschop was geweest, las in zijn voorkamer altijd in het Nieuwe Testament en kende veel stukken uit het hoofd.

Ik was onderweg van mijn kantoor in de stad naar ons bedrijf aan de Industrial Road. Om de een of andere reden was ik door First West gegaan, een straat die ik nooit eerder had genomen om bij ons bedrijf te komen. Toen kreeg ik de onmiskenbare ingeving om mijn auto te parkeren en Ben en Emily te bezoeken, hoewel ik op weg was naar een vergadering. Aanvankelijk reageerde ik er niet op, maar reed een of twee straten verder. Maar toen ik weer die ingeving kreeg, reed ik naar hun huis terug.

Het was een zonnige, doordeweekse middag. Ik liep naar de voordeur en belde aan. Ik hoorde de kleine foxterriër blaffen. Emily deed open. Toen ze me zag, riep ze uit: 'De hele dag heb ik op een telefoontje zitten wachten. Maar niets daarvan. Ik hoopte op een brief met de post. Het waren alleen maar rekeningen. Bisschop, hoe wist u dat ik jarig was?'

Ik antwoordde: 'God weet het, Emily, want Hij houdt van je.'

In hun stille huiskamer zei ik tegen Ben en Emily: 'Ik weet niet waarom ik vandaag hierheen ben geleid, maar onze hemelse Vader weet het wel. Laten we knielen en Hem vragen waarom.' Dat deden we, en er kwam antwoord. Toen we opstonden, zei ik tegen broeder Fullmer: 'Ben, wil jij in de priesterschapsbijeenkomst tijdens de opening onze Aäronische priesterschap vertellen wat jij mij eens verteld hebt, hoe jij met een groep jongens 's zondags op weg was om in de Jordan River te gaan zwemmen maar voelde dat de geest je ingaf om de zondagsschool bij te wonen? En dat heb je gedaan. Een van de jongens die niet naar die Geest luisterde, verdronk op die zondag. Onze jongens zullen graag je getuigenis horen.'

'Dat wil ik wel doen', antwoordde hij.

Toen zei ik tegen zuster Fullmer: 'Emily, ik weet dat je prachtig kunt zingen. Dat weet ik van mijn moeder. Onze wijkconferentie komt eraan en het koor zal optreden. Zou jij in het koor willen komen en op de wijkconferentie misschien een solo willen zingen?'

'Welk nummer?' vroeg ze.

'Dat weet ik niet,' zei ik, 'maar ik wil graag dat jij het zingt.'

Ze zong. Hij sprak de Aäronische priesterschap toe. De terugkeer van Ben en Emily maakte veel mensen blij. Ze hebben vanaf die tijd zelden een avondmaalsdienst gemist. De taal van de Geest was gesproken. Er was naar geluisterd. Zij was begrepen. Er waren harten verzacht en zielen gered. Ben en Emily Fullmer waren naar huis teruggekeerd.

Een van de langstlopende musicals in de geschiedenis is *Les Misérables*. Het verhaal speelt in de periode van de Franse revolutie. De belangrijkste figuur in de musical is Jean Valjean. Zijn oprechte bezorgdheid om de jongeman Marius die naar het slagveld gaat, uit hij in een oprecht, gezongen gebed.

God in de hemel,
hoor mijn gebed;
in mijn noden
bent U er altijd geweest.

Hij is jong,
bij is bang;
Geef hem rust,
de hemel zij gezegend.
Breng hem thuis (...)

Schenk hem vrede,
schenk hem vreugde.
Hij is jong,
slechts een knaap.

U kunt nemen,
U kunt geven,
laat hem met rust,
laat hem in leven.
Als ik sterf, laat mij sterven,
laat hem in leven.
Breng hem thuis.[9]

Broeders, laten we, terwijl we voorwaarts gaan als priesterschapsdragers van God, leren wat onze plicht is en dan onze broeders helpen die onze hulp nodig hebben, laten we opzien naar onze hemelse Vader die ons aller Vader is. Misschien horen we het Hem niet zeggen, maar we denken aan zijn begroeting: 'Wél gedaan, gij goede en getrouwe dienstknecht.'[10]

En in ons hart horen we zijn onuitgesproken verzoek: *breng hem thuis.* In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

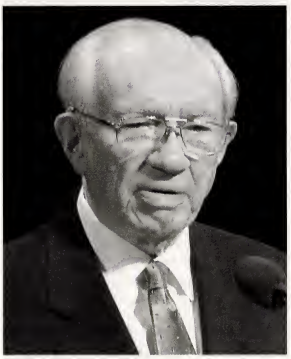
NOTEN

1. Conference Report, april 1937, p. 46.
2. 1 Petrus 3:15.
3. Kim Gannon en Walter Kent, 'I'll Be Home for Christmas', 1943.
4. J. Reuben Clark Jr., vergadering van leidinggevenden in de hulporganisaties, 29 maart 1940; zie ook "Brief van het Eerste Presidium', *Liahona,* december 1999, p. 1.
5. Exodus 20:12.
6. LV 42:45.
7. LV 18:10, 15–16.
8. LV 84:88.
9. Herbert Kretzmer, 'Bring Him Home'.
10. Matteüs 25:21.

De herders van Israël

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Ik dank de Heer voor de goede bisschoppen in deze kerk (…). Moge u de vrede ervaren die uitgaat van God naar hen die Hem dienen.

Broeders, vanavond ga ik iets ongebruikelijks doen. Ik ga elementen uit een toespraak herhalen die ik vijftien jaar geleden in onze algemene priesterschapsbijeenkomst heb gehouden. Ik ga me opnieuw tot de bisschoppen van de kerk richten, die prachtige groep mannen die daadwerkelijk de herders van Israël zijn.

Iedereen die aan deze conferentie deelneemt, is rekenschap verschuldigd aan een bisschop of gemeentepresident. Zij moeten zware lasten dragen, en ik moedig ieder lid van de kerk aan zijn of haar uiterste best te doen om de last van onze bisschoppen en gemeentepresidenten te verlichten.

Wij moeten voor hen bidden. Zij hebben hulp nodig om hun zware last te dragen. We moeten meer steun verlenen en minder afhankelijk zijn. We kunnen ze op allerlei manieren helpen. We kunnen ze bedanken voor alles wat ze voor ons doen. We putten ze in korte tijd uit door de lasten die we op hun schouders leggen.

Er zijn meer dan achttienduizend bisschoppen in de kerk. Zij zijn allemaal door de geest van profetie en openbaring geroepen, en door handoplegging aangesteld en geordend. Zij bezitten allemaal de sleutels om in hun wijk te presideren. Zij zijn allemaal hogepriester, de presiderende hogepriester in hun wijk. Zij hebben allemaal een bijzonder belangrijk rentmeesterschap. Ze zijn een vader voor hun leden.

Ze krijgen geen geld voor hun werk. Geen enkele bisschop wordt door de kerk betaald voor zijn werk als bisschop.

De vereisten voor een bisschop zijn tegenwoordig hetzelfde als in de tijd van Paulus, die het volgende aan Timoteüs schreef:

'Een opziener dan moet zijn onbesproken, de man van één vrouw, nuchter, bezadigd, beschaafd, gastvrij, bekwaam om te onderwijzen, niet aan de wijn verslaafd, niet opvliegend [dat wil zeggen, geen bullebak of gewelddadig iemand], maar vriendelijk, niet strijdlustig of geldzuchtig, een goed bestierder van zijn eigen huis, die met alle waardigheid zijn kinderen onder tucht houdt; indien echter iemand zijn eigen huis niet weet te bestieren, hoe zal hij voor de gemeente Gods zorgen?

'Hij mag niet een pas bekeerde zijn, opdat hij niet door opgeblazenheid in het oordeel des duivels valle.' (1 Timoteüs 3:2–6.)

In zijn brief aan Titus voegt Paulus daar het volgende aan toe: 'Want een opziener moet onberispelijk zijn als een beheerder van het huis Gods, (…) zich houdende aan het betrouwbare woord naar de leer, zodat hij ook in staat is te vermanen op grond van de gezonde leer en de tegensprekers te weerleggen.' (Titus 1:7, 9.)

Dat is een juiste beschrijving van de hedendaagse bisschop in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Nu wil ik graag iets tegen de duizenden bisschoppen zeggen die hier vanavond aanwezig zijn. Allereerst wil ik zeggen dat ik u liefheb vanwege uw integriteit en goedheid. U moet wel integer zijn. U moet een voorbeeld zijn voor de leden in uw wijk. U moet rechtschapen zijn, zodat u anderen kunt opbouwen. U moet volledig eerlijk zijn, want u bent verantwoordelijk voor het geld van de Heer, de tiende van de leden, de vastengaven en de andere bijdragen die zij uit hun beperkte middelen betalen. U hebt een grote verantwoordelijkheid als beheerder van het geld van de Heer.

Uw goedheid moet een voorbeeld voor de leden zijn. Uw zedelijke normen moeten onberispelijk zijn. U kunt door de tegenstander verleid worden omdat hij weet dat hij een hele wijk kan benadelen als hij u kan vernietigen. U moet wijsheid betrachten in al uw betrekkingen, zodat niemand de schijn van morele zonde in uw gedrag kan ontdekken. U mag niet toegeven aan de verleiding van pornografie, ook

niet in de beslotenheid van uw eigen kamer. Uw morele kracht moet zodanig zijn dat als u ooit op het gebied van zedelijk gedrag over een ander moet oordelen, u zich niet hoeft te schamen.

U kunt uw ambt als bisschop niet gebruiken om uw zakelijke belangen te bevorderen, zodat u in tijden van financiële moeilijkheden niet beschuldigd kunt worden door mensen die zich hebben laten overhalen om in uw zaak geld te investeren.

U mag uw positie als rechter in Israël niet in gevaar brengen. Het is een geduchte en ontzagwekkende verantwoordelijkheid om als rechter over andere mensen gesteld te worden. U bent hun rechter wat betreft hun lidmaatschap in de kerk, of zij naar het huis des Heren mogen gaan, of ze gedoopt mogen worden, of ze het priesterschap mogen ontvangen, of ze op zending mogen gaan, of ze les mogen geven of een roeping ontvangen. U bepaalt als rechter of zij in moeilijke tijden in aanmerking komen voor hulp uit het vastengavenfonds of uit het voorraadhuis van de Heer. Van de mensen voor wie u verantwoordelijk bent, mag niemand honger lijden of zonder kleding of huisvesting door het leven gaan, ook als ze geen hulp komen vragen. U moet enigszins op de hoogte zijn van de omstandigheden van alle mensen die u presideert.

U bent hun adviseur, steun, anker en kracht in tijden van verdriet en problemen. Uw kracht moet de kracht van de Heer zijn. Uw wijsheid moet de wijsheid van de Heer zijn. Uw deur moet openstaan om hun hulpgeroep te horen, uw rug moet sterk zijn om hun last te dragen, uw hart moet ontvankelijk zijn om hun behoeften te kunnen beoordelen, en uw goddelijke liefde groot en sterk genoeg om zelfs de zondaar en de criticus bij de kudde te houden. U moet geduldig zijn, bereid om te luisteren en begrip te tonen. U bent voor sommige mensen de enige persoon bij wie ze terecht kunnen. U moet klaarstaan als alle andere hulpbronnen gefaald hebben. Ik wil u graag enkele regels uit een brief aan een bisschop voorlezen.

'Geachte bisschop,

'Het is nu bijna twee jaar geleden dat ik u wanhopig om hulp vroeg. Op dat moment was ik in staat om zelfmoord te plegen. Ik kon bij niemand meer terecht — ik had geen geld, geen werk en geen vrienden. Ik was mijn huis kwijt, en ik had geen onderdak. De kerk was mijn laatste hoop.

'Zoals u weet had ik de kerk op mijn zeventiende verlaten, en had ik tijdens mijn jacht naar geluk en voldoening bijna alle regels en geboden overtreden. In plaats van geluk was mijn leven vervuld met ellende, pijn en wanhoop. Er was geen hoop noch toekomst voor mij. Ik smeekte God om me te laten sterven, om me uit mijn lijden te verlossen. Zelfs Hij wilde me niet hebben. Ik was bang dat Hij me ook had afgewezen.

'Toen heb ik me tot u en de kerk gewend. (...)

'U luisterde vol begrip. U gaf me raad, leiding en hulp.

'Ik begon te groeien en te ontwikkelen wat kennis en begrip van het evangelie betreft. Ik merkte dat ik bepaalde fundamentele veranderingen in mijn leven moest aanbrengen, die heel moeilijk waren, maar dat ik de innerlijke kwaliteiten en kracht had om het te doen.

'Ik merkte dat toen ik me bekeerde en het evangelie naleefde, ik geen

angst meer had. Ik werd met innerlijke rust vervuld. De wolken van leed en wanhoop verdwenen. Dankzij de verzoening werden mijn zwakheden en zonden door Jezus Christus en zijn liefde vergeven.

'Hij heeft mij gezegend en gesterkt. Hij heeft deuren voor me geopend, Hij heeft me de weg gewezen en Hij heeft me beschermd. Ik heb gemerkt dat toen ik mijn moeilijkheden overwon, mijn bedrijf begon te groeien, waardoor mijn gezin gezegend werd, en ik het gevoel had dat ik iets had bereikt.

'Bisschop, u hebt mij de afgelopen twee jaar inzicht en steun gegeven. Zonder uw liefde en geduld had ik dit punt nooit kunnen bereiken. Ik wil u bedanken omdat u als dienstknecht van de Heer mij, zijn afgedwaalde kind, hebt geholpen.'

Bisschoppen, u staat als wachter op de toren van de wijk die u presideert. Er zijn veel leerkrachten in elke wijk. Maar u bent de hoofdleerkracht onder hen. U ziet erop toe dat er geen valse leer binnensluipt. U zorgt ervoor dat hun geloof en getuigenis groeien, en dat zij integer, rechtschapen en behulpzaam zijn. U ziet erop toe dat hun liefde voor de Heer toeneemt en tot uitdrukking komt in grotere liefde voor elkaar.

U bent hun biechtvader, die hun diepste geheimen kent. U mag hun vertrouwen nooit beschamen. U krijgt veel vertrouwelijke informatie te horen, waar anderen niets van mogen weten. U kunt in de verleiding komen om erover te praten. Maar daar mag u nooit aan toegeven.

Tenzij u door wettelijke bepalingen verplicht wordt, zoals in gevallen van mishandeling, is alles wat u te horen krijgt vertrouwelijk. De kerk heeft een telefonische hulpdienst die u in gevallen van mishandeling behoort te bellen.

U presideert persoonlijk de Aäronische priesterschap van de wijk. U bent hun leider, leerkracht en voorbeeld, of u dat nu wilt of niet. U bent de presiderende hogepriester, de vader van het wijkgezin, aan wie gevraagd kan worden om bij meningsverschillen te bemiddelen of om aangeklaagden te verdedigen.

U presideert bijeenkomsten waar de leer wordt besproken. U bent verantwoordelijk voor het geestelijk niveau van deze bijeenkomsten en voor de bediening van het avondmaal, zodat de mensen die de naam van de Heer op zich hebben genomen, herinnerd worden aan hun heilige verbonden en plichten.

U bent de sterke vriend van de weduwen en wezen, de zwakken en hulpbehoevenden, de hulpelozen en de mensen die mishandeld worden.

Het geluid van uw trompet moet overtuigd en onmiskenbaar klinken. In uw wijk staat u aan het hoofd van het leger van de Heer. U leidt de leden in hun strijd tegen zonde, onverschilligheid en afvalligheid.

Ik weet dat het werk soms moeilijk is. U hebt nooit genoeg tijd. U krijgt zoveel telefoontjes. U moet ook nog andere dingen doen. Dat is waar. U mag uw werkgever niet van de tijd en de energie beroven waar hij recht op heeft. U mag uw gezinsleden niet beroven van de tijd waar zij recht op hebben. Maar de meesten van u zullen gemerkt hebben dat u als u om goddelijke leiding vraagt, met wijsheid gezegend wordt die de uwe te boven gaat, en met kracht en vaardigheid die u niet dacht te hebben. Het is mogelijk om uw tijd zo in te delen dat u uw werkgever, uw gezin en uw kudde niet tekortdoet

Ik bid dat God de goede bisschoppen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen zal zegenen. Soms hebt u misschien de neiging om over de last van uw ambt te klagen. Maar u weet ook hoeveel vreugde u soms ontvangt. Hoe zwaar de last soms ook is, u weet dat dit het fijnste, dankbaarste en belangrijkste werk is dat u ooit buiten de muren van uw eigen huis hebt verricht.

Ik dank de Heer voor u. Ik dank de Heer voor de goede bisschoppen in deze kerk over de hele wereld. Ik bid voor alle achttienduizend bisschoppen. Ik smeek u om sterk te zijn. Ik smeek u om waarheidsgetrouw te zijn. Ik smeek u om standvastig te zijn, in uw eigen leven en in de doelen die u voor anderen stelt. Hoewel u lange, vermoeiende dagen maakt, bid ik dat uw rust aangenaam zal zijn, en dat u in uw hart de gemoedsrust zult ontvangen waar zijn dienstknechten recht op hebben, en die we alleen van God kunnen krijgen.

Ik getuig van de kracht en de goedheid van de bisschoppen van de kerk. Ik wil mijn waardering uitspreken voor de raadgevers die hen helpen, en voor iedereen die onder hun leiding werkzaam is.

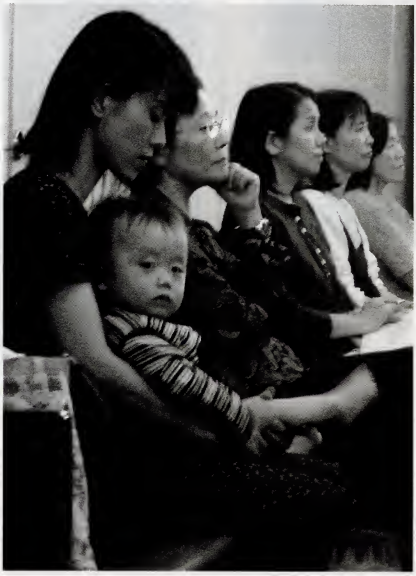
We verwachten van u niet het onmogelijke. We verwachten van u dat u uw uiterste best doet. Delegeer werkzaamheden die daarvoor in aanmerking komen. En laat de rest in de handen van de Heer achter.

Op een dag zult u ontheven worden. Daar zult u verdriet van hebben. Maar als de leden u bedanken, zal dat een troost zijn. Zij zullen u nooit vergeten. Zij zullen zich u herinneren, en in de komende jaren met waardering over u praten, want van alle functionarissen in de kerk hebben ze u het best gekend. U bent geroepen, geordend en aangesteld als herder over de kudde. U bent begiftigd met onderscheidingsvermogen, oordeelkunde en liefde om een zegen in hun leven te zijn. En ondertussen zult u zelf ook gezegend worden.

Ik geef mijn getuigenis van de goddelijke aard van uw roeping en van de voortreffelijke manier waarop u die vervult. Ik bid nederig dat u, uw raadgevers, uw vrouw en uw kinderen gezegend zullen worden terwijl u de kinderen van de Heer dient. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

Kerkleden bezoeken een satelliet-uitzending van de conferentie in Guatemala (boven en links-onder) en Japan (rechtsonder). De Japanse zusters bekijken de algemene ZHV-bijeenkomst.

Algemene autoriteiten van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

November 2003

HET EERSTE PRESIDIUM

President Thomas S. Monson
Eerste raadgever

President Gordon B. Hinckley

President James E. Faust
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

Boyd K. Packer | L. Tom Perry | David B. Haight | Neal A. Maxwell | Russell M. Nelson | Dallin H. Oaks

M. Russell Ballard | Joseph B. Wirthlin | Richard G. Scott | Robert D. Hales | Jeffrey R. Holland | Henry B. Eyring

HET PRESIDIUM DER ZEVENTIG

Earl C. Tingey | D. Todd Christofferson | Devid E. Sorensen | Dennis B. Neuenschwander | Charles Didier | Dieter F. Uchtdorf | Merrill J. Bateman

HET EERSTE QUORUM DER ZEVENTIG

Carlos H. Amado

Neil L. Andersen

Monte J. Brough

Sheldon F. Child

L. Whitney Clayton

Gary J. Coleman

Spencer J. Condie

Gene R. Cook

Quentin L. Cook

Claudio R. M. Costa

Robert K. Dellenbach

John B. Dickson

Christoffel Golden Jr.

Walter F. González

John H. Groberg

Bruce C. Hafen

Donald L. Hallstrom

F. Melvin Hammond

Harold G. Hillam

F. Burton Howard

Joy E. Jensen

Marlin K. Jensen

Kenneth Johnson

W. Rolfe Kerr

Yoshihiko Kikuchi

John M. Madsen

Richard J. Maynes

Lynn A. Mickelsen

Glenn L. Pace

Bruce D. Porter

Carl B. Pratt

Ronald A. Rasband

Lynn G. Robbins

Cecil O. Samuelson Jr.

Steven E. Snow

Francisco J. Viñas

Lance B. Wickman

W. Craig Zwick

HET TWEEDE QUORUM DER ZEVENTIG

Mervyn B. Arnold

E. Ray Bateman

Douglas L. Callister

Craig C. Christensen

Shirley D. Christensen

Val R. Christensen

Darwin B. Christenson

Keith Crockett

Adhemar Damiani

James M. Dunn

Daryl H. Garn

D. Rex Gerratt

H. Aldridge Gillespie

Ronald T. Halverson

Keith K. Hilbig

Spencer V. Jones

Gerald N. Lund

Clate W. Mask Jr.

Dale E. Miller

Merrill C. Oaks

Robert C. Oaks

Robert F. Orton

Stephen B. Oveson

William W. Parmley

Wayne S. Peterson

H. Bryan Richards

Ned B. Roueché

R. Conrad Schultz

W. Douglas Shumway

Dennis E. Simmons

Donald L. Staheli

Robert R. Steuer

David R. Stone

H. Bruce Stucki

William R. Walker

Gordon T. Watts

Stephen A. West

Robert J. Whetten

Richard H. Winkel

Robert S. Wood

H. Ross Workman

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Richard C. Edgley
Eerste raadgever

H. David Burton
Presiderende bisschop

Keith B. McMullin
Tweede raadgever

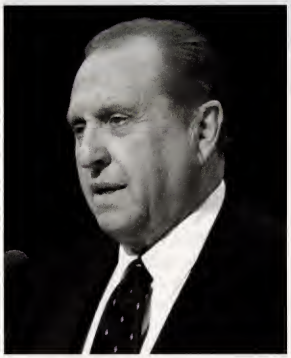
Kerkleden bezoeken een satelliet-uitzending van de conferentie in Zuid-Afrika (boven en linksmidden), Polen (rechtsmidden) en Hawaii (onder). De Poolse leden zijn onlangs tot de kerk toegetreden en volgen de conferentie voor de eerste keer.

ZONDAGMORGENBIJEENKOMST
5 oktober 2003

De bruggenbouwer

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Jezus Christus (…) heeft de bruggen gebouwd die wij moeten oversteken om ons hemels thuis te bereiken.

Vele jaren geleden las ik een boek met de titel *The Way to the Western Sea*, geschreven door David S. Lavender. Er staat een fascinerende beschrijving in van de heldhaftige reis van Meriwether Lewis en William Clark die hun befaamde expeditie door heel Noord-Amerika leidden om een route over land te ontdekken naar de Grote Oceaan.

Hun tocht was een nachtmerrie. Ze zwoegden, staken diepe ravijnen over en liepen veel. Onderweg droegen ze hun met voorraden beladen boten mee, op zoek naar de volgende beek of rivier om hun weg op het water te vervolgen.

Toen ik hun ervaringen las, dacht ik vaak: 'Waren er maar moderne bruggen om de ravijnen of de ziedende baren te overbruggen.' In gedachten zag ik schitterende bruggen uit onze tijd die deze taak met gemak vervullen: de prachtige en beroemde Golden Gate Bridge in San Francisco; de stevige havenbrug in Sydney (Australië); en andere bruggen in vele landen.

In werkelijkheid zijn wij allen reizigers, wij zijn ontdekkingsreizigers in het sterfelijk leven. Wij hebben hier geen eigen ervaring mee. We moeten tijdens onze levenstocht hier op aarde als het ware over diepe afgronden en roerige wateren heen.

Misschien was het zo'n sombere gedachte die de dichter Will Allen Dromgoole inspireerde tot zijn klassieke gedicht, 'De bruggenbouwer'.

Een oude man, over een verlaten
weg op reis,
Kwam op een avond, koud en grijs,
Bij een kloof, groot en breed en
diep,
Waar traag een beek door liep.
De oude man stak hem over bij de
zonsondergang;
Voor die trage beek was de man niet
bang.
Maar eenmaal veilig aan de andere
kant, keek
Hij om en bouwde een brug over de
beek.

'Oude man', zei een medepelgrim
summier,
'Je verspilt je kracht door dit te
bouwen hier.
Je reis eindigt vanavond, je bent
doodop;
Je hoeft nooit meer deze kant op;
Je bent de kloof overgestoken, al
werd de lucht grauwer —
Waarom zou je 's avonds laat nog
een brug bouwen?'

De bouwer hief zijn oude, grijze
hoofd op:
'Goede vriend, op het pad dat ik heb
gevolgd', merkte hij op,
Op dit pad loopt een groep mensen
die Mij nakomt,
Een jongeling die deze kant op komt.
Deze kloof, die voor Mij niets heeft
betekend,
Is voor die jongeman misschien
halsbrekend.
Ook hij moet oversteken bij het
schemerlicht.
Goede vriend, het is voor hém dat
ik deze brug opricht.'[1]

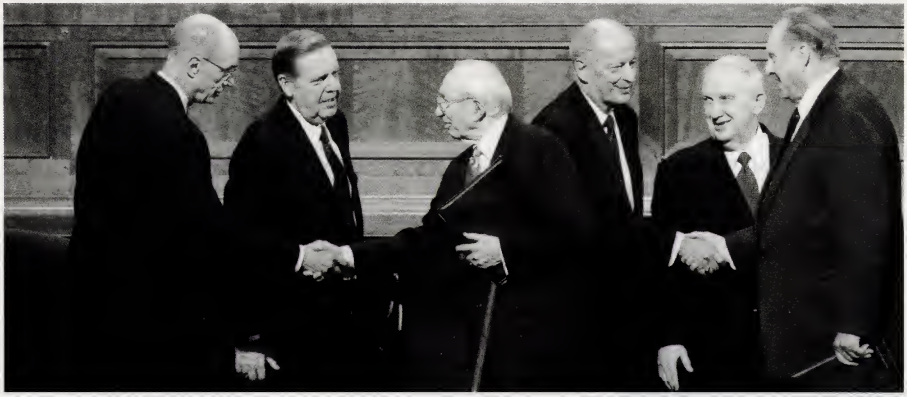
De boodschap van dat gedicht heeft mij aan het denken gezet, en is mij tot troost geweest, want onze Heer en Heiland, Jezus Christus, was de Meesterarchitect en Bruggenbouwer voor u, voor mij, voor de hele mensheid. Hij heeft de bruggen gebouwd die wij moeten oversteken om ons hemels thuis te bereiken.

De zending van de Heiland was voorzegd. In Matteüs staat: 'Zij zal een zoon baren en gij zult Hem de naam Jezus geven. Want Hij is het die zijn volk zal redden van hun zonden.'[2]

Toen kwam het wonder van zijn geboorte, en het bezoek van de herders die zich naar de stal gehaast hadden, naar die moeder, naar dat kind. De wijzen uit het oosten volgden de ster en brachten het kleine kind kostbare geschenken.

Volgens de Schriften groeide Jezus op en 'werd krachtig, en […] werd vervuld met wijsheid, en de genade Gods was op Hem'[3] en Hij 'ging rond, weldoende'.[4]

Welke bruggen bouwde Hij en stak Hij zelf over in zijn sterfelijk leven, waarmee Hij ons de weg wees? Hij wist dat het sterfelijk leven vol gevaren en moeilijkheden zou zijn.

President Hinckley (midden) en president Monson (rechts) schudden de hand van leden van het Quorum der Twaalf Apostelen: (v.l.n.r.) ouderling Henry B. Eyring, ouderling Jeffrey R. Holland, ouderling Robert D. Hales en ouderling Richard G. Scott.

Hij zei: 'Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht.'[5]

Jezus bouwde voor ons de **brug van gehoorzaamheid**. Hij was voortdurend een voorbeeld van gehoorzaamheid, want Hij onderhield de geboden van zijn Vader.

Toen Hij door de Geest naar de wildernis werd geleid om verzocht te worden door Satan, was Hij zwak van het vasten. Satan was in topvorm toen hij Hem verleidingen bood. De eerste was om aan de lichamelijke behoeften van de Heiland te voldoen, zijn honger te stillen. Hierop antwoordde de Heiland: 'Er staat geschreven: Niet alleen van brood zal de mens leven, maar van alle woord, dat uit de mond Gods uitgaat.'[6]

Vervolgens bood Satan Hem macht. De Heiland reageerde als volgt: 'Er staat ook geschreven: Gij zult de Here, uw God, niet verzoeken.'[7]

Uiteindelijk werd de Heiland rijkdom en aardse heerlijkheid geboden. Zijn antwoord luidde: 'Ga weg, satan! Er staat immers geschreven: De Here, uw God, zult gij aanbidden en Hem alleen dienen.'[8]

De apostel Paulus werd door de Heer geïnspireerd om zowel voor onze tijd als voor de zijne te verklaren: 'Gij hebt geen bovenmenselijke verzoeking te doorstaan. En God is getrouw, die niet zal gedogen, dat gij boven vermogen verzocht wordt, want Hij zal met de verzoeking ook voor de uitkomst zorgen, zodat gij ertegen bestand zijt.'[9]

Laten we er niet omheen draaien — zoals Ted Koppel van het ABC-programma *Nightline* heeft gezegd: 'Wat Mozes van de berg Sinaï mee naar beneden nam, waren niet de tien suggesties, [maar de tien] geboden!'[10]

Het volgende gesprek tussen Mark Twain en een vriend getuigt van de subtiele humor die kenmerkend is voor de schrijver. De rijke vriend zei tegen Twain: 'Voordat ik sterf, wil ik een pelgrimsreis naar het Heilige Land ondernemen. Ik wil naar de top van de berg Sinaï klimmen en de tien geboden hardop voorlezen.'

Twain antwoordde: 'Waarom blijf je niet thuis en onderhoud je ze gewoon!'

De tweede brug van de Meester die wij over moeten steken, is de **brug van dienstbaarheid**. De Heiland is ons voorbeeld van dienstbaarheid. Hoewel Hij als Zoon van God op aarde kwam, hielp Hij de mensen om Zich heen nederig. Hij was uit de hemel gekomen om als sterfelijk mens op aarde te leven en Gods koninkrijk te vestigen. Zijn heerlijke evangelie heeft het denken van de wereld veranderd. Hij zegende de zieken, liet de verlamden lopen, de blinden zien, de doven horen. Hij wekte zelfs de doden tot leven.

In hoofdstuk 25 van Matteüs vertelt de Heiland ons het volgende over de getrouwen die aan zijn rechterhand zullen zijn bij zijn triomfale wederkomst:

Dan zal de Koning tot hen (…) zeggen: Komt, gij gezegenden mijns Vaders, beërft het koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af.

'Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest, naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen.

'Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Here, wanneer hebben wij U hongerig gezien en hebben wij U gevoed, of dorstig en hebben wij U te drinken gegeven?

'Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en hebben U gehuisvest, of naakt en hebben U gekleed?

'Wanneer hebben wij U ziek of in de gevangenis gezien en zijn tot U gekomen?

'En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan.'[11]

Ouderling Richard L. Evans heeft eens gezegd: 'Wij kunnen niet alles doen voor iedereen, overal, maar we kunnen wél iets doen voor iemand, ergens.'[12]

Ik wil u vertellen over een onverwachte en ongewone gelegenheid tot dienstbaarheid. Ik kreeg een telefoontje van een kleindochter van een oude vriend. Ze vroeg: 'Herinnert u zich Francis Brems, uw zondagsschoolleraar?' Ik zei dat ik me hem herinnerde. Ze vervolgde: 'Hij is nu 105 jaar. Hij woont in een klein verpleeghuis, maar komt nog elke zondag met de familieleden bijeen en geeft een zondagsschoolles. Afgelopen zondag kondigde opa aan: "Lieve mensen, ik ga deze week dood. Willen jullie alsjeblieft Tommy Monson bellen en hem dat vertellen. Hij weet wel wat hij moet doen."'

Ik bezocht broeder Brems meteen de volgende ochtend. Ik kon niet met hem praten, want hij was doof. Ik kon geen boodschap opschrijven die hij kon lezen, want hij was blind. Wat moest ik doen? Men vertelde mij dat zijn familie met hem communiceerde door de vinger van zijn rechterhand te pakken en dan op de palm van zijn linkerhand de naam van de persoon te spellen, gevolgd door een boodschap. Ik volgde die procedure en nam zijn vinder en spelde in de palm van zijn hand T-O-M-M-Y M-O-N-S-O-N. Broeder Brems werd enthousiast, pakte mijn handen, en legde ze op zijn hoofd. Ik wist dat hij graag een priesterschapszegen wilde hebben. De chauffeur die me naar het verpleeghuis had gereden, assisteerde me, en we legden onze handen op het hoofd van broeder Brems en gaven hem de gewenste zegen. Naderhand stroomden de tranen uit zijn blinde ogen. Hij pakte onze handen vast en we lazen wat hij met zijn lippen zei. De boodschap was: 'Hartelijk bedankt.'

Die week overleed broeder Brems, precies zoals hij had voorspeld. Ik kreeg een telefoontje en kwam met de familieleden bijeen om de begrafenis te regelen. Ik ben zo dankbaar dat ik die kans om dienstbaar te zijn niet had uitgesteld.

De brug van dienstbaarheid nodigt ons uit om hem geregeld over te steken.

Ten laatste heeft de Heer voor ons de **brug van gebed** gebouwd. Hij gaf ons de opdracht: 'Bid altijd, en Ik zal mijn Geest op u uitstorten, en groot zal uw zegen zijn.'[13]

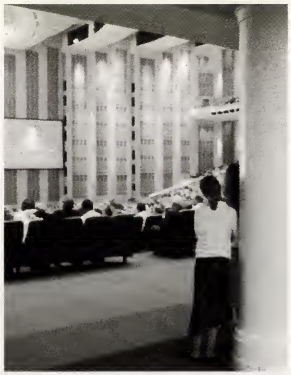
Ik wil nu voorlezen wat een moeder mij geschreven heeft over het gebed. Ze schreef:

'Soms vraag ik me af of ik wel invloed heb op het leven van mijn kinderen. Vooral omdat ik als alleenstaande moeder twee baantjes heb om de touwtjes aan elkaar te kunnen knopen, kom ik soms in een puinhoop thuis, maar ik geef nooit de hoop op.

'Mijn kinderen en ik keken naar een tv-uitzending van de algemene conferentie en u had het over het gebed. Mijn zoon zei: "Mama, dat heb je ons al geleerd." Ik zei: "Hoe bedoel je?" En hij antwoordde: "Nou, je hebt ons leren bidden en hebt ons laten zien hoe dat moet. Maar toen ik laatst naar je kamer ging om iets te vragen, zag ik je op je knieën bidden tot je hemelse Vader. Als Hij belangrijk voor jou is, dan wordt Hij belangrijk voor mij."'

Ze besluit de brief met: 'Ik denk dat je nooit te weten komt wat voor invloed je hebt totdat een kind je zelf ziet doen wat je geprobeerd hebt hem te leren.'

Geen enkel verslag van een gebed raakt mij zo sterk als dat van het gebed

dat Jezus in de Hof van Getsemane uitsprak. Ik ben van mening dat Lucas het zeer goed onder woorden brengt:

'Hij (…) ging (…) naar de Olijfberg. En ook zijn discipelen volgden Hem.

'En toen Hij aan die plaats gekomen was, zeide Hij tot hen: Bidt, dat gij niet in verzoeking komt.

'En Hij zonderde zich van hen af, ongeveer een steenworp ver, knielde neder en bad deze woorden:

'Vader, indien Gij wilt, neem deze beker van Mij weg; doch niet mijn wil, maar de uwe geschiede!

'En Hem verscheen een engel uit de hemel om Hem kracht te geven.

'En Hij werd dodelijk beangst en bad des te vuriger. En zijn zweet werd als bloeddruppels, die op de aarde vielen.'[14]

Na verloop van tijd kwam de tocht naar het kruis. Wat een lijden maakte Hij daar door toen Hij zijn moeizame weg aflegde en zijn eigen kruis droeg. Aan het kruis sprak Hij de woorden: 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.'[15]

Uiteindelijk zei Jezus: 'Het is volbracht! En Hij boog het hoofd en gaf de geest.'[16]

Die gebeurtenissen, en zijn heerlijke herrijzenis, voltooiden de laatste brug in onze trilogie: **de brug van gehoorzaamheid, de brug van dienstbaarheid en de brug van gebed**.

Jezus de bruggenbouwer heeft de kloof overbrugd die we de dood

noemen. 'Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.'[17] Hij heeft voor ons gedaan wat wij niet voor onszelf konden doen; daarom kan de mens de bruggen oversteken die Hij heeft gebouwd — naar het eeuwige leven.

Ik besluit met mijn eigen vrije weergave van het gedicht 'De bruggenbouwer':

'U bent de kloof overgestoken, al werd de lucht grauwer —
Waarom zou U 's avonds laat nog een brug bouwen?'

Op dit pad loopt een groep mensen die Mij nakomt,
Een grote menigte die deze kant op komt.
Deze kloof, die voor Mij niets heeft betekend,
Is voor hen misschien halsbrekend.
Ook zij moeten oversteken bij het schemerlicht.
Goede vriend, het is voor hén dat Ik deze brug opricht.'

Dat wij de wijsheid en de vastberadenheid mogen hebben om de bruggen over te steken die de Heiland voor ieder van ons heeft gebouwd, is mijn oprechte gebed. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. James Dalton Morrison, red., *Masterpieces of Religious Verse* (1948), p. 342.
2. Matteüs 1:21.
3. Lucas 2:40.
4. Handelingen 10:38.
5. Matteüs 11:28–30.
6. Matteüs 4:4.
7. Matteüs 4:7.
8. Matteüs 4:10.
9. 1 Korintiërs 10:13.
10. Toespraak ter gelegenheid van de aanvang van het schooljaar aan de Duke University, 10 mei 1987.
11. Matteüs 25:34–40.
12. *Richard Evans' Quote Book* (1971), p. 51.
13. LV 19:38.
14. Lucas 22:39–44.
15. Lucas 23:34.
16. Johannes 19:30.
17. 1 Korintiërs 15:22.

De grootheid Gods

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

In woord en daad probeerde Jezus de ware aard van zijn Vader, onze hemelse Vader, te openbaren en duidelijk te maken.

Een van de grote aspecten van het leven en de zending van de Heer Jezus Christus wordt vaak over het hoofd gezien. Zijn volgelingen begrepen het toen niet volledig, en velen in het hedendaagse christendom begrijpen het ook niet, maar de Heiland heeft er zelf herhaaldelijk en nadrukkelijk over gesproken. Het is de grote waarheid dat Christus door alles wat Hij heeft gezegd en gedaan, met inbegrip van en in het bijzonder zijn lijden en zoenoffer, ons heeft laten zien wie en wat God, onze eeuwige Vader, is, en dat Hij zich in ieder land en in iedere bedeling volledig aan zijn kinderen toewijdt. In woord en daad probeerde Jezus de ware aard van zijn Vader, onze hemelse Vader, te openbaren en duidelijk te maken.

Hij heeft dat onder andere gedaan omdat wij in alle bedelingen God beter moeten leren kennen, waardoor wij Hem intenser lief kunnen hebben en volledi ger kunnen gehoorzamen. Zowel in het Oude als het Nieuwe Testament staat: 'Het eerste [gebod] is: (…) gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw verstand en met geheel uw kracht. Dit is het grote en eerste gebod.'[1]

Het is dan ook geen wonder dat de profeet Joseph Smith heeft gezegd: 'Het is het eerste beginsel van het evangelie om met zekerheid de aard van God te kennen. Ik wil dat u Hem allemaal goed zult leren kennen', zei hij, 'en vertrouwd met Hem raakt.'[2] We moeten 'een *juist* beeld hebben van zijn (…) volmaaktheden en eigenschappen (…) [en bewondering voor] de voortreffelijkheid van [zijn] karakter.'[3] Daarom luidt de eerste zin van onze geloofsartikelen: 'Wij geloven in God, de eeuwige Vader.'[4] En dat deed Jezus ook nadrukkelijk. Hoewel Hij wist wat zijn rol in het plan van God was, vond de Heiland dat Hij zijn gebed als volgt moest beginnen: 'Dit nu is het eeuwige leven, dat zij u kennen, de enige waarachtige God.'[5]

Nadat generaties profeten, gewoonlijk zonder al te veel succes, hadden geprobeerd om de mens de wil en de weg van de Vader bekend te maken, heeft God in een uiterste inspanning om ons Hem te laten kennen, zijn eniggeboren en volmaakte

Zoon naar de aarde gestuurd, naar zijn eigen beeld en gelijkenis, om onder stervelingen te wonen en te dienen.

Om met zo'n zware taak op aarde te komen, als vertegenwoordiger van Elohim — om zijn woorden te spreken, te oordelen en te dienen, lief te hebben en te waarschuwen, om zoals Hij verdraagzaam en vergevensgezind te zijn — is een verantwoordelijkheid van zo'n ontstellende omvang dat wij die niet volledig kunnen begrijpen. Maar met de oprechtheid en vastberadenheid, kenmerkend voor een kind van God, kon Jezus het begrijpen en toepassen. En toen de mensen Hem begonnen te prijzen en eren, verwees Hij ze nederig naar de Vader.

'De Vader (…) doet zijn werken', zei Hij ernstig. 'De Zoon kan niets doen van Zichzelf, of Hij moet het de Vader zien doen; want wat deze [de Vader] doet, dat doet ook de Zoon evenzo.'[6] Een andere keer zei Hij: 'Wat Ik gezien heb bij de Vader, spreek Ik.' 'Ik [doe] niets uit Mijzelf, doch [doe] (…) gelijk de Vader Mij geleerd heeft.' 'Ik ben van de hemel nedergedaald, niet om mijn wil te doen, maar de wil van Hem, die Mij gezonden heeft.'[7]

Ik geef vanmorgen mijn eigen oprechte getuigenis van God, onze eeuwige Vader, omdat sommige mensen in de wereld een verkeerd beeld van Hem hebben. Zij hebben de neiging om zich van de Vader verwijderd te voelen, zelfs vervreemd, als zij al in Hem geloven. En als zij geloven, voelen ze zich misschien wel op hun gemak in de armen van Jezus, maar vrezen ze een meedogenloze confrontatie met God.[8] Door een misvatting (en in sommige gevallen een verkeerde vertaling) van de Bijbel, denken ze dat God de Vader en Jezus Christus afzonderlijk opereren, ondanks het feit dat in zowel het Nieuwe als het Oude Testament de Zoon van God dezelfde persoon is, die zoals altijd in opdracht van de Vader werkt, die zelf ook 'gisteren en heden en voor eeuwig'[9] dezelfde is.

Als we over die misvattingen nadenken, beseffen we dat een van de opmerkelijke bijdragen van het Boek van Mormon de volkomen consequente zienswijze ten opzichte van de Godheid is. Er is geen kloof, zoals die in de Bijbel tussen Maleachi en Matteüs bestaat, geen onderbreking wanneer we op theologisch gebied van de ene naar de andere versnelling schakelen. Er bestaat ook geen misvatting over de God, die op iedere bladzijde van dat verslag ijverig, liefdevol en getrouw aan het werk is, vanaf het begin van het Oude Testament tot aan het eind van het Nieuwe Testament. Ja, in een poging om de wereld met een juist beeld van de Godheid de Bijbel terug te geven, vinden we in het Boek van Mormon een eensluidend beeld van God in al zijn heerlijkheid en goedheid, al zijn rijkdom en complexiteit — waaronder de persoonlijke verschijning van zijn eniggeboren Zoon, Jezus Christus.

Wij zijn dankbaar voor alle Schriften, vooral de Schriften van de herstelling, die ons de heerlijkheid van ieder lid van de Godheid bijbrengen. Wat zouden we bijvoorbeeld blij zijn als de hele wereld de prachtige beschrijving van de Vader in de Parel van grote waarde zou aanvaarden.

Toen de hemelen zich openden en Henoch een groot visioen van de mensheid aanschouwde, en hij zowel de zegeningen als de problemen van het sterfelijk leven zag, keek hij naar

de Vader en was hij verbaasd Hem te zien huilen. Vol verbazing zegt hij tegen deze machtigste Persoon in het heelal: 'Hoe komt het, dat Gij kunt wenen? (...) Gij zijt voor eeuwig barmhartig en liefderijk; (...) vrede (...) zal van voor uw aangezicht uitgaan, en geen einde hebben; hoe komt het, dat Gij kunt wenen?'

Terwijl Hij op de aarde neerkijkt, antwoordt God: 'Zie dezen, uw broederen; zij zijn het werk van mijn handen, (...) Ik heb hun geboden, dat zij elkander moesten liefhebben, en dat zij Mij, hun Vader, moesten verkiezen; doch zie, zij zijn zonder liefde, en zij haten hun eigen bloed. (...) Waarom zouden dan de hemelen niet wenen, wanneer ze zien, dat dezen zullen lijden?'[10]

Dat enkele, krachtige voorbeeld zegt ons meer over de ware aard van God dan enig andere theologische beschouwing. We kunnen daardoor ook veel beter de gelijkenis van de Olijfboom in het Boek van Mormon begrijpen, toen de Heer van de wijngaard, na te hebben gespit en gemest, na te hebben gesproeid, gesnoeid, verplant en geënt, zijn schop en zijn tuingereedschap neergooide, weende en aan iedereen die maar wilde luisteren, vroeg: 'Wat had ik meer voor mijn wijngaard kunnen doen?'[11]

Wat een onvergetelijk beeld van Gods betrokkenheid bij ons leven! Wat lijdt een Ouder als zijn kinderen niet voor Hem en het 'evangelie van God'[12] kiezen, dat Hij gegeven heeft!

Uiteraard heeft de eeuwenlange afval van het geloof in zo'n volmaakte en zorgzame Vader niet bijgedragen aan de door de mens bedachte overtuigingen van afgedwaalde generaties, die God beschrijven als onbekend en onkenbaar — vormeloos, onverschillig, ontwijkend, ongrijpbaar, en tegelijkertijd overal en nergens aanwezig. Dat is uiteraard geen beschrijving van de Persoon die wij door de ogen van deze profeten aanschouwen. Ook komt dat niet overeen met de levende, vleesgeworden Jezus van Nazaret die 'de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn [Vader]'[13] was en is.

Daarom is Jezus niet op aarde gekomen om de mening van God over de mens te verbeteren, maar om de mening van de mens over God te verbeteren, en om hun te verzoeken hun hemelse Vader net zo lief te hebben als Hij hen altijd liefheeft. Zij konden het plan van God, de macht van God, de heiligheid van God, zelfs de toorn en het oordeel van God begrijpen. Maar de liefde van God, de enorme toewijding aan zijn kinderen, konden ze niet volledig bevatten — totdat Christus was gekomen.

Toen Hij de hongerigen voedde, de zieken genas, schijnheiligheid bestrafte en het geloof verdedigde, liet Hij ons de weg naar de Vader zien, die 'barmhartig en genadig, niet gauw boos, lankmoedig en vol goedheid is.'[14] Gedurende zijn leven en vooral bij zijn dood leek Jezus te verklaren: 'Ik laat u Gods barmhartigheid zien, en de mijne.' In de Zoons volmaakte uiting van de volmaakte zorg van de Vader, in hun gezamenlijk lijden voor de zonden en het verdriet van de mens, hechten we veel waarde aan deze woorden: 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat eenieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe. Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door Hem behouden worde.'[15]

Ik geef u mijn getuigenis van een persoonlijke, liefdevolle God, die ons kent, onze gebeden verhoort en ons voor eeuwig als zijn geestkinderen koestert. Ik getuig dat Hij ondanks zijn bijzonder ingewikkelde taken in het heelal bovenal ons geluk en onze veiligheid voor ogen heeft. Wij zijn naar zijn beeld en gelijkenis[16] geschapen, en Jezus Christus, zijn eniggeboren Zoon in het vlees, kwam op aarde als de volmaakte, sterfelijke uiting van zijn grootheid. Naast het getuigenis uit de oudheid, hebben we ook het hedendaagse wonder van Palmyra, de verschijning van God de Vader en zijn

geliefde Zoon, de Heiland van de wereld, aan de jonge profeet Joseph Smith. Ik getuig van die verschijning en verklaar met de woorden van die profeet: 'Onze hemelse Vader is veelzijdiger in zijn opvattingen en onbeperkter in zijn genade en zegeningen dan wij kunnen geloven of begrijpen; (…) God aanschouwt niet met de geringste mate van toelating de zonde, maar (…) hoe dichter we bij onze hemelse Vader komen, hoe meer barmhartigheid we voor ellendige zielen kunnen opbrengen; we zouden hen op onze schouders willen nemen en hun zonden achter ons werpen.'[17]

Ik geef u mijn getuigenis van een God die zulke schouders heeft. En in de geest van het heilig apostelschap spreek ik de woorden van een van de apostelen vanouds: 'Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons heeft liefgehad en zijn Zoon gezonden heeft als een verzoening voor onze zonden. Geliefden, indien God ons zo heeft liefgehad, behoren ook wij elkander lief te hebben.'[18] — en ik bid dat wij Hem voor eeuwig zullen liefhebben. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Marcus 12:29–30; Matteüs 22:37–38; Deuteronomium 6:5.
2. *History of the Church*, deel 6, p. 305.
3. *Lectures on Faith* [1985], p. 38, 42.
4. Geloofsartikelen 1:1.
5. Johannes 17:3.
6. Johannes 14:10; 5:19.
7. Johannes 8:38, 28; 6:38.
8. Zie William Barclay, *The Mind of Jesus* (1961), vooral het hoofdstuk 'Looking at the Cross', voor een bespreking van deze hedendaagse tendens.
9. Bijvoorbeeld: 1 Nephi 10:18; 2 Nephi 27:23; Moroni 10:19; LV 20:12.
10. Mozes 7:29–33, 37.
11. Jakob 5:41; zie ook vss. 47, 49.
12. Romeinen 1:1.
13. Hebreeën 1:3; zie ook 2 Korintiërs 4:4; Kolossenzen 1:15.
14. *Lectures on Faith*, p. 42.
15. Johannes 3:16–17.
16. Zie Genesis 1:26–27; Mozes 2:26–27.
17. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, samengesteld door Joseph Fielding Smith (1976), p. 257, 240–241.
18. 1 Johannes 4:10–11.

De boodschap van de herstelling

OUDERLING CHARLES DIDIER
van het Presidium der Zeventig

De boodschap van de herstelling nodigt uit om erachter te komen waarom het evangelie van Jezus Christus en zijn ware kerk in de huidige tijd door een profeet hersteld zijn.

Woorden maken deel uit van een vocabulaire dat wij gebruiken om gevoelens, kennis of informatie over te brengen op anderen mensen. Er is één bepaald woord dat we gebruiken om de oorzaak of reden van iets te achterhalen. Als we dat woord gebruiken, doen we dat om onze nieuwsgierigheid te bevredigen, het onbekende te ontdekken, of antwoord te krijgen op essentiële vragen over ons sterfelijk leven. Als het niet gebruikt wordt, of genegeerd wordt, houdt het denkproces op en krijgt onwetendheid de overhand. Wat is dat essentiële woord? Hebt u het geraden? Het bestaat uit zes letters — het is het woord *waarom*.

Waarom is een van de eerste en favoriete woorden die kinderen al jong gebruiken, vooral tieners. Een favoriet *waarom* van een van mijn kleinkinderen is: 'Waarom moet ik groenten eten?' Als het kind ouder wordt, leert het met het woord *waarom* gevoelens ontdekken: 'Waarom is oma doodgegaan?' Daarna komt het zoeken naar kennis, of naar de bevestiging van verantwoordelijkheid: 'Waarom moet ik naar de kerk of op zending gaan?' 'Waarom moeten we anderen over het evangelie vertellen?'

Die laatste vraag is niet makkelijk! Ieder lid is medeverantwoordelijk voor het laten horen van 'de stem tot waarschuwing (…) tot zijn naaste, in zachtheid en nederigheid' (zie LV 38:41). *Waarom dat?* Opdat andere mensen de reddende verordeningen in de kerk van Jezus Christus mogen ontvangen wanneer we hen uitnodigen tot Christus te komen (zie Moroni 10:32). De boodschap van de herstelling nodigt uit om erachter te komen waarom het evangelie van Jezus Christus en zijn ware kerk in de huidige tijd hersteld zijn door een profeet.

Hoe kunt u iemand zo'n uitnodiging geven?

Allereerst door te verklaren dat

God, onze Vader, leeft, dat Hij ons liefheeft en dat Hij een God van openbaring is. Hoe weten we dat? Door openbaring en het getuigenis van profeten.

De tijdlijn van de godsdienstige geschiedenis begint bij de Bijbel. Het is een verslag van Gods eerste openbaringen aan zijn profeten voor de mens. Hij begint met Adam en Eva, onze eerste ouders; hun schepping; hun val, met alle gevolgen van dien — het sterfelijk leven en de scheiding van God — en hun eerste stappen in de sterfelijke wereld. Vervolgens was waarschijnlijk een van hun eerste vragen: 'Waarom zijn we hier?' Om daar achter te komen, konden ze alleen maar de naam van de Heer aanroepen, want Hij was hun enige bron van ware kennis (zie Genesis 4:26). Door rechtstreekse openbaring hoorden ze de stem van de Heer die hun gebood de Heer, hun God, te aanbidden en Hem een offer te brengen (zie Genesis 4:4; Mozes 5:4–5). Uit verdere openbaring vernamen Adam en Eva dat het offer een afspiegeling was van het offer van de Eniggeborene van de Vader, dat Jezus Christus de enige naam was waardoor zij gered konden worden. Vervolgens werd hun de gave van de Heilige Geest beloofd, en werd hun beloofd dat wat zij ook zouden vragen, hun gegeven zou worden (zie Mozes 5:6–7; 6:52).

Later kreeg Adam door de macht van de Heilige Geest een vast en onwankelbaar getuigenis dat Jezus de Christus was, de Heiland en Verlosser van de wereld. Het begrip van de sterfelijke status van de gevallen Adam en Eva werd letterlijk hersteld doordat zij kennis ontvingen van hun relatie met de Vader, de Zoon en de Heilige Geest; kennis van de verzoening en de opstanding; en nadere kennis van de eerste beginselen en verordeningen van het reddende evangelie.

Door wat Adam hoorde en zag, kwam hij in aanmerking voor de betiteling eerste profeet op aarde, een persoonlijke getuige van de openbaring die aan de mens gegeven wordt. Toen was zijn voornaamste taak om de waarheid van het evangelie te bewaken en erin te onderwijzen zoals het hem gegeven was. Maar Satan, die de tegenpartij vertegenwoordigde, deed en onderwees alles om het door openbaring ontvangen evangelie te loochenen, verwerpen of negeren, waardoor hij de mensen die het aanvaard hadden tot afval bracht — tot een toestand van verwarring, afscheiding of verzaking van hun vorige geloof! De rest van het verhaal in het Oude Testament werd een godsdienstige geschiedenis van voortgaande openbaring, via verschillende profeten, zoals Noach, Abraham en Mozes, in verschillende perioden die we bedelingen noemen, om te herstellen wat er door hernieuwde afval verloren was gegaan. Die profeten werden altijd door God geroepen, ontvingen goddelijk gezag, bezaten de sleutels van het priesterschap, hadden een goddelijke opdracht om in de naam van de Heer te spreken en te onderwijzen, en te profeteren van de komst en de verzoening van Jezus Christus, de Heiland en Verlosser van de wereld (zie Amos 3:7).

In het Nieuwe Testament worden de leringen, getuigenissen en profetieën van de profeten uit het Oude Testament bevestigd. Het is een verslag van de geboorte, het leven en de bediening van Jezus Christus, de Zoon van de levende God, en van zijn verzoening en herrijzenis. We lezen er over de vestiging van zijn kerk, zijn goddelijk gezag, zijn evangelie en zijn gebod aan zijn discipelen om 'de gehele wereld' in te gaan en zijn evangelie te verkondigen 'aan de ganse schepping' (Marcus 16:15).

De boodschap van het Nieuwe Testament is duidelijk: er was één kudde, één geloof, één priesterschap en één kerk, om als 'de kinderen van Christus […] verenigd' te zijn (4 Nephi 1:17).

Maar ook het tijdperk na de herrijzenis werd weer gekenmerkt door vervolging, verloochening van goddelijke identiteit, en verwerping van Christus' evangelie en zijn gezaghebbende dienstknechten van de priesterschap. En uit de godsdienstige geschiedenis blijkt hoe snel het priesterschapsgezag werd vervangen door werelds gezag; hoe de goddelijke leer werd ingeruild voor de veranderende, verwrongen filosofieën van de mens; hoe de reddende verordeningen werden gewijzigd of verkocht voor geld; hoe

Het Tabernakelkoor zingt in een bijeenkomst van de conferentie.

openbaring werd vervangen door een verhullende sluier die tot eeuwen van geestelijke duisternis leidde.

Maar er kwam een tijd in die periode van grote afval, een tijd waarvan voorheen geprofeteerd was, dat het godsdienstige zoeken weer opdook, de vraag: *waarom* is dat zo. Mensen met een groot geloof doken op die probeerden valse leerstellingen en vals geestelijk gezag te hervormen. Hun eerlijke en oprechte pogingen hadden slechts tot gevolg dat er meer kerken kwamen, die hun naam droegen, en hun protest voerden, en nog meer verwarring en verdeling brachten. In werkelijkheid ontbraken er aan de hervorming twee belangrijke elementen: openbaring en gezag, de enige manier waarop de Heer goddelijke waarheid aan de mens bekendmaakt.

Bewegen we ons wat sneller langs deze tijdlijn met godsdienstige geschiedenis, dan komen we een datum en een naam tegen. De datum is 1820; de naam is Joseph Smith. Deze jongeman overpeinsde de totale godsdienstige verwarring en verdeeldheid onder de kerken in zijn tijd, en vroeg zich af: 'Als (…) één [van deze kerken] gelijk heeft, welke is dat dan, en hoe kom ik het te weten?' (Geschiedenis van Joseph Smith 1:10.) Vanwaar die verwarring? De profetische methode was om het aan God te vragen. Plotseling herhaalde de godsdienstige geschiedenis zich volgens Gods scenario voor het beantwoorden van de *waarom*vragen van de mens. Er kwam weer een visioen als antwoord, dit keer een visioen van de Vader en de Zoon. Er werd weer een goddelijk getuigenis door de Vader afgelegd: *'Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!'* (Geschiedenis van Joseph Smith 1:17). Rechtstreekse openbaring beantwoordde de vraag van Joseph Smith: 'Welke van alle [kerken] gelijk had (…) en bij welke ik mij moest aansluiten. Ik kreeg ten antwoord dat ik mij bij geen ervan moest aansluiten, want ze hadden alle ongelijk' (GJS 1:18–19). De ware bron, Jezus Christus zelf, had nogmaals afvalligheid ontmaskerd. En weer moest die gevolgd worden door een herstelling, wat ook gebeurde.

In de daaropvolgende jaren ontving Joseph Smith door openbaring volledige goddelijke leerstellige kennis, evenals het gezag en de sleutels van het priesterschap. Uiteindelijk werd in 1830 de kerk van Jezus Christus met al haar reddende leerstellingen en verordeningen hersteld. Joseph Smith kwam in aanmerking voor de titel profeet van de herstelling in deze tijd.

Zoals de Bijbel het tastbare bewijs van goddelijke openbaring aan profeten van weleer is, is het Boek van Mormon — eveneens een getuigenis van Jezus Christus — het hedendaagse overtuigende bewijs dat Joseph Smith een profeet was die openbaring en gezag ontving, net als zij. Mensen met een getuigenis van de waarheid van het Boek van Mormon vinden een antwoord op de vraag *waarom* het evangelie en de kerk van Jezus Christus door een profeet hersteld zijn en *waarom* we momenteel een levende profeet hebben, namelijk Gordon B. Hinckley. Het geeft ook antwoord op de ultieme vraag *waarom* alle verordeningen van het evangelie die grootste zegen verschaffen, namelijk dat zij ons voorbereiden op onze redding en op het vervullen van ons aardse doel om een eeuwig gezin te stichten. Deze boodschap van de herstelling is waar, want hij is goddelijk.

Daarvan getuig ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Hij kent ons; Hij heeft ons lief

SYDNEY S. REYNOLDS
Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

De Heer weet wie we zijn en waar we zijn, en Hij weet wie onze hulp nodig heeft.

Joseph Smith moet toen hij veertien was, wel een van de minst opvallende mensen op aarde geweest zijn, en toch kende de God des hemels hem en noemde hem in het heilige bos bij naam. Ik denk dat de Heer ook mijn en uw naam kent.

In het jeugdwerk leren we de kinderen dat zij elk een kind van God zijn en dat onze hemelse Vader hen kent en liefheeft. Jeugdwerkleidsters en priesterschapsleiders zijn, als zij een kind bij zijn of haar naam noemen, een voorbeeld van wat de Heiland zou doen. Jezus heeft gezegd: 'Ik ben de goede herder en Ik ken de mijne en de mijne kennen Mij.'[1] De Schriften getuigen: 'Hij roept zijn schapen bij name en voert ze naar buiten.'[2]

De Heer weet niet alleen wie we zijn, Hij weet waar we zijn, en Hij laat ons doen wat goed is. Eens kreeg een moeder die ik ken, de ingeving om haar dochter te bellen. (Dat soort dingen overkomt moeders altijd.) Het was midden op de dag, mama was op haar werk en daarom was het een ongewoon telefoontje. Tot haar verbazing nam haar schoonzoon de telefoon op — meestal is hij op werkdagen ook niet thuis. Hij gaf de telefoon aan zijn vrouw en zei: 'Het is je moeder met haar gebruikelijke inspiratie.'

Ze waren net bij de dokter geweest. Ze nam bijna huilend de telefoon over en zei: 'Uit de echo blijkt dat de navelstreng met een dubbele lus om de nek van de baby zit. De dokter zegt dat een keizersnede de enige keuze is, en wel zo snel mogelijk.' Toen kwam de werkelijke oorzaak van het verdriet eruit: 'En hij zegt dat ik vier weken lang niets mag tillen wat zwaarder is dan de baby!' Vóór de operatie had ze behoefte aan de zekerheid dat de Heer haar nood kende en van haar hield — en dat er thuis gepast zou worden op de drie kleintjes die zelf nog bijna baby's waren. Als moeders — en vaders — bidden dat de Heer hun gezin zegent en sterkt, toont Hij vaak de weg.

Zuster Gayle Clegg van het algemeen jeugdwerkpresidium en haar man hebben een paar jaar in Brazilië gewoond. Onlangs is ze voor het jeugdwerk naar Japan geweest. Toen ze zondags in de kerk kwam, zag ze tussen alle Japanse heiligen een Braziliaans gezin zitten. 'Ze zagen er gewoon Braziliaans uit', zei ze. Ze had maar een minuut om ze te begroeten. En ze merkte dat de moeder en de kinderen heel enthousiast waren, maar dat de vader nogal stil was. 'Na de dienst kan ik nog wel met ze praten', dacht ze terwijl ze snel op het podium plaatsnam. Ze bracht haar boodschap in het Engels, en die werd vertaald in het Japans, en toen kreeg ze de ingeving om haar getuigenis in het Portugees te geven. Ze aarzelde omdat er niemand was die Portugees kon vertalen en omdat 98 procent van de mensen haar niet verstond.

Na de dienst kwam de Braziliaanse vader naar haar toe en zei: 'Zuster, ze hebben hier zulke andere gewoonten, en ik ben eenzaam geweest. Het is moeilijk om naar de kerk te komen en dan niets te verstaan. Soms vraag ik me af of het beter zou zijn om gewoon thuis in mijn Schriften te lezen. Ik zei tegen mijn vrouw: "Ik geef het nog één kans", en ik dacht dat ik vandaag voor het laatst kwam. Toen u uw getuigenis in het Portugees gaf, raakte de Geest mijn hart, en wist ik dat ik hier hoorde. God weet dat ik hier ben, en Hij zal me helpen.' En hij ging de anderen helpen met de stoelen.

Was het toeval dat het enige Portugees sprekende lid van het jeugdwerkpresidium naar Japan werd gestuurd in plaats van naar Portugal? Of was het omdat de Heer wist dat iemand daar nodig had wat alleen zij kon geven — en zij de moed had om gehoor te geven aan een ingeving van de Geest? Een van de grote zegeningen van een roeping in de kerk is dat de Heer ons door zijn Geest inspireert om degenen voor wie we geroepen zijn, te helpen.

Iedereen die een volledige tiende betaalt, kan getuigen dat de Heer ons persoonlijk zegent en voorziet in onze persoonlijke behoeften. De Heer heeft beloofd dat Hij de vensters van de hemel zal openen als we onze tiende betalen en ons zo overvloedig zal zegenen dat het ons bijna teveel is.[3]

Lang geleden overkwam John Orth die in een gieterij in Australië werkte, een vreselijk ongeluk doordat er gesmolten lood op zijn gezicht en lichaam spatte. Hij werd gezalfd, en met zijn rechteroog kon hij weer iets zien, maar aan zijn linkeroog was hij volkomen blind. Omdat hij niet goed kon zien, verloor hij zijn baan. Hij probeerde een baan te krijgen bij de familie van zijn vrouw, maar hun zaak ging failliet ten gevolge van de depressie. Om voedsel en de huur te betalen moest hij allerlei baantjes en klusjes aannemen.

Eén jaar betaalde hij helemaal geen tiende, en hij ging met de gemeentepresident praten. De gemeentepresident begreep de situatie maar vroeg John om te bidden en te vasten om een manier te vinden om zijn tiende te betalen. Met zijn vrouw, Alice, vastte en bad John, en besloot dat hun verlovingsring — een mooie ring die ze in gelukkiger tijden hadden gekocht — het enige waardevolle was wat ze bezaten. Na veel verdriet besloten ze de ring naar een pandjeshuis te brengen, en daar bleek dat hij genoeg opbracht om hun tiende en nog een aantal rekeningen te betalen. Die zondag ging hij naar de gemeentepresident en betaalde zijn tiende. Toen hij het kantoor verliet, kwam hij de zendingspresident tegen, die zijn beschadigde oog zag.

Broeder Orths zoon, die nu bisschop in Adelaide is, schreef later: 'We denken dat [de zendingspresident] oogarts was, want meestal noemde men hem president dr. Rees. Mijn vader volgde zijn advies op (...) en op den duur herstelde zijn gezichtsvermogen — 15 procent van zijn linkeroog en 95 procent van zijn rechteroog — en met een bril kon hij weer goed zien.'[4] Met zijn herstelde gezichtsvermogen zat John nooit meer zonder werk, hij kocht de ring terug die nu een erfstuk is, en betaalde de rest van zijn leven een volledige tiende. De Heer kende John Orth en Hij wist wie hem kon helpen.

'President dr. Rees' was mijn moeders vader, en waarschijnlijk heeft hij nooit geweten dat er die dag een wonder plaatsvond. Generaties werden gezegend omdat een gezin besloot hun tiende te betalen, ongeacht de problemen — en toen een man ontmoette die 'toevallig langskwam' en 'toevallig' oogchirurg was en hun leven ten goede kon veranderen. Hoewel sommigen in de verleiding kunnen zijn om te denken dat het gewoon toeval is, geloof ik dat zelfs een mus niet op de grond valt zonder dat God het weet.[5]

Onze familie hoorde dit verhaal pas twee jaar geleden, maar dit wisten we wel van onze grootvader — hij hield van de Heer en probeerde Hem zijn hele leven te dienen. En dit weten we van de Heer: Hij weet wie we zijn en waar we zijn, en Hij weet wie onze hulp nodig heeft.

Ik heb gezien hoe u, die de Heer kent en oprecht liefheeft, tegen een jongeman die worstelend zijn weg zocht, zei: 'God houdt van je. Hij wil dat het goed met je gaat. Hij verlangt ernaar jou te zegenen.' Ik heb u tegen een verdrietige vriendin horen zeggen: 'Ik weet dat er leven is na dit leven. Ik weet dat je kind leeft en dat jij hem terug kunt zien en weer bij hem kunt zijn.' Ik heb gezien hoe velen van u tegen een moedeloze jonge moeder zeiden: 'Laat mij je helpen — wat jij doet is het allerbelangrijkste werk ter wereld.' Ik heb gezien dat de mensen die u raakt, niet alleen uw liefde voelen, maar ook de liefde en macht van de Heer, wanneer u tot hen van de waarheid getuigde.

Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus? Ik ben er, net als Paulus, van overtuigd, dat verdrukking noch leven, noch dood noch welke omstandigheid dan ook de macht heeft ons van zijn liefde te scheiden.[6]

De Heiland heeft zijn leven voor ieder van ons gegeven. Hij kent onze vreugde en ons verdriet. Hij kent mijn naam en uw naam. Als wij bij onze doop een verbond met Hem sluiten, beloven we zijn geboden te onderhouden, Hem altijd indachtig te zijn en zijn naam op ons te nemen. Uiteindelijk is het zijn naam waarmee we geroepen willen worden, want 'er zal geen andere naam worden gegeven, noch enige andere wijze, noch enig ander middel, waardoor de zaligheid tot de mensenkinderen kan komen, dan alleen in en door de naam van Christus de almachtige Here.'[7] Ik getuig dat Hij leeft en ons liefheeft, en ons bij onze naam roept om tot Hem te komen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

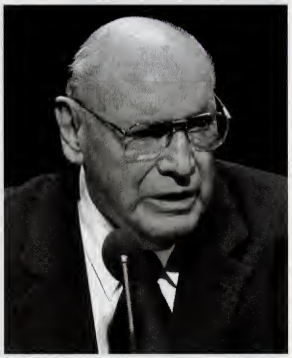
NOTEN

1. Johannes 10:14.
2. Johannes 10:3.
3. Zie Maleachi 3:10.
4. Brief van J. Orth, 13 december 2001.
5. Zie Matteüs 10:29.
6. Zie Romeinen 8:35–39.
7. Mosiah 3:17.

Drie keuzen

OUDERLING JOSEPH B. WIRTHLIN
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ik wil u graag mijn programma voor zelfverbetering aanbieden. Het bestaat uit drie stappen die mij goed hebben gedaan.

Onlangs zag ik hoeveel programma's er op het gebied van zelfverbetering zijn. Er moet een enorme vraag naar die producten zijn, want je kunt de televisie of radio bijna niet aanzetten, zonder geconfronteerd te worden met producten op het gebied van gewichtsverlies, haargroei enzovoort. Soms vraag ik me af of de makers van deze producten mij persoonlijk kennen.

Vandaag wil ik u graag mijn programma voor zelfverbetering aanbieden. Het bestaat uit drie stappen die voor mij nuttig zijn, en ik ben ervan overtuigd dat u er ook iets aan zult hebben. Bovendien is dit programma voor zelfverbetering gratis. U hoeft geen geld over te maken. Er verschijnt geen gratis nummer op uw scherm dat u binnen vijf minuten moet bellen om van deze eenmalige aanbieding gebruik te kunnen maken.

Ik kan deze beginselen waarschijnlijk het best door middel van een gelijkenis verduidelijken.

Er was eens een man die John heette. Hij was nog vrij jong, maar had al veel ellende en verdriet meegemaakt. John was dakloos en verslaafd aan alcohol en drugs. Hij was ernstig ziek en had genoeg van het leven. Hoe zieker en wanhopiger hij werd, hoe meer hij begon te beseffen dat als hij niet snel verbeteringen aan zou brengen, de kans groot was dat hij ellendig, nutteloos en alleen zou sterven.

Misschien omdat hij als jongetje enkele malen naar het jeugdwerk was geweest, ging John naar het dichtstbijzijnde kerkgebouw om met de bisschop te praten.

'Ik heb mijn leven vergooid', zei John, en zijn snikken kwamen uit het diepst van zijn gekwelde ziel. Hij sprak over de vergissingen die hij had begaan en over de weg van zelfvernietiging en ellende die hij was ingeslagen.

Toen de bisschop naar zijn verdrietige verhaal luisterde, kreeg hij het gevoel dat de man zich oprecht wilde bekeren en zijn leven veranderen. Maar hij voelde ook aan dat John er weinig vertrouwen in had dat hij kon veranderen.

De bisschop dacht even na over wat hij kon zeggen. Uiteindelijk keek hij op en zei: 'John, ik heb in mijn leven drie keuzen gedaan waar ik veel

aan heb gehad. Misschien heb jij er ook iets aan.'

'Vertel ze me alstublieft', smeekte John. 'Ik zal alles doen. Ik wil overnieuw beginnen. Ik wil weer de oude zijn.'

De bisschop glimlachte en zei: 'Ten eerste moet je begrijpen dat je niet de oude kunt worden en overnieuw kunt beginnen. Maar niet alles is verloren. Je kunt wel vanaf hier beginnen. Je kunt ervoor kiezen om nu aan het bekeringsproces te beginnen.'

In zekere zin lijken we allemaal op John. We maken allemaal fouten. Maar hoe graag we ook de klok willen terugdraaien en overnieuw beginnen, het is niet mogelijk. We kunnen ons echter wel bekeren, en hier en nu beginnen.

In het Boek van Mormon kunnen we over Alma de jonge lezen. Hij was de zoon van een groot profeet. Hij was tegen zijn vader in opstand gekomen en had voor een goddeloos leven gekozen. Na een bezoek van een engel waardoor hij werd uitgeschakeld en niet meer kon spreken, bekeerde hij zich en werkte de rest van zijn leven hard om de schade die hij had aangericht te repareren. Op die manier was hij duizenden mensen tot zegen. Alma wilde niet accepteren dat hij verdoemd was door zijn zonden uit het verleden. Hij begreep dat hij het verleden niet kon veranderen. Maar hij begreep ook dat hij de kracht had om zich te bekeren en opnieuw te beginnen waar hij was gebleven.

Wat is de eerste stap als we ons willen bekeren?

Eerst onze fouten erkennen en de beslissing nemen om ons te bekeren. Ons vandaag voornemen om beter ons best te doen; om rechtschapen en barmhartig te leven, en er iedere dag naar te streven meer op te Heiland te lijken.

Onze bestemming en ons uiteindelijke lot hangen van onze dagelijkse beslissingen af.

De grote profeet Jozua uit het Oude Testament begreep dit toen hij zei: 'Kiest dan heden, wie gij dienen zult: (...). Maar ik en mijn huis, wij zullen de Here dienen!'[1]

Jozua begreep hoe belangrijk het is om onverwijld voor rechtschapenheid te kiezen. Ook wij moeten die beslissing nu nemen. Zal ons leven vervuld zijn van spijt en wanhoop? Of zullen we ons bekeren en er iedere dag naar streven om een zinvol leven te leiden?

Onze vreugde of wanhoop in de toekomst is afhankelijk van de beslissingen die we nu nemen. Sommige mensen denken misschien: 'Ik weet dat ik bepaalde veranderingen in mijn leven moet aanbrengen. Niet nu, maar later.'

Zij die altijd op de juiste tijd wachten om te veranderen, lijken op de man die op de rivieroever staat en wacht tot al het water voorbij is gestroomd, zodat hij droogvoets kan oversteken.

Vandaag is de dag om beslissingen te nemen.

Toen John naar de woorden van de bisschop had geluisterd, beloofde hij dat hij dat zou doen. Vanwege zijn verslavingen wist John dat hij zich moest bekeren en iets aan zijn gezondheid moest doen. Dus liet hij zich opnemen om aan het langdurige proces te beginnen om te herstellen. Hij ging gezonder eten. Hij ging wandelen en andere vormen van lichaamsbeweging beoefenen.

Weken gingen voorbij. John was in staat om zich van zijn verslavingen te bevrijden. Hij kon merken dat zijn gezondheid vooruitging en dat hij sterker werd. Maar hij was nog niet tevreden. Hij moest aan zoveel verbeteringen werken dat hij zich overmand en ontmoedigd voelde.

Dus maakte hij weer een afspraak met zijn bisschop.

Toen kreeg hij te horen wat de tweede keuze was: 'John,' zei de bisschop, 'je vergt te veel van jezelf als je

denkt dat je meteen volmaakt kunt worden. Je moet prioriteiten leren stellen. Je moet het belangrijkste eerst doen.'

In de meeste gevallen groeien we langzaam — stap voor stap. Dat begrijpen we als we een muziekinstrument willen leren spelen, sportman of piloot willen worden. Maar we kunnen onszelf vaak nauwelijks vergeven als we niet op alle gebieden in ons leven de verwachte vooruitgang maken.

Grote beeldhouwers en kunstenaars besteden talloze uren om hun talenten te ontwikkelen. Als zij een beitel of een kwast en palet oppakken, verwachten ze niet meteen volmaaktheid. Ze begrijpen dat ze tijdens hun leerproces veel vergissingen zullen maken, maar zij beginnen met de grondbeginselen.

En dat geldt ook voor ons.

Op dezelfde wijze kunnen wij grip op ons eigen leven krijgen — door ons eerst op de grondbeginselen te concentreren. We weten allemaal best wel wat de belangrijkste beslissingen zijn — beslissingen waardoor ons leven verbetert en waardoor we meer geluk en gemoedsrust ontvangen. Daar moeten we mee beginnen. Daar moeten we de meeste aandacht aan besteden.

Iedere avond voordat ik naar bed ga, schrijf ik op een kaartje wat ik de volgende dag moet doen — in volgorde van belangrijkheid.

Als ik de volgende ochtend op kantoor kom, neem ik het kaartje en ga ik aan de slag met de eerste prioriteit. Als ik daarmee klaar ben, ga ik naar het volgende punt op het lijstje enzovoort. Sommige dagen werk ik mijn hele lijstje af. Andere dagen krijg ik niet alles af. Maar dan raak ik niet ontmoedigd, want ik heb me op de belangrijkste dingen geconcentreerd.

John begon te begrijpen dat hij niet alles in zijn leven meteen kon veranderen, maar dat hij prioriteiten moest stellen. Hij kon zich op de belangrijkste zaken concentreren,

en dan zou zijn leven in de loop van de tijd verbeteren.

Met de hulp van de quorumpresident ouderlingen vond John een eenvoudige woonruimte. Hij wist dat hij een manier moest vinden om in zijn eigen onderhoud te voorzien. En toen zijn gezondheid en zienswijze verbeterd waren, vond hij een parttimebaan.

Iedere avond voordat hij ging slapen, maakte John een lijstje met de belangrijkste punten waar hij de volgende dag aan moest werken.

Uiteindelijk kreeg John een vast inkomen. Hij verhuisde naar een betere woonruimte en kocht een auto. Hoewel hij zich een stuk beter voelde, had hij nog steeds het gevoel dat er iets ontbrak.

En daarom ging John voor de derde keer naar zijn bisschop toe.

De bisschop zei: 'Je voelt je nog leeg omdat je de derde keuze nog niet gedaan hebt.'

John vroeg wat die was.

'Het is niet voldoende om keuzen te doen, beslissingen te nemen en daar iedere dag aan te werken', zei de bisschop. 'Veel mensen hebben productief werk verricht en veel bereikt. Maar ze voelen zich nog steeds leeg. Aan het eind van de dag klagen ze dat hun leven weinig inhoud heeft.'

Zo voelde John zich precies.

De bisschop zei verder: 'Het is niet voldoende om bezig te zijn. We moeten met de juiste dingen bezig zijn — dingen die onze hemelse Vader belangrijk vindt.'

'Hoe kan ik daar achter komen?' vroeg John.

De bisschop glimlachte en haalde zijn Schriften uit de bureaula. De leren omslag was versleten en gekreukeld. De goudkleurige randjes van de bladzijden waren er bijna helemaal afgesleten. 'Door de Schriften en de woorden van de hedendaagse profeten', antwoordde de bisschop. 'Hier staan de "juiste dingen" in. Sommige mensen denken dat de geboden van onze hemelse Vader beperkend en moeilijk zijn. Maar ze zijn juist een handleiding om gelukkig te worden. Ieder aspect van het evangelie van Jezus Christus — de beginselen, de leerstellingen en de geboden — is een onderdeel van het plan van onze hemelse Vader om ons gemoedsrust en geluk te verschaffen.

De bisschop sloeg het Boek van Mormon open en las de woorden van koning Benjamin voor: '[Overdenk] de gezegende en gelukkige toestand (...) van hen, die de geboden Gods bewaren. Want ziet, zij worden in alles gezegend, zowel in het stoffelijke als in het geestelijke; en indien zij getrouw volharden tot het einde, worden zij in de hemel ontvangen, opdat zij daardoor met God in een staat van eeuwigdurende gelukzaligheid kunnen wonen.'[2]

Terwijl de bisschop sprak, dacht John over zijn eigen leven na. Alles wat hij had verworven, had hem geen geluk gebracht. Misschien had de bisschop gelijk. Misschien dat geluk inderdaad van gehoorzaamheid aan de geboden van onze hemelse Vader afhankelijk is.

'Denk aan de woorden van de Heiland', zei de bisschop, alsof hij wist waar John aan dacht: 'Want wat baat het een mens de gehele wereld te winnen en aan zijn ziel schade te lijden?'[3]

Die avond nam John zich plechtig voor om de woorden van God te bestuderen en zelf de geboden en leerstellingen van onze hemelse Vader te onderzoeken. Hij verzette zich niet meer tegen de woorden van de Heer,

maar hij aanvaardde en koesterde ze. Toen hij dat deed, begon de lege ruimte in zijn ziel steeds kleiner te worden en plaats te maken voor de vreugde en rust die zijn begrip te boven gingen.

Door wat hij van de bisschop had geleerd, was zijn leven inderdaad veranderd. Eens was hij gebroken, bedroefd en bevond hij zich op de rand van de dood; nu voelde hij zich levend, vitaal en blij.

Broeders en zusters, onze liefdevolle hemelse Vader heeft ons de Schriften gegeven om ons de weg naar vrede en geluk te wijzen. Nu hebben we een reden om ons te verheugen, want zijn Zoon spreekt tot ons allemaal!

De Heer zit niet stilletjes in de hemel, achter ondoordringbare muren. In opdracht van onze hemelse Vader geeft de Heer zijn gezalfde dienstknechten leiding. We hebben een profeet, president Gordon B. Hinckley, die het heilige werk van de Heer op aarde leidt.

Daarnaast leidt het licht van Christus alle mensen naar onze hemelse Vader en zijn waarheden. We leren dat we de Heer en onze naasten moeten liefhebben want 'de Geest van Christus is aan ieder mens gegeven, opdat hij het goede van het kwade moge onderscheiden.'[4]

Er zijn niet veel excuses om de weg van de Heer te verlaten. Denkt u dat onze Heiland zich er op de dag des oordeels iets van aantrekt of wij veel rijkdom hebben vergaard of dat we veel eer hebben ontvangen? Hij wil dat wij bij Hem komen, dat wij Hem leren kennen en dat wij de reine liefde van Christus ontdekken, die wij door gehoorzaamheid aan zijn woorden en geboden kunnen ontvangen.

Op die manier kunnen wij de leegte uit ons leven verbannen en onze ziel met onbeschrijfelijke vreugde vullen.

Ik wil deze drie keuzen graag nog even herhalen. Ook u hebt ongetwijfeld keuzes gedaan waar

u zich uw hele leven hebt aan hebt gehouden.

Ten eerste, neem nu de beslissing om u te bekeren. Stel die beslissing niet uit. Woon alle bijeenkomsten bij en werk opgewekt in de kerk. Leer de evangeliebeginselen kennen en leef ze na. Begin u nu al op de tempel voor te bereiden.

Ten tweede, stel prioriteiten. Zet uw gezin op de eerste plaats. Houd nuttige gezinsavonden. Zorg ervoor dat uit de tijd die u met uw gezin doorbrengt blijkt hoe belangrijk zij voor u zijn. Koester en verzorg uw gezinsleden, zodat drukke schema's en frustraties geen wig tussen u en uw dierbaren kunnen drijven. Streef er iedere dag naar om de geboden van de Heer beter te onderhouden.

Ten derde, kies het goede. Bestudeer de Schriften en de woorden van de hedendaagse profeet, president Gordon B. Hinckley. Pas die heilige leringen in uw dagelijks leven toe. Help mensen in nood — eenzamen, zieken en behoeftigen. Doe uw uiterste best om leed te verlichten en ervoor te zorgen dat andere mensen zelfredzaam worden. Als u dat doet, zal de Heer tevreden over u zijn.

Broeders en zusters, ik weet dat onze hemelse Vader en zijn geliefde Zoon leven. Ik getuig dat Joseph Smith was voorbereid om de kerk van de Heer in de bedeling van de volheid der tijden te organiseren. Als bijzondere getuige van Jezus Christus, weet ik dat de Heiland zijn leven voor ons heeft gegeven. Door zijn verzoening kan de hele mensheid zich bekeren en van zonden worden gereinigd. Wij kunnen bij onze hemelse Vader terugkeren en beseffen hoe groot het oneindige offer van onze Heiland was. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

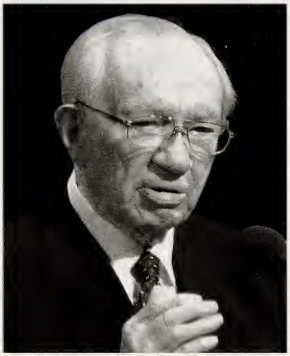
NOTEN

1. Jozua 24:15.
2. Mosiah 2:41.
3. Marcus 8:36.
4. Moroni 7:16.

Een banier voor de volken, een licht voor de wereld

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Als we een banier willen zijn voor de volken en een licht voor de wereld, moet ieder zich meer de luister van het leven van Christus eigen maken.

Geliefde broeders en zusters, ik wil mijn dankbaarheid uiten voor uw schragende geloof en gebeden. De Heer heeft de leiders van deze kerk een grote en ernstige taak opgelegd, en u steunt ons in die taak. We weten dat u voor ons bidt, en we willen u laten weten dat wij voor u bidden.

Er gaat geen dag voorbij dat ik de Heer niet dank voor de getrouwe heiligen der laatste dagen. Er gaat geen dag voorbij dat ik niet bid dat Hij u zal zegenen, waar u zich ook bevindt en wat uw behoeften ook zijn.

Ik wil u eraan herinneren dat dit een gezamenlijk werk is. Het is niet de algemene autoriteiten aan de ene kant en de leden van de kerk aan de andere kant. We werken vereend voor een grote zaak. We zijn allen lid van de Kerk van Jezus Christus.

U hebt net zo'n grote verantwoordelijkheid op uw werkterrein als ik op het mijne. We moeten ons allen sterk maken voor de opbouw van het koninkrijk van God op aarde, en moeten de rechtschapenheid bevorderen.

Ik denk dat ik eerlijk kan zeggen dat wij met betrekking tot dit werk geen zelfzuchtige belangen voor ogen hebben, anders dan het te laten slagen.

Het Eerste Presidium krijgt voortdurend te maken met allerlei problemen. We worden er elke dag mee geconfronteerd.

Aan het eind van een bijzonder moeilijke dag keek ik naar het schilderij van Brigham Young dat bij mij aan de muur hangt. Ik vroeg: 'Hoe moeten we het aanpakken?' Het leek net of er een glimlach op zijn gezicht verscheen en hij leek te zeggen: 'We hadden in mijn tijd zo onze eigen problemen. Je moet mij niet vragen wat je moet doen. Nu is het jouw beurt. Vraag het maar aan de Heer, want het is zijn werk.' En dat doen we ook, dat verzeker ik u, en moeten we altijd doen.

Toen ik nadacht over deze zaken op die moeilijke dag, opende ik mijn bijbel bij het eerste hoofdstuk van Jozua en las daar deze woorden:

'Heb Ik u niet geboden: wees sterk en moedig? Sidder niet en word niet verschrikt, want de Here, uw God, is met u' (Jozua 1:9).

Ik hield mijzelf voor: 'Er is geen reden om te wanhopen. Dit is het werk van God. In weerwil van de inspanningen van onze tegenstanders, zal het voorwaarts gaan, zoals de God des hemels dat bedoeld heeft.'

Ik bladerde verder door het Oude Testament en sloeg het tweede hoofdstuk van Jesaja op en las daar deze woorden:

'En het zal geschieden in het laatste der dagen: dan zal de berg van het huis des Heren vaststaan als de hoogste der bergen, en hij zal verheven zijn boven de heuvelen. En alle volkeren zullen derwaarts heenstromen.

'En vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem' (Jesaja 2:2–3).

Al sinds de inwijding van de Salt Laketempel hebben we deze tekst uit Jesaja, herhaald in Micha (zie Micha 4:1–2), toegepast op dat heilige huis van de Heer. En met dat huis in gedachten hebben steeds meer mensen overal ter wereld sinds die inwijdingsdag als het ware gezegd: 'Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat

Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen.'

Ik geloof en getuig dat het de zending van deze kerk is om een banier voor de volken en een licht voor de wereld te zijn. Wij hebben een grote, allesomvattende opdracht gekregen waaraan we ons niet kunnen onttrekken en die we niet naast ons neer kunnen leggen. We accepteren die opdracht en zijn vast van plan die te vervullen, en we zullen het doen met de hulp van God.

Er zijn genoeg invloeden om ons heen die ons ervan af willen houden. De wereld zit ons voortdurend op de huid. Van alle kanten wordt er druk op ons uitgeoefend om concessies te doen, om toe te geven, hier een beetje en daar een beetje.

We moeten ons doel nooit uit het oog verliezen. We moeten altijd uitgaan van het doel dat de Heer ons gesteld heeft.

Ik citeer Paulus:

'Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht.

'Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels.

'Want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten' (Efeziërs 6:10–12).

We moeten standhouden. We moeten de wereld weerstaan. Als we dat doen, zal de Almachtige onze kracht en onze beschermheer, onze leidsman en onze openbaarder zijn. Dan zullen we er zeker van zijn dat we doen wat Hij wil dat we doen, en dat zal ons gemoedsrust schenken. Anderen hoeven het niet met ons eens te zijn, maar ik ben er zeker van dat ze ons zullen respecteren. We staan er niet alleen voor. Er zijn er velen die geen lid zijn, maar die er wel zoals wij over denken. Ze zullen ons steunen. Ze zullen onze inspanningen steunen.

We mogen niet arrogant zijn. We mogen geen eigendunk hebben. De situatie waarin de Heer ons geplaatst heeft, vergt van ons dat we nederig zijn als we zijn leiding willen ontvangen.

Hoewel we het soms in bepaalde kwesties niet eens kunnen zijn met anderen, moeten we nooit onaangenaam worden. We moeten vriendelijk, beschaafd, behulpzaam en begripvol zijn.

Nu wil ik nadruk leggen op een onderwerp dat in deze conferentie al eerder is behandeld. Tot onze jonge mensen, de prachtige jongeren van deze generatie, zeg ik: wees trouw. Blijf bij je geloof. Sta pal voor het goede.

Er is overal verleiding om je heen. In de concertzalen, op het internet, in de bioscoop, op de televisie, in goedkope lectuur, en op zoveel andere terreinen — subtiel, prikkelend en moeilijk te weerstaan. Je leeftijdgenoten oefenen grote druk op je uit. Maar, beste jonge vrienden, je moet er niet aan toegeven. Je moet sterk zijn. Je moet je blik richten op je toekomst in plaats van te zwichten voor verleiding, hoe bekoorlijk ook.

Slonzig uitziende muzikanten trekken grote groepen jongeren. Ze rekenen zich rijk aan hoge toegangsprijzen. Heel veel van hun liedjes zijn suggestief van aard.

Pornografie is overal met haar prikkelende beelden. Je moet er bij wegblijven. Je kunt eraan verslaafd raken. Je kunt eraan ten onder gaan. Porno is smakeloos en smerig, en wordt gefabriceerd en verspreid door onverlaten die er rijk van worden ten koste van hun klanten — meer is het niet.

Seks wordt in de media voorgesteld als iets obsceens, en daarmee wordt de heiligheid van seks finaal tenietgedaan. Datgene wat van nature en van zichzelf mooi is, wordt als iets vunzigs voorgesteld. Het deed mij genoegen dat de televisiezender waarvan de kerk eigenaar is hier in Salt Lake City weigerde een programma uit te zenden dat erotisch getint was. Het is ook interessant dat de enige andere zender die het programma ook niet uitzond, een omroep in South Bend (Indiana) was, waar de University of Notre Dame is gevestigd. Het doet me goed te weten dat er anderen zijn die er net zo over denken als wij en er ook iets aan willen doen.

Het leven wordt veel te vaak negatief in beeld gebracht. Men doet geen recht aan de mens. Men doet geen recht aan de liefde. Dit soort vermaak is slechts een boze karikatuur van het goede en het mooie.

De jonge mensen die mij nu kunnen horen, de studenten onder ons, weten dat er onder de studenten veel sterkedrank wordt gedronken, en dat dat een probleem aan het worden is. Het stompt af. Het vernietigt. Er gaat veel tijd en geld aan op. Het is droevig om te zien dat intelligente jonge mensen zichzelf schade toebrengen en hun toekomst op het spel zetten met overmatig drankgebruik.

De studenten aan de Brigham Young University kregen onlangs van de *Princeton Review* het compliment dat zij de 'broodnuchterste' groep studenten in Amerika waren. Niet iedereen kan uiteraard aan de BYU studeren, maar waar je ook bent, je kunt er dezelfde normen op na houden die aan de BYU gelden.

Onlangs las ik in het tijdschrift *New Era* een artikel over jonge heiligen der laatste dagen in Memphis (Tennessee). In sommige gevallen zijn zij de enige heilige der laatste dagen aan een universiteit. Eén van hen zegt in dat artikel: 'Ik kan dan wel het enige lid op school zijn, maar (…) zelfs als ik er alleen voor sta, dan ben ik geestelijk nooit alleen.' (Arianne B. Cope, 'Smiling in Memphis', *New Era,* oktober 2003, 23–24).

Een ander zegt: 'Ik ken nogal wat tieners die zich afvragen of het evangelie wel echt waar is. Maar (…) hier moet je dat wel weten, omdat er altijd wel iemand is die er iets over wil weten. Elke keer dat je een vraag beantwoordt, geef je je getuigenis' (*New Era,* oktober 2003, p. 25).

Deze jonge mensen, verspreid over die grote stad, hebben geleerd stelling te nemen, en elkaar te sterken.

God zegene u, geliefde jonge vrienden. Jullie zijn de beste generatie die we ooit hebben gehad. Jullie kennen het evangelie beter. Jullie zijn getrouwer in jullie plichten. Jullie zijn beter opgewassen tegen de verleidingen waarmee je te maken krijgt. Houd je aan je normen. Bid om de leiding en bescherming van de Heer. Hij zal je nooit in de steek laten. Hij zal je troosten. Hij zal je steunen. Hij zal je zegenen en grootmaken, en je beloning zal zoet en prachtig zijn. En je zult merken dat jouw goede voorbeeld anderen zal aanspreken, en dat zij moed zullen putten uit jouw houding.

Wat geldt voor de jeugd, geldt ook voor de volwassenen. Als we de kerk een banier willen laten zijn voor de volken en een licht voor de wereld, moet ieder zich meer de luister van het leven van Christus eigen maken, wat onze omstandigheden ook zijn. We hebben gekozen voor wat goed is, dan moeten we ook niet bang zijn voor de consequenties. We moeten nooit bang zijn. Paulus heeft tegen Timoteüs gezegd:

'Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid.

'Schaam u dus niet voor het getuigenis van onze Here' (2 Timoteüs 1:7–8).

Deze kerk is veel meer dan een sociale instelling waar we naar toegaan om in elkaars gezelschap te zijn. Zij is veel meer dan de zondagsschool en ZHV en priesterschap. Zij is meer dan de avondmaalsdienst, zelfs meer dan de tempeldienst. Zij is het koninkrijk van God op aarde. Wij behoren ons te gedragen naar ons lidmaatschap in dat koninkrijk.

U die het priesterschap draagt, hebt een grote verantwoordelijkheid. U moet de zwoele sirenenzang van de wereld weerstaan. U moet er bovenuit stijgen. U moet het priesterschap van God waardig zijn. U moet het kwaad in al zijn vormen schuwen en u goedheid en fatsoen aanmeten, laat het licht, het goddelijke licht, afschijnen van uw daden.

Het gezin kan onmogelijk een vredig toevluchtsoord zijn als de man des huizes geen begripvolle en behulpzame echtgenoot en vader is. Met de kracht die wij thuis opdoen, zijn we beter bestand tegen de wereld, bewegen we ons beter in de gemeenschap waarvan we deel uitmaken, hebben we een meerwaarde voor onze werkgever, zijn we een beter mens.

Ik ken veel van die mannen. Het is duidelijk dat zij van hun vrouw en kinderen houden. Zij zijn trots op hen.

Wij geloven alles wat God heeft geopenbaard

OUDERLING L. TOM PERRY
van het Quorum der Twaalf Apostelen

God blijft zijn wil aan het mensdom openbaren, zoals Hij altijd gedaan heeft als er gemachtigde dienstknechten op aarde waren.

'Wij geloven alles wat God heeft geopenbaard, alles wat Hij in onze tijd openbaart, en wij geloven dat Hij nog vele heerlijke en belangrijke dingen van het koninkrijk Gods zal openbaren.'[1]

Wij verkondigen aan de wereld dat de hemelen niet gesloten zijn. God blijft zijn wil aan het mensdom openbaren, zoals Hij altijd gedaan heeft als er gemachtigde dienstknechten op aarde waren. Dat feit zou alle kinderen van onze Vader in de hemel bekend moeten zijn, want er is overvloedig over geschreven in de Schriften.

Soms definiëren wij de communicatie van Gods wil als openbaring. Soms noemen we die communicatie inspiratie. Openbaring is echter een veel ruimere term. Hoewel inspiratie met recht openbaring genoemd kan worden, kan openbaring zich ook uitstrekken tot visioenen, dromen, het gesproken woord, of andere spirituele manifestaties. Ouderling Talmage heeft uitgelegd:

'Openbaring betekent dat er goddelijke waarheid wordt bekendgemaakt door middel van een hemelse communicatie. (…)

'Aan het woord inspiratie wordt soms de betekenis gegeven die bijna geheel gelijk is aan die van openbaring, ofschoon er op grond van oorsprong en vroege gebruiksvorm betekenisonderscheid is geweest. Inspireren is letterlijk met de geest bezielen; iemand is geïnspireerd wanneer hij onder invloed van een geest is die niet eigen is. Een goddelijke inspiratie kan beschouwd worden als een lagere of minder heftige uitwerking van een geestelijke invloed dan (…) een openbaring. Het verschil tussen de twee is daarom meer een kwestie van graad dan van aard.'[2]

En wat meer is, zij zijn ook nog eens uitzonderlijk succesrijk in het beroep dat ze gekozen hebben. Zij krijgen lof, eer en respect.

En nu richt ik mij tot de vrouwen. Ik heb vorige week langdurig gesproken tot de vrouwen in de ZHV. In die toespraak uitte ik mijn innige opvattingen over u. Ook u kunt zich de luister van Christus eigen maken. Ook u kunt sterk en bemoedigend, aantrekkelijk en behulpzaam zijn.

Ik wil iedereen eraan herinneren dat we heiligen der laatste dagen zijn. We hebben heilige en bindende verbonden met onze hemelse Vader gesloten. Die verbonden, als we ons eraan houden, maken een betere vader of moeder van ons, een betere zoon of dochter.

Ik geloof dat anderen zich bij ons zullen voegen als we dat doen. Wij kunnen staan voor waarheid en goedheid, en we staan daar niet alleen in. Bovendien zullen we hulp krijgen van de onzichtbare machten uit de hemel.

Ik wil nog even met u terug naar het Oude Testament:

'Toen de dienaar van de man Gods des morgens vroeg opstond en naar buiten trad, zie, een leger omringde de stad, zowel paarden als wagens. En zijn knecht zeide tot hem: Ach, mijn heer! wat moeten wij doen?

'Maar hij zeide: Vrees niet, want zij, die bij ons zijn, zijn talrijker dan zij, die bij hen zijn.

'Toen bad Elisa: Here, open toch zijn ogen, opdat hij zie. En de Here opende de ogen van de knecht en hij zag en zie, de berg was vol vurige paarden en wagens rondom Elisa' (2 Koningen 6:15–17).

De Heer heeft tegen ons gezegd:

'Vreest daarom niet, kleine kudde; doet goed; laat aarde en hel tegen u samenspannen, want indien gij op mijn rots zijt gebouwd, kunnen zij u niet overweldigen. (…)

'Blikt tot Mij op bij iedere gedachte; twijfelt niet, vreest niet' (LV 6:34, 36). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Er bestaat orde in de manieren waarop de Heer zijn wil aan het mensdom bekendmaakt. Wij allen kunnen de Heer onze vragen voorleggen en door zijn Geest inspiratie ontvangen binnen de grenzen van ons rentmeesterschap. Ouders kunnen openbaring ontvangen voor hun gezin, een bisschop voor zijn wijk, en het Eerste Presidium voor de hele kerk. We kunnen echter geen openbaring ontvangen voor iets dat onder het rentmeesterschap van een ander valt. De profeet Joseph Smith heeft verklaard:

'Het is in tegenspraak met Gods bestuur dat een lid van de kerk of iemand anders aanwijzingen ontvangt voor hen die in gezag boven hem staan.'[3]

'Openbaringen over de zin en wil van God aan de kerk dienen door het [Eerste] Presidium te worden ontvangen. Dat is de orde van de hemel, en het gezag en het voorrecht van dit priesterschap. Ook is het het voorrecht van elke functionaris in deze kerk om openbaring te ontvangen, voor zover dat verband houdt met zijn roeping en plicht in de kerk.'[4]

Hoe dichter we in overeenstemming blijven met de aanwijzingen die de Heer ons als leidraad voor ons leven heeft gegeven, des te meer zullen we zijn afgestemd op zijn Geest. Iemand die de Heer om leiding vraagt, moet die leiding waardig zijn. Zijn leven moet in overeenstemming zijn met de normen die de Heer zijn kinderen heeft voorgeschreven. Hij moet voor God en zijn volk onbesproken van gedrag zijn. Zijn leven moet in overeenstemming zijn met de leringen in de Schriften, van de profeten, en de orde van de kerk.

Veronderstel dat iemand zegt dat hij of zij een openbaring heeft gekregen om oneerlijk te zijn om zijn of haar financiële situatie te verbeteren. Of iemand kan zeggen dat hij of zij te horen heeft gekregen dat de kerk een andere richting moet nemen dan de profeet heeft aangegeven. Dan weten we onmiddellijk dat die bewering niet van God komt.

Er schuilt grote kracht in het feit dat miljoenen mensen op aarde hetzelfde getuigenis van God, de Heiland en de zending van de profeet Joseph Smith hebben. Ons is nooit gezegd dat we blinde gehoorzaamheid moeten nastreven; de leden van de kerk onderscheiden zich door intelligente gehoorzaamheid.

Brigham Young heeft naar verluidt gezegd dat zijn grootste angst was dat de leden van de kerk zijn woorden als de zin en wil van God zouden accepteren zonder er eerst zelf over te bidden en er een getuigenis van te krijgen.[5]

Toen Hij zijn koninkrijk op aarde vestigde, stelde God fundamentele beginselen en wetten in om zijn kinderen te besturen. Gehoorzaamheid aan die wetten en beginselen leidt tot zegeningen voor zijn kinderen, daartoe heeft Hij zich verbonden. Overtreding heeft zijn oordeel tot gevolg.

De geschiedenis van de mens brengt voorbeelden aan het licht van zegeningen bij gehoorzaamheid en verdriet en vernietiging bij ongehoorzaamheid. De koers die we dienen te volgen is bij monde van zijn heilige

profeten geopenbaard, die zeggen dat we gehoorzaam moeten zijn aan de aanwijzingen van de Heer.

Een voorbeeld hiervan is de leiding die de Heer de Israëlieten gaf toen zij door de woestijn trokken. De Heer gebood Mozes een tabernakel te bouwen, zodat ze een plek zouden hebben voor aanbidding en riten. De tabernakel was de voorloper van de tempel, draagbaar zodat hij gemakkelijk kon worden meegenomen.

'De Here had namelijk tot Mozes gesproken:

'Maar stel gij de Levieten over de tabernakel der getuigenis en over al zijn gerei en over al zijn toebehoren; zij zullen de tabernakel en al zijn gerei dragen; zij zullen daarbij dienst doen en zich rondom de tabernakel legeren.

'Wanneer de tabernakel moet opbreken, dan zullen de Levieten hem uit elkander nemen, en wanneer de tabernakel moet legeren, dan zullen de Levieten hem oprichten. (...)

'Terwijl de Israëlieten zich zullen legeren, ieder bij zijn legerplaats en zijn vendel, naar hun legerscharen,

'Zullen de Levieten zich rondom de tabernakel der getuigenis legeren, opdat er geen toorn ruste op de vergadering der Israëlieten; de Levieten zullen zorg dragen voor de tabernakel der getuigenis.'[6]

Aldus werd op weg naar het beloofde land de tabernakel het middelpunt van hun legerplaats. Daarin hielden ze gewijde diensten. Op de dag dat de tabernakel was opgericht, daalde er een wolkkolom op neer. De wolkkolom verdween als ze verder moesten trekken. Zolang de wolkkolom de tabernakel bedekte, reisden ze niet.

De Heer gaf hun de aanwijzing hun kamp op te slaan aan de voet van de berg Sinaï. Hier kreeg Mozes de opdracht om de berg op te gaan en met de Heer te spreken. Hier kreeg hij te horen hoe hij de Israëlieten in de woestijn moest besturen. Ook kreeg Mozes 'de twee tafelen der

getuigenis, tafelen van steen, beschreven door de vinger van God.'[7]

Mozes was geruime tijd bij het volk weg. 'Toen het volk zag, dat Mozes toefde van de berg af te dalen, verzamelde het zich rondom Aäron, en zeide tot hem: Welaan, maak ons goden, die voor ons uit gaan, want deze Mozes, die man, die ons uit het land Egypte heeft gevoerd, wij weten niet, wat er van hem geworden is.'[8]

Aäron gaf toe aan de wil van het volk en zei dat ze hun goud en zilver en kostbaarheden moesten afstaan om daarvan een gouden kalf te gieten — een afgod die ze konden aanbidden en mee konden nemen op hun tocht. Ondertussen kreeg Mozes de twee tafelen der getuigenis, waarop de geboden van God aan zijn volk stonden. Met de tafelen in de hand daalde Mozes van de berg af.

'En zodra hij de legerplaats genaderd was en het kalf en de reidansen zag, ontbrandde de toorn van Mozes; hij wierp de tafelen uit zijn hand en verbrijzelde ze aan de voet van de berg.'[9]

Vanwege de ongehoorzaamheid van de Israëlieten nam Mozes de 'tent [uit hun midden] en spande haar voor zich uit buiten de legerplaats.'[10]

Nu was hun middelpunt, de tabernakel, bij hen weggehaald. Ze moesten de leiding en bescherming die er van uitging ontberen. Nu werd het alleen de getrouwen toegestaan naar de tabernakel te komen. Wat de Heer zeker niet kon toestaan was de verering van andere goden. Doordat zij jarenlang in Egypte in slavernij waren geweest, vormde dat een probleem voor de kinderen Israëls.

Nadat hij de Heer een tijdlang de Heer om vergeving had gesmeekt, kreeg Mozes deze aanwijzing: 'Houw u twee stenen tafelen gelijk de eerste'[11] en kom de berg op. Mozes bleef veertig dagen en veertig nachten op de top van de berg Sinaï, zonder brood of water, en de Heer gaf hem de aanwijzing:

'Schrijf u deze woorden op, want op grond van deze woorden heb Ik met u en met Israël een verbond gesloten.

'(...) En Hij schreef op de tafelen de woorden van het verbond, de tien [geboden].'[12]

Aldus kreeg het mensdom de Tien Geboden om die hun hele leven op te volgen en te gebruiken. Doordat zij uiteindelijk gehoorzaam waren, kregen de kinderen Israëls de wet des Heren. Door ongehoorzaamheid had hun reis naar het beloofde land vertraging opgelopen. Zij dienden de wet van de Heer waardig te zijn voordat ze die konden ontvangen.

Merk op dat de Heer zijn woord gaf aan Mozes, zijn profeet. De Heer weet wat zijn kinderen tot zegen zal zijn. Daarom vaardigt hij bij monde van zijn profeten wetten uit aan het volk. Deze wetten zullen ons naar God terugleiden op voorwaarde dat we er gehoorzaam aan zijn. Wij beslissen niet welke wetten dat zijn. God geeft die wetten aan de mens.

De Heiland heeft de wet van Mozes vervuld,[13] en soortgelijke goddelijke aanwijzingen zijn in onze tijd door de profeet Joseph Smith geopenbaard, vervat in afdeling 59 van de Leer en Verbonden. De Heer heeft geboden:

'Daarom geef Ik hun een gebod, aldus luidende: Gij moet de Here, uw

Bezoekers van de conferentie wachten op anderen bij de fontein op plazaniveau in het Conferentiecentrum.

God, liefhebben met uw ganse hart, en met uw ganse macht, verstand en sterkte; en gij moet Hem in de naam van Jezus Christus dienen.

'Gij moet uw naaste liefhebben als uzelf. Gij zult niet stelen, noch overspel bedrijven, noch doden, noch iets dergelijks doen.

'Gij moet de Here, uw God, in alles danken.

'Gij moet de Here uw God, een offer in gerechtigheid brengen, namelijk het offer van een gebroken hart en een verslagen geest.

'En opdat gij uzelf meer onbesmet van de wereld moogt bewaren, moet gij op Mijn heilige dag naar het huis des gebeds gaan en uw sacramenten opofferen;

'Want voorwaar, dit is een dag, die u is toegewezen om van uw arbeid uit te rusten en de Allerhoogste uw toewijding te betonen;

'Niettemin moeten uw geloften alle dagen en te allen tijde in gerechtigheid worden opgeofferd.

'Doch gedenkt, dat gij op deze, des Heren dag uw offers en uw sacramenten de Allerhoogste moet offeren, en uw zonden voor uw broederen en voor de Here belijden.

'En op deze dag moet gij niets anders doen dan alleen uw voedsel met eenvoudigheid des harten bereiden, opdat uw vasten volmaakt zij, of met andere woorden, opdat uw vreugde volkomen zij.'[14]

Merk op dat het kanaal van communicatie van de Heer tot ons komt. Zo vaak in onze geschiedenis, in onze zelfgenoegzaamheid, hebben we geprobeerd dat kanaal om te draaien en Gods wetten te veranderen. Het is ons niet bekend dat dit ooit gewerkt heeft.

Dit weten we echter wel: in die gevallen dat de kinderen van God tegen zijn wet ingaan, is de goddelijke samenhang en orde onderbroken door ongehoorzaamheid en vernietiging. Het bestel van de Heer werkt. Naleving van zijn wetten en geboden heeft altijd de zegeningen tot gevolg die Hij heeft beloofd.

Nephi was door de Heer geboden de koperen platen te gaan halen, zodat ze die mee de wildernis in konden nemen. Laban werkte elke poging om de platen te verkrijgen, tegen. Toen viel Laban door toedoen van de Heer in Nephi's handen. Aangaande het doden van Laban, kreeg Nephi deze instructie: 'Het is beter, dat één mens omkomt, dan dat een natie in ongeloof zou moeten omdolen en vergaan.'[15]

Door deze openbaring herinnerde Nephi zich iets wat de Heer hem eerder in de wildernis had beloofd: 'Voor zoverre uw nakomelingen mijn geboden zullen onderhouden, zullen zij voorspoedig zijn in het land van belofte.'[16]

Toen redeneerde Nephi als volgt:

'Daarbij bedacht ik, dat zij de geboden des Heren volgens de wet van Mozes niet konden onderhouden, indien zij de wet niet hadden.

'En ik wist ook, dat de wet op de koperen platen was gegraveerd.'[17]

In de Schriften wordt herhaaldelijk verklaard dat de Heer zijn geboden door middel van profeten aan de mensenkinderen geeft. Geen comité, samenkomst of welk gezag dan ook heeft het recht Hem leerstellingen te dicteren die in strijd zijn met zijn wet. Gods eeuwige zegeningen krijgt men alleen als men gehoorzaam is aan het woord van de Heer zoals dat geopenbaard is aan zijn heilige profeten.

God geve dat we altijd de wil en de moed zullen hebben om onze eeuwige Vader gehoorzaam te zijn, alsmede zijn gekozen Zoon, onze Heer en Heiland, zodat wij hun zegeningen hier en in de komende eeuwigheid mogen genieten. In de naam van onze Heer en Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

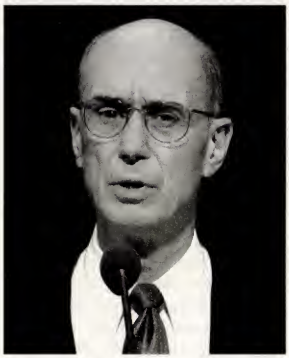
NOTEN

1. Geloofsartikelen 1:9.
2. *The Articles of Faith,* 12de uitgave (1924), p. 296.
3. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, verzameld door Joseph Fielding Smith (1976), p. 21.
4. *Teachings,* p. 111.
5. Zie *Deseret News,* 9 december 1857, p. 317; 12 februari 1862, p. 257.
6. Numeri 1:48, 50–53.
7. Exodus 31:18.
8. Exodus 32:1.
9. Exodus 32:19.
10. Exodus 33:7.
11. Exodus 34:1.
12. Exodus 34:27–28.
13. Zie 3 Nephi 15:5.
14. LV 59:5–13.
15. 1 Nephi 4:13.
16. 1 Nephi 4:14.
17. 1 Nephi 4:15–16.

Een blijvend getuigenis van de zending van de profeet Joseph

OUDERLING HENRY B. EYRING
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De profeet Joseph is een voorbeeld en een leraar van wat het wil zeggen om in geloof tot het einde toe te volharden. (…) Ik dank hem en heb hem lief als 's Heren profeet van de herstelling.

Aan de vooravond van zijn martelaarsdood in Carthage gaf de profeet Joseph Smith getuigenis aan zijn bewakers. Hij getuigde van de goddelijke oorsprong van het Boek van Mormon. Hij getuigde dat er engelen naar de aarde waren gekomen en dat het koninkrijk van God weer op de aarde was.

Ik vraag me af of een van die bewakers die avond heeft gebeden. De Heilige Geest zou meer dan bereid zijn geweest om hun te laten weten dat die opmerkelijke boodschap waar was. Met een getuigenis van de Geest hadden ze geweten dat ze om de doop hadden moeten vragen. En dan hadden ze de onbetaalbare gave van de Heilige Geest ontvangen. Met die gave hadden ze de waarheid van alle dingen kunnen weten. Ik vraag me af of een van hen die avond heeft geweten hoe dicht ze waren bij het betreden van het enige pad dat hen naar de Heiland in de toekomende wereld zou leiden, zijn gezicht met genoegen te zien en de woorden te horen: 'Kom tot Mij, gij gezegende, er is een plaats voor u bereid in de woningen mijns Vaders.'[1]

We hebben allemaal mensen van wie we houden. Denk maar eens aan die mensen. Dat kunnen onze kinderen zijn, of onze kleinkinderen. Misschien denkt u aan uw man of uw vrouw. Wellicht is het iemand die u nu als zendeling les geeft. Het kan een vriend zijn. U wilt met uw hele hart dat zij op een goede dag die woorden van de Meester horen. En om die zegen te krijgen, is het noodzakelijk dat het getuigenis dat de profeet in Carthage heeft gegeven, in hun hart leeft, zoals bij hem het geval was, welke beproevingen er ook op hun pad komen.

Om te beginnen kunnen we hen het getuigenis van de ooggetuigen laten lezen. De Heer zorgde ervoor dat er behalve Joseph anderen waren die konden bevestigen wat de Heer had gedaan. Zij waren bij de profeet toen de hemelen zich openden.

Oliver Cowdery hield op de eerste zondag na de organisatie van de kerk de eerste zendelingentoespraak. Hij was het zendingsveld ingegaan om te verkondigen wat hij wist, doordat hij gezien, gehoord en gevoeld had. Met twee anderen ondertekende hij een getuigenis dat ze nooit hebben ontkend. Hun getuigenis staat voorin het Boek van Mormon:

'Zij het bekend aan alle natiën, geslachten, talen en volken, tot wie dit werk zal komen: Dat wij, door de genade van God de vader en onze Here Jezus Christus, de platen hebben gezien, die deze kroniek bevatten, die een kroniek is van het volk van Nephi en tevens van de Lamanieten, hun broederen, en ook van het volk van Jared, dat van de toren kwam, waarvan is gesproken. En wij weten ook, dat ze werden vertaald door de gave en de macht Gods, want zijn stem heeft ons dit verkondigd; daarom weten wij met zekerheid, dat het werk waar is. Ook getuigen wij, dat wij de graveersels op de platen hebben gezien en dat ze ons werden getoond door de macht Gods en niet door die van een mens. Voorts verklaren wij in volle ernst, dat een engel Gods uit de hemel neerdaalde en de platen voor onze ogen neerlegde, zodat wij de platen zagen en beschouwden en ook de graveersels erop; en wij weten, dat het door de genade van God de Vader en van onze

Here Jezus Christus is, dat wij deze dingen konden zien en getuigen, dat ze waar zijn. En het is wonderlijk in onze ogen. De stem des Heren gebood ons niettemin, dat wij hiervan zouden getuigen; daarom getuigen wij, uit gehoorzaamheid aan Gods geboden, van deze dingen. En wij weten dat, indien wij getrouw zijn in Christus, wij onze klederen van het bloed van alle mensen zullen reinigen en vlekkeloos voor de rechterstoel van Christus zullen staan, en voor eeuwig bij Hem zullen wonen in de hemelen. En de eer zij de Vader, en de Zoon, en de Heilige Geest, die één God zijn. Amen.

Oliver Cowdery
David Whitmer
Martin Harris'[2]

Uw dierbaren kunnen meer hebben dan de tastbare bewijzen die getuigen ontvingen door wat ze zagen en hoorden. Die drie getuigen hadden nog wat, iets wat we allemaal nodig hebben. De Heilige Geest getuigde tot hun verstand en hart dat wat ze zagen en hoorden waar was. De Geest zei hun dat de engel van God kwam en dat de stem die ze hoorden van de Heer Jezus Christus was. Dat getuigenis van de Geest werd aan hen en vervolgens aan velen die niet aanwezig waren, gegeven. Dat getuigenis kan, als we het gezelschap van de Heilige Geest waardig zijn, tot ons komen en eeuwig bij ons blijven.

De drie getuigen hebben nooit hun getuigenis van het Boek van Mormon ontkend. Dat konden ze niet, omdat ze wisten dat het waar was. Zij brachten offers en trotseerden ontberingen die voor de meeste mensen niet eens denkbaar zijn. Op zijn sterfbed heeft Oliver Cowdery zijn getuigenis over de goddelijke oorsprong van het Boek van Mormon nog eens bevestigd. Maar toen het beproevingsvuur hoog oplaaide, wankelden zij in hun geloof dat Joseph een profeet van God was en dat de enige manier om tot de Heiland te komen via zijn kerk was. Dat ze in de lange tijd dat ze van de kerk en van Joseph waren vervreemd, bleven verklaren dat wat ze hadden gezien en gehoord tijdens die heerlijke ervaring echt had plaatsgevonden, geeft hun getuigenis des te meer kracht.

De Heer heeft het getuigenis van de Geest zonder die tastbare bewijzen aan anderen gegeven die veel vervolging en beproevingen kregen te verduren. Brigham Young, John Taylor, Heber C. Kimball en vele anderen bleven trouw aan hun getuigenis. Zij volhardden in geloof, omdat zij de prijs betaalden om het gezelschap van de Heilige Geest te behouden, alsmede het indringende getuigenis dat alleen Hij kan schenken.

Daardoor hadden zij meer dan een herinnering aan het moment dat de Geest tot hun verstand en hart fluisterde dat God bestond, dat Jezus de Christus was, en dat Joseph hun profeet was. En zij hadden meer dan de herinnering aan het gevoel van vrede en vreugde dat dat getuigenis hun gebracht had. Daar zij het gezelschap van de Heilige Geest waardig waren, konden zij onder alle omstandigheden zeggen, hoe moeilijk het ook was: 'Het was toen waar. Ik heb toen gevoeld dat het waar was. Dat voel ik nu ook.'

Ze hielden zich aan enkele eenvoudige zaken om dat getuigenis sterk en levend te houden. We kunnen onze dierbaren leren datzelfde te doen. Doen ze dat consequent dan zal dat het gezelschap van de Heilige Geest tot gevolg hebben. En we kunnen onze dierbaren beloven dat ze vreugde en vrede zullen voelen wanneer de Geest, als ze er in geloof om vragen, de waarheid bevestigt.

Weet wel dat we geestelijke zaken het beste door voorbeeld en getuigenis onder de aandacht brengen. Ik herinner me niet veel van wat mijn ouders over de Heilige Geest hebben gezegd, maar ik weet nog wel wat ik voelde toen ik hen dingen zag doen die de Heilige Geest in ons huis brachten. Hier zijn wat zaken die u uw dierbaren door voorbeeld en getuigenis kunt leren, en vertrouw er dan op dat de Heer de Geest zal sturen om de waarheid in hun verstand en hun hart te bevestigen.

Leer hun in geloof in de naam van Jezus Christus tot de Vader bidden. Er staat hierover een belofte in het boek Omni.

'En ziet nu, mijn geliefde broeders, ik zou willen, dat gij tot Christus, de Heilige Israëls, kwaamt, en dat gij zijn zaligheid en de macht van zijn verlossing deelachtig werdt. Ja, komt tot Hem en geeft Hem uw gehele ziel als een offerande, en volhardt in vasten en gebed, en blijft standvastig tot het einde; en zo waar als de Here leeft, zult gij zalig worden.'[3]

De jonge Joseph Smith heeft ons laten zien hoe we zo kunnen bidden. Hij geloofde in de belofte die hij in het boek Jakobus las.[4] Hij ging naar het bos in het vertrouwen dat zijn gebed zou worden verhoord. Hij wilde weten bij welke kerk hij zich moest aansluiten. Hij was nederig genoeg om te doen wat hem gezegd werd. Hij bad met de intentie gehoorzaam te zijn, ook wij moeten dat doen.

Wat er van hem gevraagd werd, vergde zijn hele ziel en ten slotte zijn leven. In de daaropvolgende 24 jaar bleef hij volharden door met dat kinderlijke geloof en in nederigheid te blijven bidden. We kunnen onze dierbaren leren bidden met de intentie te gehoorzamen. We kunnen hun beloven dat ze het gezelschap van de Heilige Geest zullen krijgen. De Geest zal, elke keer als ze in de Schriften lezen die wij dankzij de profeet Joseph Smith hebben, over de waarheid tot hun hart getuigen. En de Geest zal weer bevestigen dat God door zijn profeet heeft gesproken.

Leer hun elke dag over de Schriften nadenken, in het geloof dat ze onderricht van de Geest zullen krijgen. Luister naar deze woorden uit een schriftuur die door Joseph

Smith vertaald is. Ga ervan uit dat u leert wat u moet doen. U zult indrukken krijgen over hoe u met de Schriften moet omgaan en hoe u die moet gebruiken bij uw geliefden:

'Daarom moet gij standvastig in Christus voorwaarts streven, met onverzwakte hoop, en met liefde voor God en alle mensen. Indien gij aldus voorwaarts zult streven, en u in Christus' woord verheugt, en volhardt tot het einde toe, dan zegt de Vader: Gij zult het eeuwige leven hebben.'[5]

De profeet Joseph Smith heeft ons geleerd wat het betekent om ons in de Schriften te verheugen. Hij heeft gezegd dat het Boek van Mormon iemand dichter bij God [brengt] als hij zich aan de leringen erin houdt, dan door welk ander boek ook.[6] U zult dichter bij de Heer komen en meer van Hem gaan houden. Dat is de belofte in Jakob 3:2:

'O, gij allen, die rein van harte zijt, heft uw hoofd op en ontvangt het aangename woord van God en verlustigt u in zijn liefde; want dit moogt gij voor immer doen, indien uw geest standvastig is.'

U en uw dierbaren zullen het woord van God ontvangen door het te gehoorzamen. Dat zal ze in de gelegenheid stellen om zijn liefde te voelen. Dat is een van de grote zegeningen van de gave van de Heilige Geest. Als we die liefde voelen, weten we dat onze levenskoers Gods goedkeuring heeft. Dat wil het zeggen zich te vergasten aan de heerlijke vruchten in het Boek van Mormon.[7]

Leer ze offers te brengen voor de opbouw van het koninkrijk van God. Dat offer heeft het getuigenis van de Geest tot gevolg. De profeet Joseph Smith heeft een geweldige belofte vertaald die lang geleden door een profeet voor ons is opgeschreven.

'En gezegend zijn zij, die te dien dage zullen trachten mijn Zion voort te brengen, want zij zullen de gave en de macht van de Heilige Geest hebben; en wanneer zij volharden tot het einde, zullen zij ten laatsten dage verheven worden en zalig worden in het eeuwige koninkrijk van het Lam. En hoe liefelijk op de bergen zullen zij zijn, die vrede verkondigen, ja, een boodschap van grote vreugde.'[8]

Die belofte is voor iedereen. Het jongste en nieuwste lid kan bijdragen aan de opbouw van het koninkrijk van God. Zion bestaat uit individuen en gezinnen. Als hun geloof groeit, neemt het koninkrijk vastere vormen aan. We kunnen daar elke dag aan bijdragen. Zelfs de kleinste daad om het geloof van iemand of van een gezin te versterken, kwalificeert ons voor de gave en macht van de Heilige Geest. De Heilige Geest getuigt van de waarheid. Vandaar dat door ons kerkwerk ons geloof toeneemt dat Jezus de Christus is, dat onze hemelse Vader leeft en dat Joseph hun profeet was. Daar kunt u van uitgaan elke keer dat u naar iemand toegaat, als huisonderwijzer of huisbezoekster of als vriend of vriendin, om geloof op te bouwen

Sommigen voelen die zegen wellicht niet in hun kerkwerk. Maar dat komt omdat ze werktuigelijk bezig zijn en zich niet concentreren op de heerlijke mogelijkheid van het verkondigen van vrede, ja, een boodschap van grote vreugde aan Gods kinderen in zijn koninkrijk. Als we ons kerkwerk zo zien, zullen we niet alleen ten laatsten dage verheven worden, maar onderwijl ook verfrist en bemoedigd worden. En de Geest zal getuigen dat dit het koninkrijk van God is, dat is hersteld in de laatste dagen.

Leer ze anderen liefhebben door

hen te dienen. Dat nodigt de Geest uit. Dat verkondigde de profeet Joseph en hij leefde er ook naar. Een van de vele voorbeelden die zijn vastgelegd van zijn liefdevolle aard, eentje die mij in het bijzonder raakt, vond plaats in de gevangenis te Carthage, aan de vooravond van zijn dood. Een van de mannen die daar bij hem waren, was Dan Jones. De profeet bespeurde het gevaar van het gepeupel. Hij had alle reden om zich met zichzelf bezig te houden, om aan zichzelf en het dreigende gevaar te denken. In plaats daarvan bekommerde hij zich om iemand anders.

'Toen de anderen naar het zich liet aanzien in slaap waren, vroeg Joseph met gedempte stem aan Dan Jones: "Ben je bang om te sterven?" Dan [antwoordde]: "Denk je dat die tijd gekomen is? Betrokken bij een zaak als deze denk ik dat de dood voor mij niet zo afschrikwekkend is." Joseph antwoordde: "Je zult Wales nog zien, en vóór je dood de zending vervullen die aan je is toegewezen."'[9]

Dan Jones overleefde het en vervulde verschillende zendingen in Wales. Duizenden Welshe bekeerlingen kwamen naar Zion. Sommigen hadden zangtalent. Zij waren onder de eerste leden van wat later het Tabernakelkoor zou worden. Als we het koor horen zingen, hoop ik dat we aan Dan Jones zullen denken, de trouwe vriend van de profeet Joseph. Zeg uw dierbaren dat ze eraan moeten denken dat Joseph troost schonk terwijl hijzelf troost nodig had. Als we anderen troost schenken uit ons geloof in de Heer stuurt Hij ons de Trooster. En de Trooster, de Heilige Geest, gaf Joseph de macht om profetische en liefdevolle bemoediging te schenken.

Joseph bewees door zijn vriendelijkheid de waarheid van de woorden in het Boek van Mormon: 'Houdt daarom vast aan de naastenliefde, die het voornaamste van alles is, want alle dingen moeten vergaan —

'Maar naastenliefde is de reine liefde van Christus, en duurt voor eeuwig; en wie ook ten laatsten dage in het bezit er van wordt bevonden, met hem zal het wél zijn.'[10]

De profeet Joseph is voor mij een voorbeeld en een leraar van wat het wil zeggen om in geloof tot het einde toe te volharden. Ik aanbid hem niet, maar ik dank hem en heb hem lief als 's Heren profeet van de herstelling. Hij heeft me geholpen om te bidden met de intentie om te gehoorzamen. Ik kan me beter verheugen in het woord en de liefde van God. Dankzij hem voel ik de Heilige Geest vaker in de momenten dat ik probeer het geloof van iemand in het koninkrijk van de Heer te versterken. En door wat ik weet over de profeet Joseph en de Schriften die door hem zijn geopenbaard, voel ik vaker de liefde van God voor zijn kinderen en zijn liefde voor mij als ik moeite doe om iemand te helpen.

Ik bid dat wij en de mensen van wie we houden in geloof zullen volharden in het herstelde evangelie van Jezus Christus en zijn koninkrijk. Ik bid dat we ons aan de belofte zullen houden die we tijdens het avondmaal doen, om Hem altijd indachtig te zijn, opdat we *altijd* zijn Geest bij ons mogen hebben. Ik bid dat we op de gezinsavond, en in de zendelingenlessen en altijd als we samen in een eredienst zijn, de Heilige Geest zullen uitnodigen, door wat we doen, en wat we zeggen, en wat we zijn.

Ik getuig dat God leeft. Ik weet dat Jezus Christus leeft en dat Hij onze Heiland is. Dit is zijn kerk. Joseph was zijn profeet. President Gordon B. Hinckley is nu zijn profeet. Ik weet dat van de Geest die mij zegt dat het waar is. Daarvan getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

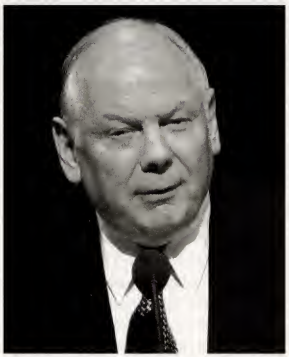
NOTEN

1. Enos 1:27.
2. 'Het getuigenis der drie getuigen', Boek van Mormon.
3. Omni 1:26.
4. Zie Jakobus 1:5.
5. 2 Nephi 31:20.
6. *History of the Church*, deel 4, p. 461; zie ook 3 Nephi 5:18; LV 17:6; LV 20:6–10.
7. Zie 1 Nephi 11:21–23; 15:36.
8. 1 Nephi 13:37.
9. *History of the Church*, deel 6, p. 601.
10. Moroni 7:46–47.

Kom, volg Mij

OUDERLING WILLIAM W. PARMLEY
van de Zeventig

De aansporing 'Kom (…), volg Mij' en de vraag 'Wat zou Jezus doen?' zijn uitstekende richtlijnen voor onze levenswijze.

Wij zijn discipelen van Jezus Christus. Nephi heeft gezegd: 'Wij geloven in Christus (…) wij spreken van Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren van Christus' (2 Nephi 25:24, 26). De krachtigste instructie die Hij alle gelovigen ooit gegeven heeft, was: 'Kom (…), volg Mij' (Lucas 18:22; zie ook Matteüs 16:24, Marcus 1:17, Lucas 9:23). Toen Hem door een schriftgeleerde werd gevraagd wat het belangrijkste gebod was, antwoordde Jezus:

'(...) gij zult de Here, uw God, liefhebben uit geheel uw hart en uit geheel uw ziel en uit geheel uw verstand en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod.

'Het tweede (…) is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Een ander gebod groter dan deze, bestaat niet' (Marcus 12:30–31).

Laten we die twee geboden als richtlijn gebruiken en bespreken hoe we Hem het beste kunnen volgen.

De Heiland heeft altijd een duidelijk voorbeeld gegeven van de wederzijdse liefde tussen Hem en zijn Vader. De veelvuldige, lange en intense gebeden van de Heiland zijn een voorbeeld dat wij dienen te volgen. De liefde van de Vader voor zijn Zoon was duidelijk, vooral toen Jezus zich liet dopen door Johannes: 'En zie, een stem uit de hemelen zeide: Deze is mijn Zoon, de geliefde, in wie Ik mijn welbehagen heb' (Matteüs 3:17).

De eenheid tussen die Twee werd duidelijk toen de Heiland zei: 'Ik en de Vader zijn één' (zie Johannes 10:30). Als we begrijpen dat zijn wil en die van de Vader soms zelfs even zouden kunnen verschillen, zoals in Getsemane (zie Matteüs 26:39), herinnert dat ons eraan dat onze gebeden misschien ook niet altijd zo worden verhoord als we hadden verwacht. Niettemin is gebed een krachtig actiebeginsel. De Heiland heeft gezegd dat je, als je geloof hebt en niet twijfelt, al wat je in het gebed gelovig vragen zult, zult ontvangen (zie Matteüs 21:21–22). Onze liefde voor de Heiland moet in de praktijk worden toegepast: 'Wanneer gij Mij liefhebt, zult gij mijn geboden bewaren" (Johannes 14:15).

Laten we vervolgens eens naar het tweede grote gebod kijken: 'Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf' (Matteüs 22:39), of de tegenhanger ervan, op hoger niveau, zoals Jezus het de apostelen leerde: 'dat gij elkander liefhebt, gelijk Ik u liefgehad heb' (Johannes 13:34). Hoewel de buren uitnodigen voor een etentje een prima manier is om liefde te uiten, koos de Heiland een veel moeilijker voorbeeld toen een wetgeleerde Hem de vraag stelde: 'En wie is mijn naaste?' (Lucas 10:29.)

Daarop volgt het bekende verhaal van een man die van Jeruzalem naar Jericho reist, beroofd en mishandeld wordt, en half dood langs de weg wordt achtergelaten. De Leviet en de priester zien hem en gaan aan de andere kant van de weg voorbij. Maar een Samaritaan, die door de Joden veracht werd, had mededogen en verzorgde hem. De Samaritaan vroeg niet naar zijn afkomst alvorens hem barmhartigheid te betonen. Jezus besloot dit indrukwekkende verhaal met de aansporing 'Ga heen, doe gij evenzo' (Lucas 10:37).

In elke grote stad zijn er mensen die mishandeld en langs de kant van de weg achtergelaten zijn — daklozen, armen, hongerigen en zieken. Sommigen zeggen dat we, als we ze geld geven, alleen maar hun drugs- of alcoholverslaving in stand houden, waarmee we ze in staat stellen om de levenswijze die ze gekozen hebben voort te zetten. Het is zo makkelijk om die mensen te oordelen en, net als de vrienden van Job, te speculeren over de vergissingen die zij begaan hebben waardoor ze in deze enorme ellende zijn terechtgekomen. (Zie Job 22; Mosiah 4:17.)

Maar voordat we net als de Leviet en de priester voorbijlopen, moeten we eens denken aan de aansporing van de Heiland: 'Kom (…), volg Mij.' Bedenk dat de Heiland ook dakloos was, dat Hij alleen de kleren bezat die Hij aan had, en dat Hij vaak honger had. Wat zou Hij doen? Dat lijdt geen

twijfel. Hij zou barmhartigheid tonen en ze helpen.

Er zijn veel manieren om de daklozen te helpen, bijvoorbeeld door van uw tijd, goederen en geld te geven aan liefdadigheidsorganisaties, gaarkeukens of andere instellingen die zich met deze problemen bezighouden. Toch vind ik dat we ze ook barmhartigheid moeten betonen. De gevestigde beginselen van de welzijnszorg zijn een goede richtlijn. Bedenk dat er altijd armen onder ons zullen zijn (zie Marcus 14:7).

De Heiland heeft dit beginsel beklemtoond toen Hij de dag des oordeels en het scheiden van de bokken en de schapen besprak:

'Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Here, wanneer hebben wij U hongerig gezien en hebben wij U gevoed, of dorstig en hebben wij U te drinken gegeven?

'Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en hebben U gehuisvest, of naakt en hebben U gekleed?

'Wanneer hebben wij U ziek of in de gevangenis gezien en zijn tot U gekomen?

'En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:37–40).

Petrus heeft het belang van deze soort naastenliefde beklemtoond toen hij zei: 'Hebt bovenal bestendige liefde jegens elkander, want de liefde bedekt tal van zonden' (1 Petrus 4:8).

Mormon heeft iets soortgelijks gezegd in deze aansporing:

'Daarom, mijn geliefde broederen, indien gij geen naastenliefde hebt, zijt gij niets, want naastenliefde vergaat nimmer.

'Houdt daarom vast aan de naastenliefde, die het voornaamste van alles is, want alle dingen moeten vergaan —

'Maar naastenliefde is de reine liefde van Christus, en duurt voor eeuwig; en wie ook ten laatsten dage in het bezit er van wordt bevonden, met hem zal het wél zijn.' (Moroni 7:46–47.)

Jezus leerde ons dat wij aan veel eigenschappen moeten denken als we Hem proberen te volgen, en Hij was er zelf een goed voorbeeld van. Die eigenschappen zijn onder meer liefde, zachtmoedigheid, ootmoed, mededogen, dorsten naar gerechtigheid, vroomheid, barmhartigheid en zuiverheid van hart. We moeten nooit een ander oordelen, maar moeten onze naaste behandelen zoals wij zelf behandeld willen worden. Hij heeft ons geleerd dat we het zout der aarde en een licht voor de wereld moeten zijn. Hij heeft gezegd dat wat een mens in zijn hart denkt net zo belangrijk is als zijn uiterlijke daden. Er is ons gezegd dat we iedereen moeten vergeven, inclusief onze schuldenaren, en dat we onze vijanden moeten liefhebben. We moeten niet alleen vredestichters zijn, maar bovendien moeten we ons verheugen in onze vervolging. Hij heeft ons geadviseerd om onze gaven te geven, en in het verborgene te vasten en bidden. Hij heeft ons geleerd om de andere wang toe te keren en de tweede mijl te lopen. Hij heeft ons vooral gewaarschuwd dat we beter schatten in de hemel kunnen verzamelen dan hier op aarde (zie Matteüs 5–7).

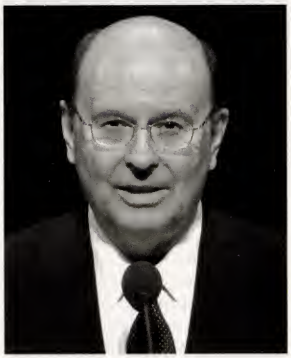
Als we denken aan de volledige betekenis van de zinsnede 'Kom (…), volg Mij', dan wordt duidelijk dat we veel te leren hebben en veel te doen alvorens wij volledig gehoor kunnen geven aan die opdracht. Het is in dat opzicht interessant om te bedenken dat Jezus de eerste dertig jaar van zijn leven in Nazaret schijnbaar weinig aandacht trok, ook al leidde Hij een zondeloos leven (zie Matteüs 13:54–56; Marcus 6:2–3). Dat zou voor ons een aanmoediging moeten zijn om ons leven in stilte en ootmoed te beteren, zonder aandacht te trekken. De aansporing 'Kom (…), volg Mij' en de vraag 'Wat zou Jezus doen?' zijn uitstekende richtlijnen voor onze levenswijze. Als we meer aandacht schenken aan die richtlijnen, worden we allemaal christelijker in onze gedachten en onze daden.

Ik geef mijn getuigenis van de Heiland, die ons voorbeeld is, dat Hij leeft. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Bent u een heilige?

OUDERLING QUENTIN L. COOK
van de Zeventig

Als wij heiligen willen zijn in onze tijd, moeten we ons verre houden van slecht gedrag en ondermijnende activiteiten die in de wereld wijd verspreid zijn.

Een aantal jaren geleden was ik in Atlanta (Georgia) als advocaat van een man die een zaak kocht. Na dagen van onderhandelen kwamen we tot een overeenkomst en tekenden de laatste papieren. Die avond nodigde een van de verkopers ons uit voor een diner om de overeenkomst te vieren. Toen ik aankwam, bood hij me een alcoholisch drankje aan, dat ik afsloeg. Toen vroeg hij: 'Bent u een heilige?' Ik begreep niet goed wat hij bedoelde, en hij herhaalde: 'Bent u een heilige der laatste dagen?' Ik antwoordde: 'Jazeker', en hij zei dat hij tijdens onze onderhandelingen mijn gewoonten had geobserveerd en geconcludeerd had dat ik lid van de kerk was, of last had van mijn maag. We grinnikten allebei. Hij vertelde toen dat hij maar één lid van de kerk persoonlijk gekend had: David B. Haight. Na de Tweede Wereldoorlog zaten ze allebei in Chicago in het bestuur van een grote winkelketen. Hij vertelde me hoeveel invloed ouderling Haight op hem had gehad, en dat hij het grootste respect voor hem had.

Terwijl ik terugvloog naar San Francisco, dacht ik na over wat er, vooral in twee opzichten, was gebeurd: ik verbaasde me over wat ik voelde toen me gevraagd werd of ik een heilige was, en ik was onder de indruk van de positieve invloed van het voortreffelijke voorbeeld (van ouderling Haight) op die goede man.

Wat houdt het in om een heilige te zijn? In de kerk van de Heer zijn de leden heiligen der laatste dagen, en zij trachten de Heiland na te streven, zijn leringen toe te passen en heilbrengende verordeningen te ontvangen om met God de Vader en onze Heiland, Jezus Christus in het celestiale koninkrijk te wonen.[1] De Heiland heeft gezegd: '(…) dit is mijn evangelie; en gij weet, wat gij in mijn kerk moet doen; want de werken die gij Mij hebt zien doen, zult gij eveneens doen (…).'[2]

Het is niet makkelijk om heilige der laatste dagen te zijn. Dat was ook niet de bedoeling. Het uiteindelijke doel: wonen bij God de Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, is een bijna niet te bevatten voorrecht.

Een van de grootste beproevingen waarmee de kerk ooit te maken heeft gehad, was het martelaarschap van de profeet Joseph Smith, en de uiteindelijke verdrijving van de heiligen uit Nauvoo. Toen ze onder zeer ongunstige omstandigheden over de vlakten trokken, schreef William Clayton de prachtige lofzang 'Komt, heil'gen, komt'. Het was een lofzang die hen aansprak en herinnerde aan hun heilige zending. Wie van ons wordt niet emotioneel, als we, denkend aan hun offer, moed en toewijding, zingen: 'En sterven wij alvorens daar te zijn, blijde dag, ongehoord!'[3]

Die lofzang gaf troost, bemoediging en hoop in een tijd van grote moeilijkheden met schier onoverkomelijke obstakels. Het monterde hen op en wierp licht op het feit dat dit sterfelijk leven een reis is tussen het voorsterfelijke leven en het komende eeuwige leven — het grote plan van geluk. Broeder Claytons inspirerende lofzang gaat over offers en wat het werkelijk betekent om een heilige te zijn. Onze pioniers probeerden in hun tijd uit alle macht om heiligen te zijn.

Het Griekse woord voor 'heilig' betekent 'apart gezet, onderscheiden en heilig'.[4] Als wij heiligen willen zijn in onze tijd, moeten we ons verre houden van slecht gedrag en ondermijnende activiteiten die in de wereld wijd verspreid zijn.

We worden bedolven onder beelden van geweld en onzedelijkheid. Ongepaste muziek en pornografie worden steeds meer gedoogd. Drug- en alcoholgebruik neemt hand over hand toe. Er ligt minder nadruk op eerlijkheid en karakter. Men eist zijn recht, maar plicht, verantwoordelijkheid en verplichtingen worden veronachtzaamd. Het taalgebruik verruwt en we worden blootgesteld aan verachtelijke, vulgaire zaken. De tegenstander is meedogenloos in zijn pogingen om het plan van geluk te ondergraven. Als wij ons distantiëren van dat wereldse gedrag, hebben we de Geest bij ons en zijn we blij dat we rechtschapen heiligen der laatste dagen zijn.

Wij, heiligen, moeten geen wereldse afgoden aanbidden. President Hinckley heeft uiting gegeven aan zijn verlangen dat 'iedereen iets van het goede des levens mag hebben' maar hij heeft ook gewaarschuwd: 'Bezetenheid van rijkdom verziekt en vernietigt.'[5]

In 1630 heeft John Winthrop aan boord van de *Arbella* zijn medepassagiers verteld over een visioen van het nieuwe land (Amerika). Het is bekend geworden als de toespraak over 'De stad op een berg'. In het laatste deel verwijst Winthrop naar Deuteronomium 30 en waarschuwt hij voor afgodendienst met de nadruk op 'genot en winstbejag'.[6] In het recente verleden heeft president Kimball gezegd dat huizen, boten, status, titels en dergelijke zaken afgoden kunnen worden die ons weglokken van de liefde en ons werk voor God.[7]

De profeet Moroni heeft in verband met onze tijd gewaarschuwd voor de liefde voor geld en materie, en gezegd dat we daar meer van houden 'dan van de arme en de behoeftige, en van de zieke en de lijdende.'[8]

Willen we goede heiligen zijn, dan moeten we anderen helpen en gehoor geven aan de aansporing van de Heiland om God en onze naasten lief te hebben.

Afzondering van het kwaad van de wereld moet samengaan met heiligheid. Een heilige houdt van de Heiland en volgt Hem in heiligheid en overgave.[9] Die heiligheid en overgave bewijzen we door onze toewijding en opoffering. President Hinckley heeft ons geleerd: 'Zonder opoffering is er geen ware aanbidding van God.'[10] Opoffering is de opperste test van het evangelie. Het betekent dat we tijd, talenten, energie en aardse bezittingen toewijden aan de voortgang van Gods werk. Leer en Verbonden 97 vers 8 eindigt met: '(…) Allen (…) die (…) gewillig zijn hun verbonden door opoffering na te komen — ja, iedere opoffering, die Ik, de Here zal eisen — worden door Mij aangenomen.'

Heiligen die gehoor geven aan de boodschap van de Heiland worden niet misleid door afleidende en destructieve bezigheden, en zijn voorbereid om passende offers te brengen. Het belang van opoffering voor wie heiligen willen zijn, wordt aangetoond door het zoenoffer van de Heiland, wat centraal staat in het evangelie.[11]

Terugkomend op de oorspronkelijke vraag van mijn kennis in Atlanta: 'Bent u een heilige?' stel ik u drie vragen die tot zelfonderzoek kunnen leiden.

Ten eerste: komt onze levenswijze overeen met wat we geloven, en zouden onze vrienden en kennissen, net als de vriend van ouderling Haight, zien dat we ons van het kwaad van de wereld hebben gedistantieerd?

Ten tweede: leiden werelds genot, winstbejag en dergelijke zaken ons af van navolging, aanbidding en dienen van de Heiland?

Ten derde: brengen we, om God te dienen en heilig te zijn, offers die stroken met onze verbonden?

Wat een zegen is het om een heilige der laatste dagen te zijn. Ik hou van de tekst in de laatste twee zinnen van de lofzang 'O volk van Zion'.

O volk van Zion, wees uw God
met vreugde toegewijd,
want eer en macht en heerlijkheid
is Hem in eeuwigheid![12]

Ik getuig dat we, als we het kwaad en destructieve zaken vermijden en opofferingen brengen om te dienen, blij zullen zijn dat we toegewijde heiligen der laatste dagen zijn, en dat we, volgens de belofte in de Schriften, vrede in deze wereld en eeuwig leven in de komende wereld zullen ontvangen.[13] In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

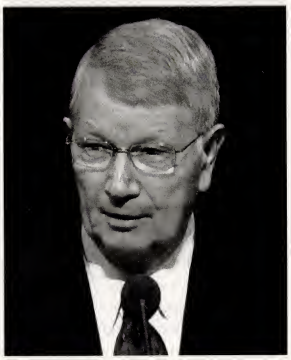
NOTEN

1. Zie 2 Nephi 9:18.
2. 3 Nephi 27:21.
3. Lofzang 15.
4. Daniel H. Ludlow, ed., *Encyclopedia of Mormonism*, 5 delen (1992), 3:1249.
5. Gordon B. Hinckley, 'Gij zult niet begeren', *De Ster*, februari 1991, p. 6.
6. 'A Model of Christian Charity', in Robert L. Ferm, red., *Issues in American Protestantism* (1969), p. 11.
7. Zie *The Miracle of Forgiveness* (1969), p. 40–41.
8. Mormon 8:37.
9. Zie Wm. Grant Bangerter, 'What It Means to Be a Saint', *Ensign*, mei 1987, p. 11.
10. *Teachings of Gordon B. Hinckley*, [1997], p. 565.
11. Zie Alma 34:8–16.
12. Lofzang 28.
13. LV 59:23.

Nederigheid als krachtbron

BISSCHOP RICHARD C. EDGLEY
Eerste raadgever in de Presiderende Bisschap

Ja, de kracht van de kerk schuilt in de miljoenen nederige leden die er dagelijks naar streven om de wil van de Heiland te doen.

Enige tijd geleden begon de leraar van de hogepriesters in mijn wijk de les met de vraag of we om de beurt wilden vertellen wie onze held is en waarom. De antwoorden die de verschillende leden gaven, waren niet onverwacht. Uiteraard noemde iemand de Heiland, de Verlosser van de wereld. Iemand anders noemde Abraham Lincoln, die de slaven had bevrijd en de Verenigde Staten had geleid tijdens de Burgeroorlog en uiteindelijk het land had verenigd. Anderen kozen de profeet Joseph Smith en onze huidige geliefde profeet, Gordon B. Hinckley. Toen ieder een held noemde, viel ik ze in stilte bij en erkende ik dat het allemaal mensen waren die het navolgen waard waren, en dat ik een betere persoon zou zijn als ik enkele van de eigenschappen bezat die deze mensen zo groot hadden gemaakt.

Toen ik bijna aan de beurt was om te antwoorden, wendde ik me tot de broeder die rechts van me zat, enkele stoelen verderop, en zei: 'Mijn held is Ken Sweatfield, en zijn vrouw, Jo Ann.' Ik heb Ken en Jo Ann twintig jaar lang, met alle liefde die een ouder maar kan geven, zien zorgen voor hun zoon die in een coma ligt. Ik had vaak nagedacht over de in duigen gevallen dromen en vervlogen hoop die ze ongetwijfeld voor Shane hadden gehad voordat hij in een verschrikkelijk auto-ongeluk terechtkwam, slechts twee weken voordat hij op zending zou gaan naar Leeds (Engeland). Ik heb Ken en Jo Ann Shane het zonlicht in zien rijden, of hem door de buurt duwen, beschrijvend wat ze zagen, in de hoop dat hij iets zou horen en voelen, en in de hoop dat de frisse lucht en de zonneschijn een weggestopte geest zouden verlichten. Twintig jaar lang konden ze geen vakantie nemen van de zorg voor hem, ze konden bijna nooit een avondje uit, maar er was altijd een geest van geloof, optimisme en dankbaarheid — nooit enig teken van boosheid, wanhoop of het in twijfel trekken van Gods doeleinden.

Vervolgens wendde ik me tot een broeder die links van mij zat, en zei: 'Mijn held is Jim Newton, en zijn vrouw, Helen.' Kort nadat hun zoon, Zach, zijn oproep voor een zending in Peru had ontvangen, werd hij hun in een auto-ongeluk ontnomen. Toen ik van het ongeluk hoorde, haastte ik me naar het ziekenhuis, in de hoop dat ik zou horen dat Zach nog leefde en dat hij beter zou worden. De ouders legden kalm en rustig uit dat Zach zijn zending nu aan de andere kant van de sluier zou vervullen. Toen ik de rustige vastberadenheid van die twee sterke ouders zag, besefte ik dat er, ondanks het verdriet en de smart, gemoedsrust was die alleen maar tot stand komt door een groot, vast geloof in een liefhebbende Vader en een verzoening brengende Heiland. Mijn geloof werd gesterkt en door hun inspiratie nam ik me hernieuwd voor om hun voorbeeld te volgen in het onder ogen zien van soortgelijke beproevingen en drama's.

Ik had ook kunnen antwoorden dat mijn helden Tom Abbott en zijn zoon John zijn, mijn trouwe huisonderwijzers, die nog nooit een maand hebben overgeslagen, ook al is het moeilijk om ons gezin thuis te treffen. Ik had tientallen anderen kunnen noemen die ik bewonder en die ik mijn helden noem. Velen hebben geen zogenaamd hoge functie en geen opvallende roeping in de kerk, maar ze zouden allen elke willekeurige functie kunnen bekleden. Geen van hen is bekend onder de kerkleden in het algemeen, maar onze hemelse Vader kent hen allen bij naam, daar ben ik zeker van.

De keren dat ik naar de avondmaalsdienst in mijn eigen wijk kan gaan, zit ik vaak nadenkend naar de aanwezigen te kijken. Ik zie zondag in, zondag uit dezelfde gezichten. Sommige heb ik al meer dan twintig jaar regelmatig in de avondmaalsdienst gezien. De meeste staan niet

voor het voetlicht in de kerk, maar alle gaan consequent naar hun bijeenkomsten en zien in hun privé-leven beproevingen onder ogen.

Dat zijn de vele leden die ik zie, bewonder en voor wie ik dankbaar ben. Zij streven niet naar functies, bekendheid of roem, maar ieder is zijn plek in het koninkrijk van onze Vader aan het verdienen door zijn dagelijkse plichten te vervullen. Zij doen getrouw en ongezien het onspectaculaire, maar nederig en rechtschapen doen zij het belangrijke. Ze hebben moeilijkheden, maar juist daardoor leren zij het zoete smaken dat zo vaak onopvallend samengaat met tegenspoed. Dit beeld vind je honderden keren in duizenden wijken over de hele wereld. Deze mensen zijn De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Ja, de kracht van de kerk schuilt in de miljoenen nederige leden die er dagelijks naar streven om de wil van de Heiland te doen — dag in, dag uit, één stapje tegelijk. Die nederige leden vind je onder alle nationaliteiten, alle lagen van de bevolking, en alle economische achtergronden. Het zijn zowel de beste opgeleid leden als de nederigste leden uit de kleinste gehuchten in de meest afgelegen delen van de wereld — ieder met een levendig getuigenis van Jezus Christus in het hart, en een verlangen om de Heer te dienen.

Als ik denk aan al die getrouwe leden, vallen mij twee eigenschappen op die zij allemaal lijken te hebben. Ten eerste leidt hun nederigheid, ongeacht hun sociale of economische status of functie, tot onderwerping aan de wil van de Heer. En ten tweede zijn zij, ondanks de moeilijkheden en beproevingen van het leven, in staat om een gevoel van dankbaarheid voor Gods zegeningen en de goede kanten van het leven in stand te houden. Nederigheid en dankbaarheid zijn eigenschappen die echt bij geluk horen.

Er is een verhaal over een confrontatie tussen de profeet Joseph Smith en Brigham Young. In aanwezigheid van een vrij grote groep broeders kastijdde de profeet Joseph broeder Brigham vrij ernstig wegens het verzuimen van de een of andere taak. Iedereen, waarschijnlijk enigszins verbaasd, wachtte af wat Brighams reactie zou zijn. Tenslotte was Brigham, die later de bijnaam Leeuw van de Heer zou krijgen, beslist geen watje. Brigham stond langzaam op, boog zijn hoofd, en zei, met woorden die zijn karakter en nederigheid goed weergeven: 'Joseph, wat wil je dat ik doe?' Het verhaal gaat dat Joseph huilend van het podium afrende, zijn armen om Brigham heen sloeg, en ongeveer dit zei: 'Je bent geslaagd, broeder Brigham, je bent geslaagd.' (Zie Truman G. Madsen, 'Hugh B. Brown —Youthful Veteran', *New Era*, april 1976, p. 16.)

Velen van ons wonen of werken in een omgeving waar nederigheid vaak ten onrechte als een zwakheid wordt gezien. Niet veel bedrijven of instellingen zien nederigheid als een aanbeveling of als een gewenste karaktereigenschap voor hun managers. Maar leren wij hoe God te werk gaat, dan wordt gauw duidelijk wat een kracht er in een nederige, onderworpen geest schuilt. In Gods koninkrijk begint grootsheid met nederigheid en onderworpenheid. Die twee deugden, die samengaan, zijn de eerste noodzakelijke stappen die leiden tot de zegeningen van God en de macht van het priesterschap. Het maakt niet uit wie wij zijn of hoe mooi onze diploma's lijken. Nederigheid en onderworpenheid aan de Heer, en een dankbaar hart, zijn onze kracht en hoop.

De Heer heeft het volgende gezegd toen Hij vertelde over de vereisten voor het lidmaatschap in zijn koninkrijk: 'Allen, die zich voor God verootmoedigen (...) en met gebroken hart en verslagen geest voortkomen (...) zullen door de doop in de kerk worden opgenomen' (LV 20:37).

En dus zien we onder de leden van de kerk dat mensen met allerlei achtergronden zich nederig aan de raad van God onderwerpen. We zien de vooraanstaande zakenman die zich nederig laat onderwijzen door een nederige, soms misschien zelfs geïntimideerde, huisonderwijzer. We zien de goed opgeleide nederig de raad volgen van zijn bisschop, die soms maar weinig formele scholing heeft gehad. We zien voormalige bisschoppen en ringpresidenten nederig en dankbaar een roeping aanvaarden om les te geven in het jeugdwerk, te assisteren in de kinderkamer, of humanitaire hulpgoederen in te pakken voor verzending naar behoeften ergens in de wereld. We zien duizenden oudere echtparen hun comfortabele huis achterlaten om in

omstandigheden te wonen die ze niet gewend zijn, om nederig de armen in de wereld te helpen — en dat doen ze telkens en telkens weer. We zien de armen in de wereld nederig een deel van hun magere inkomen opofferen om mensen te helpen die zelfs nog nooddruftiger zijn dan zij. En ieder dient en geeft nederig en met een dankbaar hart, God lovend.

Koning Benjamin waarschuwde al dat we 'gelijk een kindeke' moeten worden, 'onderworpen, zachtmoedig, nederig, geduldig, vol liefde, gewillig [ons] aan alles te onderwerpen, wat de Here geschikt acht [ons] op te leggen' (Mosiah 3:19).

Als we ons nederig onderwerpen aan de wil van de Vader, krijgen wij de krachtbron van God — de kracht van de nederigheid, tot onze beschikking. De kracht om de tegenspoed van het leven tegemoet te treden, de kracht van vrede, de kracht van hoop, de kracht om waarheid te vinden, de kracht om te nemen van het levende water, de kracht van een hart vol liefde voor, en getuigenis van, de Heiland Jezus Christus. Daartoe is de Heiland ons uiterste voorbeeld van de kracht van nederigheid en ootmoed. Tenslotte heeft Hij door zijn wil aan de Vader te onderwerpen de grootste, en zelfs de krachtigste, gebeurtenis uit de hele geschiedenis tot stand gebracht. Wellicht enkele van de grootste woorden in de hele heilige Schrift zijn heel eenvoudig: 'Niet mijn wil, maar de uwe geschiede' (Lucas 22:42).

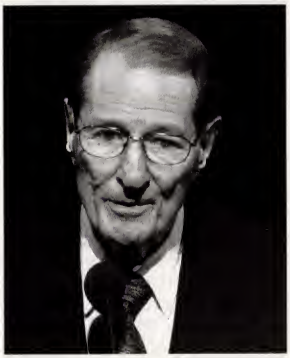
We hebben dus duizenden, zelfs miljoenen, mensen met een groot hart — helden denk ik dat we ze kunnen noemen, maar misschien is nederige volgelingen van de Heiland een betere beschrijving. En, zoals president Hinckley ons heeft gevraagd, doen ze gewoon hun best — dag na dag.

Moge een nederig en onderworpen hart ons de kracht van God geven en alle daarmee gepaard gaande zegeningen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Wat een uitverkoren ziener!

OUDERLING NEAL A. MAXWELL
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Al zou Joseph Smith het kanaal voor slechts één zo'n goddelijke openbaring zijn geweest, dan nog zou dat alleen al voldoende zijn geweest om zijn profetische grootheid te garanderen.

Sinds 1820 is Joseph Smith voortdurend vals beschuldigd — en uiteindelijk altijd weer vrijgesproken. En dat patroon zet zich voort.

Zoals geprofeteerd, bespotten dwazen hem, woedt de hel tegen hem, en spreekt men 'zowel goed als kwaad over' hem (Geschiedenis van Joseph Smith 1:33). Deze onbetekenende oefeningen houdt enkelen bezig die liever in de buitenhof op botten lijken te kauwen dan binnen te komen en deel te nemen aan het buitengewone banket van openbaring, waardoor ze ervan weerhouden worden om Josephs zending als 'uitverkoren ziener' welverdiende aandacht te geven (zie 2 Nephi 3:6–7).

Ammon heeft gezegd dat een ziener de macht heeft om oude verslagen te vertalen, en dat 'een ziener groter is dan een profeet'. Maar, zo zei Ammon, 'een ziener is [...] ook een profeet' (zie Mosiah 8:11–16). Aldus geroepen, is Joseph 'een grote weldoener voor zijn medemensen' geworden (Mosiah 8:18).

De 'uitverkoren' vertaler bracht 'door de gave en de macht Gods' het Boek van Mormon voort, tastbaar en toetsbaar. Voor allen die het Boek van Mormon aannemen, is het alsof de gesloten deuren van de schriftuurlijke canon, die als voltooid werd beschouwd, wijd open zijn gegooid.

Op het titelblad van het boek staat de bijzondere rol vermeld die het boek speelt 'tot overtuiging' van eenieder 'dat Jezus de Christus is' (zie ook 2 Nephi 25:18). Hoe fundamenteel is de rol tot overtuiging die dit boek heeft in een tijd van ongeloof waarin deze essentiële realiteit wordt verdraaid! Wat een scherpe belofte!

Het Boek van Mormon zal 'van de daken der huizen' aan de wereld verkondigd worden (2 Nephi 27:11). Zelfs als het verwaarloosd wordt, blijft het

een aanhoudende uitnodiging 'zolang de aarde zal bestaan' (2 Nephi 25:22).

Dan is het geen wonder dat 'de einden der aarde naar [Josephs] naam zullen vragen' (LV 122:1). In geruststellende profetieën staat verder dat zijn vijanden 'zullen worden beschaamd gemaakt' en dat het volk van de profeet Joseph 'nimmer door het getuigenis van verraders tegen [hem zal] worden gekeerd' (zie 2 Nephi 3:14; LV 122:3).

Zoals president Faust ons gisteren voorhield, heeft Joseph over zijn eigen onvolmaaktheden gezegd: 'Ik heb u nooit gezegd dat ik volmaakt was — maar er staan geen fouten in de openbaringen waarin ik heb onderwezen.' (Andrew F. Ehat en Lyndon W. Cook, *The Words of Joseph Smith* [1980], p. 369.)

Ironisch genoeg ging de jonge Joseph Smith alleen maar naar het bos met de wens om erachter te komen bij welke kerk hij zich moest aansluiten, en niet om geroepen te worden als ziener, openbaarder, vertaler en profeet (zie LV 21:1). Maar in het bos deed hij vervolgens een overvloed aan ontdekkingen! De openbaringen en vertalingen die daaruit voortkwamen, waren niet zomaar beschouwingen, bespiegelingen voor die tijd, of zelfs epigrammen, maar heldere, hemelse onthullingen.

Het aantal openbaringen en vertalingen dat hieruit voortvloeide, is enorm, en dat onderstreept nog eens de woorden 'uitverkoren ziener'. Maar het gaat niet alleen maar om het enorme aantal openbaringen dat Joseph ontving, die aan de hele wereld worden meegedeeld, maar ook om het aantal verrassingen in die overvloed.

Door verschillende openbaringen en vertalingen kregen we, bijvoorbeeld, een beschrijving van een heelal dat de kennis van de astrofysica in de periode rond 1830 ver te boven ging, een kosmos die 'ontelbare werelden' bevatte. Bovendien vernemen we dat de 'bewoners er van Gode gewonnen zonen en dochteren zijn' (Mozes 1:33; LV 76:24).

Lang geleden werd de omvang van Abrahams uiteindelijke nageslacht vergeleken met het zand der zee, een ontstellende grootheid (zie Genesis 22:17). Volgens de openbaringen en vertalingen van de herstelling is er een onmetelijk heelal. Dus is het niet verbazingwekkend dat de nieuwste schatting die wetenschappers van het aantal sterren in het heelal hebben gemaakt, ongeveer zeventig triljard is. (…) 'Er zijn meer sterren aan de hemel', zeggen zij, 'dan zandkorrels op alle stranden en in alle woestijnen op aarde.' (Allison M. Heinrichs, 'The Stellar Census: 70 Sextillion', *Los Angeles Times*, 26 juli 2003; zie ook Carl Sagan, *Cosmos* [1980], p. 196.)

Er kwamen ook openbaringen en vertalingen aangaande Gods hoofddoel om 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' wat goddelijke bondigheid en geruststelling aantoont (zie Mozes 1:39). Gods plannen voor de ontwikkeling van zielen zijn onveranderd. Zij werden als volgt uiteengezet aan het Israël van weleer, dat veertig jaar in de woestijn doorbracht: 'Om u te verootmoedigen en u op de proef te stellen ten einde te weten, wat er in uw hart was: of gij al dan niet zijn geboden zoudt onderhouden' (Deuteronomium 8:2). Zo kunnen discipelen begrijpen waarom ons geloof en geduld bij tijd en wijle op de proef worden gesteld — opdat wij ons kunnen voorbereiden op onze thuiskomst (zie Mosiah 23:21).

Broeders en zusters, we kunnen niet al te veel uren achter elkaar doorbrengen zonder opnieuw te besluiten 'in welke richting we kijken', en of we onze tent zo opslaan dat we naar Sodom kijken, of naar de tempel (zie Genesis 13:12; Mosiah 2:6).

God heeft geen hobby's elders in het heelal die Hem afleiden. Wij zijn het voornaamste voorwerp van zijn zorgen en doeleinden. Wat een enorme tegenstelling met hen die geloven dat de mens in een 'onbeheerd heelal' leeft (Bertrand Russell, 'A Free Man's Worship', *Mysticism and Logic and Other Essays* [1917], p. 50), een 'heelal (…) zonder meester' (Albert Camus, *The Myth of Sisyphus and Other Essays*, transcript Justin O'Brien [1955], p. 123).

En zo kwamen er ook openbaringen over ons lange leven als Gods geestkinderen. Tenslotte was 'de mens […] eveneens in den beginne bij God' — een verklaring die gepaard gaat met nog meer glimpen van de eeuwige aard van de mens (zie LV 93:29). Deze uitspraken, met hun gevolgtrekkingen, zijn veelbetekenend, en ze verdringen bijvoorbeeld de lering dat de mens 'uit het niets' geschapen is.

Een nadere realiteit aangaande ons verblijf bij God 'in den beginne' houdt in dat u al heel lang uzelf bent geweest. Vandaar dat de apostel Johannes terecht schreef dat God 'ons eerst heeft liefgehad' (zie 1 Johannes 4:19). En zo leren we in de beroering van het sterfelijk leven ook wie andere stervelingen in werkelijkheid zijn — onze geestbroers en -zusters, en geen functies, rivalen of vijanden. En verder zouden we heilig respect en achting voor een mensenleven moeten hebben.

Alledrie die openbaringen en vertalingen zijn 'verrassingen' die vooral ingaan op de allerdiepste menselijke verlangens en onzekerheden. Zij vertellen ons wat de aard van God is, en de aard van het heelal, en wat onze identiteit en het doel van ons leven is! Wat zou er persoonlijker kunnen zijn dan deze korte, maar allesomvattende verklaringen?

Al zou Joseph Smith het kanaal voor slechts één zo'n goddelijke openbaring zijn geweest, dan nog zou dat alleen al voldoende zijn geweest om zijn profetische grootheid te garanderen. Maar hoewel God ons alles wil geven wat Hij heeft, lijden wij onder een gebrek aan inzicht! (zie LV 84:38).

Het is dan ook geen wonder dat Paulus Abraham prees, die niet 'heeft

getwijfeld door ongeloof' (Romeinen 4:20). Het risico bestaat dat wij, als wij nadenken over de leerstellingen van de herstelling zouden 'twijfelen' wanneer we geconfronteerd worden met zulke stoutmoedige en veelbelovende waarheden.

Laten we daarom, in het licht van dergelijke adembenemende openbaringen en vertalingen, gehoor geven aan de oproep van koning Benjamin: 'Gelooft in God; (...) gelooft, dat de mens niet alle dingen begrijpt, die voor de Here begrijpelijk zijn.' (Mosiah 4:9.)

Een albekwame God geeft alle stervelingen de vrijheid om te kiezen. Hoe dankbaar moeten wij dan wel zijn dat God al heel lang geleden besloten heeft om al zijn kinderen te redden en te laten opstaan door middel van de verzoening van zijn Zoon. Niettemin verwerpen sommigen deze en andere goddelijke uitnodigingen, en staan velen er onverschillig tegenover, omdat zij zich al te zeer bezighouden met de zorgen van de wereld. De Heiland is hun vreemd, want Hij staat ver van de gedachten en bedoelingen van hun hart af (zie Mosiah 5:13).

De kern van Gods plan en de ongelooflijke uitgestrektheid ervan, is de ongelooflijk persoonlijke aard ervan. Een voorbeeld: '[God] ziet neder op alle mensenkinderen, en Hij weet alle gedachten en voornemens des harten' (Alma 18:32; zie ook Jesaja 66:18.).

Daar wij om die reden echt over alles rekenschap aan Hem moeten afleggen, kunnen we ons op de dag des oordeels niet beroepen op ons wettelijk zwijgrecht!

Ik heb de uitzonderlijke openbaring die alles overtreft tot het laatst bewaard: de theofanieën waaruit het bestaan blijkt van een herrezen Jezus Christus, die onze Heiland is! Ze begonnen in het heilige bos, en daarna vonden er andere bevestigende verschijningen plaats in achterafplaatsjes als Palmyra, Kirtland en Hiram, waarmee de hele mensheid de bevestiging ontving die zij zo hard nodig had.

Een beeld van Joseph en Emma Smith op het plein voor het kantoorgebouw van de kerk.

Helaas wordt Jezus in een ongodsdienstige wereld door velen gezien als een vage figuur; Hij wordt zelfs gedenigreerd. Wat is het dan buitengewoon bijzonder dat de openbaringen van de herstelling dit kosmische feit bevestigen: 'Alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft' (Johannes 3:16).

Jezus, die de 'eindeloze verzoening' tot stand heeft gebracht, heeft daarbij oneindig geleden, en is een volkomen begripvolle Heiland, daar Hij 'beneden alles neerdaalde, omdat Hij alles omvatte' (2 Nephi 9:7; LV 88:6). Ja, het is net als in de klaaglijke tekst van de ontroerende spiritual uit het verleden: 'Niemand kent de moeilijkheden die ik heb doorgemaakt, niemand kent ze, behalve Jezus.'

Broeders en zusters, de bezetting van deze planeet, de mensen voor wie de openbaringen en vertalingen zo relevant zijn, omvatten hen die, om het zo maar eens te zeggen, een leven leiden vol 'stille wanhoop' (zie Henry David Thoreau, *Walden* [1965], p. 7). Onder hen hebben zich nu diegenen geschaard die een leven leiden vol luidruchtige, lawaaierige uitspattingen, die onterecht hun vermogen om te voelen vieren, zodat zij uiteindelijk hun vermogen om te voelen verliezen (zie Moroni 9:20; Efeziërs 4:19; 1 Nephi 17:45). Daarom likken zij hun eigen bord af, wanhopig zoekend naar meer sensatie. Die mensen vormen momenteel geen meerderheid, maar zijn 'de minderheid' van het volk (zie Mosiah 29:26–27).

Vermeldenswaard is dat de tegenstander ten laatste hen die hem volgden, niet zal 'steunen' (zie Alma 30:60). Hij kan dat niet. Jezus zal uiteindelijk niet alleen op majestueuze wijze triomferen, maar bovendien zullen de slimme denkbeelden van de tegenstander, die het zinnelijke verstand zo behagen, volledig instorten, 'en [hun] val [zal] zeer groot [zijn]' (zie Alma 30:53; 1 Nephi 11:36). Nu al kan men van het leven van die verloren zonen die 'bij zinnen komen' de duivelse dogma's zien afdruipen door een vroegtijdig afsmelten (zie Lucas 15:17). Anderen, die de uiterste

leegheid van de wegen van de tegenstander ervaren hebben, worden '[voor]bereid [om] het woord te horen', en wachten om van de reddende openbaringen en vertalingen te vernemen (zie Alma 32:6).

Broeders en zusters, wij moeten het niet wagen om de verklaringen van het herstelde evangelie achter te houden! Wij moeten het niet wagen om de geruststellende openbaringen en waarheidsonthullende vertalingen van 'dingen, zoals die werkelijk zijn, en [...] dingen, zoals die werkelijk zullen zijn' achter te houden. Ze zijn zo hard nodig voor hen van wie de vermoeide handen neerhangen, omdat zij lijden onder leerstellige bloedarmoede, die het beste behandeld kan worden met de rode bloedcellen van de herstelling (zie Jakob 4:13). Achterhouden zou het beperken van bekering betekenen, en het verhullen van het wenkende geestelijke alternatief dat zo 'schoon als de zon, en zo helder als de maan' moet worden (zie LV 105:31).

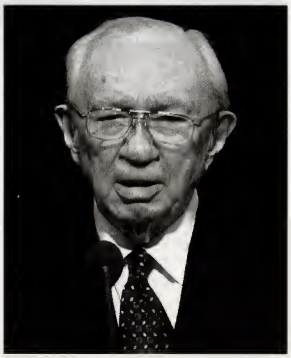
Laten we er intussen maar rekening mee houden dat velen onverschillig tegenover ons zullen staan. Anderen zullen ons zonderling of misleid vinden. Laten we de wijzende vingers maar verdragen die, ironisch genoeg, toebehoren aan hen die 'het grote en ruime gebouw' maar een benauwd derderangs hotel vinden (zie 1 Nephi 8:31–33). Laten wij de honers niet honen, maar gewoon geen acht op hen slaan (zie LV 31:9). Laten wij in plaats daarvan onze energie gebruiken om het schild des geloofs omhoog te houden en de naderende vurige pijlen te doven — geholpen door een tikje Teflon van het evangelie (zie 1 Nephi 15:24).

Broeders en zusters, in het licht van al het voorgaande zou ik zeggen 'Wat kan ik nog meer zeggen?', behalve dan 'Ere de man tot wie sprak weer Jehova'! (Jakob 6:12; 'Ere de man', lofzang 24.) In de naam van Jezus Christus. Amen! ■

Laten we het evangelie beter naleven

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Wat doet u fantastisch werk, u getrouwe heiligen der laatste dagen over de hele wereld, die een stevig en onwankelbaar getuigenis in hun hart meedraagt.

Wat hebben we samen een heerlijke tijd gehad, geliefde broeders en zusters. Het is echt geweldig om als het ware de wereld uit te stappen en twee dagen uit te trekken om na te denken over goddelijke zaken.

We hebben het allemaal zo druk met onze alledaagse bezigheden, die ons alle kanten op trekken. Wij allemaal, alle mensen, hebben een gelegenheid nodig om te mediteren en te peinzen over de aangelegenheden van God, en te luisteren naar woorden die inspireren en helpen.

Ons getuigenis is gesterkt, en het is goed, want, zoals president Harold B. Lee eens heeft gezegd: 'Ons getuigenis heeft dagelijks hernieuwing nodig.'[1]

Ik ben ervan overtuigd dat de heiligen der laatste dagen in hun hart een verlangen hebben om het goede te doen, te leven volgens de wijze die de Heer ons heeft aangegeven. We zijn tijdens deze conferentie aan veel daarvan herinnerd.

Ik hoop dat wij, als wij thuis zijn, vóór we naar bed gaan, op onze knieën gaan en onze waardering uiten, en de kracht vragen om het evangelie als gevolg van deze conferentie beter na te leven.

Ik ben zo dankbaar voor de mooie muziek van het koor; ze hebben prachtig gezongen. Dit is zo'n grote en toegewijde organisatie, en we danken iedereen die zich daar zo onbaatzuchtig voor inzet. Ik ben dankbaar voor de muziek van het alleenstaandenkoor gisteren; ze waren inspirerend. En de geweldige zang gisteravond van de jongemannen uit het opleidingscentrum voor zendelingen, die kwamen en met grote kracht zongen, hartelijk dank voor wat jullie ons hebben gegeven.

Ter afsluiting zou ik graag een paar

woorden van Moroni willen voorlezen:

'Ontwaak, en verrijs uit het stof, o Jeruzalem; ja, en trek uw sierlijke klederen aan, o dochter van Zion; en versterk uw palen, en breid uw grenzen voor eeuwig uit, opdat gij niet meer moogt worden beschaamd, en de verbonden des eeuwigen Vaders, die Hij met u heeft gemaakt, o huis Israëls, mogen worden vervuld.

'Ja, komt tot Christus, en wordt in Hem vervolmaakt, en onthoudt u van alle goddeloosheid; en indien gij u van alle goddeloosheid zult onthouden, en God liefhebben met al uw macht, verstand en sterkte, dan is zijn genade u genoeg, opdat gij door zijn genade volmaakt in Christus moogt zijn; en indien gij door de genade van God volmaakt zijt in Christus, kunt gij de kracht [Christus] geenszins verloochenen' (Moroni 10:31–32).

Als gevolg van deze conferentie zou ieder van ons een betere man of een betere vrouw, een betere jongen of een beter meisje moeten zijn. Dank u zeer, broeders en zusters, dat u zoveel doet om dit werk vooruit te helpen. Wat doet u fantastisch werk, u getrouwe heiligen der laatste dagen over de hele wereld, die een stevig en onwankelbaar getuigenis in uw hart meedraagt van de realiteit van de levende God en van de Heer Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser, en van hun verschijning in deze bedeling, om een groot tijdperk in te luiden in de geschiedenis van de wereld ter voorbereiding op de tijd dat de Zoon van God zal komen om te regeren als Heer der heren en Koning der koningen.

Mogen de zegeningen van de hemel op u rusten, geliefde vrienden. Ik bid dat wat u hebt gehoord en gezien iets goeds teweeg zal brengen in uw leven. Ik bid dat ieder van ons een beetje vriendelijker, een beetje attenter, een beetje hoffelijker zal zijn. Ik bid dat we onze tong in bedwang zullen houden en onze woorden niet door boosheid zullen laten ingeven, iets wat we later zouden betreuren. Ik bid dat we de wilskracht mogen hebben om de andere wang toe te keren, en de tweede mijl te gaan bij het sterken van de zwakke knieën van hen die in nood verkeren.

Dit evangelie is iets heel persoonlijks. Het is niet een of ander abstract denkbeeld. Het is iets om toe te passen in ons leven. Het kan zelfs onze aard veranderen.

Moge God u zegenen, geweldige, getrouwe deelgenoten in dit grote werk. Mogen zijn vrede en zijn liefde op u rusten en uw leven omhullen met het wezen van godsvrucht.

Ik bid dat wij, nu wij naar huis gaan, in ons hart het voornemen hebben om thuis meer als heiligen der laatste dagen te leven. Ik laat u mijn liefde en mijn zegen in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. God zij met u tot we u wederzien. Dank u, en amen. ■

NOOT

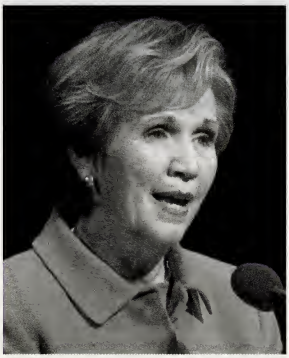
1. Zie Gordon B. Hinckley, *Faith: The Essence of True Religion* (1989), p. 93.

ALGEMENE BIJEENKOMST VAN DE ZUSTERSHULPVERENIGING
27 september 2003

Kiezen voor naastenliefde: het goede deel

BONNIE D. PARKIN
Algemeen ZHV-presidente

Ik vraag u niet alleen meer van elkaar te houden, maar beter van elkaar te houden.

Het is heerlijk om als ZHV-zusters, verbondsvrouwen in het herstelde evangelie van de Heer, samen te zijn. Ieder van u — ongeacht uw leeftijd, levensfase of situatie — is nodig en wordt gewaardeerd in de ZHV. Dank u voor wie u bent en voor alles wat u doet.

In mijn kantoor hangt een prachtig schilderij van Jezus met Maria en Marta.[1] Elke dag als ik dat schilderij zie, denk ik aan de uitdagingen aan ons, vrouwen. Zuster Hughes, zuster Pingree en ik kregen de inspiratie om het verhaal over Maria en Marta vandaag als thema te gebruiken. De Heer heeft gezegd: slechts één ding is nodig: het goede deel.[2] Daarover gaan we het vanavond hebben: over dat goede deel.

Marta woonde in het stadje Betanië, waar zij Jezus 'ontving (…) in haar huis. En deze had een zuster, genaamd Maria, die, aan de voeten des Heren gezeten, naar zijn woord luisterde.'[3] *Beide* vrouwen hadden de Heer lief. En 'Jezus nu had Marta en [Maria] (…) lief.'[4] In feite hadden zij een ongebruikelijke relatie, want in die tijd discussieerden vrouwen meestal niet met mannen over het evangelie.

Op een dag bereidde Marta de maaltijd en, zoals er staat: 'werd in beslag genomen door het vele bedienen.'[5] Met andere woorden: ze was gestrest!

'Maria echter zat aan de voeten des Heren [en luisterde] naar zijn woord'[6] terwijl Marta zich steeds meer stoorde aan het feit dat niemand haar hielp. Klinkt dat bekend? Denkt u niet dat zij dacht: 'Waarom zit Maria daar maar terwijl ik me hier uitsloof?' Dus Marta zei tegen Jezus: 'Here, trekt Gij het U niet aan dat mijn zuster mij alleen laat bedienen? Zeg haar dan dat zij mij komt helpen.'[7]

Het vriendelijke antwoord van de Heer verraste Marta misschien. 'Marta, Marta, gij maakt u bezorgd en druk over vele dingen, maar [slechts één ding is nodig]; en Maria heeft het goede deel uitgekozen dat van haar niet zal worden weggenomen.'[8]

De Heiland maakte daarmee overduidelijk wat het belangrijkste was. Op die avond in Marta's huis was het goede deel niet in de keuken, maar aan de voeten van de Heer. Het eten kon wachten.

Net als Maria verlang ik ernaar aan de voeten van de Heiland te zitten terwijl ik, net als Marta, de was moet doen, mijn mail moet binnenhalen en mijn man iets anders moet voorzetten dan een koude pizza. Ik heb vijftien kleinkinderen die ik vaker wil zien en beter wil begrijpen, maar ik heb ook een veeleisende roeping in de kerk! Ik heb niet veel tijd. Net als u moet ik kiezen. We proberen allemaal het goede deel te kiezen dat niet kan worden weggenomen, om het geestelijke en het stoffelijke in balans te krijgen. Zou het niet makkelijk zijn als we de keuze hadden tussen huisbezoek en een bankoverval? Maar onze keuzen zijn vaak veel subtieler. We moeten kiezen tussen veel goede mogelijkheden.

Maria en Marta, dat zijn u en ik, zij zijn alle zusters in de ZHV. Zij hielden van de Heer en wilden dat ook tonen. Ik denk dat Maria bij die gelegenheid haar liefde toonde door naar Hem te luisteren, en dat Marta het deed door Hem te dienen.

Marta dacht dat ze er goed aan deed en dat haar zus haar behoorde te helpen.

Ik denk niet dat de Heer bedoelde dat er Marta's en dat er Maria's zijn. Jezus verwierp Marta's bezorgdheid niet, maar vestigde haar aandacht op iets anders: op het goede deel. En wat is dat? De profeet Lehi zei dat we 'naar de grote Middelaar' moeten zien en 'naar zijn grote geboden luisteren; en getrouw [moeten] zijn aan zijn woorden en het eeuwige leven kiezen, volgens de wil van zijn Heilige Geest.'[9]

Kiezen voor het eeuwige leven is het enige wat nodig is. We kiezen dagelijks. Als we naar de Heer willen luisteren en Hem volgen, worden we omsloten door de armen van zijn liefde — reine liefde.

Mormon leerde ons: 'Naastenliefde is de reine liefde van Christus, en duurt voor eeuwig.'[10] De reine liefde van Christus. Laten we dat eens bekijken. Wat wil dat zeggen? Een deel van het antwoord vinden we in Jozua: 'Volbrengt (…) nauwgezet (…) dat gij de Here, uw God, zoudt liefhebben (…) en Hem *dienen met geheel uw hart en (…) ziel*'[11] Reine liefde is *onze* liefde voor de Heer, getoond door ons dienen, geduld, mededogen en begrip voor elkaar.

Meer inzicht in de reine liefde van Christus vinden we in Ether: '[Jezus heeft] de wereld zo (…) liefgehad, dat [Hij zijn] leven [heeft] afgelegd, opdat [Hij] het wederom [zou] kunnen opnemen om een plaats voor de mensenkinderen te bereiden. En nu weet ik, dat *deze liefde die [Hij] voor de mensenkinderen [heeft] gehad, reine liefde is.*'[12] Reine liefde is *ook* de liefde van de *Heer* voor ons, getoond door zijn dienen, geduld, mededogen en begrip.

De 'reine liefde van Christus'[13] slaat niet alleen op *onze* liefde voor de Heiland, maar ook op *zijn* liefde voor ieder van ons.

In het verhaal van Maria en Marta zien we tevens hoe de gave van reine liefde kan verzwakken. Marta's vraag om hulp bevatte een onuitgesproken maar duidelijk oordeel: 'Ik doe het goed, zij niet.'

Veroordelen we elkaar? Bekritiseren we elkaar om onze keuzen, denken we dat we het beter weten, terwijl we in feite zelden inzicht hebben in de unieke situatie of de individuele inspiratie van de ander? Hebben we wel eens gezegd: 'Zij werkt buitenshuis.' Of: 'Haar zoon is niet op zending geweest.' Of: 'Zij is te oud voor een roeping'. Of: 'Dat kan ze niet — zij is alleenstaand.' Dergelijke oordelen en nog vele andere, ontnemen ons het goede deel, die reine liefde van Christus.

We verliezen dat goede deel ook uit het oog als we onszelf vergelijken met anderen. Haar haar zit leuker, ik heb dikkere benen, haar kinderen zijn begaafder, haar tuin brengt meer op… zusters, u kent dat wel. Dat moeten we gewoon niet doen. We moeten ervoor waken dat we ons incapabel voelen doordat we ons concentreren op wie we *niet zijn* in plaats van op wie we zijn! We zijn *allemaal* zusters in de ZHV. We kunnen niet bekritiseren, roddelen of veroordelen *en* de reine liefde van Christus behouden. Hoort u het zachtaardige gebod van de Heer: 'Marta, Marta…?'

Ouderling Marvin J. Ashton heeft zo mooi gezegd: 'De hoogste vorm van naastenliefde wordt bereikt als wij vriendelijk zijn voor elkaar, als we anderen niet veroordelen of categoriseren, als we elkaar gewoon het voordeel van de twijfel gunnen of onze mond houden. Naastenliefde is: andermans verschillen, zwakheden en tekortkomingen accepteren; geduld hebben met iemand die ons heeft teleurgesteld; ons niet beledigd voelen als iemand iets niet aanpakt zoals we hadden gehoopt. Naastenliefde is: weigeren misbruik te maken van iemands zwakheid en bereid zijn te vergeven wie ons heeft gekwetst. Naastenliefde is: het beste van elkaar verwachten.'[14]

Door reine liefde te beoefenen leren we wat er in een zuster omgaat. Als we weten wat er in een zuster omgaat, zijn we anders. We veroordelen haar niet. We houden gewoon van haar. Ik vraag u niet alleen meer van elkaar te houden, maar *beter* van elkaar te houden. Dan komen we met zekerheid te weten dat 'naastenliefde nimmer vergaat.'[15]

Als ik me ergens druk en bezorgd over maak, is, net als bij Marta, mijn liefdevolle houding een van de eerste dingen die verdwijnen. Geldt dat ook voor u?

Ik heb geleerd dat het, om reine liefde terug te winnen, het beste is om me *niet* druk te maken en gewoon de Heer lief te hebben en te dienen. Hoe doen we dat? We beginnen elke dag met geknield te bidden tot onze Vader in de hemel. We horen zijn woorden door dagelijkse schriftstudie, en we volgen de leiding die we ontvangen. Als we eerst Christus liefhebben, houden we ook van anderen. 'Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.'[16] Dat is de wisselwerking van reine liefde. Zusters, reine liefde vergaat nimmer.

Toen ik deze roeping kreeg, verlangde ik met mijn hele hart dat ik genoeg naastenliefde zou hebben om oprecht van *elke* zuster in de kerk te houden. Ik wenste dat u door mijn groeiende liefde, de liefde van de Heer kon voelen. Ik bad tot onze hemelse Vader 'met alle kracht van [mijn] hart, dat [ik] met deze liefde [mocht] worden vervuld, die Hij op *allen*, die oprechte volgelingen zijn van zijn Zoon, Jezus Christus, heeft uitgestort.'[17]

Afgelopen december stelde onze zondagsschoolleerkracht voor dat we de Heer tijdens de tiendevereffeningsperiode vertrouwelijk verslag zouden doen van onze bestudering en toepassing van een evangeliebeginsel. Ik had een overduidelijk gevoel dat ik de reine liefde moest bestuderen. Die influistering werd tijdens de avondmaalsdienst bevestigd, en ik wist dat ik leiding van de Heer had ontvangen.

Tijdens mijn contact met velen van u, heb ik een overweldigende liefde gevoeld voor u en uw goedheid. Ik voel me nederig door uw steun. Ik heb een dieper verlangen om u te dienen. Dat zijn gevoelens van reine liefde; dat zijn antwoorden op mijn gebeden; dat zijn de mooiste momenten van mijn roeping. Ik moet een beetje vooruitgang hebben geboekt, omdat mijn kinderen me vragen hoe het komt dat ik de laatste tijd zo aardig ben. In december zal ik mijn hemelse Vader verslag uitbrengen van mijn inspanningen om reine liefde te begrijpen en te beoefenen.

De Heer zal ons, net als bij Maria en Marta, dat goede deel tonen dat niet van ons wordt weggenomen. Hij zal ons de reine liefde van Christus vergunnen, want reine liefde vergaat nimmer.

Lieve zusters, één ding is nodig: dat we Hem elke dag volgen. Kies daarom voor Christus de Heer. Kies ervoor u te verheugen in zijn woord. Kies ervoor om op Hem te vertrouwen. Kies ervoor om naar zijn liefde uit te kijken. Kies ervoor om Hem uw hele hart te geven. Kies daarom dat goede deel.

Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Walter Rane, *Mary Heard His Word*, met dank aan het Museum voor kerkgeschiedenis en kunst.
2. Zie Lucas 10:42.
3. LV 10:38–39; cursivering toegevoegd.
4. Johannes 11:5.
5. Lucas 10:40.
6. Lucas 10:39.
7. Lucas 10:40.
8. Lucas 10:41–42.
9. 2 Nephi 2:28.
10. Moroni 7:47.
11. Jozua 22:5; cursivering toegevoegd.
12. Ether 12:33–34; cursivering toegevoegd.
13. Moroni 7:47.
14. 'De tong kan een scherp zwaard zijn', *De Ster*, juli 1992, p. 17.
15. Moroni 7:46.
16. 1 Johannes 4:19.
17. Moroni 7:48; cursivering toegevoegd.

Getuigenissen: 'Het goede deel uitkiezen'

De volgende korte getuigenissen zijn gegeven in de twee pauzes van de muzikale uitvoering 'Choose That Good Part'.

Janet Edwards, zendelinge op Temple Square in Salt Lake City, afkomstig uit New York: Ik woonde in New York City en werd meegesleept door het theaterleven. Na de tragische gebeurtenissen van 11 september 2001 kwam ik tot het pijnlijke besef dat mijn leven eeuwige vreugde ontbeerde. Ik diende de verkeerde meester; ik was vergeten dat Jezus Christus op de eerste plaats moet staan. Die dag nam ik de belangrijkste beslissing van mijn leven — ik koos voor de Heer, voor zijn vrede en geluk.

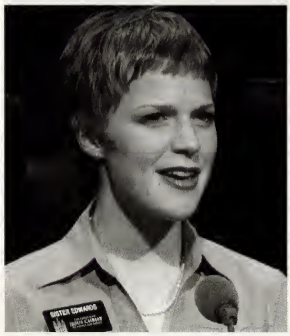
Galina Pershina, zendelinge op Temple Square in Salt Lake City, afkomstig uit Rusland: Toen ik lid van de kerk werd, vroegen mijn ouders of ik geen pogingen wilde ondernemen om hen tot bekering te brengen. Toen ik op zending was, werd mijn moeder ernstig ziek. Mijn ZHV-zusters in Rusland sloegen hun liefdevolle armen om haar heen. Als zij bij hen is, voelt ze dezelfde liefde die ik voel; dan voelt ze zich dichter bij mij en dan voelt ze de liefde van Christus.

Florence Chukwurah, lid van het algemeen ZHV-bestuur, afkomstig uit Nigeria: Ik besloot al op jonge leeftijd dat ik aan de armoede zou ontsnappen en ijverig naar God op zoek zou gaan. Ik besloot om naar mijn ouders en andere volwassenen te luisteren en om goed mijn best op school te doen. Ik besloot dat ik hard met mijn handen zou werken. De Heer heeft mijn gebeden verhoord en mijn moeite beloond met zegeningen voor mij en mijn familie.

Donna S. Packer, vrouw van president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen; moeder, grootmoeder en overgrootmoeder uit Utah: Werken aan mijn getuigenis — in mijn dagelijks leven met alle moeilijkheden kan ik niet op geleend licht leven. Ook kan ik niet eeuwig van de geestelijke kennis van anderen afhankelijk zijn. Ik moet het voor mijzelf weten. En alleen de Heilige Geest heeft de macht om in onze ziel het getuigenis te verzegelen dat Jezus de levende Christus is. Dat weet ik zeker. ■

Florence Chukwurah

Janet Edwards

Galina Pershina

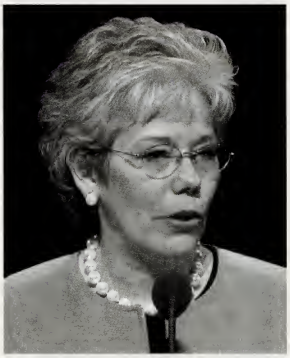

Donna S. Packer

Ons verbond met Hem

KATHLEEN H. HUGHES
Eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Ons zusterschap omvat alle leeftijden en achtergronden. Wij horen bij elkaar door de verbonden die we sluiten.

Geliefde zusters, het jaar is omgevlogen en het is bijzonder fijn om als vrouwen van de zustershulpvereniging van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen weer bij elkaar te zijn. In wat voor omstandigheden we ook leven, als vrouw zijn we bijzonder gezegend. We hebben verbonden met onze hemelse Vader gesloten om zijn werk te verrichten — en dat *doen* we ook! Net als Maria en Marta bevinden we ons aan de voeten van de Heiland en hebben we 'het goede deel'[1] uitgekozen. We hebben voor Christus gekozen en voor de zustershulpvereniging.

Toch vraag ik me af of wij vrouwen volledig begrijpen wat de zustershulpvereniging is. Toen Joseph Smith de eerste reglementen las die Eliza R. Snow had opgesteld, zei hij dat het document het beste was dat hij ooit had gelezen, maar dat hij 'iets beters' voor ogen had. Hij wilde 'de vrouwen organiseren onder de priesterschap, en naar het voorbeeld van de priesterschap.'[2] Toen de profeet Joseph de 'sleutel omdraaide'[3] en 'de zustershulpvereniging van Nauvoo' organiseerde, zei hij dat zelfs de kerk op dat moment nog niet volledig was georganiseerd.[4] Zusters, het is belangrijk dat wij die uitspraak begrijpen. De zustershulpvereniging is door God georganiseerd, door middel van een profeet en door het gezag van het priesterschap; het bestaan ervan is een noodzakelijk onderdeel van de organisatie van de kerk. Man en vrouw staan in de priesterschap en de ZHV naast elkaar en streven ernaar om gezinnen tot Christus te brengen. Wij vrouwen mogen nooit denken dat onze rol in de kerk minder is dan de rol van de man. Net zoals we als rechtschapen vrouwen het priesterschap eren, moeten we ook onze roeping als vrouw heilig houden.

Toen ik dit schilderij, Marta en Maria met de Heiland, bestudeerde, ging ik deze vrouwen als mijn voorloopsters beschouwen. Ik heb me afgevraagd of deze vrouwen ook 'overvloedig in goede werken en aalmoezen'[5] waren. Het is prettig om te bedenken dat zij, en andere getrouwe vrouwen die volgelingen van Christus waren, wellicht bij elkaar zijn gekomen om iets meer te weten te komen over hun taak in de opbouw van het koninkrijk. Net als wij waren zij verbondsvrouwen. Zij hadden besloten dat zij hun hele hart aan de Heiland zouden geven. Dus toen de zustershulpvereniging werd georganiseerd, kwam die voort uit onze goddelijke roeping en ons verlangen om te dienen, lief te hebben en voor elkaar te zorgen. Net als de verordeningen en de instructies van het priesterschap noodzakelijk zijn voor het werk van de Heer, is onze dienstverlening dat ook.

Om dit belangrijke werk te verrichten, kiezen we ervoor om verbondsvrouw te zijn: vrouw die de Heer heilige beloften gedaan heeft. En zij die hun tempelzegens hebben ontvangen, hebben beloofd dat ze hun tijd en talenten zullen toewijden aan de opbouw van het koninkrijk van de Heer. Door dat verbond kunnen we verschillende taken in de kerk vervullen.

Twintig jaar geleden werd ik als jongevrouwenpresidente in onze wijk geroepen. Mijn haar was toen nog bruin, en mijn lichaam was … nou, laat ik zeggen, een beetje leniger. Vele jaren later werd ik voor dezelfde taak geroepen, in een andere wijk. Ik werd gerecycled, en dat was spannend. Ik had de kans om mijn verbond met God te hernieuwen, dat ik zou doen waar hij me voor nodig had. Nu was mijn haar echter bijna grijs en werd het steeds moeilijker om mijn tenen aan te raken. Maar ik voelde me niet te oud om opnieuw gezegend te worden door de opmerkelijke jonge vrouwen die getrouw, opgewekt en vrolijk waren. Ik hoop dat ik tegen die tijd wat meer wijsheid had en een groter getuigenis van het evangelie, maar opnieuw leerde ik net zoveel van hen

als zij van mij. Ons zusterschap omvat alle leeftijden en achtergronden. Wij horen bij elkaar door de verbonden die we sluiten.

En we moeten onthouden dat we deze verbonden niet ontgroeien. We kunnen elkaar op alle gebieden in het leven dienen. Ik hoorde onlangs dat er een jonge moeder was, van wie de man op het podium zat omdat hij lid van de bisschap was. Zij had moeite met haar rusteloze kinderen. Een veel oudere vrouw nam een kleuter op haar schoot om die rustig te houden. Dergelijke eenvoudige handelingen zijn een onderdeel van de opbouw van Gods koninkrijk. Het gaat erom wat we doen, wie we zijn als zusters van de zustershulpvereniging. Of we presidente van de zustershulpvereniging zijn, leerkracht in het jeugdwerk of kampleidster van de jongevrouwen, wij vervullen onze heilige taak als ZHV-zuster. Als we contact opnemen met een oude buurvrouw, een jonge moeder aanmoedigen en helpen of voor een ander gezin bidden, leven we onze verbonden na.

Onlangs spraken we als presidium met een leider van de kerk. Hij zei dat hij wilde dat de leden tijdens bijeenkomsten van de zustershulpvereniging en de priesterschap tegen elkaar konden zeggen: 'Zusters of broeders, ik maak een moeilijke periode door. Wilt u mij helpen?' Ik heb dat wel eens in de ZHV meegemaakt. Ik zal nooit de zondagochtend vergeten dat een alleenstaande zuster haar getuigenis gaf en vertelde hoe eenzaam ze zich voelde. Ze was bedrogen, gescheiden, en had financiële problemen overwonnen toen ze van een klein inkomen haar gezin moest onderhouden. En nu haar kinderen de deur uit waren, voelde ze zich eenzaam. Het was een vertederend moment, de Geest was aanwezig en ik zag verschillende zusters naar haar toegaan en doen waar we goed in zijn: liefde geven. De ZHV-kamer was die dag een heilige plek. Het was wat iedere ZHV-kamer voor iedere zuster zou moeten zijn.

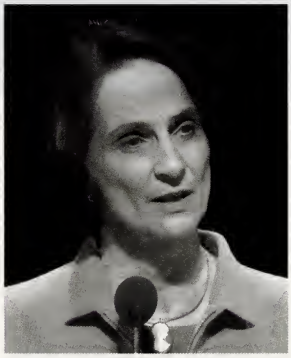
Het is zo belangrijk dat we alle zusters erbij betrekken. En laten we de zusters niet vergeten die in het jeugdwerk en de jongevrouwen werken. Zij hebben trouwe huisbezoeksters nodig en goed georganiseerde bijeenkomsten ter verrijking van het persoonlijk en huiselijk leven. Er zijn ook veel zusters die ouder zijn — zoals ik! Zusters van mijn leeftijd of ouder: recycle uzelf steeds. De Heer en wij hebben u nodig.

Ik weet dat er een jonge zuster is die moeite heeft met de overgang van de jongevrouwen naar de zustershulpvereniging. Ze is getrouw en sterk, maar nu voelt ze zich alleen. Hoe is dat mogelijk? Als we echt zusters van elkaar zijn, zouden we elkaars behoeften moeten kennen. Deze periode als jongvolwassene is geen overgang maar een natuurlijke stap naar een uitgebreider zusterschap. Er zijn veel van die jongevrouwen in onze wijken. Vind ze alstublieft, heb ze lief en laat ze deel uitmaken van die zusterschap. Maar jonge zusters, ga er niet vanuit dat je weet wat de ZHV precies inhoudt totdat je je bij je zusters hebt aangesloten en *jouw* deel hebt gedaan om *hen* te leren kennen. De overgang van de jongevrouwen naar de zustershulpvereniging is geen verandering van de ene naar de andere klas; het is jouw gelegenheid om een grotere rol te aanvaarden om de Heer te dienen en zijn werk te verrichten.

Kies daarom Christus de Heer

ANNE C. PINGREE
Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

Als een vrouw ervoor kiest om Christus in haar hart te sluiten, plaatst ze de Heer in de kern van haar huis en gezin.

Zusters, we zijn geen gezelligheidsvereniging, hoewel we door ons zusterschap wel onze vriendschapsbanden kunnen aanhalen. We zijn niet, zoals ik een jonge vrouw heb horen zeggen, 'de oude vrouwen die op zondag bij elkaar komen.' We hebben *macht* die we kunnen gebruiken: macht die God ons heeft gegeven om zijn doelen te verwezenlijken. Wij zijn de grootste vrouwenorganisatie in de wereld. Als we in onze omgeving de kennis en inspiratie gebruiken die de Heer ons heeft gegeven, kunnen we leiding geven in een wereld die onze hulp nodig heeft. Dat verwachtte de profeet Joseph Smith; dat verwacht president Hinckley momenteel van ons.

De omvang van ons werk lijkt soms overweldigend, maar zoals mijn onlangs gedoopte kleinzoon ons kan uitleggen, is een verbond een wederzijdse belofte. We kennen allemaal de tekst waarin staat dat van hem 'aan wie veel is gegeven, veel wordt vereist.'[6] Vergeet echter niet dat als er veel wordt vereist, er ook veel gegeven wordt. Als we een verbond met God sluiten en dat verbond naleven, is alles mogelijk. Hij geeft ons wat we nodig hebben om zijn werk te verrichten.

Geliefde zusters, vanavond moedig ik u aan om uzelf als verbondsvrouw toe te wijden aan Christus en aan de organisatie die Hij ons, zijn dochters, heeft gegeven. Kies voor het goede deel. Kies ervoor om Christus te volgen. Kies voor de zustershulpvereniging. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Lucas 10:42.
2. Geciteerd in Sarah M. Kimball, 'Auto-biography', *Woman's Exponent,* 1 september 1883, p. 51.
3. George Albert Smith, 'Address to the Members of the Relief Society', *Relief Society Magazine,* maart 1945, p. 717.
4. Zie 'Story of the Organization of the Relief Society', *Relief Society Magazine,* maart 1919, p. 129.
5. Handelingen 9:36
6. Zie LV 82:3.

Zusters, ik vind het een fantastische leer dat we ervoor kunnen kiezen om Christus ons *hele* hart te geven — dat we ervoor kunnen kiezen om onze Heiland en Verlosser in ons hart te sluiten. In elk van ons kan het herstelde evangelie van Jezus Christus worden geschreven, 'niet met inkt (…), maar met de Geest van de levende God, niet op tafelen van steen, maar op tafelen van vlees in de harten.'[1] In onze eerste staat hebben we gekozen voor Christus. Het is vreugdevol nieuws dat we elke dag van ons verblijf op aarde Hem kunnen *kiezen.*

Voor ons, verbondsvrouwen in vele landen, is het belangrijk dat we Christus centraal stellen. Wat hebben we Hem hard nodig in deze 'gevaarlijke tijd'![2] Hij is de bron van kracht en veiligheid. Hij is licht. Hij is leven. Zijn vrede '[gaat] alle verstand te boven.'[3] De uitgestrekte armen van onze Heiland en Verlosser nodigen ieder van ons persoonlijk uit om tot Hem te komen.[4] Zusters, wanneer een vrouw op de uitnodiging van de Heiland ingaat, krijgt zij kracht en worden anderen gezegend door haar rechtschapen invloed.

Ik denk dat een vrouw, als ze ervoor kiest om Christus in haar hart te sluiten, in het centrum van haar wereld, ze de Heer in de *kern* van haar huis en gezin plaatst, of dat nu een éénpersoons- of een groter gezin is. Ongeacht haar woonplaats en haar omstandigheden, zij is het middelpunt van het gezin, en wat er in het *hart* van iedere vrouw omgaat, wordt weerspiegeld in haar omgeving en de sfeer in huis.

Toen we voor een opdracht in Japan waren, nodigde een leider van de kerk ons bij hem thuis uit. We waren vereerd met die gelegenheid, maar vroegen ons af wat zijn vrouw ervan vond dat hij zomaar eventjes thuis kwam met bezoekers uit Salt Lake City. Onderweg belde de man zijn vrouw en gaf haar wat mij ongeveer een kwartier leek om alles klaar te maken voor dat onverwachte bezoek.

Vanaf het moment dat we binnenkwamen, onze schoenen uitdeden en hoffelijk, met zachte stem begroet werden door een jonge ZHV-zuster, voelde ik een geest van orde, vrede en liefde. Kleine kinderen dribbelden met hun speelgoed naar boven. Het was duidelijk wat er in dat gezin met acht kinderen, van wie er nog zeven thuis woonden, van waarde was. Overal zag je zaken die met de Heer te maken hadden — platen van Heiland aan de muur, een gezinsfoto en een plaat van de tempel op een opvallende plaats, exemplaren van duidelijk gebruikte Schriften en kerkvideo's netjes naast elkaar op een plank. 'De vrucht van de Geest (...) liefde, blijdschap, vrede, (...) vriendelijkheid, goedheid, trouw'[5] leek in dat huis te wonen. Ik stelde me dat kamertje voor, vol met kinderen van alle leeftijden, terwijl de ouders, gezeten aan de lage tafel, '[spraken] van Christus, (...) Christus [predikten], (...) [profeteerden] van Christus (...) opdat [hun] kinderen mogen weten uit welke Bron zij vergeving van hun zonden mogen verwachten.'[6] Ik voelde wat de kinderen in dat gezin zouden antwoorden op de vraag die ouderling Jeffrey R. Holland heeft gesteld: 'Weten die kinderen dat we God met heel ons hart liefhebben en ernaar verlangen het gezicht van zijn eniggeboren Zoon te zien en aan zijn voeten te vallen?'[7] Ik denk dat het antwoord van dat Japanse gezin een klinkend *ja* zou zijn!

Wanneer een vrouw ervoor *kiest* om Christus in haar hart te sluiten, kiest ze er niet alleen voor om zich elke dag christelijk te gedragen, maar ook om dat haar gezinsleden bij te brengen. En zoals u weet, lieve zusters, lopen we juist bij het dagelijks toepassen van christelijk gedrag tegen een paar van onze grootste problemen aan.

Een moeder deed haar best om haar gezin de stappen van bekering te leren. Toen kwam de dag waarop ze ervoor zorgde dat haar zoon zich het beginsel *eigen maakte*. Ze ging met haar zoon van vijf naar de winkel om te vertellen dat hij snoep had gestolen. Dat is iets wat die jongen *nooit* zal vergeten. Hij leerde ter plekke dat hij verantwoordelijk was voor zijn daden. Met angst in zijn hart gaf hij het snoep terug, zei tegen de winkelchef dat het hem speet en beloofde om *nooit* meer te stelen. Ik ben blij te kunnen zeggen dat hij zich aan die belofte hield. Ik *weet* dat — want ik was die moeder, en het was mijn zoon.

Dergelijke gebeurtenissen komen in elk gezin voor, ook als we ons best doen om onze lieve kinderen, kleinkinderen, neefjes en nichtjes het evangelie bij te brengen. 'Als Jezus worden'[8] vereist *oefening*, die vervolgens *gewoonte* wordt. De keuze om Christus in ons hart te sluiten is in veel opzichten een hulpmiddel bij ons streven om anderen de Heer in *hun* hart te leren sluiten. Soms denken we dat we niet veel vooruitgang maken, maar op zulke dagen van ontmoediging denk ik aan de troostrijke woorden van de Heiland: 'Verflauwt daarom niet in goeddoen, want gij legt het fundament van een groot werk.'[9]

Als wij dat goede deel kiezen en de Heiland centraal stellen door dagelijks om zijn leiding en hulp te bidden, geeft God ons 'kracht en

wijsheid.'[10] We worden gezegend met geestelijk inzicht waarmee we ons gezin kunnen sterken. Toen Doug, vader van drie kleine kinderen, onverwacht zijn baan verloor, onderhield hij zijn gezin met een uitkering, wat spaargeld en hulp van familie. Zijn vrouw, Lori, probeerde positief te blijven. Allebei namen ze klusjes aan om de kosten te dekken. Ze bleven doen wat goed was — bidden, in de Schriften lezen, de tempel bezoeken en hun tiende betalen. Maar ondanks honderden sollicitaties werd hij voor weinig sollicitatiegesprekken opgeroepen en kreeg hij geen baan.

Op een dag, na bijna een half jaar solliciteren, belde Lori haar moeder op. Met tranen en boosheid in haar stem zei ze: 'Ik denk dat onze hemelse Vader niet naar ons luistert. Ik denk niet dat ik nog kan bidden, want het haalt toch niets uit.'

Tijdens dat telefoongesprek kreeg Lori's moeder geïnspireerde woorden en gedachten ingegeven toen ze haar getuigenis gaf en haar dochter herinnerde aan dingen die ze al wist: 'Lori, je weet beter! Je weet dat onze hemelse Vader van je houdt en weet wat je nodig hebt. Maar soms moet je wachten. Misschien word je gelouterd. Dat weet ik niet. Maar wat ik *wel* weet is dit: Je moet nu naar je slaapkamer gaan, knielen en bidden, en de Heer vragen of Hij je wil troosten en vrede geven. Doug *vindt* een baan, maar misschien duurt het wat langer. Denk aan al die mensen die van je houden, voor je bidden en je helpen. Je bent erg gezegend.'

Lori realiseerde zich dat haar gedachten, toen ze neerknielde en bad — omdat ze zich concentreerde op de Heer — een andere wending namen. Ze bracht de liefde van de Heiland in haar eigen leven en in haar gezin.

Lieve zusters, ik heb de liefde van de Heer vaak gevoeld. Op de goede dagen en op de dagen dat mijn problemen me even te veel waren, heb ik me om hulp tot de Heer *gewend*. Ik getuig dat Hij er *altijd* is, met zijn barmhartige, liefdevolle armen uitgestrekt naar mij en u. Met mijn hele hart verklaar ik dat Jezus Christus mijn kracht is. Hij is mijn hoop. Hij is mijn Heiland en Verlosser. Met *u* zeg ik: '*Ik* en *mijn huis*, wij zullen de Here dienen!'[11] In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

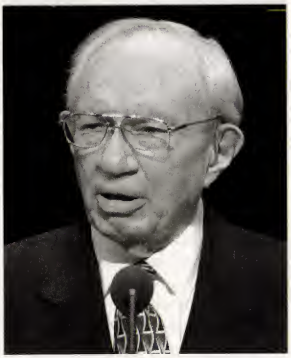
NOTEN

1. 2 Korintiërs 3:3.
2. Gordon B. Hinckley, 'De tijd waarin wij leven', *Liahona*, januari 2002, p. 86.
3. Filippenzen 4:7.
4. Omni 1:26.
5. Galaten 5:22.
6. 2 Nephi 25:26.
7. 'Gebed voor de kinderen', *Liahona*, mei 2003, p. 87.
8. 'Ik wil graag als Jezus worden', *Kinderliedjes*, p. 40.
9. LV 64:33.
10. Alma 31:35.
11. Jozua 24:15; cursivering toegevoegd.

Aan de vrouwen van de kerk

PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY

Ik wil u graag bedanken omdat u bent wie u bent en omdat u zoveel tot stand brengt. Mogen hemelse zegeningen op u rusten.

Iemand heeft gezegd: 'Wees vriendelijk voor vrouwen. Zij vormen de helft van de wereldbevolking en zijn de moeders van de andere helft.'

Geliefde zusters, u bent geweldige vrouwen die het goede deel hebben gekozen en ik heb veel bewondering voor alles wat u doet. Ik zie dat u bij van alles betrokken bent.

Velen van u zijn moeder, en dat kan al uw tijd in beslag nemen.

U bent een huwelijkspartner — de beste kameraad die uw man heeft of ooit zal hebben.

U bent huishoudster. Dat klinkt niet erg indrukwekkend, vindt u niet? Maar het is heel wat werk om een huis schoon en netjes te houden.

U bent inkoopster. Totdat ik wat ouder was, heb ik me nooit kunnen voorstellen wat een veeleisende verantwoordelijkheid het is om altijd voldoende voedsel en nette en representatieve kleding in huis te hebben, om alles in te kopen wat een gezin nodig heeft.

U bent verpleegster. Als er iemand ziek wordt, bent u de eerste die dat te horen krijgt en de eerste die hulp verleent. Als iemand ernstig ziek is, zit u dag en nacht naast het ziekbed om te troosten, aan te moedigen, te helpen en te bidden.

U bent de chauffeur in het gezin. U help uw kinderen met hun krantenwijk, u rijdt ze naar sportevenementen en naar activiteiten van de kerk. U rijdt maar heen en weer.

En zo kan ik doorgaan. Mijn kinderen zijn nu allemaal volwassen. Sommigen zijn al over de zestig. Maar als ze opbellen en ik de telefoon aanneem, zeggen ze: 'Hoe gaat het?' En voordat ik antwoord kan geven, vragen ze: 'Is ma thuis?'

Ze is hun hele leven al hun steun en toeverlaat. Sinds ze een baby waren, hebben ze haar om hulp gevraagd. En zij heeft daar altijd gehoor aan gegeven met genegenheid, advies en onderricht. Ze is in alle opzichten een zegen in hun leven.

Nu hebben we kleindochters die moeder zijn. Zij bezoeken ons en ik bewonder hun geduld, hun vaardigheid om kinderen te kalmeren, te laten ophouden met huilen, en in mijn ogen nog duizend andere dingen.

Zij rijden auto, bedienen de computer, bezoeken de activiteiten van hun kinderen, koken en naaien, geven les en spreken in de kerk.

Als ik naar hun echtgenoten kijk, heb ik soms de neiging om te zeggen: 'Word wakker en doe ook eens iets. Waardeer jij je vrouw wel voldoende? Weet je wel hoeveel zij doet? Geef je haar wel eens een complimentje? Bedank je haar wel eens?'

Geliefde zusters, ik wil u graag bedanken. Ik wil u graag bedanken omdat u bent wie u bent en omdat u zoveel tot stand brengt. Mogen hemelse zegeningen op u rusten. Ik hoop dat uw gebeden worden verhoord en uw dromen verwezenlijkt.

U werkt zo hard in de kerk. U vindt dat er zoveel van u vereist wordt. En dat is ook zo. Maar als we een taak volbracht hebben, worden we gezegend.

Velen van u denken dat ze mislukkelingen zijn. U hebt het gevoel dat het niet goed gaat, dat al uw inspanningen niet voldoende zijn.

Dat gevoel hebben we allemaal wel eens. Ik heb dat gevoel nu ik vanavond tot u spreek. Ik verlang naar en bid voor de kracht en de vaardigheid om u op te bouwen, te inspireren, te bedanken en te prijzen; om u een gevoel van blijdschap te geven.

Wij maken ons allemaal zorgen om onze prestaties. We willen het allemaal beter doen. Maar helaas beseffen we niet, of zien we niet, wat de resultaten van onze inspanningen zijn.

Ik kan me nog herinneren dat ik jaren geleden tijdens een ringconferentie in het oosten van het land moest spreken. Op weg naar huis voelde ik me een mislukkeling. Ik dacht dat ik niemand iets goeds had meegegeven. Ik voelde me ellendig en onbekwaam.

Jaren daarna bezocht ik een ringconferentie in Californië. Na de bijeenkomst kwam er een man naar mij toe die zei: 'U hebt enkele jaren geleden op een ringconferentie in het oosten van het land gesproken.'

Ik zei: 'Ja, dat kan ik me nog herinneren.'

De man zei: 'U hebt me toen echt geraakt. Ik was uit nieuwsgierigheid naar die bijeenkomst gekomen. Ik had geen oprechte interesse. Ik stond op het punt om de kerk te verlaten. Maar toen ik hoorde dat er een lid van de Twaalf zou komen, ben ik toch maar gegaan.

'U zei toen iets waardoor ik ben gaan nadenken. Ik werd erdoor geraakt, bleef eraan denken, het was een stimulans. Ik besloot mijn koers te veranderen. Ik ben een beter leven gaan leiden. Ik woon nu hier in Californië. Ik heb een goede baan, waar ik heel dankbaar voor ben. Ik hoop dat ik een goede echtgenoot en vader ben. En ik ben ook raadgever in de bisschap van onze wijk. Ik ben gelukkiger dan ooit.'

Ik bedankte hem, nam afscheid en zei hoofdschuddend tegen mezelf: 'Je weet maar nooit. Je weet nooit of je iets voor iemand betekent. Je weet nooit hoeveel je bereikt.'

Geliefde zusters, dat geldt ook voor u. U doet uw uiterste best, en daardoor bent u uzelf en anderen tot zegen. Maak uzelf niet wijs dat u faalt. Ga op uw knieën en vraag om de zegeningen van de Heer; sta dan op en doe wat er van u gevraagd wordt. En laat de rest aan de Heer over. Dan zult u ontdekken dat u iets hebt bereikt wat onbetaalbaar is.

Ik besef dat ik tot allerlei mensen spreek. Onder wie jonge vrouwen die nog op school zitten of die werken. U bent nog niet getrouwd. U hoopt die volmaakte man te vinden. Ik heb nog nooit een volmaakte man gezien. Stel hoge doelen, maar niet zo hoog dat ze onbereikbaar zijn. Het gaat erom dat hij van u houdt, dat hij u respecteert, dat hij u waardeert, dat hij u volledig trouw is, dat hij u vrijheid van meningsuiting geeft en u uw eigen talenten laat ontwikkelen. Hij zal niet volmaakt zijn, maar als hij vriendelijk en zorgzaam is, als hij hard werkt om in zijn onderhoud te voorzien, als hij eerlijk en gelovig is, dan is de kans op succes groot en zult u gelukkig kunnen worden.

Sommigen van u zullen, helaas, in dit leven niet trouwen. Zo gaat dat soms. Als dat het geval is, blijf daar dan niet over treuren. De wereld heeft behoefte aan uw talenten. Er is behoefte aan uw bijdrage. De kerk heeft uw geloof nodig. Er is behoefte aan uw sterke, helpende hand. Het leven is geen mislukking, tenzij we dat er zelf van maken. Er zijn zoveel mensen die uw helpende hand, uw liefdevolle glimlach en uw zorgzaamheid nodig hebben. Ik zie zoveel vaardige, aantrekkelijke, fantastische vrouwen aan wie het huwelijk voorbij is gegaan. Dat begrijp ik niet, maar ik weet dat er in het plan van de Almachtige, het eeuwige plan dat we Gods plan van geluk noemen, voor iedereen mogelijkheden en beloningen zullen zijn.

Als u een jonge moeder met kleine kinderen bent, hebt u een enorme taak. Vaak is er niet voldoende geld. U moet erg zuinig zijn en sparen. U moet verstandig en voorzichtig zijn wat uw uitgaven betreft. U moet sterk, moedig en dapper zijn, en met blijde ogen en liefde in uw hart voorwaarts streven. Jonge moeders, wat bent u gezegend. U hebt kinderen die voor eeuwig de uwe zijn. Ik hoop dat u in het huis des Heren bent verzegeld, en dat uw gezin een eeuwig gezin in het koninkrijk van onze Vader zal zijn.

Ik hoop dat u de kracht zult ontvangen om uw zware last te dragen, om aan al uw verplichtingen te voldoen, om zij aan zij met een goede, getrouwe en zorgzame man door het leven te gaan, en samen met hem uw kinderen in rechtschapenheid en waarheid te verzorgen en op te voeden. Geen enkel bezit, geen enkele wereldse aangelegenheid zal ooit zoveel waard zijn als de liefde van uw kinderen. Jonge moeders, ik bid dat God u zal zegenen.

Dan zijn er de iets oudere vrouwen, die jong noch oud zijn. U bevindt zich in de prachtigste tijd van uw leven. Uw kinderen bevinden zich in hun tienerjaren. Misschien zijn enkele kinderen al getrouwd. Sommige kinderen zijn op zending en u moet offers brengen om ze in het zendingsveld te onderhouden. U hoopt en bidt dat zij succesvol en gelukkig zijn. U wil ik bijzondere raad geven, geliefde zusters.

Tel uw zegeningen, één voor één. U hebt geen enorm herenhuis nodig met een hoge, langlopende hypotheek. U hebt een gezellig, aangenaam

huis nodig waar liefde heerst. Iemand heeft ooit gezegd dat er geen mooier plaatje is dan een goede vrouw die eten klaarmaakt voor de mensen die zij liefheeft. Denk goed over uw beslissingen na. U hebt niet alle luxe nodig waardoor u buitenshuis moet werken. Overweeg zorgvuldig hoe belangrijk het is dat u thuis bent als de kinderen uit school komen.

Moeders, zorg goed voor uw dochters. Heb een goede relatie met hen. Luister naar ze. Praat met ze. Zorg ervoor dat ze geen domme streken uithalen. Begeleid ze, zodat ze het goede zullen doen. Zorg ervoor dat zij zich betamelijk en fatsoenlijk kleden. Behoed ze tegen alle gevaren om hen heen.

Voed uw zoons met liefde en raad op. Leer ze hoe belangrijk het is dat zij zich goed verzorgen en zich netjes kleden. Slordige gewoonten leiden tot een slordig leven. Breng ze discipline bij. Zorg ervoor dat zij de geboden onderhouden en de kerk als zendeling kunnen vertegenwoordigen. Geef ze iets te doen zodat ze leren werken. Leer ze zuinigheid. Werken en zuinigheid leiden tot voorspoed. Leer ze dat er na elf uur 's avonds niets goeds meer plaatsvindt. En verwen ze niet. Als ze op zending gaan, moeten ze misschien ergens wonen waar het er niet al te best uitziet. Maak u geen zorgen over hen. Maar moedig ze aan.

Ontwikkel bij uw kinderen ook het verlangen naar een goede opleiding. Dat is de sleutel tot succes in het leven. Maar leer ze daarnaast ook dat president David O. McKay heeft gezegd dat geen enkel succes in het leven opweegt tegen falen in het gezin.[1]

En nu wil ik spreken tot de alleenstaande moeders die zwaar belast zijn omdat ze in de steek zijn gelaten of hun man hebben verloren. U draagt een zware last. Draag die verstandig. Streef naar de zegeningen van de Heer. Wees dankbaar voor de hulp

die u kunt ontvangen van de priesterschapsquorums om u thuis of in andere zaken bij te staan. Bid zachtjes in het verborgene en laat zo nodig uw tranen stromen. Maar heb een glimlach op uw gezicht in het bijzijn van uw kinderen of andere mensen.

En nu wil ik tot de grootmoeders spreken, de oudere weduwen en de oudere eenzame vrouwen. Wat bent u toch mooi. En dan kijk ik naar mijn lieve vrouw, die bijna 92 is. Haar haar is grijs, haar lichaam gebogen.

Ik neem een van haar handen in de mijne. Eens was die prachtig, het vlees stevig en gaaf. Nu is die gerimpeld, een beetje knokig en niet zo sterk meer. Maar er spreekt liefde, standvastigheid en geloof uit, door jarenlang hard werken. Haar geheugen is ook niet meer wat het geweest is. Ze kan zich nog wel herinneren wat er vijftig jaar geleden gebeurd is, maar vaak niet meer wat er een half uur geleden is voorgevallen. En voor mij geldt hetzelfde.

Maar ik ben zo dankbaar voor haar. 66 jaar lang zijn we hand in hand door het leven gegaan, met liefde en aanmoediging, met waardering en respect. Het zal niet lang meer duren voordat een van ons naar de andere kant van de sluier zal gaan. Ik hoop dat de ander dan snel zal volgen. Zelfs aan de overzijde zou ik niet weten wat ik zonder haar moest beginnen, en ik hoop dat zij niet weet wat ze zonder mij moet beginnen.

Mijn dierbare vriendinnen van de zustershulpvereniging, wat uw omstandigheden ook zijn, mogen de vensters van de hemel geopend worden en mogen er zegeningen op u worden uitgestort. Ik hoop dat u met liefde voor elkaar door het leven zult gaan. Ik hoop dat u de mensen zult helpen die zware lasten te dragen hebben. Ik bid dat u in de wereld licht en schoonheid zult uitstralen, maar vooral in uw gezin en in het leven van uw kinderen.

Net als ik weet u dat God, onze eeuwige Vader, leeft. Hij houdt van u. Net als ik weet u dat Jezus de Christus is, zijn onsterfelijke Zoon, onze Verlosser. U weet dat het evangelie waar is en dat de hemel nabij is als we het in ons leven toepassen.

U bent de zustershulpvereniging van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Geen enkele andere organisatie kan ermee vergeleken worden. Heb zelfrespect. Recht uw rug. Werk ijverig. Doe wat de kerk van u verwacht. Bid in geloof. We weten nooit hoeveel goeds we kunnen bereiken. Iemand zal door uw inspanningen gezegend worden. Dat u de vertroostende, bevredigende omhelzing van de Heilige Geest zult ontvangen, bid ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOOT

1. Geciteerd uit J. E. McCulloch, *Home: The Savior of Civilization* (1924), p. 42; Conference Report, april 1935, p. 116.

Zij hebben ook tot ons gesproken

Ideeën voor kinderen en hun ouders

Weet jij nog wat er gezegd is in de algemene conferentie? Wat heb jij ervan opgestoken? Met de volgende ideeën kun je de raad van de kerkleiders in je leven toepassen.

President Gordon B. Hinckley: 'Tot onze jonge mensen, de prachtige jongeren van deze generatie, zeg ik: Wees trouw. Blijf bij je geloof. Sta pal voor het goede. (…)

'Houd je aan je normen. Bid om de leiding en bescherming van de Heer. Hij zal je nooit in de steek laten. Hij zal je troosten. Hij zal je steunen.'

Bespreek deze raad uit de toespraak die op pagina 82 begint. Neem daarna Mijn evangelienormen door die achter op je boekje Geloof in God staan. Bespreek met je ouders hoe je je normen probeert na te leven.

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium: 'Toen de twaalfde verjaardag van onze jongste zoon, Clark, naderde, kwam president Harold B. Lee naar ons toe op het moment dat wij samen het bestuursgebouw van de kerk verlieten. Ik zei dat Clark binnenkort twaalf werd, waarop president Lee aan hem vroeg: "Wat gebeurt er met jou als je twaalf wordt?"

'(…). Clark zei zonder aarzelen tegen president Lee: "Ik word tot diaken geordend!"

'Op dat antwoord had president Lee gewacht. Toen zei hij tegen onze zoon: "Vergeet niet dat het een grote zegen is om het priesterschap te dragen."'

Sla de toespraak op pagina 56 op. Lees over de hulp die president Monson een lid van de wijk bood toen hij nog een diaken was. Bespreek hoe jij he buren of een lid van de wijk of gemeente kunt helpen.

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium: 'Op een keer is grootvader in de winter naar Idaho gereisd, naar een kennis die het erg moeilijk had. Het was koud en de vriend van opa had geen jas. Opa deed zijn jas uit en gaf die aan hem.

'(…). Je zult meer over jezelf te weten komen als je op zoek gaat naar meer kennis over je voorouders.'

Lees de verhalen in de toespraak die begint op pagina 53. Vraag je ouders een opmerkelijk verhaal te vertellen over een van hun voorouders. Schrijf het verhaal op.

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Denk eens aan het eerste visioen waarbij Joseph in het bos neerknielde. Onmiddellijk werd hij door dikke duisternis omhuld. Hij werd door de macht van de vijand aangegrepen, een werkelijk bestaand wezen uit de niet-zichtbare wereld. Wat hij deed kan ieder van jullie doen: hij riep God aan en de kwade macht ging bij hem weg.

'Er schuilt grote kracht in het gebed. Als zoon of dochter van God kun je, net als Joseph, tot God in de naam van Jezus Christus om kracht bidden.'

Bespreek dit verhaal uit de toespraak die begint op pagina 24. Vertel wat Joseph Smith daarna in het heilige bos overkwam. Geschiedenis van Joseph Smith 1:15–20.

GARY L. KAPP, HET EERSTE VISIOEN

Ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Denk bijvoorbeeld aan het geloof van een jongen van een jaar of acht die een operatie moest ondergaan wegens een acute blindedarmontsteking. Toen hij op de operatietafel lag, keek hij op naar de chirurg en zei: "Dokter, wilt u voor me bidden voordat u met de operatie begint?"

'De chirurg keek de jongen verbaasd aan en zei: "Ik kan niet voor je bidden."'

In de toespraak die begint op pagina 44 kun je lezen wat de jongen toen deed. Denk dan eens terug aan de keren dat jouw gebeden zijn beantwoord. Als je wilt, kun je dat aan je ouders vertellen.

Ouderling Sheldon F. Child van de Zeventig: 'Als God genoeg van ons houdt om ons profeten te sturen, moeten wij genoeg van Hem houden om hen te volgen. Door de profeten te volgen, vinden we beschutting tegen de stormen van het leven en worden we naar Christus geleid.'

Zie de toespaak die begint op pagina 8. Schrijf op hoe jij de raad gaat opvolgen die president Hinckley in deze conferentie heeft gegeven.

Sydney S. Reynolds, eerste raadgever in het algemeen jeugdwerkpresidium: 'De Heiland heeft zijn leven voor ieder van ons gegeven. Hij kent onze vreugde en ons verdriet. Hij kent mijn naam en uw naam.'

Zie de toespraak die begint op pagina 76. Hoe weet je dat Jezus Christus jouw naam, jouw vreugde en jouw verdriet weet? Bespreek hoe je zijn liefde voor Hem kunt tonen. ●

TE LEZEN EN BESPREKEN VERHALEN

Help je bij de gezinsavond of heb je een toespraakje in het jeugdwerk? Lees de conferentietoespraken die beginnen op de hieronder vermelde pagina's. Je leest dan verhalen die je kunt vertellen en inzichten die je kunt behandelen.

Weesmeisje reist over de vlakten, 53

Gezin verkoopt verlovingsring om tiende te betalen, 76

Nigeriaanse heiligen krijgen tempelaanbeveling, 13

Ouderling Zwick zegent zieke baby, 34

Ouders zoenen handen van kinderen, 34

Blinde man neemt deel aan marathon, 34

Jongen wil geen priesterschapszegen, 50

Jongeman loopt boos van huis weg, 56

President Monson bezoekt oud echtpaar, 56

President Monson bezoekt zondagsschoolleerkracht, 67

Zuster Clegg geeft in Japan haar getuigenis in het Portugees, 76

Dakloze verandert zijn leven, 78

Een man herinnert zich het voorbeeld van ouderling Haight, 95

SCHILDERIJ VAN GARY L. KAPP

Leringen voor onze tijd, 2004

'Leringen voor onze tijd' vormt het lesmateriaal voor de vierde zondag van de maand in de Melchizedekse priesterschap en de ZHV. Hiervoor legt het Eerste Presidium elk jaar tien onderwerpen, met bronnenmateriaal, vast. De volgende onderwerpen en hulpmiddelen zijn geselecteerd voor studie in 2004. Nog twee onderwerpen worden vastgelegd door het ring- of districtspresidium.

De leerkracht kiest één of misschien twee van de aangegeven bronnen uit die het beste passen bij de behoeften van de leden van het quorum of de klas. De leerkracht hoeft niet alle bronnen te gebruiken. Leiders en leerkrachten worden aangemoedigd om besprekingen op gang te brengen, niet een preek of een voordracht te houden. Zij moeten manieren bedenken om de leden van het quorum of de klas ertoe te brengen de beginselen van de les in de praktijk te brengen. In *Onderwijzen — geen grotere roeping* en in *Leidraad onderwijs* staan ideeën voor de voorbereiding en het leiden van de besprekingen in het quorum of de klas.

1. 'Het gezin staat centraal in het plan van de Schepper'

Exodus 20:12; Maleachi 4:6; Mosiah 27:14; LV 93:36–40; Mozes 5:4–5, 9–12.

Gordon B. Hinckley, 'Gezinsavond', *Liahona,* maart 2003, 2–5.

James E. Faust, 'Welvaren bij de gezinsavond', *Liahona,* juni 2003, 2–6.

Boyd K. Packer, 'In rijpere jaren', *Liahona*, mei 2003, 82–84.

L. Tom Perry, 'Het belang van het gezin', *Liahona*, mei 2003, 40–43.

'Het gezin kan eeuwig zijn', hoofdstuk 36 in *Evangeliebeginselen*.

2. Dank betuigen

Lucas 17:11–19; Mosiah 26:38–39; Alma 37:37; LV 78:19; 98:1–3.

David B. Haight, 'Zijn niet alle tien rein geworden?', *Liahona,* november 2002, 24–26.

Dallin H. Oaks, 'In alles dank betuigen', *Liahona,* mei 2003, 95–98.

'Dankbaarheid', in *Voor de kracht van de jeugd*.

'Dankbaarheid ontwikkelen', les 35 in *De vrouw in de kerk, deel B*.

3. In de wijngaard van de Heer werken

Matteüs 16:24–26; Johannes 12:26; 1 Nephi 3:7; Mosiah 2:17; 4:27; LV 123:17.

Thomas S. Monson, 'Sta pal op de plaats die u is toegewezen', *Liahona*, mei 2003, 54–57.

Jeffrey R. Holland, 'Uitgekozen Hem altijd te dienen', *Liahona*, november 2002, 36–38.

Henry B. Eyring, 'In uw roeping groeien', *Liahona*, november 2002, 75–78.

'Offerande', hoofdstuk 26, en 'Dienstbetoon', hoofdstuk 28, in *Evangeliebeginselen*.

4. Geestelijke en stoffelijke zelfredzaamheid

Maleachi 3:8–10; Matteüs 6:5–13; Alma 37:37; LV 88:119.

Gordon B. Hinckley, 'Aan de mannen van de priesterschap', *Liahona*, november 2002, 56–59.

Russell M. Nelson, 'De vredige kracht van het gebed', *Liahona*, mei 2003, 7–9.

Robert D. Hales, 'Tiende: een geloofstoets met eeuwige zegeningen', *Liahona,* november 2002, 26–29.

'Werken en persoonlijke verantwoording', hoofdstuk 27 in *Evangeliebeginselen*.

5. Priesterschapszegens

LV 13; 27:12; 107:39; 110:11–16; 128:20; Geschiedenis van Joseph Smith 1:68–74

Boyd K. Packer, 'De ringpatriarch', *Liahona*, november 2002, 42–45.

L. Tom Perry, 'Door God geroepen', *Liahona*, november 2002, 7–10.

David B. Haight, 'In het priesterschap groeien', *Liahona,* mei 2003, 43–45.

'Het priesterschap' en 'Priesterschapsorganisatie', hoofdstukken 13 en 14 in *Evangeliebeginselen*.

6. Uw geloof oefenen in tijden van onzekerheid

Hebreeën 11; Jakobus 1:3–6; Helaman 12:1; Ether 12:6; LV 6:20; 59:21.

Gordon B. Hinckley, 'Oorlog en vrede', *Liahona,* mei 2003, 78–81.

Joseph B. Wirthlin, 'Zal Hij geloof vinden op aarde?', *Liahona,* november 2002, 82–85.

Richard G. Scott, 'De kracht van het geloof in tijden van onzekerheid en beproeving', *Liahona,* mei 2003, 75–78.

Robert D. Hales, 'In tijden van beproeving geeft geloof vrede en vreugde', *Liahona,* mei 2003, 15–18.

'Geloof in Jezus Christus', hoofdstuk 18, en 'Gehoorzaamheid', hoofdstuk 35, in *Evangeliebeginselen*.

7. Kinderen onderrichten

Jeremia 31:15–16; Lucas 15:11–32; Johannes 1:43; 3 Nephi 17:11–24; LV 68:25, 28.

Thomas S. Monson, 'Voorbeelden ter navolging', *Liahona*, november 2002, 60–67.

James E. Faust, 'Zielslief de schapen die dolen', *Liahona,* mei 2003, 61–68.

Jeffrey R. Holland, 'Gebed voor de kinderen', *Liahona*, mei 2003, 85–87.

'Taken in het gezin', hoofdstuk 37 in *Evangeliebeginselen*.

8. Succes in het zen-dingswerk

Johannes 21:15–17; 1 Johannes 4:18–19; Mosiah 28:3; LV 4:5; 88:81.

Dallin H. Oaks, 'Ik ga daar waarheen Gij mij zendt', *Liahona*, november 2002, 67–70.

Bronnenlijst voor *Aäronische priesterschap, lesboek 2*

Voor gebruik in 2004, lessen 1–25. De bronnenlijsten staan in mei en november in de *Liahona*. De *Liahona* is in vele talen on line op **www.lds.org**.

De volgende bronnen kunnen als aanvulling op de lessen 1–25 gebruikt worden. Ze dienen niet ter vervanging van die lessen. In de rubriek 'De *Liahona* gebruiken' van elke reguliere uitgave staan aanvullende onderwijstips.

Gelieve de lessen te geven in de volgorde waarin ze in het boek staan. Het lesboek bevat geen speciale les voor Pasen. Als u op paaszondag een speciale paasles wilt geven, kunt u conferentietoespraken gebruiken, alsmede artikelen en lofzangen die over het leven en de zending van de Heiland gaan.

Les 1: Wie ben ik?

Thomas S. Monson, 'De vuurtoren van de Heer: boodschap aan de jongeren van de kerk', *Liahona,* mei 2001, blz. 2–7.

N. Eldon Tanner, 'Vandaag zal ik … ,' *Liahona,* maart 2003, 26–29.

Dallin H. Oaks, 'Opdracht tot wording', *Liahona,* januari 2001, 40–43.

Les 2: Onze Vader in de hemel kennen

Gordon B. Hinckley, 'Jij bent een kind van God', *Liahona,* mei 2003, 117–119.

James E. Faust, 'Dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus', *De Ster*, februari 1999, blz. 2–6.

Sydney S. Reynolds, 'Ik kan altijd en overal tot mijn hemelse Vader bidden', *Liahona,* mei 2003, 113–114.

Les 3: Geloof in Jezus Christus

'De levende Christus: het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, april 2000, 2–3.

Joseph B. Wirthlin, 'Zal Hij geloof vinden op aarde?', *Liahona*, november 2002, 82–85.

'Geloof in Jezus Christus', *Liahona,* maart 2002, 42–43.

Les 4: De Heilige Geest als metgezel

James E. Faust, 'Omgang met de Heilige Geest', *Liahona*, maart 2002, 2–7.

Kenneth Johnson, 'De ingevingen van de Heilige Geest opvolgen', *Liahona*, november 2002, 89–91.

Margaret D. Nadauld, 'Een trooster, een gids, een getuige', *Liahona*, juli 2001, 109–111.

Les 5: De vrije wil

Jess L. Christensen, 'De keus die dit sterfelijk leven mogelijk maakte', *Liahona*, augustus 2002, 38–41.

Sharon G. Larsen, 'Keuzevrijheid: een zegen en een last', *Liahona*, jan 2000, blz. 12–14.

'Blijf vrij', *Liahona,* februari 2003, blz. 33.

Les 6: Dienstbetoon

James E. Faust, 'Wat levert het mij op', *Liahona*, november 2002, 19–22.

L. Tom Perry, 'Leren dienen', *Liahona*, mei 2002, 10–19.

'Maak je nuttig', *Liahona,* maart 2001, 24.

Les 7: Het eeuwige belang van het gezin

Russell M. Nelson, 'Uw eigen huis in orde brengen', *Liahona,* januari 2002, 80–83.

Scott Bean, 'De waarheid over ons gezin', *Liahona,* maart 2003, 30–31.

'Ons grootste geluk', *Liahona*, juni 2003, 26–29.

Les 8: Een geestelijke instelling

Douglas L. Callister, 'De Geest van God zoeken', *Liahona*, jan 2001, 38–39.

Sharon G. Larsen, 'In heilige plaatsen staan', *Liahona*, juli 2002, 103–105.

'Het aards conflict', *Liahona*, september 2001, 30–31.

Les 9: Bekering en de verzoening van Jezus Christus

Richard G. Scott, 'Vrij zijn van zware lasten', *Liahona*, november 2002, 86–88.

Jay E. Jensen, 'Weet jij hoe je je bekeert?' *Liahona,* april 2002, 14–17.

Spencer V. Jones, 'De stank van zonde kwijtraken', *Liahona*, mei 2003, 88–89.

'Hoe weet ik dat ik vergiffenis heb ontvangen?', *De Ster*, november 1999, 26–28.

Les 10: De Schriften bestuderen

Boyd K. Packer, 'Het Boek van Mormon: een getuige van Jezus Christus', *Liahona,* januari 2002, 71–74.

Lani Ricks, 'Honderd vragen', *Liahona,* september 2001, 8–9.

'Ideeën voor schriftstudie', *Liahona*, september 2001, 29.

Les 11: Satan en zijn verzoekingen

Gordon B. Hinckley, 'Onze Goliats overwinnen', *Liahona,* februari 2002, 2–6.

Boyd K. Packer, 'Geestelijke krokodillen', *Liahona*, oktober 2002, 8–11.

David E. Sorensen, 'Je kunt een ratelslang niet aaien', *Liahona,* juli 2001, 48–50.

Richard C. Edgley, 'Satans zak vol snippen', *Liahona*, jan 2001, 52–53.

Les 12: Het gebed

James E. Faust, 'De reddingslijn van het gebed',

M. Russell Ballard, 'Het belang van zendingswerk door leden', *Liahona,* mei 2003, 37–40.

M. Russell Ballard, 'De beste generatie zendelingen,' *Liahona,* november 2002, 46–49.

Henry B. Eyring, 'Een kind en een discipel', *Liahona*, mei 2003, 29–32.

'Zendingswerk', hoofdstuk 33 in *Evangeliebeginselen*.

9. Het avondmaal en de avondmaalsdienst

Gelieve dit onderwerp te behandelen op een vierde zondag tijdens de laatste 3 maanden van het jaar.

Matteüs 26:26–29; 3 Nephi 18:1–12; Moroni 4, 5; LV 59:9–14.

Gordon B. Hinckley, 'Aan de mannen van de priesterschap', *Liahona*, november 2002, 56–59.

Russell M. Nelson, 'Aanbidden tijdens de avondmaalsdienst', *Liahona*, augustus 2004.

Dallin H. Oaks, 'Het evangelie in ons leven', *Liahona,* juli 2002, 36–39.

Dallin Oaks, 'Bijzondere getuigen van Christus', *Liahona*, april 2001, 14.

'Het avondmaal', hoofdstuk 23 in *Evangeliebeginselen*.

10. Een discipel van Christus zijn

Matteüs 11:28-30; Galaten 6:8; Alma 38:8–9; LV 64:34; 101:36–38.

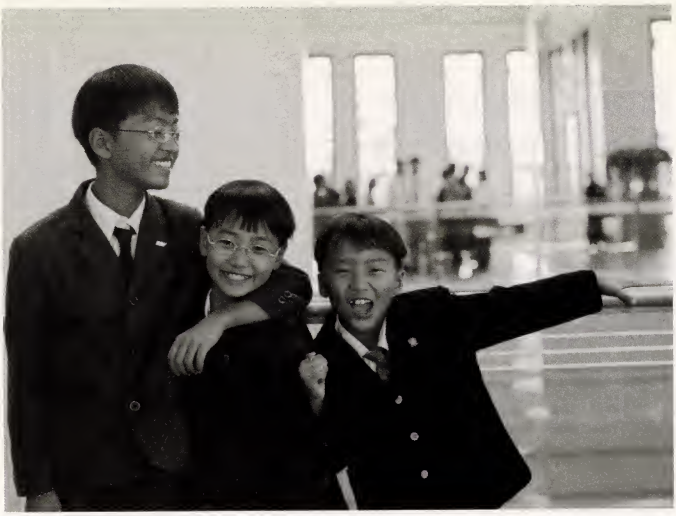
Thomas S. Monson, 'Zwijg, wees stil', *Liahona*, november 2002, 53–56.

James E. Faust, 'Ons innerlijk verdiepen', *Liahona,* februari 2003, 2–7.

Neal A. Maxwell, 'Bekommert u over het leven der ziel', *Liahona*, mei 2003, 68–70.

Richard G. Scott, 'Vrij zijn van zware lasten', *Liahona*, november 2002, 86–88.

'Bekering', hoofdstuk 19, en 'Onze talenten ontwikkelen', hoofdstuk 34, in *Evangeliebeginselen*. ■

Liahona, juli 2002, 62–69.

Henry B. Eyring, 'Gebed', *Liahona,* januari 2002, blz. 16–19.

Joel B. Macariola, 'Drie Centavos', *Liahona,* juni 2002, 20–21.

Les 13: Vasten

Joseph B. Wirthlin, 'De wet van vasten', *Liahona*, juli 2001, 88–91.

Thaiz Martins Leal, 'Iets wat ik moest doen', *Liahona,* februari 2002, 32–33.

Brigada Acosta de Pérez, 'Gezegend door het vasten', *De Ster*, okt 1999, 46–48.

Les 14: Gehoorzaamheid aan God

Hugh B. Brown, 'Het krentenboompje,' *Liahona,* maart 2002, 22–24.

Robert D. Hales, 'Keer terug met eer', *Liahona*, november 2001, 10–15.

H. Ross Workman, 'Mor niet', *Liahona,* januari 2002, 98–100.

Les 15: Verhoging door getrouw te zijn aan verbonden

Thomas S. Monson, 'Een uitnodiging tot verhoging', *De Ster,* september 1993, 2–7.

Dennis B. Neuenschwander, 'Verordeningen en verbonden', *Liahona,* november 2001, 16–23.

Bonnie D. Parkin, 'Heiligheid des harten', *Liahona,* november 2002, 103–105.

Les 16: Tiende en gaven

Robert D. Hales, 'Tiende: een geloofstoets met eeuwige zegeningen', *Liahona,* november 2002, 26–29.

Earl C. Tingey, 'De wet van tiende', *Liahona*, juli 2002, 10–12.

Jennifer M. Severino, 'Tiende betalen', *Liahona,* december 2002, 46.

Les 17: De patriarchale zegen

Boyd K. Packer, 'De ringpatriarch', *Liahona*, november 2002, 42–45.

Richard P. Lindsay, 'Stippel je koers ermee uit', *De Ster,* augustus 1991, 18–21.

'Hoe kan ik me op mijn patriarchale zegen voorbereiden?', *Liahona*, augustus 2001, 22–24.

Les 18: De plichten van een leraar in de Aäronische priesterschap

Thomas S. Monson, 'Macht in het priesterschap', *Liahona*, januari 2000, 58–61.

Cecil O. Samuelson jr., 'Onze plicht jegens God', *Liahona*, januari 2002, 47–49.

H. David Burton, 'En zo is het', *Liahona,* mei 2003, 48–50.

Les 19: Een gebroken hart en een verslagen geest

Ezra Taft Benson, 'Een grote verandering in ons hart', *De Ster*, maart 1990, 2–7.

Spencer J. Condie, 'De neiging om voortdurend het goede te doen', *Liahona,* juni 2001, 14–21.

Michele Tolley, 'Buitengesloten', *Liahona*, juli 2003, 22–24.

Les 20: Het voorbereiden van het avondmaal

Gordon B. Hinckley, 'Aan u, mijn mededienstknechten', *De Ster*, mei 1989, 2–6.

Peter B. Gardner, 'Meer dan woorden', *Liahona,* februari 2002, 28–29.

Wayne B. Lynn, 'Te oud om het avondmaal rond te dienen?', *Liahona*, mei 2001, 8–9.

Les 21: Zich voorbereiden op het Melchizedeks priesterschap

Robert D. Hales, 'Onze plicht jegens God vervullen', *Liahona*, januari 2002, 43–46.

Jeffrey R. Holland, "Heiligt u", *Liahona*, januari 2001, 46–49.

Henry B. Eyring, 'Waakt met Mij', *Liahona*, juli 2001, 44–47.

Les 22: De patriarchale leiding in het gezin

Jeffrey R. Holland, 'De handen van de vaders', *De Ster*, juli 1999, 16–19.

F. Melvin Hammond, 'Pa, bent u wakker?', *Liahona,* november 2002, 97–99.

Rosemarie Deppe, 'Mijn vaders', *Liahona*, juni 2003, 22–24.

Les 23: De praktische voorbereiding op een zending

James E. Faust, 'Wat mijn zoon moet weten voor hij op zending gaat', *De Ster,* mei 1996, 38–40.

M. Russell Ballard, 'De beste generatie zendelingen,' *Liahona,* november 2002, 46–49.

Daryl H. Garn, 'Voorbereiding op zendingswerk', *Liahona,* mei 2003, 46–48.

Les 24: De zegen van werken

Joseph B. Wirthlin, 'Lessen die ik op mijn levensreis heb geleerd', *Liahona*, mei 2001, 34–43.

W. Rolfe Kerr, 'De nutteloze knecht', *Liahona*, oktober 2003, 26–29.

Keith B. McMullin, 'Kom tot Zion! Kom tot Zion!', *Liahona*, november 2002, 94–96.

Les 25: Persoonlijke reinheid door zelfbeheersing

James E. Faust, 'De innerlijke vijand', *Liahona*, januari 2001, 54–57.

Neal A. Maxwell, 'Redenen om rein te blijven', *Liahona,* maart 2003, 6–12.

Jeffrey R. Holland, 'Persoonlijke reinheid', *Liahona,* oktober 2000, 40–43.

'Gevaar! De valstrik van pornografie mijden', *Liahona*, oktober 2002, 12–17. ■

Bronnenlijst voor *Jongevrouwen — Lesboek 2*

Voor gebruik in 2004, lessen 1–25. De bronnenlijsten staan in mei en november in de *Liahona*. De *Liahona* is in vele talen on line op **www.lds.org**.

De volgende bronnen kunnen als aanvulling op de lessen 1–25 gebruikt worden. Ze dienen niet ter vervanging van die lessen. In de rubriek 'De *Liahona* gebruiken' van elke reguliere uitgave staan aanvullende onderwijstips.

Gelieve de lessen te geven in de volgorde waarin ze in het boek staan. Het lesboek bevat geen speciale les voor Pasen. Als u op paaszondag een speciale paasles wilt geven, kunt u conferentietoespraken gebruiken, alsmede artikelen en lofzangen die over het leven en de zending van de Heiland gaan.

Les 1: Dichter bij Jezus Christus komen

'Bijzondere getuigen van Christus', *Liahona*, april 2001, 2–24.

Gordon B. Hinckley, 'Getuigenis van de Zoon van God', *Liahona*, december 2002, 2–5.

Jeffrey R. Holland, 'Hij had hen tot aan het einde lief', *Liahona,* september 2002, 10–13.

'Hij is binnen handbereik', *Liahona*, april 2003, 24.

Les 2: Geestelijke gaven

Joseph B. Wirthlin, 'De onuitsprekelijke gave', *Liahona,* januari 2003, 26–29.

Carol B. Thomas, 'Ons talent voor spiritualiteit ontwikkelen', *Liahona*, juli 2001, 106–108.

Crawford Gates, 'Creativiteit en de heilige der laatste dagen', *De Ster,* mei 1987, 45–49.

Les 3: Het koninkrijk van God opbouwen

L. Tom Perry, 'Bouwen aan een gemeenschap van heiligen', *Liahona*, juli 2001, 41–44.

Richard J. Maynes, 'De kerk opbouwen', *Liahona,* september 2003, 36–39.

Glenn L. Pace, 'Ze zijn niet echt gelukkig', *De Ster,* januari 1988, 39–41.

Keith B. McMullin, 'Kom tot Zion! Kom tot Zion!', *Liahona*, november 2002, 94–96.

Les 4: Gehoorzaamheid aan de geboden helpt ons onze goddelijke taak te vervullen

Gordon B. Hinckley, 'Hoe word ik de soort vrouw waarvan ik droom?', *Liahona*, juli 2001, 112–115.

M. Russell Ballard, 'Rechtschapen vrouwen', *Liahona,* december 2002, 34–43.

Margaret D. Nadauld, 'Houd de fakkel omhoog', *Liahona,* juli 2002, 108–110.

Les 5: Woonmilieu

Russell M. Nelson, 'Uw eigen huis in orde brengen', *Liahona,* januari 2002, 80–83.

Dennis B. Neuenschwander, 'Heilige plaats, gewijde ruimte', *Liahona*, mei 2003, 71–72.

Susan W. Tanner, 'Heb ik je al verteld …?', *Liahona,* mei 2003, 73–75.

Les 6: Helpen in de huishouding

'De gezinsraad: een gesprek met ouderling en zuster Ballard', *Liahona*, juni 2003, 12–17.

Jeffrey R. Holland, 'Uitgekozen Hem altijd te dienen', *Liahona*, november 2002, 36–38.

Les 7: Leven in liefde en harmonie

Susan W. Tanner, 'Heb ik je al verteld …?', *Liahona,* mei 2003, 73–75.

Anne C. Pingree, 'Naastenliefde: de wereld veranderen, gezin voor gezin', *Liahona,* november 2002, 108–110.

Carol B. Thomas, 'Ons thuis sterken', *Liahona*, juli 2002, 105–107.

Les 8: De communicatie verbeteren.

H. Ross Workman, 'Mor niet', *Liahona,* januari 2002, 98–100.

Gayle M. Clegg, 'De taal van de liefde', *Liahona,* juli 2002, 74–76.

Kristi McLane, 'Een echte vriend worden', *Liahona,* maart 2003, 13.

Les 9: Een jongevrouw als vredestichster thuis

Gordon B. Hinckley, 'Iedereen een beter mens', *Liahona*, november 2002, 99–100.

Thomas S. Monson, 'Verborgen wiggen', *Liahona,* juli 2002, 19–22.

M. Russell Ballard, 'De vrede in het koninkrijk,' *Liahona,* november 2002, 98–101.

Les 10: Het priesterschap: een grote zegen

Brenda Williams, 'Een verschrikkelijke dag', *Liahona,* september 2002, 22–24.

Brandon J. Miller, 'Ik had een zegen nodig', *Liahona,* september 2001, 42–44.

'Priesterschapsleiders steunen', *Liahona,* oktober 2002, 25.

Les 11: De bisschop waarderen

Boyd K. Packer, 'De

bisschop en zijn raadgevers', *De Ster,* juli 1999, 71–74.

Rosemarie Deppe, 'Mijn vaders', *Liahona*, juni 2003, 22–24.

'Het offer van de Heiland waarderen', *Liahona*, juni 2001, 26–27.

Les 12: Vaderlijke zegens

Brenda Williams, 'Een verschrikkelijke dag', *Liahona,* september 2002, 22–24.

Maribel Herrera Chacón, 'de kracht van het geloof', *Liahona,* maart 2002, 36–38.

'Geloof in Jezus Christus', *Liahona,* maart 2002, 42–43.

Les 13: Patriarchale zegens

Boyd K. Packer, 'De ringpatriarch', *Liahona*, november 2002, 42–45.

Richard P. Lindsay, 'Stippel je koers ermee uit', *De Ster,* augustus 1991, 18–21.

'Hoe kan ik me op mijn patriarchale zegen voorbereiden?', *Liahona*, augustus 2001, 22–24.

Les 14: De zegeningen van de tempel

James E. Faust, 'Wie mag de berg des Heren beklimmen?', *Liahona*, augustus 2001, 2–5.

Russell M. Nelson, 'Uw voorbereiding op de tempelzegens', *Liahona,* juli 2001, 37–40.

Kristen Winmill Southwick, 'Verjaardagsreis naar de tempel', *Liahona,* februari 2003, 8–11.

Sally DeFord, 'Op gewijde grond', *Liahona,* december 2002, 20–21.

Les 15: Het tempelhuwelijk

Spencer W. Kimball, 'Eenheid in het huwelijk' *Liahona,* oktober 2002, 36–41.

Lara Bangerter, 'Man van mijn dromen', *Liahona*, februari 2002, 46–47.

Rebecca Armstrong en Elyssa Renee Madsen, 'Voor eeuwig & drie dagen', *Liahona*, augustus 2001, 6–7.

Les 16: Dagboeken

Spencer W. Kimball, 'De engelen kunnen eruit citeren', *De Ster,* juni 1977, 16–17.

Dennis B. Neuenschwander, 'Bruggen en eeuwige kostbaarheden', *De Ster*, juli 1999, 98–100.

'Bouwen aan de familieband door tempelwerk en familiegeschiedenis', *Liahona,* september 2001, 25.

Les 17: Familiehistorische verslagen bijhouden

Raquel Pedraza de Brosio, 'Op zoek naar grootvader Pablo,' *Liahona,* september 2003, 30–31.

Bobi Morgan, 'Mijn zoektocht per briefkaart', *Liahona,* juni 2002, 46.

Madeleine Kurtz, 'Ik heb ze gevonden!', *Liahona,* maart 2002, 41.

Ruth Dorsett, 'Het verborgen boek', *Liahona,* november 2001, 42–43.

Les 18: Een erfgoed van deugdzame tradities

Boyd K. Packer, 'In rijpere jaren', *Liahona*, mei 2003, 82–84.

Donald L. Hallstrom, 'Cultiveer goede tradities', *Liahona*, januari 2001, 34–35.

Les 19: Bereid je erop voor anderen te onderwijzen

Dallin H. Oaks, 'Anderen over het evangelie vertellen', *Liahona,* januari 2002, 7–10.

Dallin H. Oaks, 'Geestelijk voedsel', *Liahona,* augustus 2001, 10–19.

Richard G. Scott, 'De kracht van een sterk getuigenis', *Liahona,* januari 2002, 100–103.

Les 20: Het evangelie uitdragen

Dallin H. Oaks, 'Anderen over het evangelie vertellen', *Liahona,* januari 2002, 7–10.

Stefania Postiglione, 'Met liefde', *Liahona,* september 2003, 22–23.

Scott Bean, 'De waarheid over ons gezin', *Liahona,* maart 2003, 30–31.

Lani Ricks, 'Honderd vragen', *Liahona,* september 2001, 8–9.

Les 22: De Heer raadplegen

James E. Faust, 'De reddingslijn van het gebed', *Liahona*, juli 2002, 62–69.

Henry B. Eyring, 'Gebed', *Liahona,* januari 2002, blz. 16–19.

Joel B. Macariola, 'Drie Centavos', *Liahona,* juni 2002, 20–21.

Les 23: Door vasten krijg je zegeningen

Joseph Joseph B. Wirthlin, 'De wet van vasten', *Liahona*, juli 2001, 88–91.

Thaiz Martins Leal, 'Iets wat ik moest doen,' *Liahona,* februari 2002, 32–33.

'Onze spiritualiteit vergroten door vasten en bidden', *Liahona,* juni 2001, 25.

Lesson 24: Openbaring in ons dagelijks leven

James E. Faust, 'Omgang met de Heilige Geest', *Liahona*, mrt 2002, 2–7.

Richard G. Scott, 'In kennis toenemen en er verstandig mee omgaan', *Liahona*, augustus 2002, 12–19.

Robert R. Steuer, 'Gevoelig voor goddelijke raad', *Liahona,* juli 2002, 34–36.

'Hoe onderscheid ik inspiratie van mijn eigen gedachten?', *Liahona*, april 2003, 44–46.

Les 25: De wet van offerande

James E. Faust, 'Wat levert het mij op', *Liahona*, november 2002, 19–22.

M. Russell Ballard, 'De wet van offerande', *Liahona,* maart 2002, 10–20.

Robert K. Dellenbach, 'Opoffering brengt voort de zegens des hemels', *Liahona,* november 2002, 33–35.

Carol B. Thomas, 'Opoffering — een eeuwige investering', *Liahona*, juli 2001, 77–79. ■

Algemene presidiums van de hulporganisaties

ZONDAGSSCHOOL

Ouderling John H. Groberg
Eerste raadgever

Ouderling Merrill J. Bateman
President

Ouderling Val R. Christensen
Tweede raadgever

JONGEMANNEN

Ouderling Lynn G. Robbins
Eerste raadgever

Ouderling F. Melvin Hammond
President

Ouderling Donald L. Hallstrom
Tweede raadgever

ZUSTERSHULPVERENIGING

Zuster Kathleen H. Hughes
Eerste raadgeefster

Zuster Bonnie D. Parkin
Presidente

Zuster Anne C. Pingree
Tweede raadgeefster

JONGEVROUWEN

Zuster Julie B. Beck
Eerste raadgeefster

Zuster Susan W. Tanner
Presidente

Zuster Elaine S. Dalton
Tweede raadgeefster

JEUGDWERK

Zuster Sydney S. Reynolds
Eerste raadgeefster

Zuster Coleen K. Menlove
Presidente

Zuster Gayle M. Clegg
Tweede raadgeefster

Kerkleden steunen wijzigingen; leiders spreken zich uit tegen wereldse invloeden

In de zaterdagmiddagbijeenkomst van de 173ste algemene oktoberconferentie zijn verschillende algemene autoriteiten en gebiedszeventigen ontheven en vier nieuwe gebiedszeventigen gesteund. Tevens zijn er wijzigingen in het algemeen jongemannenpresidium bekendgemaakt.

Drie leden van het Eerste Quorum der Zeventig kregen hun emeritaat en werden van actieve dienst als algemeen autoriteit ontheven. De ouderlingen Angel Abrea, William R. Bradford en Cree-L Kofford kregen voor hun jarenlange werk voor de kerk dankbetuigingen van de leden in het Conferentiecentrum in Salt Lake City en in kerkgebouwen over de hele wereld.

De ouderlingen Duane B. Gerrard, J. Kent Jolly en D. Lee Tobler zijn met een woord van dank ontheven als lid van het Tweede Quorum der Zeventig.

Vier nieuwe gebiedszeventigen van wie de roeping al eerder was aangekondigd, zijn in de conferentie gesteund: José A. Castro, Santo Domingo (Dominicaanse Republiek); William K. Jackson, New Delhi (India); Paul V. Johnson, Sandy (Utah); en Jay L. Sitterud, Highland (Utah).

Er zijn zeventien gebiedszeventigen ontheven. (Zie 'De steunverlening aan kerkfunctionarissen' op p. 23 voor een volledige lijst.)

Tevens zijn er wijzigingen in het algemeen jongemannenpresidium bekendgemaakt. Ouderling Glenn L. Pace en ouderling Spencer J. Condie van de Zeventig zijn respectievelijk als eerste raadgever en tweede raadgever ontheven. Ouderling Lynn G. Robbins van de Zeventig is gesteund als eerste raadgever; en ouderling Donald L. Hallstrom van de Zeventig is gesteund als tweede raadgever. Ouderling F. Melvin Hammond van de Zeventig blijft aan als algemeen jongemannenpresident.

Tijdens de zaterdagmorgenbijeenkomst vroeg president Gordon B. Hinckley ouderling David B. Haight naar voren te komen. President Hinckley zei tegen de aanwezigen dat ouderling Haight onlangs 97 is geworden en daarmee 'de oudste apostel in de geschiedenis van deze bedeling.' Ouderling Haight zwaaide naar de aanwezigen en werd toen verontschuldigd, omdat hij kort daarvoor ziek was geweest en nog erg zwak was.

In zijn toespraak van die morgen nam president Hinckley de groei van de kerk door en merkte op dat er nu over de hele wereld heiligen zijn: 'We hebben nu solide wijken in elke staat van de Verenigde Staten en in elke provincie van Canada. We

De algemene autoriteiten en het koor nemen, samen met de kerkleden wereldwijd, deel aan de steunverlening van functionarissen.

hebben die in elke staat van Mexico, in elk land in Midden-Amerika en in de landen in Zuid-Amerika. We hebben sterke wijken in Australië en Nieuw-Zeeland en in Oceanië. Wij zijn goed vertegenwoordigd in het Verre Oosten. We bevinden ons in elk land in West-Europa en in veel landen in Oost-Europa, en we zijn goed vertegenwoordigd in Afrika.'

'En dit is nog maar het begin', vervolgde president Hinckley. 'We zijn nog maar nauwelijks van start gegaan. (…) Ons werk kent geen grenzen. Onder de voorzienigheid van de Heer zal het verdergaan.'

President Hinckley besprak de laatste ontwikkelingen in verschillende aspecten van het werk, zoals het zendingswerk, humanitaire hulp (zie het artikel op deze pagina), en het Permanent Studiefonds.

'Tot op vandaag heeft de kerk tienduizend leningen verstrekt aan jonge mannen en vrouwen in Latijns-Amerika, Azië, Afrika en andere gebieden van de kerk', sprak hij. 'Er zijn nu zeshonderd jonge mannen en vrouwen die hun opleiding hebben voltooid. (…) Het doet ons genoegen dat het plan werkt en dat het geleidelijk zal worden uitgebreid.'

President Hinckley en verschillende andere leiders gingen ook in op het normenverval in de maatschappij en herinnerden de conferentiebezoekers eraan dat de normen van de kerk niet zullen veranderen.

'Ik geloof en getuig dat het de zending van deze kerk is om een banier voor de volken en een licht voor de wereld te zijn', zei president Hinckley in zijn toespraak in de zondagmorgenbijeenkomst. 'Er zijn genoeg invloeden om ons heen die ons ervan af willen houden. De wereld zit ons voortdurend op de huid. Van alle kanten wordt er druk op ons uitgeoefend om concessies te doen, om toe te geven, hier een beetje en daar een beetje. (…) We moeten standhouden. We moeten de wereld op afstand houden. Als we dat doen zal de Almachtige onze kracht en onze beschermheer, onze leidsman en onze openbaarder zijn.'

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, bevestigde dat de kerk niet bereid is haar normen aan te passen. 'Al vallen wij helemaal uit de toon, al vindt men onze normen volkomen onbelangrijk, al geven de anderen allemaal toe, wij doen dat niet, wij kunnen niet toegeven', zei hij in de zaterdagmiddagbijeenkomst.

Ouderling M. Russell Ballard van het Quorum der Twaalf Apostelen riep de heiligen in zijn toespraak op zaterdagmorgen op actie te ondernemen, waarbij hij ze aanmoedigde stelling te nemen tegen de heersende trends. 'Wij moeten onze stem laten horen, samen met andere bezorgde burgers overal ter wereld, en ons keren tegen de huidige trends. Wij moeten de media die aanstootgevende programma's brengen, vertellen dat we er schoon genoeg van hebben. We moeten programma's en producten steunen die positief en verheffend zijn', sprak ouderling Ballard. 'Broeders en zusters, weiger u te laten gebruiken. Weiger u te laten manipuleren. Weiger alle steun aan programma's die de traditionele gezinsnormen overtreden.' ■

De kerk draagt drie miljoen dollar bij aan de bestrijding van mazelen in Afrika

Lisa Ann Jackson, kerkelijke tijdschriften

In de strijd tegen mazelen, een ziekte die in sommige delen van de wereld niet gevaarlijk meer is, maar in andere delen nog steeds de dood tot gevolg heeft, verleent de kerk sinds kort haar medewerking aan een project om miljoenen kinderen in Afrika tegen mazelen in te enten. Dit hebben kerkfunctionarissen op 17 september 2003 tijdens een plechtigheid in Washington D.C., bekendgemaakt.

De kerk bood aan in de komende drie jaar financiële en logistieke steun te geven aan het project ter waarde van drie miljoen dollar en zal ter plaatse vrijwilligers en voorzieningen beschikbaar stellen. Zij hoopt daarmee mazelen een halt toe te roepen in Afrika.

Vaccineren komt op minder dan één dollar per kind, wat inhoudt dat er 'door de bijdrage van de kerk (…) drie miljoen kinderen ingeënt (kunnen) worden. Dat is opmerkelijk en prachtig', verklaarde president Gordon B. Hinckley in de zaterdagmorgenbijeenkomst van de afgelopen algemene oktoberconferentie.

Het Measles Initiative [Mazelenproject] duurt vijf jaar en in die tijd zullen er 200 miljoen kinderen in Afrika worden ingeënt. Mazelen is

de belangrijkste oorzaak van blindheid en doodsoorzaak nummer één in Afrika die door vaccinatie voorkomen kan worden. Met het project voorkomt men dat naar schatting 1,2 miljoen kinderen aan mazelen overlijden.

Bij het project zijn de volgende organisaties betrokken: het Amerikaanse Rode Kruis, United Nations Foundation, Centers for Disease Control and Prevention, Unicef, de Wereldgezondheidsorganisatie, en de pan-Amerikaanse gezondheidsorganisatie, alsmede kantoren van het internationale Rode Kruis en Rode Halvemaan, en de regeringen van betrokken landen.

'De kerk heeft weer eens laten zien dat er haar veel aan gelegen is om menselijk lijden op grote schaal te verlichten', zei Marsha J. Evans, president-directeur van het Amerikaanse Rode Kruis, toen zij de eerste betaling van de gift in ontvangst nam. 'We kunnen onze enorme dankbaarheid niet onder woorden brengen.'

FOTO: GARRY FLAKE

Een zuster van het Rode Kruis ent een kind in Afrika in. Dankzij een donatie van de kerk kunnen er in Afrika drie miljoen kinderen tegen mazelen worden gevaccineerd.

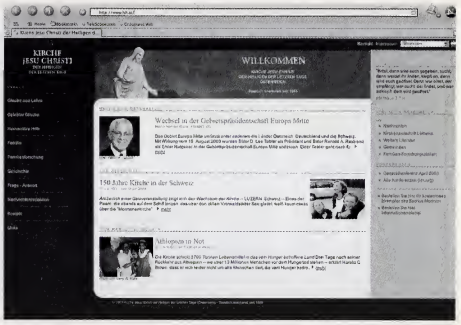
Mevrouw Evans merkte op dat de kerk bij andere humanitaire projecten uitgebreid heeft samengewerkt met het Rode Kruis, met inbegrip van een donatie van twee miljoen dollar voor andere Rode Kruis-projecten en assistentie bij een vaccinatieproject van het Rode Kruis in Zambia in juni.

'Het doet ons genoegen om met het Rode Kruis samen te werken', zei presiderende bisschop H. David Burton tegen *Deseret News*. 'Door de jaren heen is dat bij een aantal projecten het geval geweest, en er is ons veel aan gelegen deze samenwerking in stand te houden.'

In zijn toespraak op de zaterdagmorgen van de algemene conferentie merkte president Hinckley op dat het geld voor de mazelendonatie niet uit het tiendefonds was gekomen. 'Het was afkomstig uit het geld dat de getrouwen hadden gedoneerd aan het humanitaire werk van de kerk', zei hij.

De kerk beloofde ook logistieke steun aan het initiatief te geven. De plaatselijke kerkleden doen dienst als vrijwilligers, en de kerkgebouwen worden opengesteld.

'De dood van een kind helpen voorkomen, zo veel kinderen zo gemakkelijk kunnen helpen — wat zouden we beter kunnen doen?', zei Harold C. Brown, directeur van de afdeling Humanitaire hulp en welzijnszorg, die de donatie namens de kerk presenteerde. ■

De website van de kerk in Duitsland is een van de landgebonden sites die onlangs zijn gelanceerd.

De kerk lanceert officiële landgebonden websites

Daar de kerk er alles aan doet om de evangelieboodschap op zoveel mogelijk manieren en bij zoveel mogelijk mensen onder de aandacht te brengen, breidt de kerk haar aanwezigheid op het internet uit met websites voor landen en talen afzonderlijk. In de gebieden is men begonnen met het opzetten van taalgebonden websites, die fungeren als de officiële website van de kerk in die landen.

'De techniek heeft ons gezegend met veel nieuwe uitvindingen om de evangelieboodschap te verbreiden via satellietsystemen, onze eigen website, de tv, de radio, en geschreven teksten in onze tijdschriften', zei ouderling L. Tom Perry van het Quorum der Twaalf Apostelen. 'Dat zijn allemaal toevoegingen aan onze systemen (…) waardoor wij veel beter de boodschappen kunnen ontvangen.' ('Gij moet acht geven op al zijn woorden', *Liahona*, juli 2000, p. 29–30.)

De gebiedspresidiums beslissen aan de hand van de behoeften van de kerk in hun gebied wat de inhoud van de sites wordt. Momenteel zijn er al acht landgebonden websites van start gegaan, terwijl er aan 26 sites gewerkt wordt. Voor de volgende landen is er nu een site: Chili, Denemarken, Duitsland, Finland, Noorwegen, Oostenrijk, Zweden en Zwitserland.

De landgebonden sites voorzien in verschillende behoeften zowel voor heiligen der laatste dagen als voor hen die meer over de kerk willen weten. Op de Zweedse site bijvoorbeeld kunnen bezoekers hun vrienden opgeven voor een bezoek van de zendelingen; op de Oostenrijkse site kunnen de media informatie krijgen over de plaatselijke kerk; op de Noorse site staat nieuws over het gebied; en op de Chileense site kunnen de bezoekers een boodschap lezen van het gebiedspresidium en andere plaatselijke leiders van de kerk.

'Het doel is de leden van de kerk te sterken met inspirerende teksten', zegt ouderling Oscar Chavez, een

gebiedsautoriteit in Chili. 'Ik zie het als een groot voorrecht om in deze tijd met deze vormen van communicatie, vooral in onze taken en roepingen, deel te nemen aan de totstandbrenging van het werk van de Heer.'

De links naar de landensites staan op **www.lds.org**. Klik op 'Country Sites' in de rechterbovenhoek van de homepage voor de lijst. ■

De heiligen in...

Haiderabad (India)

Fay A. Klingler

De vierhonderd jaar oude stad Haiderabad in India bruist met een bevolking van 4,2 miljoen mensen. In deze stad, waar de charme van de oude wereld zich mengt met groei en ondernemerszin, kun je de vele talen van India in de straten horen.

De officiële taal is Hindi, en wordt door dertig procent van de bevolking gesproken. Engels is de tweede officiële taal, en wordt veelal gebruikt in het hoger onderwijs, in regeringskringen en in de handel. Het Boek van Mormon is vertaald in het Hindi en Telugu, en selecties uit het boek zijn vertaald in het Bengali en Tamil. Daarenboven zijn er minstens driehonderd andere talen in India, maar één taal is er universeel — de taal van de Geest.

Van het bescheiden begin van de kerk in India in 1850 is zij uitgegroeid tot drie districten met 22 gemeenten in dit grote land waar voornamelijk hindoes wonen. Het eerste kerkgebouw in de stad Haiderabad, centrum van wetenschap en technologie in zuidcentraal-India, wordt in december 2003 opgeleverd.

'Het is een droom die werkelijkheid wordt', zegt de 18-jarige Gunday Solomon Israel, die zich bij zijn achternaam laat noemen. 'Toen ik de kerk in aanbouw zag, voelde ik de Geest al. Ik dank mijn Vader in de hemel dat Hij mijn gebeden heeft verhoord.'

Met de voltooiing van de kerk krijgen de leden en onderzoekers in Haiderabad een prachtig gebouw waarin ze kunnen vergaderen en de taal van de Geest in hun hart kunnen voelen, net als Israel drie jaar geleden.

FOTO MET DANK AAN SANDRA DALEY

Een groep heiligen in Haiderabad komt bij elkaar voor een dienstbetoonproject. Samen dienen is een van de manieren voor de leden in Haiderabad om de Geest te voelen.

'Toen ik voor het eerst naar de kerk ging, was ik verrast door de liefde die er onder de heiligen is. Ze waren zo blij. Ik zag de glans van het evangelie op hun gezicht', herinnert hij zich.

Evenals Israel herinnert ook de 17-jarige Madhu Bunga zich dat hij bij zijn eerste bezoek aan een kerkbijeenkomst de Geest voelde.

'Ik was blij dat er zoveel vreemden naar me toekwamen en bij me kwamen zitten en met me praatten over mijn leven', zegt Madhu, die in december 2000 voor het eerst een dienst bezocht. 'Ik was verbaasd hoe de mensen lesgaven en met de Geest van God omgingen. Het sprak me ontzettend aan, en ik ben naar huis gerend, het was alsof ik de wereld in mijn handen hield.'

Madhu en andere jonge leden van de kerk houden de Geest in hun leven door naar de kerk te gaan en deel te nemen aan de dienstbetoonprojecten in de stad.

'Ik ben het enige lid van de kerk thuis', zegt Madhu. 'Ik blijf sterk door geregeld naar het seminarie te gaan. We hebben veel dienstbetoonprojecten gedaan, zoals naar een liefdadigheidsinstelling gaan en de kinderen daar Engels leren, spelletjes doen en leuke verhaaltjes voorlezen. Ik ben met de jongemannen en jongevrouwen naar een ziekenhuis gegaan om de muren te schilderen, en we helpen kerkleden met verhuizen.

Joseph Cornelius, president van de gemeente Haiderabad 1, ziet ook het belang in van dienstbetoon en het bezoeken van kerkbijeenkomsten om de Geest te voelen.

'De leden hebben elk jaar dienstbetoonprojecten zoals het inzamelen van kleding voor het weeshuis', zegt president Cornelius. 'We gaan naar alle kerkbijeenkomsten en -activiteiten. We hebben gezinsgebed en gezinsavond.'

Onlangs hebben de leden van de gemeenten Haiderabad 1 en 2 oude kleding ingezameld en rijst en tarwe ingekocht om aan een jongenshuis te geven. De mensen die het opvanghuis runnen, gaan naar het treinstation in de stad, spreken de jongens aan die daar rondlopen en nemen ze mee naar het huis, waar ze kunnen slapen. Ook krijgen de jongens onderwijs en goede raad in het opvanghuis.

Als de kerkleden bij het huis komen, worden ze

FOTO MET DANK AAN SANDRA DALEY

De vrouwen uit de gemeenten Haiderabad 1 en 2 schuren de muren van een jongenshuis.

hartelijk verwelkomd. Ze praten wat bij, spelen spelletjes en lachen samen, vervolgens gaan de leden aan de slag, ze schuren de muren van het huis, die vreselijk bladderen. Daarna verven ze de muren met de verf die ze hebben gekocht, waardoor het huis er fris en vrolijk gaat uitzien.

Of het nu bij de dienstbetoonprojecten is of bij een boeiende evangeliediscussie, de Geest blijft het evangelie bij velen in Haiderabad influisteren. Hoewel zacht, is de taal van de Geest duidelijk, en verenigt zij de heiligen in een van de dichtstbevolkte landen ter wereld. ■

In het nieuws

Eerste district in de provincie West-Kasai georganiseerd

Op 21 april 2003 is in de provincie West-Kasai in de Democratische Republiek Kongo het eerste district georganiseerd.

Het district Kananga is georganiseerd door Brent Phil Petersen, de toenmalige president van het zendingsgebied Kinshasa (Democratische Republiek Kongo)en omvat de gemeenten Kananga 1, Kananga 2, Katoka en Ndesha.

De eerste officiële vergadering in Kananga vond in mei 1988 plaats, toen wijlen Gregory Kalala Bakadiabanya toestemming kreeg van de zendingspresident om met buren en familie te vergaderen, toen hij na zijn doop in Kinshasa het gebied bezocht. Bijna vijf jaar na broeder Bakadiabanya's bezoek werd op 12 januari 1993 de eerste gemeente gesticht.

De Democratische Republiek Kongo heeft de kerk in februari 1986 officieel erkend.

'Daar we onophoudelijk zullen bidden, geloven wij dat we voltijdzendelingen in dit deel van de wijngaard zullen kunnen begroeten en getuige zullen zijn van de organisatie van een ring van Zion', zegt Eric Belangenyi Kapanga, president van het district Kananga.

Cardstontempel wint schoonheidsprijs

De Canadese stad Cardston heeft onlangs een van de jaarlijkse schoonheidsprijzen toegekend aan de Cardstontempel — het is de eerste keer dat die tempel op deze manier onderscheiden is.

FOTO MET DANK AAN HET DISTRICT KANANGA

De broeders in het onlangs georganiseerde district Kananga komen bij elkaar voor een priesterschapsleidersvergadering. Het district is in april 2003 georganiseerd.

De Cardstontempel heeft onlangs een schoonheidsprijs gekregen van het stadsbestuur van Cardston (Alberta, Canada).

Stan Johnson, voormalig burgemeester van Cardston en raadgever in het tempelpresidium, zei dat de prijs een indicatie is van de 'grote bijdrage die de tempel levert aan de stadsverfraaiing.'

De Cardstontempel is in 1923 ingewijd door president Heber J. Grant, zevende president van de kerk, en is in 1991, na een uitgebreide renovatie, opnieuw ingewijd door president Gordon B. Hinckley, toentertijd eerste raadgever in het Eerste Presidium.

Ontleend aan Church News, *20 september 2003.*

Conferentiecentrum krijgt onderscheiding

De American Society of Landscape Architects [Amerikaanse Vereniging voor Landschapsarchitecten] heeft een ontwerpprijs toegekend aan het Conferentiecentrum in Salt Lake City voor de prachtige tuinarchitectuur. Het was een van de 33 projecten uit de 436 die in de prijzen vielen. Bij de toekenning van de onderscheiding is gelet op de kwaliteit van het ontwerp, functionaliteit, milieuoverwegingen en belang voor de branche, het publiek en de omgeving.

Voor de landschapsarchitectuur op het dak van het Conferentiecentrum zijn bomen, grassen en wilde bloemen gebruikt die voorkomen in Utah. De tuin is ontworpen door Olin Partnership uit Philadelphia (Pennsylvania).

Ontleend aan Church News, *13 september 2003.*

Leden ontvangen Amerikaanse vrijwilligersonderscheiding

Dankzij een samenwerkingsverband tussen de Tucson Community Food Bank [een voedselbank in Tucson] en kerkleden in Arizona dat al zeven jaar bestaat, heeft de Amerikaanse alliantie van voedselbanken, America's Second Harvest genaamd, de kerk geëerd met de jaarlijkse onderscheiding voor vrijwilligersgroepen. Deze onderscheiding werd toegekend voor de duizenden uren die de leden van de kerk in Tucson in dit project hebben gestoken.

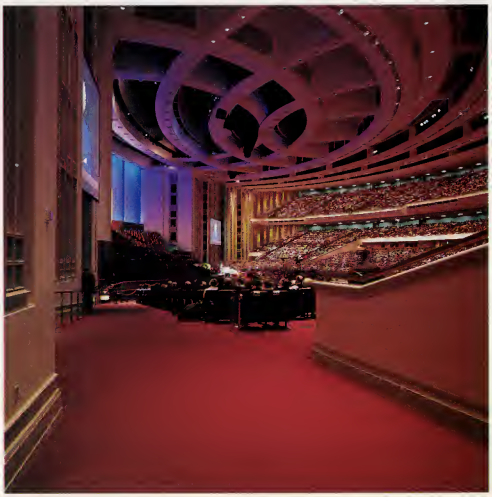
De voedselbank levert zakken rijst en bonen van 37 kilo, en drie dagen per week komen wel honderd vrijwilligers naar de conservenfabriek van de kerk in Tucson om de rijst en bonen in gezinsformaatpakketten te verpakken. Elke maand verwerken de leden 19.000 kilo aan voedselpakketten die daarna teruggaan naar de voedselbank, van waaruit ze worden gedistribueerd. ■

Ontleend aan Church News, *20 september 2003.*

Roland Lee, *St. Georgetempel*

De St. Georgetempel (Utah), ingewijd op 6 april 1877, was de eerste tempel die na de tempel in Nauvoo werd gebouwd. President Brigham Young riep ouderling Wilford Woodruff van het Quorum der Twaalf Apostelen als president van de tempel. De eerste begiftigingen voor de doden werden daar verricht.

'Ik geloof en getuig dat het de zending van deze kerk is om een banier voor de volken en een licht voor de wereld te zijn. Wij hebben een grote, allesomvattende opdracht gekregen waaraan we ons niet kunnen onttrekken en die we niet naast ons neer kunnen leggen. We accepteren die opdracht en zijn vast van plan die te vervullen, en we zullen het doen met de hulp van God.' Zo sprak president Gordon B. Hinckley in de zondagmorgenbijeenkomst van de 173ste algemene oktoberconferentie. In dit nummer staan de toespraken uit de vijf conferentiebijeenkomsten van 4–5 oktober 2003 en de algemene ZHV-bijeenkomst.

DUTCH
4 02239 91120 9